

Doktori (PhD) értekezés

Beke József

2022

NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM
Rendészettudományi Doktori Iskola

Beke József

**A terrorelhárítás kialakulása és fejlődése Magyarországon
a hidegháborúban a „C-79-es” akta tükrében**

Doktori (PhD) értekezés

Témavezető:

Dr. Boda József
nemzetbiztonsági ny. vezérőrnagy

.....

BUDAPEST, 2022

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS	7
A TÉMAVÁLASZTÁS AKTUALITÁSA, INDOKLÁSA	9
A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA	10
KUTATÁSI HIPOTÉZISEK	12
KUTATÁSI CÉLKITŰZÉSEK	12
A KUTATÁS MÓDSZERTANA	13
A KUTATÁSI TERÜLET TUDOMÁNYTANI BESOROLÁSA	19
1. ELMÉLETI ALAPOK	22
1.1 Néhány alapfogalom tisztázása.....	22
1.2 A terrorizmus	26
1.2.1 A terrorizmus fogalmi problematikája	27
1.2.2 A terrorizmus fajtái	30
1.2.3 A terrorizmus „négy hulláma”	33
1.2.3.1 Anarchista Hullám	34
1.2.3.2 Gyarmat Ellenés Hullám	35
1.2.3.3 Újbaloldali Hullám.....	36
1.2.3.4 Vallási Terror Hullám	38
1.3 A terrorelhárítás elméleti modellje	40
1.3.1 Terrorelhárítás vagy anti-terrorizmus?	41
1.3.2 Terrorelhárító tevékenység	45
1.3.3 A terrorelhárítás szintjei	47
1.3.4 A terrorelhárítás információszerzési lehetőségei és képességei	49
1.3.5 Adatok feldolgozása, elemzés-értékelés.....	52
1.3.6 Rendőrségi terrorelhárítás - felszámolás	53
1.3.7 A legitim fizikai erőszak alkalmazásának állami monopóliuma	59
1.4 A terrorizmus magyar büntetőjogi története és fejlődése	60
1.4.1 A Csemegi Kódex, a kezdeti időszak	61
1.4.2 A nemzetközi egyezmények által generált jogalkotási kötelelem időszaka..	64
1.4.3 A terrorcselekmény kezdeti szabályozásának ideje	66
1.4.4 A hatályos, a tulajdonképpeni, modern értelemben vett terrorcselekmény tényállás megalkotásának időszaka	70
1.5 A hidegháború jellemzői, szakaszai.....	72

1.5.1 A hidegháború befejezésének társadalmi és politikai háttere.....	77
1.5.2 Magyarország a hidegháború éveiben	79
1.6 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása	83
2. A TERRORELHÁRÍTÁS KIALAKULÁSA ÉS FEJLŐDÉSE MAGYARORSZÁGON 1945-1990 KÖZÖTT	86
2.1 A magyar államvédelem 1945 és 1953 között.....	87
2.2 Az Államvédelmi Hatóság és a Politikai Rendőrség 1953 és 1962 között.....	92
2.3 Belügyminisztérium II. Politikai Nyomozó Főosztály	95
2.4 A III. Főcsoportfőnökség 1963 és 1990 között.....	96
2.5 A III. Főcsoportfőnökség szervezeti felépítése a megalapítását követően:	97
2.6 Szabotázs elhárítás Magyarországon	102
2.7 Magyarország terrorfenyegetettsége a hidegháború alatt	108
2.7.1 A biatorbágyi viadukt felrobbantása	112
2.7.2 Belföldi repülőjáratok eltérítése (légi jármű hatalomba kerítése)	113
2.7.3 A Berni Magyar Nagykövetség elleni támadás	114
2.7.4 A MALÉV Varsói és Prágai járatainak hatalomba kerítése.....	115
2.7.5 Az „Arab Élcsapat Szervezet" fenyegető levele Kádár Jánosnak és a magyar hatóságoknak	117
2.7.6 A Kolumbiai nagykövet elleni Budapesti merénylet.....	121
2.7.7 A Kádár rezsím viszonya a terrorizmushoz	122
2.8 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása	127
3. TERRORELHÁRÍTÓ OSZTÁLY MEGALAPÍTÁSA, A CARLOS CSOPORT MAGYARORSZÁGI MŰKÖDÉSÉNEK TÜKRÉBEN	129
3.1 A Carlos csoport legismertebb tagjai.....	129
3.2 Carlos, a Sakál	130
3.3 Magdalena Kopp.....	132
3.4 Johannes Weinrich.....	135
3.5 A Kőolaj-exportáló Országok Szervezetének miniszterei elleni támadás Bécsben	137
3.6 Arab Fegyveres Küzdelem Szervezete – Az Arab Forradalom Karja	140
3.7 A Sakál elfogása	141
3.8 A magyar terrorelhárítás megalakulása és működése.....	143
3.9 A Carlos-csoport tevékenysége hazánkban	145

3.10 Együttműködés terrorellenes ügyekben a magyar és keletnémet állambiztonsági szolgálatok között	159
3.10.1 Az együttműködés jogi és intézményi keretei és formái.....	160
3.10.2 Az együttműködés gyakorlati oldala	162
3.11 A Carlos-csoport kapcsolata más titkosszolgálatokkal.....	164
3.12 Operatív erők, eszközök és módszerek alkalmazása a C-79 fedőnevű ügyben	167
3.13 Az operatív munkát szabályozó normák a III. Főcsoportfőnökségnél	168
3.14 A Carlos csoport feldolgozása során alkalmazott konkrét operatív erők, eszközök, módszerek és intézkedések	174
3.15 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása	182
4. A MAGYAR RENDŐRSÉG KÜLÖNLEGES TERRORELHÁRÍTÓ SZOLGÁLATÁNAK KIALAKULÁSA ÉS FEJLŐDÉSE 1973-1990 KÖZÖTT	
185	
4.1 Nemzetközi kitekintés.....	185
4.2 A magyar rendőrség terrorelhárítási képességének kezdetei	186
4.2.1 Különleges rendőri alakulat 1947-ben.....	187
4.2.2 A BM Karhatalom speciális rendőri tevékenysége	187
4.3 A Balassagyarmati túszejtés	189
4.4 Az akciószakaszok megalapítása Magyarországon	193
4.5 A Ferihegyi nemzetközi repülőtérre vonatkozó terrorizmus elleni feladatok	198
4.6 Az Akció Alosztály létrehozása és feladatai.....	199
4.7 A Komondor Terrorelhárító Szolgálat megalakulása, felépítése és feladatrendszere	201
4.7.1 Felszámoló/rohamcsoportosok	210
4.7.2 Mesterlövészek	211
4.7.3 Műszaki felszámoló.....	213
4.7.4 Speciális elfogókutya vezetők	214
4.8 A Tűzszerész Szolgálat megalapítása és fejlődése	216
4.9 A megyei akciócsoportok létrehozása	219
4.10 A rendőrség speciális szolgálati ágainak működését szabályozó jogszabályok	221
4.11 A terrorelhárító rendőri egységek részvétele a Carlos csoport operatív feldolgozásában	223

4.12 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása	224
5. A KUTATÓ MUNKA ÖSSZEGZÉSE.....	226
5.1 Összegzett következtetések.....	226
5.2 Új tudományos eredmények	231
5.3 Ajánlások, a kutatási munka gyakorlati hasznosíthatósága	232
FELHASZNÁLT IRODALOM	234
1. Publikációk, tudományos munkák, tanulmányok	234
2. Hazai jogszabályok, szervezetszabályzó belső normák, szervezeti anyagok	240
3. Levéltári források	241
4. Internetes források.....	244
A SZERZŐ TÉMÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ PUBLIKÁCIÓS JEGYZÉKE	255
MELLÉKLETEK JEGYZÉKE	256

"Aki nem ismeri a múltját, nem értheti a
jelent, amely a jövőnek a hordozója!"

- Tamási Áron -

BEVEZETÉS

Mindenki emlékezetébe örökre bevésődtek a képek arról, ahogy 2001. szeptember 11-én, a repülőgépek becsapódtak a World Trade Center New York-i ikertornyaiba, majd valamivel később a Pentagon épületébe Washingtonban. Elborzadva és hitetlenkedve néztük a felvételeket, melyek azóta a terrorizmus rombolásának egyik jelképévé vált. Pedig amit láttunk, az a csak a módszer és a pusztítás mértéke miatt jelentett újdonságot. Maga a cselekmény nem újkeletű dolog, mert a terrorizmus gyakorlatilag egyidős az emberiséggel, az emberi társadalmak kialakulásával. Mióta szervezett társadalom létezik, azóta vannak olyan csoportok vagy szervezetek, amelyek saját céljaik elérése, vagy éppen vallási, politikai ideológiájuk elfogadtatása érdekében alkalmaznak erőszakot, hajtanak végre brutális cselekményeket egyének vagy a társadalom ellen. Ha a jelenkor tendenciáit megfigyeljük, akkor beláthatjuk, hogy ezzel a jelenséggel a jövőben is szembe kell néznünk.¹

Miközben néztük az égő és összedőlő ikertornyokat, arra gondoltunk, hogy milyen szerencse, hogy távol élünk ettől a borzalomtól. Jó, hogy Magyarország Európa szívében fekszik és a világpolitikában és világgazdaságban betöltött viszonylag szerény szerepünk miatt nálunk ilyen súlyos terrortámadás nem fordulhat elő. Mi biztonságban élünk, nálunk nem élnek vagy éltek terroristák. A megállapítás egyik felével egyet is érthetünk. Nagyobb volumenű terrortámadásra – véleményem szerint - valóban nem kell számítanunk. Azonban emlékezzünk csak 1991. december 23-ra, amikor a Szovjetunióból Izraelbe kivándorolni kívánó zsidók autóbusza ellen követett el robbantásos merényletet a német Vörös Hadsereg Frakció (RAF) nevű szélsőbaloldali terrorszervezet.² De említhetném az Országház vagy a Mátyás

---

¹ CRENSHAW Martha: The causes of Terrorism. (Program in Political Science of the City University of New York 1981., George C. Marshall European Center for Security Studies, Program on Terrorism and Security Studies 2011. 06. 24.-07.29 tanulmánykötet. Garmisch-Partenkirchen, Németország)

² A Szovjetunió széthullását követően, az ott élő zsidók tömegesen vándoroltak ki Izraelbe, melyet a Tel-Aviv-i kormány anyagilag is elősegített. Mivel ebben az időszakban nem volt közvetlen repülőjárat a volt szovjet tagköztársaságok és Izrael között, azért a kivándorolni kívánó zsidók Budapestről repültek

templom elleni robbantásos merényleteket,³ melyek elkövetőit a mai napig nem sikerült egyértelműen beazonosítani, de egészen biztosan nem csak az adott korszak maffialeszámolásai közé sorolhatók. Ugyanígy máig megoldatlan a '90-es évek második felének legtöbb robbantásos merénylete, melyeket elsősorban akkori kormánypárti (Fidesz, Kisgazda Párt) politikusok ellen követtek el. A közelmúltból megemlíthetjük a néhány éve felszámolt Magyarok Nyilai⁴ nevű szervezetet, amely vezető (elsősorban szocialista) politikusok ellen tervezett és készített elő robbantásos merényleteket. Végül, de nem utolsósorban szintén ebbe a körbe tartozik a 2016. szeptember 24-én történt Teréz körúti robbantás⁵.

Ha a történelmünkbe messzebbre is visszatekintünk, akkor azt is láthatjuk, hogy a rendszerváltás előtt is történtek olyan cselekmények hazánkban, melyek a terrorizmus témakörébe tartoznak. Gondolok itt például az 1973-as balassagyarmati túsdrámára, vagy éppen 1989. február 17-én történt budapesti metrórobbantásra.⁶ A

---

tovább Izraelbe. 1991. december 23-án 09 óra 45 perc körüli időben a Gyorsforgalmi úton közlekedett a kivándorolni szándékozókát szállító autóbusz, mely mögött biztosításként a magyar rendőrség egyik járőrautója közlekedett. Mielőtt az autóbusz elérte volna az I-es terminált, a Gyorsforgalmi út mellett parkoló autót felrobbantották. Szerencsére a detonáció akkor történt, amikor a busz már elhaladt a robbanóanyagot tartalmazó személygépkocsi mellett. A robbanás ereje nekisodorta a busz hátuljának a rendőrautót. Mindkét jármű kigyulladt. Az autóban utazó rendőrök súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedtek, míg az autóbuszon közlekedők közül négyen sebesültek meg súlyosan. (Magyar Nemzet 1991. december 24-i szám 4. oldal) A terrortámadást egy azóta is ismeretlen fantomszervezet, a Jeruzsálem Megmentésért Alakult Mozgalom vállalta magára. A magyar rendőrség a nyomozás során megállapította a cselekmény elkövetésével gyanúsítható két német állampolgár személyazonosságát, de elfogásukra csak 1999-ben egy tűzharcot követően került sor Bécsben. Horst Ludwig Mayer életét veszítette, Andrea Martina Klump-ot elfogták és kiadták Németországnak. 2004-ben ítélték 12 éves börtönbüntetésre Németországban. Staatsschutzsenat verurteilte Andrea Martina Klump wegen Beihilfe zum versuchten Mord an jüdischen Auswanderern. Oberlandesgericht Stuttgart, 2004. szeptember 28. <https://oberlandesgericht-stuttgart.justiz-bw.de/pb/.Lde/8976125/?LISTPAGE=8976116> (letöltve 2013.09.09.)

³ 1994. július 23. – Budapesten a Mátyás-templom Halászbástya felőli oldalánál időzített bomba robbant. Személyi sérülés nem történt, de jelentős anyagi kár keletkezett 1994. június 11-én szintén egy időzített szerkezettel berobbantották az Országház 19-es kapuját. Személyi sérülés itt sem történt, a kapun kívül jelentős kár nem keletkezett a Parlament épületében.

⁴ A szervezetről és a hozzá kapcsolható terrortámadásokról bővebben:

https://mandiner.hu/cikk/20100927_vadat_emeltek_budahazy_es_a_magyarok_nyilai_ellen (letöltve: 2021.09.08.)

⁵ A Teréz körúti robbantás 2016. szeptember 24-én 22 óra 36 perckor történt Budapesten, a Teréz körút 4. szám alatti, felújításra előkészített, üres üzlethelyiség bejáratánál. A terrortámadásban két rendőr - Andirkó Szabina és Vantara László törzsőrmesterek – sérültek megéleveszélyesen. A támadással vádolt P. László Gergelyt Keszthelyen fogta el a Terrorellhárítási Központ műveleti egysége. Tettéért P.László Gergelyt életfogytiglani szabadságvesztésre ítélték.

<http://www.police.hu/hirek-es-informaciok/legfrissebb-hireink/zsaru-magazin/a-hosok-visszatertek-0> (letöltve: 2021.08.02.)

⁶ 1989. február 17-én, Budapesten az Astoria és a Deák tér között közlekedő metrószerelvényben házi készítésű robbanószerkezet robbant. Személyi sérülés nem történt, de jelentős anyagi kár keletkezett. Az elkövető személye és indítéka azóta is ismeretlen. forrás:

<https://magyarnemzet.hu/archivum/belfold-archivum/politikai-robbantasok-elevules-elott-3980135/> (letöltve: 2021.08.02.)

kérdéskört jobban megvizsgálva azt is láthatjuk, hogy a hidegháború éveiben több terrorista szervezet is (Abu Nidal, Japán Vörös Hadsereg, Carlos csoport) pihenőnek illetve logisztikai helynek, támadásaira felkészülő állomásnak használta Magyarországot. Tették mindezt a magyar kormány és titkosszolgálatok tudtával. Az értekezésben arra keresek választ, hogy milyen szintű volt az együttműködés a magyar hatóságok és külföldi terrorszervezetek között, valamint hazai megjelenésük hogyan hatott a terrorelhárítás kialakulására és fejlődésére.

A TÉMAVÁLASZTÁS AKTUALITÁSA, INDOKLÁSA

Az értekezés aktualitását az adja, hogy ha megfigyeljük azokat a jelenkorban is zajló társadalmi folyamatokat, amelyek alapvetően változtathatják meg egy társadalom szerkezetét, összetételét, gondolkodását, melyek egyenként és összességében is politikai folyamatokat befolyásolnak (pl. migrációs folyamatok), és azt összevetjük a vizsgált korszak egyéb politikai folyamataival, rengeteg hasonlóságot tapasztalunk. Gondolok itt elsősorban arra, hogy a hidegháború derekán elkezdődött vagy már javában zajló politikai és társadalmi események és változások (diáklázadások, baloldali mozgalmak megerősödése, gyarmatok függetlenedése vagy függetlenségi törekvései, lokális háborúk mint az arab-izraeli stb.), olyan szintű biztonsági változásokat generáltak, amelyek hatására kialakultak új, addig nem létező rendészeti feladatok és speciális egységek, különleges feladattal, a rendvédelemben addig nem ismert vagy alkalmazott módszerekkel, taktikai eljárásokkal. Ha képesek vagyunk ezeket a társadalmi, kriminológiai folyamatokat időben felismerni, helyesen értelmezni, és erre proaktívan reagálni, akkor nem az események után „kullogunk”, hanem akár a káros folyamatokat is képesek lehetünk megelőzni. Ha példánkban említett migrációnál maradunk, láthatjuk, hogy több (nyugat)európai országban jelentős számú (migrációs háttérű) kisebbség él, akiknek vallási, kulturális háttere jelentősen eltér a többségi (európai) társadalométól. Ez már napjainkban is egyre több társadalmi, politikai és közbiztonsági feszültség forrása, és ezzel a jövőben is folyamatosan számolni kell. Ha a káros folyamatokat nem látjuk előre, nem ismerjük fel időben, akkor adott esetben már nem csak a terrorizmus jelenségével kell szembenéznünk, hanem potenciálisan nagyobb méretű erőszakos tüntetések, vagy lázadások lehetőségével is.

A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA

A rendszerváltást követően több napilap címlapon hozta le a hírt, mely szerint Carlos a hírhedt terrorista éveket töltött Magyarországon, melyhez a magyar állambiztonsági szervek asszisztáltak. Horváth Balázs⁷ akkori belügyminiszter, illetve Nagy Lajos⁸, a rendszerváltás után létrehozott Nemzetbiztonsági Hivatal első főigazgatója belső vizsgálatot indított annak megállapítására, hogy az Állambiztonsági Szolgálatok hogyan és milyen mértékben voltak érintettek abban, hogy Carlos és csoportja Budapesten bujkált, illetve itt készült fel több terrorcselekményre, többek között a müncheni Szabad Európa Rádió elleni merényletre is. A belső vizsgálat során a megbízott ügyészek áttanulmányozhatták a teljes C-79-es dossziét. A vizsgálat végén az ügyészek egyértelműen megállapították, hogy a rendelkezésükre bocsátott dokumentumok alapján nem emelhető vád senki ellen amiatt, hogy segítettek volna a Carlos és csoportjának tagjait.

Az akkor MDF⁹ kormány félhivatalos magyarázata szerint a Carlos ügy teljes nyilvánosságra hozatala jelentősen megnövelte volna Magyarország terrorfenyegetettségét. Mégpedig azért, mert ebben az időszakban Carlos még szabadlábon volt. Néhány kutató és történész inkább azt feltételezte, hogy a kormány inkább azt nem szeretné kitergetni, hogy a Carlost esetlegesen segítő hivatalos személyek egy része még akkor is hivatalban állt.¹⁰ Mindenesetre a hazai hatóságok által az NDK-beli társszervének, a STASI-nak rendszeresen átadott dokumentumok elérhetőek a történelmi kutatók számára is, így tulajdonképpen az események részben rekonstruálhatók.

Kutatásom során arra kerestem választ, hogy milyen szintű volt az együttműködés a magyar hatóságok és külföldi terrorszervezetek között. A

---

⁷ Horváth Balázs (Budapest, 1942. augusztus 13. – Veszprém, 2006. július 2.) ügyvéd, politikus, az Antall-kormány első belügyminisztere.

⁸ Nagy Lajos (1938–2006). A Nemzetbiztonsági Hivatal elnöke, később főigazgatója 1990. március 1-jétől szeptember 9-ig. 1990. szeptember 10-ével nyugállományba vonult, később magánnyomozóként dolgozott. 2005 februárjában nyugállományú vezérőrnaggyá léptették elő.

⁹ MDF – Magyar Demokrata Fórum – 1990-ben az első szabad választások után alakított többségi kormányt Magyarországon Antall József vezetésével.

¹⁰ Ó Pál: A krónikás terrorista Beszélő online Évfolyam 6, Szám 6, <http://beszelo.c3.hu/cikkek/a-kronikas-terrorista> (letöltve: 2015.05.19.)

legismertebb terrorszervezet, illetve terrorista, aki 1979 és 1986 között huzamosabb ideig működött illetve élt Budapesten az Carlos¹¹ és „Az Arab Fegyveres Küzdelem Szervezete – Az Arab Forradalom Karja” nevű szervezete. A „Sakál” – ahogy a legtöbben ismerik – és terrorszervezetének magyarországi történetén és működésén keresztül szeretnék választ kapni, illetve adni arra a kérdésre, hogy megtűrt, vagy támogatott státusszal élvezhették a terroristák az itt tartózkodást. Továbbá hazánkban tartózkodások hogyan befolyásolta a haza terrorelhárítás kialakulását, fejlődését. Miképp hatott a terrorszervezetek megjelenése az intézményesített magyar terrorelhárítás kialakulására, fejlődésére. Az értekezésben két részre bontom a terrorelhárítás fejlődéstörténetét. Egyrészt bemutatom az állambiztonsági szolgálatoknál létrehozott terrorelhárítást, mely a korszakban a terrorizmussal kapcsolatos „hírszerzési” és elhárítási feladatokért volt felelős. Szintén bemutatom a rendőrségnél kialakított különleges szolgálati ág, a rendőrségi terrorelhárítás kialakulását, fejlődéstörténetét, amely elsősorban a felszámolási (bevetési) feladatok végrehajtásáért volt felelős.

Az értekezést úgy építettem fel, hogy a témában minden jelentős körülményről sikerüljön néhány gondolatot vagy fontos információt közölnöm. Az elméleti részben olyan elméleti alapokat fektetek le, melyek a terrorizmus fogalmi problematikájával, a terrorelhárítás elméletével kapcsolatosak. Mindezek mellett elengedhetetlen része a témának, a terrorizmus hazai büntetőjogi szabályozás történetének áttekintése. Röviden bemutatom továbbá a korszakot, világpolitikai és hazai nézőpontból egyaránt. Elemezni fogom az állambiztonsági szervezetek történetét és fejlődését, hogy jobban megértsük, hogy miért azok a döntések születtek a terrorszervezetekkel, főként a Carlos csoporttal kapcsolatban, amiket a döntéshozók meghoztak, és ezeket elemezni is fogom. Részletesen bemutatom továbbá a Carlos csoportot, annak legismertebb merényleteit valamint magyarországi tartózkodásainak körülményeit. Végül, de nem utolsósorban a magyar rendőrség különleges szolgálati ágának fejlődéstörténetét fogom elemezni. Nemzetközi kontextusba helyezve a hazai különleges szolgálat kialakulását és fejlődését, megállapíthatjuk, hogy nálunk is egy jelentős, addig nem tapasztalt elkövetési magatartás volt az iniciális körülmény.

---

¹¹ Ilich Ramirez Sanchez, szül. Caracas (Venezuela), 1949. október 12., fedőneve Carlos a „Sakál”

KUTATÁSI HIPOTÉZISEK

1.) A társadalmi és politikai folyamatok és változások alapján megjósolhatók kriminális jelenségek megjelenése vagy megszűnése az adott társadalomban. Ebből a kriminológiai téziséből kiindulva a hazai és főképp a külföldi társadalmi és politikai viszonyok jelentősen hatottak a magyar terrorelhárítás megalapítására.

2.) Inkább reaktív, mint proaktív volt a magyar rendvédelem/rendészet a terrorelhárítás területén a rendszerváltás előtt.

3.) A Kádár kormány, illetve a korszak politikai és rendészeti szakmai vezetői a rendszerváltás után megvádolhatók lehettek volna a nemzetközi terrorizmus támogatása miatt.

KUTATÁSI CÉLKITŰZÉSEK

- Általánosan meghatározott célom annak elemzése és bemutatása, hogy a rendszerváltást megelőzően, a világban és Magyarországon végbement társadalmi és politikai folyamatok, a magyar rendvédelmet milyen új kihívások elé állították, ami az intézményesített terrorelhárítás kialakulásához vezetett.
- A kutatásom kezdetén áttanulmányoztam a témában rendelkezésre álló, meglehetősen szegényes szakirodalmat. A forráselemzéseim alapján azt a célt tűztem ki, hogy egy kvalitatív, rendszerező jellegű kutatást végzek, mely a magyar terrorelhárítás történetének áttekintésével feltárja ennek a speciális rendvédelmi ágának a kialakulását, működését és fejlődését.
- Személyes célom, hogy a kutatásom és annak eredményei alapot nyújthassanak a magyar terrorelhárítás történetét bemutató és feldolgozó oktatás segédanyag létrehozásához a Nemzetvédelmi Egyetem Terrorelhárítási tanszékének együttműködésével, melyet a jövő rendvédelmi szakemberei, ezen belül is terrorelhárító tisztjei használhatnak.

- További személyes célom, hogy a kutatási területemet érintően megszerzett elméleti tudásom, és a szakterületen eltöltött éveim során kialakult gyakorlati ismereteimet ötvözzem, szintetizáljam. Kutatási eredményeimet, a terrorelhárítás kialakulását és fejlődésének történetét szakmai publikációk formájában elérhetővé és megismerhetővé tegyem a jelenkor rendvédelmi szakembereinek.

A KUTATÁS MÓDSZERTANA

Tekintettel az általam kutatott témára, kvalitatív módszereket alkalmaztam a kutatásom során egymással párhuzamosan is:

- A téma hazai és külföldi – nyelvismeretem okán elsősorban angol és német nyelvű - szakirodalmának feldolgozása. Ennek keretében megvizsgáltam minden olyan bel-, és külpolitikai összefüggéseket, amelyek Magyarországon az intézményesített terrorelhárítás kialakulásához vezettek. A választott szakirodalom összeállítása során törekedtem arra, hogy a lehetőleg minden lényeges szakmai vélemény és körülmény bemutatásra kerülhessen (pl.: terrorizmus fogalmi problematikája, állami/nem állami terrorizmussal kapcsolatos viták kapcsán is), illetve a téma szempontjából releváns is legyen. A releváns szakirodalmak tanulmányozása és feldolgozása során analízis és szintézis alkalmazásával a kutatási téma egészét elméleti és gyakorlati részekre is bontottam. Az ennek segítségével kapott részismereteket egységes részzé kapcsoltam össze.
- Kutatást végeztem az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában, ahol a napi operatív jelentések mellett áttanulmányoztam a témám szempontjából releváns és minősítés alól feloldott parancsokat, utasításokat is. Átvizsgáltam minden olyan iratot, melyek a II. Csoportfőnökségen belül a VIII. (Terrorellenes Osztály) megalakulásával, annak feladatrendszerével kapcsolatosak. Áttanulmányoztam minden olyan operatív jelentést, összefoglaló jelentést vagy vezetői tájékoztatót, melyek a „Carlos csoport” magyarországi tevékenységével kapcsolatosak és jelenleg kutathatók. A

Történeti Levéltárban végzett tudományos kutatásról a 2003. évi III. törvény az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról 4.§-a rendelkezik:

4. § (1) A Levéltár a tudományos kutatást akkor engedélyezi, ha a kutató eleget tesz az Ltv. 24. § (3) bekezdésében vagy 24/A. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, továbbá a kérelméhez csatolja részletes kutatási tervét és - ha azzal rendelkezik - publikációs jegyzékét. A tudományos kutató a Levéltárban kezelt iratokban foglalt adatokat a (2) és (3) bekezdésben meghatározott korlátok között megismerheti, és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvénynek a tudományos kutatás céljára való adatkezelésre vonatkozó előírásai szerint felhasználhatja.¹² A kutatás és publikálás során a jogszabályi rendelkezéseket betartottam.

- Kutatást végeztem a Magyar Nemzeti Levéltárban. Az állambiztonsági szolgálatok a kiemelt ügyekről folyamatosan tájékoztatták a párt vezetőit, a politikai döntéshozókat. Mivel a C-79-es akta titkosítását nem oldották fel a mai napig sem, azonban a tájékoztatási kötelezettség miatt a megfigyelések és elemzések eredményeit megküldték a pártközpontba. Ennek köszönhetően lehetőségem volt arra, hogy minden olyan iratot áttanulmányozzak, amelyik a „Carlos csoport” vagy egyéb terrorszervezet (Abu Nidal, Japán Vörös Hadsereg) magyarországi tevékenységével, kapcsolatrendszerével, vagy megfigyelésük körülményeivel kapcsolatosak. A témából adódóan ez jellemzően az 1975-1989 közötti időszak. A Levéltárban arra is lehetőségem volt, hogy az ott kutatható iratokon keresztül a magyar rendőrség terror felszámolói képességének kialakulási körülményeit, fejlődését áttanulmányozzam a Balassagyarmati túsodrámán is keresztül.
- Kutatást folytattam a Berlieni STASI¹³ archívumban a BStU-ban¹⁴ és a Lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottság irattárában. A kutatásom előkészítése során

---

¹² 2003. évi III. törvény az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról 4.§. (1)

¹³ Ministerium für Staatssicherheit, röviden STASI, az egykori Német Demokratikus Köztársaság (NDK) állambiztonságért felelős központi államigazgatási szerve

¹⁴ Bundesbeauftragte für die Stasi-Unterlagen (BStU)

tudomásomra jutott, hogy a magyar állambiztonsági szervek a „Carlos” csoport feldolgozása során keletkezett információk egy részét megküldték a kelet-német és a lengyel állambiztonsági szervezeteknek is. A Berlini fal leomlását követően a német hatóságok gyakorlatilag teljes egészében kutathatóvá tették a STASI aktákat. Teljes egészében áttanulmányoztam a BStU-ban a „SEPARAT” fedőnevű több ezer oldalas aktát, hol érdekes magyar vonatkozásokat találtam, melyeket a dolgozatomban a későbbiekben részletesen be is mutatok. Meg kell azonban említenem azt is, hogy a német hatóságok sem tették teljes egészében kutathatóvá a teljes aktát. Olyan iratok titkosítása továbbra sincs feloldva, amelyek egyértelműen bizonyítanak a keletnémet (továbbá a román kivételével a többi kelet-európai) titkosszolgálat és a Carlos vezette terrorszervezet szoros együttműködését, esetleg támogatását. Mint említettem, az iratok hozzáférhetősége Berlinben sem teljes. Ez köszönhető egyrészt a rendszerváltást közvetlen megelőzően már Kelet-Németországban is zajló iratmegsemmisítési hullámnak. Másrészt a rendszerváltáskori berlini tüntetésekkor az állambiztonsági épületek elfoglalásáról készült képek és videofelvételek tanulsága szerint, a folyosókon papírban bokáig gázoltak a tüntetők. Mindezek tehát arról tanúskodnak, hogy az egykori állambiztonsági szervek ránk maradt iratainak „teljessége” nem csak Magyarországon kérdéses.¹⁵ Az egykori keletnémet állambiztonsági múlttal való szembenézést, valamint a fennmaradt iratok kezelését az 1990-ben elfogadott, 1991-ben hatályba lépett az egykori Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szerveinek iratairól szóló törvény szabályozza. A törvényt keletkezése óta nyolc alkalommal, legutóbb 2011 decemberében módosították. A jogszabály első paragrafusa négy pontban határozza meg levéltár célját:

- 1.) egyéni hozzáférés biztosítása az egykori állambiztonsági iratokban fennmaradt személyes adatokhoz (hogy ki-ki megismerhesse, milyen hatással voltak sorsának alakulására a titkosszolgálatok)
- 2.) az egyének jogainak védelme az iratokban található személyes adataik illetéktelen felhasználásától

---

¹⁵ CSEH Gergő Bendegúz: Stasi-iratok – kvázinyilvánosság, Gondolatok az egykori keletnémet állambiztonsági források kezelése kapcsán. Betekintő 2012/2. https://betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2012_2_cseh.pdf (letöltve: 2018.03.19.)

- 3.) elősegíteni és támogatni az állambiztonsági szolgálat tevékenységének történeti, politikai és jogi feltárását, újraértékelését
  - 4.) köz- és magánintézményeknek a jogszabály céljaival összhangban lévő információkkal való ellátása.¹⁶
- Kutatást folytattam a Lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottság irattárában is, melyben nagy segítségemre volt Magyarország Varsói Nagykövetsége. A lengyelek ugyan nem tették kutathatóvá a teljes állambiztonsági anyagot, azonban a „Carlos” csoport feldolgozása során keletkezett iratok egy része, főként a magyar társzervektől kapott információk és anyagok – mintegy 350 oldal - kutathatók. Ezek az adatok elsősorban a Carlos csoport felépítésére illetve kapcsolatrendszerére vonatkoznak, és a Hamvas Intézet honlapján¹⁷ is megtalálhatók. Új adatokat, iratokat ezeken kívül nem találtam. Lengyel vonatkozásban is igaz, amit itthon és Németországban tapasztaltam: a szembenézés a múlt egy részével (a Carlos csoport működésével és állambiztonsági viszonyrendszerével), még mindhárom érintett országban kényes kérdésnek számít.
  - A kutatási módszerem egyik legfontosabb eleme az „Oral History”. Lehetőségem volt ugyanis arra, hogy interjút készítsek a II. Csoportfőnökség VIII. (Terrorelleni) Osztályának egykori vezetőjével, Dr. Varga Józseffel, illetve a Csoportfőnökség még életben lévő munkatársaival, akiknek rálátásuk volt a Carlos ügyre. Sajnálatos módon azonban többen az interjú készítése előtt lemondták a találkozót arra való hivatkozással, hogy az ügy jelentős része a mai napig minősített, ők pedig még gondatlanul sem szeretnének titoksértést elkövetni. Interjút készíthettem Liszkai László¹⁸ úrral is, aki több könyvet is írt, több dokumentumfilmet forgatott a Sakálról, és emiatt legalább ötven alkalommal járt bent nála a börtönben. A rendőrség felszámolói képességének

---

¹⁶ CSEH Gergő Bendegúz: Stasi-iratok – kvázinyilvánosság, Gondolatok az egykori keletnémet állambiztonsági források kezelésé kapcsán. Betekintő 2012/2.
https://betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2012_2_cseh.pdf (letöltve: 2018.03.19.)

¹⁷ http://www.hamvasintezet.hu/uploads/assets/files/BU_0_1304_363.pdf (letöltve: 2018.11.10.)

¹⁸ Liszkai László: író újságíró. Több könyvet írt Carlosról, melyhez az adatgyűjtése során több tucatnyi interjút készített a Sakállal. Liszkai úr a mai napig engedéllyel rendelkezik arra vonatkozólag, hogy meglátogathassa Carlost Párizs melletti börtönében.

kialakulása és fejlődése tekintetében sikerült interjút készítenem B. János nyugalmazott rendőr alezredessel, aki közel harminc évet szolgált felszámolóként, csoport parancsnokként és kiképzőként az akciószakaszokban, Akció Alosztályon és a Komondor Terrorelhárító Szolgálatnál. A kutatásom során szerettem volna interjút készíteni a „Sakállal” is, azonban a Magyarországra akkreditált francia belügyi attasé, a DGSI¹⁹ munkatársa nem reagált a megkeresésemre. Liszkai Lászlón keresztül Carlos jelezte, hogy hajlandó néhány írásban feltett kérdésekre válaszolni. A kérdéseket és a „Sakál” válaszait Liszkai úr vitte be és hozta ki a börtönből, amikor 2021. augusztus végén meglátogatta. Tekintettel a hatályos jogszabályi követelményekre, a minősített adatvédelmével és a személyiségi jogi rendelkezésekkel összhangban kívánom az általuk elmondottakat (beleegyezésükkel) a dolgozatomban felhasználni. Tekintettel a témára és a körülményekre többnyire zárt kérdéseket alkalmaztam, azonban Carlos esetében nyitott kérdést²⁰ is feltettem, mert kíváncsi voltam a véleményére a magyar terrorelhárító szolgálat működésével kapcsolatban.

- Végül, de nem utolsó sorban kutatást folytattam a Magyar Televízió (MTVA) archívumában is. 1990 és 1994 között ugyanis a Chrudinák Alajos által főszerkesztett Panoráma és Hét című műsorok (a már említett Liszkai László szerkesztésében több műsorban is foglalkozott a Sakál magyarországi tevékenységével. A riportok során megszólaltatták az állambiztonsági szolgálatok akkor vezetőit, külföldi elhárító szolgálatok volt tagjait, a témái külföldi szakértőit, továbbá részleteket mutattak be Carlos egy leplezett meghallgatásáról, melyet a magyar állambiztonsági szervek munkatársai hajtottak végre Budapesten. A kihallgatást az állambiztonsági szolgálat munkatársai titokban rögzítették és miután a rendszerváltást követően kiszivárgott, hogy Carlos a hidegháború idején évekig Budapesten tartózkodott, Petreševics András²¹ rendőr ezredes, a III/II Csoportfőnökség

---

¹⁹ Direction Générale de la Sécurité Intérieure – a francia Belbiztonsági Igazgatóság

²⁰ Az interjúkészítés szabályairól bővebben: Héja Gábor-Liget György: Módszertan. Társadalmi jelenségek kutatása. Osiris Tankönyvek. Osiris Kiadó. Budapest, 2006.

²¹

https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID,P13_OBJECT_TYPE:956908,ELETRAJZ (letöltve: 2022.01.25.)

korábbi helyettese számolt be róla Chrudinák Alajosnak. Egy ismeretlen elhárítótiszt vitte be az akkori MTV székházba és adta át a felvételt Liszkai Lászlónak. Tekintettel arra, hogy az MTV nem rendelkezett olyan eszközzel, amely a felvételt le tudta volna játszani, ezért Liszkai László egy munkatársa vitte ki Bécsbe, ahol átírták VHS-re. Az adás előtt röviddel érkezett vissza az osztrák fővárosból, és már nem volt idő átnézni, megvágni, ezért fordulhatott az elő, hogy a civil tolmács arca nem lett kitakarva. Emiatt az ő külügyes karrierje a felvétel nyilvánosságára hozását követően véget is ért. Miután az adás lement, az akkor elhárítás (feltehetőleg a Nemzetbiztonsági Hivatal) két tisztje jelent meg az MTV épületében és elvitte a kazettát. Arra hivatkoztak, hogy Líbiában megfenyegették a magyar nagykövetség két munkatársát, és nemzetbiztonsági érdek, hogy több rész ne menjen le adásba Carlos meghallgatásáról készült felvételtől.²² Ne felejtsük el, hogy ebben az időben Carlos még szabadlábon volt, és előéletét ismerve valóban reális esélye állt fent külföldi magyar érdekeltségek elleni támadásnak! Ismereteim szerint az eredeti felvétel eltűnt, máig nem került elő, úgy gondolom, hogy jelenleg is a C-79-es aktában van.

A kutatás során két alapvető problémával kellett szembe nézmem. Egyrészt az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti levéltárának anyagai elég szegényesek a C-79-es akta vonatkozásában. Ennek legfőképpen az az oka, hogy a III. Főcsoportfőnökség egyik jogutódja a korábbi Nemzetbiztonsági-, jelenleg Alkotmányvédelmi Hivatal irattárából a mai napig nem kerültek át, vagy csak töredékesen a Carlos csoport magyarországi működésével, hazai és nemzetközi kapcsolatrendszerével, valamint a magyar titkosszolgálatokhoz és politikai vezetéshez fűződő viszonyával kapcsolatos adatok, jelentések. Ez azért történhetett meg, mert a mai napig egyetlen döntéshozó (politikai és szakmai) sem kezdeményezte még, hogy a releváns akták (C-79) titkosítását oldják fel és ezáltal kutathatóvá tegyék.²³

---

²² Liszkai László szóbeli közlése: Telefonos interjú: 2022.02.19.

²³A kor követelményének és szokásainak megfelelően a III. Főcsoportfőnökség iratait többnyire 90 évre titkosították. A titkosítás feloldására a titokgazda, megszűnt szerv esetén a jogutód szervezet vezetője jogosult, ha annak feloldását kezdeményezik. Esetünkben akkor lehetne a kérdéses jelentéseket vagy aktákat kutatni, ha az Alkotmányvédelmi Hivatalnál az arra illetékesek kezdeményeznék a titkosítás feloldását, és a titokgazda (esetünkben az Alkotmányvédelmi Hivatal Főigazgatója) az akták titkosítását feloldja.

Másrészt szembe kellett nézmem azzal a speciális helyzettel, amit a COVID-19 járvány okozott. Amikor évekkel ezelőtt nekiálltam a kutatásomat megtervezni, megszervezni és kutatni az értekezésem témáját, akkor egy nehézséggel számoltam. Nevezetesen az imént említett és kifejtett problémával az állambiztonsági iratok minősítésének feloldása kapcsán. 2019-ben váratlanul szembe találtam magam a többi kutatótársammal egyetemben a COVID-19 miatti lezárások okozta nehézségekkel. Mindenki saját bőrén érezte/érzi, hogy a koronavírus járvány egyelőre szinte felmérhetetlen károkat okozott és okoz világszerte a nemzetgazdaságok minden ágában, kiemelten a szolgáltató ágazatokban. Kivétel ez alól természetesen a gyógyszeripar, és az informatika egyes területei (elsősorban a távközlés). A másik, felmérhetetlen károkat elszenvedő áldozata a járványnak az oktatás és a legtöbb tudományos kutatási tevékenység. Az oktatási intézményeket zártak be, melyek online oktatási formára tértek át a jelenléti oktatás helyett. Ennek hatékonyságáról a szakemberek még hosszasan fognak vitatkozni. A könyvtárak és levéltárak kénytelenek voltak szintén zárva tartani kapuikat a kutatók előtt. Szerencsére az intézmények döntő többsége azonban nagyon hamar képessé vált bevezetni az „online kutatás” lehetőségét. Külön ki kell emelnem, hogy a disszertáció érdekében tervezett és készített interjúim nagy részét kénytelen voltam telefonon vagy egyéb kommunikációs alkalmazáson (viber) lefolytatni, hiszen az alanyok jelentős hányada időskorú, a veszélyeztetett korcsoportba tartozik. Tekintettel arra is, hogy az értekezésem témáját illetően alapvetően levéltári forrásokra és az „oral history-ra” támaszkodtam, kénytelen kellett nekem is alkalmazkodni, a korábban önmagamnak felvázolt menetrendet és a kutatási módszertanomat rugalmasan változtatni valamint illeszteni a megváltozott körülményekhez.

A KUTATÁSI TERÜLET TUDOMÁNYTANI BESOROLÁSA

A kutatási területem a társadalomtudományokon belül alapvetően a rendészettudomány tudományágba sorolható. A kutatási témám azonban interdiszciplináris, ugyanis több területen is szervesen kapcsolódik más tudományágakhoz, elsősorban a történelem tudományhoz, hadtudományhoz, kriminológiához valamint az állam- és jogtudományokhoz. Kimondhatjuk tehát, hogy a dolgozatom is igazolása, hogy a multidiszciplináris rendészettudomány, mely mára transzdiszciplináris (integrációs) tudománnyá vált. A rendészettudomány, mint

integrációs tudomány, a rendőri tevékenységet, mint összességet az egyes tudományos megoldási javaslatok komplexitásában vizsgálja.²⁴

Kapcsolódó tudományterület a történelemtudomány, hiszen az értekezés alapvetően egy speciális rendvédelmi ág kialakulását, fejlődésének történetét mutatja be. Mindemellett a kutatás témáját egyrészt történelmi kontextusba is helyezi azáltal, hogy részletesen bemutatja a hidegháborút, mint történelmi korszakot és politikai viszonyrendszer, ami nélkül a Carlos ügyben hozott politikai és szakmai döntések nehezen lennének értelmezhetők. Másrészt a történelmi kontextuson keresztül is érthetővé válik az (terror)elhárító szervezetek kialakulása, átalakulása és fejlődése. Harmadrészt a történelemtudomány egyik eszköze annak is, hogy a terrorizmus evolúciós folyamatát bemutassam, azt jobban megérthessük.

Nagyon fontos kapcsolódó tudományterület a hadtudomány. A terrorizmus ellen küzdeni nem csak rendvédelmi, de katonai eszközökkel és módszerekkel lehet, sőt egyes esetekben kell is. Ezek az eszközök és módszerek bizonyos esetekben, elsősorban például fegyveres felszámolás során nem állnak távol egymástól. A disszertáció vállalkozik arra is, hogy röviden elhatárolja egymástól a terrorelhárítás és „antiterrorizmus” fogalomköröket, melyeket gyakran egymás szinonimájaként használnak a köznapi beszédben.

További fontos tudományterület továbbá a kriminológia, mely segítségével is tisztázni kívánom a terrorizmus fogalmi problematikáját, elhatárolását a szervezett bűnözéstől. Ennek a tudományágnak a segítségével lehet bemutatni továbbá azokat a titkos információgyűjtő eszközöket és módszereket, melyeket a III. Főcsoportfőnökség szervezeti egységei felderítő és elhárító munkájuk során a Carlos csoport ellen is alkalmaztak.

Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban szintén nagyon fontos tudományterület az állam-, és jogtudomány. A római jogban megfogalmazott „nullum crimen sine lege nulla poena sine lege”²⁵ büntetőjogi alapelv alapján csak akkor lehet egy cselekményt szankcionálni, ha azt a törvény büntetni rendeli. Az értekezésben ennek megfelelően elemezni kívánom a „Terrorcselekmény” és más kapcsolódó törvényi tényállások

---

²⁴ BODA József, FINSZTER Géza, IMRE Miklós, KERESZSI Klára, KOVÁCS Gábor, SALLAI János: A rendészettudományi kutatások elméleti megalapozása és főbb irányai. Államtudományi Műhelytanulmányok, 2016. évi 17. szám, Budapest, Nemzeti Közszerzői Egyetem, p. 13.

²⁵ Római jogi alapelv. Jelentése: „Nincs bűncselekmény törvény nélkül, nincs büntetés törvény nélkül”

megjelenését és változásait a magyar büntetőjog rendszerében, elsősorban a büntető anyagi jogban a Csemegi kódextől napjainkig.

1. ELMÉLETI ALAPOK

1.1 Néhány alapfogalom tisztázása

Az elméleti alapok kidolgozása és tisztázása során nagyon fontosnak tartom, hogy néhány alapvető fogalmat tisztázzak. Itt elsősorban olyan definíciókra gondolok, melyek gyakran használok, alkalmazok az értekezésben, annak szerves része, de kifejtésük, megmagyarázásuk nem önálló fejezetben történik. Tekintettel arra, hogy a dolgozat egy jól behatárolt időszakot (hidegháború) ölel fel, ezért ahol erre lehetőség van, ott a korszakban használt definíciót alkalmazom.

Állambiztonság: az állam biztonsága olyan - a külső és a belső körülmények által determinált állapot -, amelyben az adott állam zavaroktól mentesen, a teljes szuverenitás alapján gyakorolhatja funkcióit.²⁶ Az állambiztonság elnevezés a diktatúrákban használatos. Demokratikus jogállamban ennek megfelelője a nemzetbiztonság. Magyarországon a demokratikus jogállam kiépítéséhez vezető út egyik első állomása volt az állambiztonsági szolgálatok megszüntetése és a nemzetbiztonsági hivatalok létrehozása.²⁷

Állambiztonsági munka: a Magyar Népköztársaság állami, társadalmi, gazdasági rendjének megdöntésére, aláásására, gyengítésére törő külföldi ellenséges szervek és a velük kapcsolatot tartó belső ellenséges csoportok és személyek felderítése, tevékenységük megelőzése, megszakítása. - A titkos és nyílt nyomozati intézkedések tervszerűen összehangolt és célratoró végrehajtásából, a nyert adatok és információk ellenérzéséből, értékeléséből, valamint azok felhasználásából (realizálásából) álló folyamat.²⁸ A fogalmi meghatározásból láthatjuk, hogy az értekezés szempontjából minden olyan szakmai tevékenység állambiztonsági munkának minősül, melyet a korszak állambiztonsági szolgálatai (ÁVO, ÁVH, III. Főcsoportfőnökség stb.) végeztek, hiszen ez alapvető tevékenységi körük volt.

---

²⁶ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 5.

²⁷ Bővebben: FINSZTER Géza: Állambiztonság – nemzetbiztonság, Nemzetbiztonsági Szemle, 7. évfolyam (2019) 3. szám, p. 98-117

²⁸ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 5.

Állambiztonsági szolgálat: *a felszabadulás után az Ideiglenes Nemzeti Kormány a 13/1945. számú rendeletével hozta létre a demokratikus rendőrséget. Ennek keretében alakultak meg a politikai rendészeti osztályok az ellenséggel vívott harcra. 1949-53 között a Minisztertanács mellett működő Államvédelmi Hatóság-ként tevékenykedett. 1953-56 között az egységes Belügyminisztérium részeként szerveződött át. Az 1956. évi ellenforradalmi események után rövid ideig a Politikai Nyomozó Főosztály szervezésében vett részt az ellenforradalom leverésében. 1957 óta a Belügyminisztérium integrált részeként - mint állambiztonsági szolgálat - teljesíti feladatát.*²⁹ A korszakra jellemző felfogás szerint az állampárt megbízásából az állambiztonsági szolgálatok alapvető feladata volt, hogy védjék és óvják a népköztársaság állami, gazdasági és társadalmi rendjét, valamint a szocializmus értékeit és vívmányait elsősorban a reakciós erőkkel szemben. Az állambiztonsági szolgálatok fejlődéstörténetét a dolgozatban részletesen elemezni fogom.

Titkosszolgálat: *az állami politika kialakítását szolgáló olyan hírszerző-felderítő szerv, amelynek személyi állománya, tevékenysége, objektumai, munkamódszerei stb. megfelelő fedéssel vannak konspirálva.*³⁰ A vizsgált korszakban használt definíció abból a szempontból érdekes, hogy egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy a titkosszolgálatok az állami politika kialakításának és nem védelmének az eszköze. Az, hogy ezt az összetett feladatrendszert a titkosszolgálatok hogyan látják el, milyen módszerekkel, eszközökkel személyi állománnyal stb. az titkosan kezelt adat, és megfelelő konspirációval van a rendszer ellátva. Ez a felfogás is lehetővé tette, azt, hogy a magyar szolgálatok az államigazgatás, politikai döntéshozás valamennyi szintjébe beépülhessenek.

Rendészet: *A közigazgatási (államigazgatási, önkormányzati) szervek olyan rendeltetésszerű tevékenysége, megnyilvánulása, amely az állami és társadalmi rend védelmét, a jogszabályok megtartását, jogsértések megelőzését, elhárítását, a megsértett jogrend helyreállítását hivatott biztosítani leginkább igazgatási, legvégső esetben kényszerítő eszközökkel. A rendészet olyan tevékenység, amely jogilag szabályozott, közrend, közbiztonság megóvását jelenti. Ebben a megközelítésben mivel a rendvédelmi szervek rendészeti tevékenységet végeznek, egyúttal rendészeti szervek*

²⁹ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 5.

³⁰ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 92.

is tekinthetők.³¹ A rendészet fogalmának meghatározása a hazai és nemzetközi szakirodalomban – a rendvédelemhez hasonlóan – meglehetősen ellentmondásos és szerteágazó, továbbá korszakonként változott, formálódott.³² Ez köszönhető jórészt annak, hogy a rendészeti tevékenységet egyes esetekben pusztán a rendőrségi szervezet feladatellátására vonatkoztatják, más esetekben a szerzők rendkívül tág rendészetfogalmat használnak. Utóbbi értelemben a rendészet a közigazgatás azon szegmense, amely közbiztonságot szolgáltat a társadalom számára, illetve amelyik a jogellenes magatartásból eredő zavarokat, a legitim fizikai erőszak monopóliumának birtokában hárítja el. Rendészeti tevékenységet ugyanakkor más rendvédelmi és közigazgatási szervek, sőt magánvállalatok is végeznek. Tág értelemben tehát rendészeti tevékenységként az önkormányzati alkalmazásban álló mezőőr vagy akár egy gazdálkodó szervezet által foglalkoztatott vagyonvédelmi alkalmazott, illetve a magánbiztonsági piac szereplői is (biztonsági őrök, vagyonőrök).³³

*Rendvédelem: az állam közigazgatási belső védelmi ágazataihoz tartozó állami szervek minden olyan céltudatos tevékenysége, amely az ország jogszabályokkal határolt, alkotmányos belső rendjét biztosítja, védelmezi, ha indokolt a legsúlyosabb kényszerrel (fegyverrel) is. A rendészet egyik, a közjoghoz kapcsolódó ága, melynek keretében az állam (főleg annak államigazgatási szervei) szervezeten fellépnek a közrendre, részben a közbiztonságra veszélyes cselekmények felderítése, megelőzése, megakadályozása vagy végső esetben a legsúlyosabb kényszerítő eszközzel (lőfegyverrel is) történő megvédése érdekében.*³⁴ A meghatározás szerint rendvédelemhez tartozónak tekinthető valamennyi állami és önkormányzati, a rendfenntartásra specializálódott fegyveres szervezet. A rendészet egyik ágát képezi, a közigazgatás, a közigazgatási jog része.³⁵ A rendvédelem kifejezés kidolgozásában és meghonosításában a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság (SzBMRVTT) elnöke Parádi József vállalt vezető szerepet. Álláspontja szerint a terminológia mára elfogadottá vált a magyar jogalkotásban és a köznyelvben egyaránt, amit alátámasztanak az utóbbi két évtizedben hozott

---

³¹ Rendészettudományi szaklexikon. Főszerkesztő: BODA József, Dialóg Campus kiadó 2019., p. 461

³² A témáról bővebben: SALLAI János: A magyar rendészet története, Budapest, 2019

³³ FINSZTER Géza: Rendészettan, Dialóg Campus kiadó 2018., p. 21

³⁴ Rendészettudományi szaklexikon. Főszerkesztő: BODA József, Dialóg Campus kiadó 2019., p. 491

³⁵ A rendvédelemről bővebben: PARÁDI József (szerk.): A magyar rendvédelem története, Budapest, 1999.

jogszabályok és a kommunikáció különböző szintjein (szakmai, közbeszéd stb.) történő megjelenítés. A kifejezés alkalmazását különböző bírálatok és észrevételek is kísérték.³⁶

Következtetésként azonban levonható az előzőekben bemutatott irányzatok és fogalmak kapcsán, hogy továbbra sincs tiszta képünk. Jogszabályainkban a rendvédelem kifejezés bukkan fel újra és újra, és ezt az álláspontot képviseli a SzBMRVTT, míg a Nemzeti Közszerológati Egyetem vezetói és a Magyar Rendészettudományi Társaság (MRTT) tagjai a rendészettudomány, mint önálló tudományág létrehozásán fáradoznak.³⁷ A két fogalom támogatói és ellenzői között továbbra sincs egyetértés. A rendvédelem és rendészet tudományterülettel foglalkozó kutatók és szakértők sem képviselnek egységes álláspontot az ügyben. A doktori értekezésnek nem témája, hogy a rendészet és rendvédelem fogalmak létjogosultságának és alkalmazásának kérdéseiben állást foglaljon. Az értekezés során a rendészet és rendvédelem kifejezéseket a korszakban szakmai körökben általánosan használt módon alkalmazom.

*Rendőrség: közigazdasági feladatokat is ellátó fegyveres rendvédelmi szerv, amely egymástól elkülönült, négy önálló feladatkörrel, valamint intézményrendszerrel rendelkezik. Ezek: az általános rendőrségi feladatokra létrehozott szerv, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (OIF), valamint a terrorizmust elhárító szerv. A rendőrség rendeltetészerű feladatának ellátását szerológati ágakra, szerológatokra és szerológatokra tagozódva látja el.*³⁸ (Érdekességként jegyzem meg, hogy az általam használt 1970-es kiadású Állambiztonsági értelmező kéziszótár nem tartalmazza a rendőrség fogalmát, egyébként a terrorizmusét sem.) A megfogalmazásból kitűnik, hogy a rendőrség fogalma egyenesen következik annak társadalmi rendeltetéséből. Vagyis a közrend fenntartása, a közbiztonság megvédelmezése, a jogellenes emberi magatartásokból keletkező veszélyek elhárítása érdekében kifejtett hatósági tevékenység. Alapvető eszköze a hatósági kényszer, amit a rend fenntartása érdekében

---

³⁶ CHRISTIÁN László: A bizonytalan alpra épülő ház, avagy avagy a rendészet foglmainak tisztázása. *Iustum Aequum Salutare* VI./1., 2010, p. 175–192.
http://epa.oszk.hu/02400/02445/00016/pdf/EPA02445_ias_2010_1_175-192.pdf (letöltve: 2022.01.14.)

³⁷ BODA József: A tudomány az állambiztonság és a nemzetbiztonság szerológatában, *Nemzetbiztonsági Szemle* 2014., Különszám I., p. 84

³⁸ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 487.

alkalmazhat. A hatósági kényszer mindenfajta államigazgatási hatósági eljárásnak része ugyan, de a rendőrségnek monopóliuma van, az a legitim fizikai erőszak alkalmazására. A rendőrség főbb formai jegyei az egyenruha-, és fegyverviselés, a zárt hierarchia, valamint a parancsuralmi rendszer.³⁹

Titkos információgyűjtés: *Rendészeti szempontból a jogszabályokban meghatározott rendészeti, bűnügyi hírszerzési, bűnmegelőzési és bűnüldözési célok elérése érdekében folytatott titkos, vagy leplezett felderítés, amelyet az arra jogosult szervek valamely bűnügyi szempontból releváns adat megszerzése céljából végeznek. Bűnüldözési szempontból: a bűncselekmények megállapítása vagy kizárása érdekében alkalmazott, jogszabályi keretek között folytatott eljárás, a rendelkezésre álló operatív erők és eszközök alkalmazásával. Nemzetbiztonsági szempontból: a nemzetbiztonsági törvényben a kidolgozás időszakában meghatározott nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik teljesítése érdekében folytatott a kapcsolódó törvényben felsorolt fedett tevékenysége.*⁴⁰ Abban az esetben, ha a hagyományos nyomozati eszközök és módszerek a kiemelt súlyú ügyek (pl.: pénzmosással, szervezett bűnözéssel, terrorizmussal, életellenes bűncselekményekkel kapcsolatos stb.) felderítésekor illetve nyomozásakor, valamilyen okból kevésnek bizonyulhatnak vagy a bizonyítékok más eszközökkel nem összegyűjthetők, továbbá nemzetbiztonsági érdekek meghatározott védelme érdekében akkor fontos szerepet kapnak a különleges eszközökkel titokban, konspiráltan beszerzett információk, melyek később a bizonyítási eljárás során bizonyítékként jelenhetnek meg.⁴¹ Tekintettel arra, hogy az értekezés témájában szereplő terrorszervezetet a magyar állambiztonság titkos információgyűjtő eszközökkel figyelte meg, dolgozta fel, ezért ezt a témát még a dolgozatban bővebben is elemzem a későbbiekben.

1.2 A terrorizmus

A terrorizmus nem modernkori jelenség. A legrégebbi adataink „terroristákról”, „terrorista vagy terror jellegű” támadásokról az ókorra vezethetők

---

³⁹ FINSZTER Géza: Rendészetan, Dialóg Campus kiadó 2018., p. 23

⁴⁰ Rendészetudományi szaklexikon. Főszerkesztő: BODA József, Dialóg Campus kiadó 2019., p. 568

⁴¹ Dr. NYITRAI Endre: A titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés alkalmazása során elmerülő kérdések. <https://ujbtk.hu/dr-nyitrai-endre-a-titkos-informaciogyujtes-es-a-titkos-adatszerzes-alkalmazasa-soran-felmerulo-kerdesek/> (letöltve: 2022.02.08.)

vissza. Az I. századi Palesztinában fanatikus zsidók támadtak rá a megszálló rómaiakra és a velük együttműködőkre. Ők voltak a „szikarioszok” és tetteik ismertetőjegye az volt, hogy áldozataiknak gyakran átvágták a torkát. Másik híres/hírheft csoport szintén a Közel-Keleten, asszaszinként ismert síita muszlim szekta, melynek tagjai hasist szívtak gyilkosságaik előtt. Korukban félelem övezte nevüket, a keresztes királyok és a „szaracén” uralkodók is gyakran felbérelték őket a másik fél ellen⁴². A szigorúan vett, deklarált terrorizmus első képviselői a XIX. században jelentek meg a cári Oroszországban. A „Narodnaja Volja” (Népi Akarat) nevű szervezetük a történelem első hivatalos terrorszervezetének tekinthető. A korai terrorizmus kétség kívül legnagyobb hatású tette a szerb „Fekete Kéz” nevű szervezethez kapcsolódik. Mint ismeretes, az egyik tagjuk Gavrilo Princip 1914. június 28-án több lövéssel megölte Ferenc Ferdinánd trónörökösét és feleségét Zsófia hercegnőt. Mint tudjuk a merénylet volt közvetlen kiváltó oka, a „casus belli”⁴³, az I. világháború kitörésének. Azonban a terrorizmus általunk is jól ismert és a televízióban is nyomon követhető formája, a modern kori terrorizmus 1968. július 22-én jelent meg. Ekkor történt, hogy Népi Front Palesztina Felszabadításáért elnevezésű szervezet eltérítette az El-Al 707 számú Tel-Avivból Rómába közlekedő repülőgépet, és Algériában kényszerítette leszállásra⁴⁴.

1.2.1 A terrorizmus fogalmi problematikája

„A terrorizmus megfogalmazásáért vívott küzdelem néha ugyanolyan nehéz, mint maga a terrorizmus elleni harc.”⁴⁵

A felvezetőből is kitűnik, hogy a terrorizmus rendkívül szerteágazó „elkövetési magatartás”. Annak ellenére, hogy a cselekményt nagyon jól körül lehet írni, azonban egyáltalán nem egyszerű egzakt módon megfogalmazni. A latin eredetű szónak a jelentése: félelem. A nagy francia forradalom idején született meg a kifejezés, amikor a jakobinusok 1793-94 között Sant-Just vezetésével tízezreket küldtek a halálba, és

---

⁴² RUNCIMAN, Steven: A keresztes hadjáratok története. Osiris Kiadó Budapest, 2002

⁴³ casus belli – háborus ok latin elnevezése

⁴⁴ Ferwagner Péter Ákos – Komár Krisztián – Szélinger Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavrilo Principtől Oszama bin Ladenig (Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003.) p. 14-15.

⁴⁵ GANOR Boaz: Defining Terrorism – Is One Man’s Terrorist Another Man’s Freedom Fighter? (Megfogalmazni a terrorizmust – Aki az egyik embernek terrorista, a másinak szabadságharcos?) <https://www.ict.org.il/Article/1123/Defining-Terrorism-Is-One-Mans-Terrorist-Another-Mans-Freedom-Fighter#gsc.tab=0> (letöltés: 2019.05.22.)

úgy tekintettek a terrorra, mint a szabadság megvédelmezésének legjobb, leghatékonyabb eszközére⁴⁶.

A Révai Nagy Lexikonában megtalálható meghatározás szerint, a terrorizmus: *„terrorizál, megrémít; terroristák az orosz anarchisták és nihilisták pártja, majd a bolsevikok. Terroristáknak nevezték nálunk a proletárdiktatúra alatt 1919-ben szervezett kisebb fegyveres csoportokat, amelyek a fővárosban és a vidéken a kommunista rémuralom végrehajtói voltak.”*⁴⁷ A Larousse Enciklopédia 3-ban megtalálható fogalom szerint a terrorizmus: *„Rémuralom, terror”*, a terrortámadás: *„Megfélemlítő célzatú fegyveres támadás”* míg a terrorisztikus cselekmény pedig: *„Kegyetlen, megfélemlítő eszközöket alkalmazó. Terrorisztikus módszer.”*⁴⁸

A terrorizmus azonban nem pusztán a brutális erőszak féktelen alkalmazása, mert az műveletek mögött mindig van stratégia és cél. Bár mindenki felismeri a terrorizmust a cselekményekben, de egyáltalán nem egyszerű egy általános meghatározást alkotni a jelenségre. *„Sajnos ez idáig egyetlen terrorcsoport sem tette meg azt a szívességet, hogy meghatározza önmagát.”*⁴⁹ Ráadásul, ami az egyik félnek terrorizmus, az a másik oldalról „szabadságharcos”, „forradalmár”, „ellenálló” vagy éppen „felszabadító”. Nem véletlen tehát, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) a mai napig képtelen megállapodni és megalkotni egy olyan terrorizmus fogalmat, amelyet valamennyi, de legalábbis a tagállamok többsége, vagy a Biztonsági Tanács (BT) állandó tagjai elfogadnak. Ebből az is következik, hogy az eddigi, a BT által hozott, a terrorizmust elítélő határozatai kivétel nélkül úgy születtek meg, hogy a világszervezet szintjén sincs egy erre vonatkozó egységes meghatározás.⁵⁰ Ami alapján ezek az elítélő határozatok születtek, az csupán egy 51/210. számú határozat, Intézkedések nemzetközi terrorizmus felszámolására, mely szerint: *„az Egyesült Nemzetek Szervezete mélyen elítéli a terrorizmus minden megnyilvánulási formáját, melyek indokolhatatlan bűncselekményeknek minősülnek. Indokolhatatlan bűncselekmény az a bűncselekmény, melynek célja, vagy hatása a társadalom-, annak egy csoportja-, vagy meghatározott személyek ellen irányul, politikai, filozófiai,*

---

⁴⁶ HAHNER Péter: A régi rend alkonya. XVIII. fejezet, Panem Kiadó Budapest 2006

⁴⁷ RÉVAI NAGY Lexikona XVIII. Kötet Tarján – Vár Hasonmás Kiadás Babits Kiadó 1998, p. 197

⁴⁸ Magyar Larossue Enciklopédia 3. Akadémia Kiadó Budapest, 1994 p. 863

⁴⁹ Máramarosi Zoltán-dr. Szűcs Imre: A terrorizmus kihívásai. Rendészeti Szemle, 1992. 5 szám.

⁵⁰ BEKE József: A terrorizmus fajtái, fogalmi problematikája, Rendészet-Tudomány-Aktualitások Konferencia kötet: DOSZ RDI 2019., p 41

ideológiai, faji, etnikai, vallási, vagy egyéb természetű, a csoport azonosítására alkalmas okok alapján.”⁵¹

A nemzetközi politika és jog képviselőinek általános véleménye, hogy kevés szó létezik, mely ilyen mértékben pontatlan, szubjektív és politikai viták tárgya, mint a terrorizmus.⁵² Amiben a szakértők és politikusok többsége egyetért, hogy a fogalomnak tartalmazni kell néhány olyan elemet, elkövetési magatartást, amellyel a terrorcselekményt le lehet írni. Ilyen kötelező elem lehet az előre eltervezettség (megfontoltság), a politikai motiváltság és cél, továbbá az erőszak mely elsősorban a civil lakosság ellen irányul, illetve hogy egy egyén vagy csoport hajtja végre a terrorcselekményt, nem pedig egy adott ország hivatalos szervei. A kérdés összetettségét mi sem jelzi jobban, mint az, hogy országokon belül a különböző jogalkalmazó szervezetek különböző terrorizmus meghatározással dolgoznak. Például az Egyesült Államokban más terrorizmus fogalmat állapított meg a Külügyminisztérium, a Védelmi Minisztérium és megint mást a Belbiztonsági Minisztérium, vagy a Szövetségi Nyomozó Iroda (FBI).

Az Európai Unióban a Lisszaboni Szerződés határozza meg a terrorcselekmény fogalmát: „köztörvényes bűncselekmények halmaza, amely bármely elkövetési alakzat önálló megvalósulása terrorcselekménynek minősül, feltéve, hogy az elkövető(k) célja a lakosság megfélemlítése, vagy valamely állam, illetve nemzetközi szervezet jogellenes kényszerítése, vagy annak gazdasági-, társadalmi-, politikai rendjének a destabilizálása.”⁵³ A helyzetet tovább bonyolítja, hogy napjainkban is komoly vita folyik arról a szakértők között is, hogy a terrorizmus elsősorban politikai kategóriaként (amerikai megközelítés), vagy éppen büntetőjogi kategóriaként (európai megközelítés) kell-e értelmezni. Arról nem is beszélve, hogy napjainkban a szakirodalmon belül a régi és új típusú terrorizmust is elkülönül már.⁵⁴

---

⁵¹ VASS György: Egységes meghatározás a terrorizmusra. *Hadtudományi szemle* 2009. 4. szám http://uni-nke.hu/downloads/kutatas/folyoiratok/hadtudomanyi_szemle/szamok/2009/2009_4/2009_4_hm_vass_10_16.pdf (letöltve: 2017.06.17.)

⁵² Dr. SAUL Ben: Defining terrorism to protect human rights, The University of Sydney, Sydney Law School, Legal Studies Research Paper No. 08/125, 2008. október

⁵³ Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései. Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011, p. 50

⁵⁴ TÁLAS Péter: A nemzetközi terrorizmus és szervezett bűnözés hatása a nemzetközi biztonságra és Magyarország biztonságára. ZMNE Stratégiai Védelmi kutatóintézet Elemzések, Budapest, 2007 január p. 5-6

Úgy gondolom, hogy az értekezés témája alapján Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök terrorizmus definíciója áll a legközelebb terrorcselekmény körülírásához. Netanjahu szerint ugyanis: „*A terrorizmus a polgárokon gyakorolt szándékos, módszeres erőszak, amely az általa kiváltott félelmen keresztül politikai célokat kíván megvalósítani.*”⁵⁵ Ez a meghatározás véleményem szerint gyakorlatilag lefedi a terrorizmus valamennyi fajtáját, továbbá megtalálható benne az a nélkülözhetetlen elem, hogy az erőszak politikailag motivált legyen, és polgárok ellen irányuljon. Azt gondolom, hogy Netanjahu szándékosan használta a „polgárok” és nem a „civilek” kifejezést. Ezzel ugyanis ugyanúgy illegitimnek (terrorizmusnak) tekinthetők a terroristák vagy terrorszervezetek katonák, katonai célpontok ellen intézett jogtalan támadásai is. Ezt támasztja alá az is, hogy a terrorizmus még háborús időkben is bűncselekménynek minősül, melyet a fegyveres konfliktus lezárását követően hadbírószági eljárás büntethet.⁵⁶

1.2.2 A terrorizmus fajtái

Charles Townshend álláspontja szerint a terrorizmusnak alapvetően két fajtája van, úgy mint állami terrorizmus és nem állami terrorizmus, illetve vannak olyan formái, amiket nehezen lehet ebbe a hagyományos felsorolásba beilleszteni. Természetesen ezt sem lehet kőbe vésni, és a különböző terrorszervezetek vagy csoportok között lehetnek, sőt vannak is átfedések. Állami terrorizmus alatt Townshend azt érti, amikor az állam saját vagy másik állam polgárai vagy a polgárok egy csoportja ellen (elrettentésül vagy félelmet-rettegést generálva) követi el az erőszakot politikai célból.⁵⁷ Ez alapján példa lehet az állami terrorizmusra: Gestapo, SS, NKVD, ÁVO(H) stb. Ma már a terrorizmus elméletével foglalkozó szakértők jelentős része azonban, alapvetően elutasítja, vagy nem ismeri el az állami terrorizmust, mint annak egyik fajtáját. A legújabb tanulmányok szerint a politikai erőszak szakirodalma és a nemzetközi jog napjainkban már viszonylag egységes abban, hogy ne használja az állami terrorizmus kifejezést. Elsősorban azért, mert törvényesnek ismeri el az állam erőszak-monopóliumát. (Az állam erőszak-

---

⁵⁵ NETANJAHU, Benjamin: *Harc a terrorizmus ellen.* Alexandra kiadó Pécs, 1995., p. 9.

⁵⁶ MARAS, Marie-Helen: *A terrorizmus elmélete és gyakorlata.* Antall József Tudásközpont Budapest, 2016., p. 37.

⁵⁷ TOWNSHEND, Charles: *A terrorizmus.* Magyar Világ Kiadó, 2003

monopóliumát később bővebben kifejtem.) Ezen túlmenően nem kívánja ezzel is tovább terhelni a terrorizmus fogalmával kapcsolatos, egyébként sem egyszerű nemzetközi vitát. Másrészt az állami terrorizmus fogalmától való tartózkodás nem jelenti azt, hogy a szakirodalom és a nemzetközi jog ne különböztetné meg határozottan a törvényes és törvénytelen állami erőszakot, de ez utóbbit értelem szerűen ma már az emberi és állampolgári jogok, az emberiség elleni és háborús bűnök kategóriáiban értelmezi, illetve szankcionálja.⁵⁸

A fentiek alapján az állami terrorizmusnak alapvetően öt formáját különböztethetünk meg:

- 1.) Egyéni (lone wolf)-, vagy elmebeteg terrorista: Olyan személy, aki nem köthető terrorista szervezethez, tettét önállóan kényszerképzetei, vélt vagy valós sérelmei miatt követi el. (Pl.: Mijailo Mijailovic, Anna Lindh svéd külügyminiszter asszony gyilkosa, vagy Anders Behring Breivik norvég tömeggyilkos.) Mivel kapcsolata nem mutatható ki a hatóságok által ismert terrorszervezettel, elhárítás szempontjából az egyik legnagyobb kihívás az ilyen személy felderítése, és a terrorcselekményének meggátolása. A „lone wolf” terrorista kategóriája nem tévesztendő össze olyan magányos elkövetőkkel, akik cselekményüket önállóan követik el, de tettük mögött mindig áll egy terrorszervezet (napjainkban jellemzően az Iszlám Állam), akik valamilyen szintű támogatást biztosítottak a terrorcselekmény elkövetéséhez (ideológiai, logisztika, pénz, képzés, stb.).⁵⁹
- 2.) Anarchista szervezetek: Elsősorban a XIX. századi cári Oroszországban létrejött szervezetek, melyek az államot tagadják, és a forradalmat, mint eszközt kívánták céljaik elérésére felhasználni. Legjelentősebb képviselőjük a történelem első terrorszervezete a Narodnaja Volja, melyről már tettem említést.
- 3.) Nacionalista vagy etnikai alapú terrorszervezetek: Mint a nevükből is kitűnik nemzeti vagy etnikai alapon szerveződnek és céljaik is nemzeti vagy etnikai

---

⁵⁸ KAISER Ferenc – TÁLAS Péter: Politikai erőszakformák, Nemzet és Biztonság 212/5-6. szám p. 134-135.

⁵⁹ A magányos farkas elkövetőkről bővebben: TÁLAS Péter: Az oslói/utoyai merénylet margójára, Nemzet és Biztonság, 2011. októberi száma, p. 3-10.

függetlenségük, területi autonómiájuk kiharcolása. (Ír Köztársasági Hadsereg (IRA), Baszk Haza és Szabadság (ETA))

- 4.) Vallási vagy fundamentalista szervezetek: Ezeknél a szervezeteknél a vallási motiváltság a meghatározó, elsődleges céljuk egy vallási alapon nyugvó társadalom létrehozása, vallási alapú törvényhozás és ítélkezés bevezetése, illetve küzdelem a „vallásuk vélt vagy valós ellenségei” ellen. Elsősorban (de nem kizárólag!) a muszlim valláshoz kötődnek ezek a szervezetek és ideológiák, eszközük pedig a „szent háború”, a dzsihad.⁶⁰ (Al-Kaida, Iszlám Dzsihad)
- 5.) Politikai alapú terrorszervezetek: A politikailag motivált, vagy politikai célú terrorszervezeteknek két formáját különböztetjük meg. Az első a szélsőbaloldali terrorszervezetek, melyek a marxizmus, maoizmus és kommunizmus nevében követnek el merényleteket. Céljuk a világforradalom, a kapitalizmus feletti végső győzelem, illetve egy kommunista berendezkedésű állam létrehozása (Vörös Brigádok, Vörös Hadsereg Frakció). A másik fajtája a politikai terrorizmusnak a szélsőjobboldali terrorszervezetek. Ideológiájuk alapja az idegengyűlölet, a fajgyűlölet (többnyire feketék, zsidók) illetve az antikommunizmus. (Ku-Klux Klán, Szürke Farkasok).⁶¹

A fenti kategorizáláson túl meg kell említeni azokat a szervezeteket is, melyeket az imént ismertetett csoportosításba nehezen lehetne elhelyezni. Az első ilyen, az úgynevezett „ökoterrorizmus”, mely alatt olyan szélsőségesen környezet- és/vagy állatvédő szervezeteket értünk, akik céljaik elérése érdekében nem riadnak vissza erőszak alkalmazásától sem. Megtámadtak és felgyújtottak kutató laboratóriumokat, de mérgezték már meg élelmiszerláncok termékeit is. (Állatok Felszabadítási Frontja, Föld Felszabadítási Frontja).⁶² A másik, az úgynevezett „cyber-terrorizmus”. Legismertebb szervezetük az úgynevezett Anonymus csoport, amelyik gazdasági,

---

⁶⁰ A dzsihad és a terrorizmus kapcsolatáról bővebben: KISS-BENEDEK József: Dzsihadizmus, radikalizmus, terrorizmus. Zrínyi kiadó, 2016

⁶¹ FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavriilo Principtől Oszama bin Ladenig, Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003

⁶² Az ökoterrorizmusról bővebben: RÉPÁSI Krisztián: Az „egyetlen kérdés” terrorizmusa, Nemzet és Biztonság 2011. 7. szám p. 33-40.

kormányzati, hadi, vagy infrastrukturális létesítmények, szervezetek, gazdálkodó egységek számítógépes irányítását képesek kiiktatni, vagy akár működésképtelenné tenni. Az ilyen hacker támadások kivédése komoly nemzetbiztonsági feladat és kihívás minden állam számára.⁶³

Egyes szakértők ide veszik még a „narkó-terrorizmust” is, de álláspontom szerint ez inkább szervezett bűnözői kategória, hiszen az erőszakos elkövetéseiknek az indítéka az anyagi haszonszerzés és nem a politikai célok elérése. Bár kétségtelen tény, hogy pl. korrupció útján céljuk a politikai befolyásszerzés, azonban ezzel illegális tevékenységeket kívánják legalizálni vagy leplezni, nem pedig politikai rendszert, társadalmi berendezkedést változtatni. Azt is fontos kiemelni, hogy „narko-terrorizmussal” érintett szervezett bűnözői csoportok tevékenységük során megkérdőjelezzik az állam kizárólagos erőszakmonopóliumát, továbbá gyakran még annak területi integritását is.⁶⁴ Értem ezalatt, hogy működési területükön kvázi „állam az államban” rendszerként működnek. Az más kérdés, hogy számos terrorszervezet működésének anyagi forrásait részben (egyéb források lehetnek: emberkereskedelem, műkincs csempészet, emberrablás, illegális kőolaj kereskedelem stb.) kábítószerrel kapcsolatos illegális tevékenységek végzésével (kereskedelem, termesztők vagy kereskedők „megadóztatása” stb.) biztosította.⁶⁵

1.2.3 A terrorizmus „négy hulláma”

A XIX. század második felétől számíthatjuk a modern terrorizmus megjelenését, mely napjainkig mint minden más, folyamatos evolúción megy keresztül. Ezt az evolúciót alapvetően generálja a társadalmi átalakulás, a technológiai fejlődés, politikai és vallási ideológiák, szociális folyamatok és különbségek. Minden kornak megvannak a maga társadalmi, politika és gazdasági problémái, amelyekhez óhatatlanul igazodik a terrorizmus tevékenysége is. A modernkori terrorizmusnak ezt

---

⁶³ GEARSON, John: The nature of modern terrorism. Blackwell Publishing Oxford, UK. 2002

⁶⁴ A narkó-terrorizmusról bővebben: BERTALAN Dávid: Narkoterrorizmus Mexikóban A mexikói drogháború és annak egyes rendészeti, katonai vonatkozásai, Hadtudományi Szemle, 13. évfolyam 2020, 2. szám. p. 163-176

⁶⁵ Jellemzően a dél-amerikai szélsőbaloldali terrorszervezetekre volt ez jellemző, de napjainkban az iszlám Állam is „fiokszervezetei” is bekapcsolódtak a kábítószer kereskedelembé.

a sajátos evolúcióját David C. Rapoport professzor szerint négy szektorra, vagy „hullámra” tudjuk felosztani⁶⁶.

1.2.3.1 Anarchista Hullám

A XIX. század végén jelent meg a cári Oroszországban, de az eszme terjedésével Európa más országaiba (a gazdasági és társadalmi változások miatt érdekes módon jórészt Közép-Európába) is begyűrűzött. Miért is helyezhetjük ebbe a korba az első hullámot? A válasz a technológia és ipar fejlődése, valamint Szergej Nyecsajev, Mihail Bakunyin és Pjotr Kropotkin anarchista filozófusok által megalkotott eszmék.⁶⁷ Elméletük lényege az volt, hogy addig támadják az uralkodó hatalmat, vagy a társadalom egy részét, amíg azok túlzott erőszakkal nem vágnak vissza, és majd ez lesz az oka egy forradalom kirobbanásának. Elméletüket a későbbi terroriszervezetek is átvették, tovább finomították és fejlesztették. Már nem volt elég egy könyv, vers, találkozó, titkos összejövetelek vagy tüntetések, hogy forradalmat robbantsanak ki. A terrort, mint eszközt a „kommunikáció új formájának” tekintették és a dinamit volt az ő „tolluk”. A hatalomnak ily módon már számolni kellett velük, és a terrorra történő válaszlépések olyan megosztottsághoz vezethetnek, ami már elég lehet egy forradalom kirobbanásához.⁶⁸ Sőt, ha jobban megvizsgáljuk a kérdést, akkor az anarchisták módszere alkalmassá vált arra, hogy kirobbantsák az I. világháborút, ahogy arról már említést tettem.

Ez a korszak nem csupán az „anarchista forradalom megjelenése miatt jelentős”. A cári Oroszországban az anarchista forradalomra sajátos „kormányzati” válasz született. A cár létrehozta ugyanis az OHRANA nevű titkosrendőrséget, melynek deklarált célja a Narodnaja Volja szervezet felszámolása volt.⁶⁹ Ezzel gyakorlatilag a világ első „terrorelhárító” szervezetét alapították meg.

---

⁶⁶ RAPOPORT, David C: The fourth wave: September 11 in the history of terrorism. (A negyedik hullám: szeptember 11 a terrorizmus történetében) Current History, p. 419-424.

⁶⁷ Anarchizmusról bővebben: Modern ideológiák sorozat, BOZÓKI András – SÜKÖSDI Miklós szerk.: Anarchizmus, Századvég kiadó, 1991

⁶⁸ GEARSON, John: The nature of modern terrorism. (A modern terrorizmus természete) Blackwell Publishing Oxford, UK., 2002

⁶⁹ BEBESI György: A roszakat kolosszus bukása. Oroszország története a 19. században 1801-1914. MOSZT Könyvek Pécs, 2011

1.2.3.2 Gyarmat Ellenés Hullám

A Versailles-i Béke lezárta az I. világháborút, de ugyanakkor kis túlzással el is indította a terrorizmus második hullámát. Erre az időszakra már egyáltalán nem volt jellemző, hogy a lázadók, szabadságharcosok terroristának vallják magukat, ugyanis ekkora már túl sok erőszakos és negatív cselekedet (robbantások, merényletek) kapcsolódott ehhez a kifejezéshez. A Palesztinában aktív, Lehi vagy Stern Csoport⁷⁰ a cionista terrorszervezet tagjai voltak az utolsók, akik terroristának nevezték magukat. Viszont az Irgun⁷¹ szintén cionista szervezet volt az első, amely elkezdte tagjait „szabadság harcosnak” nevezni. Ettől függetlenül tény, hogy a brit megszállás ellen terrorista eszközökkel küzdöttek. Utánuk egyébként minden későbbi terrorszervezet követte azt a példát, hogy nem terroristának, hanem szabadságharcosnak, vagy éppen forradalmárnak kezdték el nevezni magukat. Az új koncepcióhoz új stratégiára is szükség volt. Prominens személyek és politika szereplők elleni merényletekkel ugyanis gyakran az ellenkező hatást érték el a közvélemény szemében, mint amit vártak. Ennek az új stratégiának a része volt, hogy akcióik előtt gyakran figyelmeztetéseket küldtek a célpontnak, és főként a rendőrséget, a hadsereget, a megszállókat támadták, mint a kormányzat legfontosabb támaszait.⁷² Ezzel a módszerrel kívánták azt is elérni, hogy ügyük, a lakosság körében is támogatásra találjon.

A Közel-Kelet mellett a második hullám Délkelet-Ázsiában volt kétségtelenül a „legeredményesebb”. Ha jobban megvizsgáljuk a kérdést, akkor láthatjuk ugyanis, hogy a Vietnámi háború egyik bizonyítéka annak, hogy a terrortámadásokkal kirobbantott polgárháború eredményeként kormányt lehet dönteni és ki lehet űzni a megszállókat az országból.

---

⁷⁰ A terrorszervezetről bővebben: FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavrilo Principtól Oszama bin Ladenig, Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003

⁷¹ A terrorszervezetről bővebben: FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavrilo Principtól Oszama bin Ladenig, Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003

⁷² RAPOPORT, David C: The four waves of terror Anthropoetics - The Journal of Generative Anthropology Volume VIII, number 1, Spring/Summer 2002

1.2.3.3 Újbaloldali Hullám

Az értekezés szempontjából a terrorizmus újbaloldali hulláma a meghatározó, ezért ezt a korszakot a többihez viszonyítva kissé bővebben elemzem. A hosszú, véres bár kétség kívül a Vietcong⁷³ számára eredményes Vietnámi háború szolgált táptalajul, de nem okként, a harmadik hullámnak. A Vietkong terror (gerilla) taktika ugyanis hatékonynak bizonyult az amerikai hadsereggel szemben is, mely a kor legerősebb hadserege volt és a legmodernebb technikájával volt felszerelve. A háború vegyes érzelmeket hozott ki a nyugati fiatalokban, az ott uralkodó politikai elittel és rendszerrel szemben. Egyben alapot szolgáltatott erőszakos tömegtüntetésekre is. A korszak társadalmi hangulatát kihasználva számtalan szélsőbaloldali terrorszervezet jött létre, például a Németországi Szövetségi Köztársaságban (NSZK) a RAF (Rote Armee Fraktion), Olaszországban a Vörös Brigádok (Brigade Rose), vagy az Egyesült Államokban megjelent Weather Underground marxista csoport.⁷⁴ A kor legjelentősebb terrorszervezete azonban kétség kívül a Palesztinai Felszabadítási Szervezet (PFSZ) volt. A PFSZ a sikerét alapvetően három tényezőnek köszönhette: egyrészt Izraelt deklarálta, mint fő ellenség, másrészt a rendkívül erős szovjet (politikai, gazdasági, katonai jellegű) támogatottsága, valamint harmadsorban azon libanoni létesítményeinek ahol terroristákat képezhettek ki.

A harmadik hullám terror taktikájában a repülőgép eltérítsek, túszejtések domináltak. Ők voltak azok, akik a nyilvánosságot, a médiát tudatosan kezdték használni annak érdekében, hogy a társadalmat, vagy annak egy részét ügyük mellé állítsák, céljuk elérése érdekében a társadalomban szimpátiát ébresszenek. De legalább ennyire fontos volt, hogy kényes egyensúlyt tartsanak fent az erőszak alkalmazása és az áldozatok túl nagy száma között. Ha ugyanis nem alkalmaznak elegendő nagyságú erőszakot, akkor nem hívják fel a figyelmet ügyükre. Ha pedig túl sok erőszakot alkalmaznak és sok ártatlan veszt életét a terrortámadás során, akkor a hazai és nemzetközi közvélemény a terrorszervezet ellen fordul.⁷⁵

---

⁷³ Népi Front Dél-Vietnám felszabadításáért nevű szélsőbaloldali, kommunista terrorszervezet/gerilla szervezet, akik eredményes háborút vívtak a dél-vietnámi és az amerikai hadsereggel szemben

⁷⁴ Az említett terrorszervezetről bővebben: FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavrilo Principtől Oszama bin Ladenig, Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003

⁷⁵ MARAS Marie-Helen: A terrorizmus elmélete és gyakorlata. Antall József Tudásközpont Budapest, 2016., p. 42.

A harmadik hullám visszahúzódott a 1980-as évekre, a forradalmi terroristákat országról-országra legyőzték vagy jelentősen visszaszorították a negyedik hullámmal érkező vallási szélsőségesek. Ráadásul 1982-ben Izrael bevonult Libanonba, ahol megsemmisítette a PSZF által működtetett kiképző létesítményeket. A nemzetközi terrorellenes összefogások és intézkedések, valamint a reptereken bevezetett biztonsági előírások pedig egyre hatásosabbá váltak a terrorizmus elleni küzdelemben.⁷⁶

Az újbaloldali terrorhullám korszakának jellemzői összefoglalva:

- 1.) Céljaik szerint: demonstratív, erőszakos cselekmények elkövetésével általános félelem keltése a célterület lakosságának minél szélesebb köreiben, ezáltal aláásni egy társadalom, egy ország stabilitását, nyomást gyakorolni annak vezetésére, annak érdekében, hogy a terroristák akarata teljesüljön.
- 2.) A megjelenés színtere szerint: 1970-es évek közepére a terrorizmus a lokális és regionális szintről tovább lépett és már szélesebb nemzetközi téren is komoly tényezővé vált. Céljainak eléréséhez igyekezett minél szélesebb nyilvánosságot teremteni, illetve kialakult a média tudatos használata.
- 3.) Módszereik szerint: elsősorban fegyveres támadások, robbantások, öngyilkos merényletek, politikai gyilkosságok, emberrablás, túszejtés (több esetben tömegközlekedési eszközök eltérítésével).
- 4.) Ideológiái szerint: a politikai ideológiák széles skálája mellett, jelentős mennyiségben és jelentős erőt képviselnek a korszak elnevezését adó szélsőbaloldali politikai ideológiák.
- 5.) Szervezetük jellemzői szerint: kialakulnak a jól szervezett, hierarchikus csoportok, szervezetek, melyek közös jellemzője a konspiráció és a szélesedő

---

⁷⁶ MARAS Marie-Helen: A terrorizmus elmélete és gyakorlata. Antall József Tudásközpont Budapest, 2016., p. 43.

kapcsolatrendszer (nem egy esetben állami támogatással, háttérbázissal, jó példa erre az értekezés tárgyát képező Carlos csoport).

- 6.) A terrorizmus ebben a korszakban már osztályokba sorolható: államilag nem támogatott, államilag támogatott, illetve rezsimhez köthető.⁷⁷
- 7.) Az 1970-es évekre megfigyelhető egyfajta erőszak-balanszírozásra való törekvés a terrorista szervezetek részéről, miszerint a kevés erőszak nem alkalmas a figyelem felkeltésére, a túlzott viszont ellenérzést válthat ki irányukba. Ennek hatására kontraproduktívvá válhat a túlzott-, vagy túl kevés erőszak a kitűzött cél elérése szempontjából. Ez a terrorista magatartás egyfajta kiszámítható, racionális viselkedést eredményezett.
- 8.) Kialakul a „terrorista vagy gerilla, esetleg szabadságharcos?”⁷⁸ dilemmakör. Az 1960-as évekre a „terrorista” megnevezésnek elég negatív értelmezése lett, így azok a csoportok, szervezetek, akik például nemzeti felszabadítóként vagy forradalmárként határozták meg önmagukat, vagy annak voltak tekinthetők. A terroristák alapvetően gerillaként, szabadságharcosként tekintettek önmagukra, hiszen a gerilla hadikultúra, mint irreguláris hadviselés, a hadikultúrák részét képezi. De a gerillahadviselés eszköztárában terrorista módszerek is szerepelhetnek, melyeket nagy hatékonysággal alkalmaztak és alkalmaznak az erőteljesebb nyomás gyakorlására erősebb ellenfelekkel szemben, ennek ellenére a két fogalom markánsan külön kezelendő.⁷⁹

1.2.3.4 Vallási Terror Hullám

A terrorizmus negyedik hulláma még ugyanabban az évtizedben elkezdődött, amikor a harmadik hullám visszahúzódott. Kétségtelen tény ugyan, hogy bár a korábbi hullámokban is fontos szerepet játszott a vallási és etnikai hovatartozás, de az 1990-es

---

⁷⁷ KIS-BENEDEK József: *Dzsihadizmus, radikalizmus, terrorizmus*. Zrínyi Kiadó, Budapest, 2016. p. 150.

⁷⁸ Bővebben: KISS Zoltán László: A terrorizmus elleni küzdelem szociológiai természetű kihívásai. *Hadtudomány*, 15. évf., 4. szám, 2005 p. 182-187.

⁷⁹ KISS Tibor: A terrorizmus arculatváltásának hatása a helyszíni reagálóerők felkészítésére, *Honvédségi Szemle* 2021/5. szám.

évekre a terroristáknak már a vallással teljesen más céljaik voltak. Független államokat kívántak létrehozni, melyek alapelvei nem különböznek a többi államtól, azonban ezek az alapok elképzeléseik szerint a vallás és annak tanai az alapjai. Elmondhatjuk tehát, hogy a napjainkban is tartó terrorhullámban a vallás játssza a legmeghatározóbb szerepet. A nagy világvallások közül is az iszlám és annak szélsőséges ágai (vahabiták, tálibok stb.) a meghatározók. Nem feledkezhetünk meg azonban arról, hogy nem az iszlám az egyetlen vallás mely nevében terroristák, vallási fanatikusok tevékenykedtek, gyilkolnak.

Hogy miért mégis az iszlám vallási terrorizmust emeljük ki minden esetben? Három olyan meghatározó esemény történt ugyanis az iszlám világban, amely táptalajául szolgált a negyedik hullámnak. Először is, Iránban az utcai demonstrációk forradalomná fejlődtek, aminek következtében elűzték a sahot, és Iszlám Köztársaságot kiáltottak ki. Ez az esemény több síita terror csoportot inspirált, többek között Szaúd-Arábiában, Kuvaitban és Libanonban. Az inspiráció mellett Irán, pénzrel, fegyverrel, kiképzéssel és technológiával is támogatta és jelenleg is (lásd: Jemen, Libanon) támogatja ezekben az országokban a síita szervezeteket. Másodsorban éppen Libanonban jelentek meg az ókori asszaszínok mintájára az öngyilkos robbantások és merényletek, mely segítségével is kiűzték az 1982-es izraeli invázióval behatoló amerikai hadsereget is⁸⁰. Az öngyilkos merényletek azóta is a terroristák egyik olcsó és hatékony fegyvere. Ahogy Ahmed Jaszín sejk, a HAMASZ terrorszervezet alapítója fogalmazott? Az öngyilkos merényletek az ő F-16-os repülőik. A harmadik ok, hogy az Afganisztánt megszálló Szovjetunió fegyveres erőit kiűzték az országból a szunnita muszlim ellenállók/felkelők, igaz, jelentős amerikai támogatással. Később ez is vezetett a Szovjetunió széthullásához, ami megmutatta, hogy a vallás segítségével egy ilyen szuperhatalom sem lehet legyőzhetetlen ellenfél.⁸¹

Ha a merényletek és emberrablások voltak jellemző taktikái az előző hullámnak, akkor a vallási hullámnak kétségtelenül az öngyilkos merényletek. A taktika előnyei az egyszerűségében és relatív olcsóságában rejlik.⁸²

---

⁸⁰ Az amerikai tengerészgyalogosok elleni 1983-as bejruti robbantásos merényletről bővebben: https://mult-kor.hu/20140724_rosszul_sult_el_a_cia_titkos_bejruti_haboruja (letöltve: 2022.01.12.)

⁸¹ RAPOPORT, David C: The four waves of terror Anthropoetics - The Journal of Generative Anthropology Volume VIII, number 1, Spring/Summer 2002

⁸² Ferwagner Péter Ákos – Komár Krisztián – Szélinger Balázs: Terrorista szervezetek lexikona Gavrilo Principtől Oszama bin Ladenig Maxim Könyvkiadó 2003

1.3 A terrorelhárítás elméleti modellje

Az államok normális működésének egyik nagyon fontos feltétele, hogy az állam önmagát képes legyen megvédeni különböző külső, vagy belső fenyegetésektől, támadásoktól és veszélyektől. Ilyen biztonsági kihívások lehetnek pl.: természeti katasztrófák, egészségügyi veszélyhelyzet, külső támadás (katonai, politikai, gazdasági), gazdasági összeomlás, belviszály/polgárháború, szervezett bűnözés, terrorizmus stb. Egy jól működő állam esetében megvannak a megfelelő államigazgatási, egészségügyi, rendészeti, katonai stb. szervezetek és struktúrák az ilyen típusú kihívások és veszélyhelyzetek kezelésére, megszüntetésére. Az értekezés szempontjából jelen fejezetben alapvetően egy típusú kihívásra a terrorizmusra koncentrálok, ennek megfelelően az erre adott állami választ, a terrorelhárítás egy lehetséges elméleti modelljét állítom fel és mutatom be, annak titkosszolgálati és rendőrségi szempontjai szerint.

A titkosszolgálatok működésének alapját a történelmük során mindig a már említett speciális feladatrendszerük, az állam területi integritásának biztosítása, függetlenségének és állampolgárai jogainak és biztonságának a védelme határozta meg.⁸³ Ezeknek a feladatoknak az ellátásához a szolgálatok törvényi felhatalmazással különleges eszközöket és módszereket használhatnak és használnak. A titkosszolgálatok működési területük alapján két csoportra, polgári-, és katonai szolgálatokra oszthatók, míg a klasszikus szakmai tevékenységi körük alapján hírszerző és elhárító feladatokat láthatnak el.⁸⁴ Már ez alapján is világosan látszik, hogy a szolgálatok szerepe és feladatköre mennyire szerteágazó és sokszínű lehet. A terrorizmus elleni küzdelem pedig ennek a feladatnak csak egy, bár kétség kívül nagyon fontos szelete, feladatköre. A szakirodalomban (hazai és külföldi egyaránt) több tanulmány is foglalkozik a titkosszolgálatok elméleti modelljével. Ezek az elméletek kivétel nélkül azt a megközelítést használják, hogy a titkosszolgálatok egyes tevékenységei körein keresztül állítják fel az elméleti modellt. Ebben a fejezetben arra vállalkozok, hogy – ha vázlatosan is – de megalkossak egyfajta általános, logikai-funkcionális terrorelhárítási modellt, a terrorelhárítást végző elhárító szolgálatok összetett tevékenységének bemutatására. Tekintettel a doktori értekezés témájára, az

---

⁸³ A titkosszolgálatok történetéről és működéséről bővebben: Boda József - Regényi Kund szerkesztésében: A hírszerzés története az ókortól napjainkig, Dialóg Campus Kiadó Budapest, 2019

⁸⁴ DÁVID Ferenc: Történeti visszatekintés a magyar titkosszolgálatokra. A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest, 2018 p. 15.

általam felállított modell nem lehet független a rendőrség terrorelhárító feladataitól, pontosabban annak legspeciálisabb elemétől, a terrorcselekmények felszámolásától. A modell bemutatása során utalásokat teszek arra, hogy az általam vizsgált időszakban terrorelhárítással foglalkozó rendészeti szervek közül melyikre vonatkoznak a bemutatott modell elemei.

1.3.1 Terrorelhárítás vagy anti-terrorizmus?

Mielőtt a modell bemutatásra kerül, fontos tisztáznunk a különbséget a terrorelhárítás és az anti-terrorizmus között. Ahogy azt a korábbi fejezetben bemutattam, a terrorizmust, mint jelenséget nagyon nehéz egzakt és egységes módon definiálni. Ezek után egyáltalán nem meglepő, ha a terrorizmus elleni küzdelem meghatározása sem egyszerű feladat. A terrorizmus elleni küzdelmet ugyanis leginkább két szóval szoktuk kifejezni. Az egyik a terrorelhárítás (counterterrorism), míg a másik az anti-terrorizmus (anti-terrorism). Bár – helytelenül - gyakran szinonimaként alkalmazzák a két kifejezést, ennek ellenére teljesen más jellegű intézkedéseket, módszereket értünk alattuk. Amiben mindkét kifejezés megegyezik, hogy a terrorizmus, terroristák elleni tevékenységeket, és az ellenük alkalmazott módszereket, eszközöket és eljárásokat takarják.

A terrorelhárítás alapvetően (de nem kizárólagosan!) védelmi jellegű intézkedések és módszerek összessége. Ilyen eszközök lehetnek pl.: felderítés, melyet többnyire nemzetbiztonsági szolgálatok vagy a rendőrség egységei hajtanak végre, de ide tartozik akár egy terrorcselekmény megelőzése vagy felszámolása, az elkövetők elfogása. Emiatt állítom azt, hogy a terrorelhárítás nem kizárólagosan védelmi jellegű intézkedések összessége. Ráadásul számos országban a terrorelhárítás, és ezzel együtt a felszámolás is a hadsereg hatáskörébe tartozik.⁸⁵ A célzat az, amely alapvetően eldönti, hogy a felszámolás terrorelhárítási vagy anti-terrorista tevékenység. A cél a terrorelhárítás során álláspontom szerint ugyanis elsősorban nem a terroristák megsemmisítése, hanem a terrorcselekmény megszakítása és felszámolása, bizonyítékok összegyűjtése, az elkövetők elfogása, büntetőeljárás megindítása, valamint bíróság elé állítása. A terrorelhárítás továbbá a törvénykezési gyakorlatban

---

⁸⁵ A Magyar Honvédség terrorelhárító műveleteit a Különleges Műveleti Erők Alkalmazási Irányelvei, valamint a Magyar Honvédség Különleges Műveleti Doktrínája tartalmazza.

terjedt el, ezért előszeretettel (bár nem kizárólagosan) használják a terrorizmus megelőzésére vagy terrorhelyzetek kezelésére hozott törvények megalkotása során is. Ezen kívül használatos különböző kiemelt fontosságú objektumok, kritikus infrastruktúrák védelmének megszervezése érdekében hozott intézkedések estében is, értelemszerűen a terrorizmus elleni védelem, terrortámadások megakadályozása szempontjából. Magyarországon alkalmazott fogalmát a Rendészettudományi szaklexikonban találhatjuk, mely szerint: „*az állam és mindenkori kormány alapfunkcióiból eredő feladat, azon cselekmények összessége, amelyeket a vonatkozó jogszabály a Terrorelhárítási Központ (TEK) hatáskörébe utalt.*”⁸⁶ A TEK működése, felépítése és feladatrendszere nem témája jelen értekezésnek.

Az anti-terrorizmus kifejezést ezzel ellentétben a terroristák vagy terrorizmus elleni aktív fellépésre, elsősorban támadó jellegű, a gyakorlatban inkább úgynevezett alacsony intenzitású katonai műveletek esetében használjuk.⁸⁷ A katonai műveletekben a cél gyakran (bár itt sem kizárólagosan!) a terroristák fizikai megsemmisítése és nem a büntetőeljárás megindításának biztosítása. Ennek megfelelően az alkalmazott eszközök, módszerek és taktikai eljárások is alapvetően ezt a célt szolgálják. A terrorizmus elleni küzdelemben a katonai és rendészeti módszerek között a különbségtételt álláspontom szerint meg kell tenni. Ezt a nézőpontot erősíti Finszter Géza is, aki szerint hibás az előidézett veszélyekre hivatkozva a katonai és a rendészeti beavatkozások közti különbségeket felszámolni. A bűncselekmény (terrorizmus) hadüzenetként való felfogása felmenti az államokat a bizonyítás kötelezettsége alól, és korlátlaná teszi vagy teheti a megtorlás eszközeinek alkalmazhatóságát. Ezt egy kellő katonai erővel rendelkező nagyhatalom nyilvánvalóan megteheti, de ennek következményei mindenképpen aggályosak. A fellépés jogállami elvei, a szükségesség és az arányosság betartása, azonban a veszély nagysága miatt nem korlátozhatják a titkos beavatkozások mértékét. Ez ugyanis szükségszerűen a civil közeg kíméletének felrúgásával jár.⁸⁸ A terrorizmus elleni küzdelem vagy harc (anti-terrorizmus) háborúvá történő avanzsálása 2001. szeptember

---

⁸⁶ Rendészettudományi szaklexikon (főszerkesztő: Boda József), Dialóg Campus Kiadó Budapest 2019, p. 559

⁸⁷ Bővebben: KŐSZEGVÁRI Tibor: A nemzetközi terrorizmus elleni harc katonai feladatai. <http://www.zmne.hu/kulso/mhtt/hadtudomany/2002/1/z-01/chapter1.html> (letöltve: 2019.03.10.)

⁸⁸ FINSZTER Géza: Az alkotmányos jogállam esélyei a terrorizmus elleni küzdelemben. Belügyi Szemle, 2002/6–7. szám p. 156–166.

11-e után vált általános jelenséggé,⁸⁹ amikor is George W. Bush⁹⁰ elnök meghirdette a terrorizmus elleni háborúját:

- a terrorakciókat az Egyesült Államok háborús cselekedeteknek nyilvánította
- először került szóba a NATO alapszerződés 5. cikkelyének⁹¹ alkalmazása
- a globalizációt támadó terrorizmus globalizált ellenintézkedéseket váltott ki
- az ellenintézkedések fókuszába került a terrorszervezetek logisztikai bázisainak felszámolása
- bebizonyosodott, hogy a demokratikus országoknak nincs kész válaszuk a terrorizmus kihívásaira.⁹²

Álláspontom szerint mindkét módszernek (terrorelhárítás és anti-terrorizmus) megvan a maga helye és szerepe a terrorizmus elleni küzdelemben, amennyiben azokat megfelelő jogszabályi felhatalmazással, törvényesen alkalmazzák. Azt is meg kell jegyezni azonban, hogy néhány szakértő megkérdőjelezi az anti-terrorista módszerek hatékonyságát a terrorizmus elleni harcban. Seth G. Jones, és Martin C. Libicki 2008-ban publikálták *How Terrorist Groups End* (Hogyan szűnnek meg terrorista szervezetek)⁹³ címmel megjelent könyvükben a kutatásukat és annak eredményeit, melyben azt állapították meg, hogy a katonai beavatkozás nem feltétlenül a legalkalmasabb és leginkább célravezető eszköz a terrorizmus elleni küzdelemben.

---

⁸⁹ RADA Mátyás – VAJDA Viktor: A terrorizmus elleni küzdelem, avagy a 22-es csapdája. Külügyi Szemle 2010/1. szám p. 149., https://kki.hu/assets/upload/Kulugyi_Szemle_2010_01_A_terrorizmus_elleni_kezd.pdf (letöltve: 2020.10.21.)

⁹⁰ 2001. és 2009. között ez Amerikai Egyesült Államok 43. elnöke volt. <https://georgewbush.com/>

⁹¹ NATO (North Atlantic Treaty Organization - Észak-Atlanti Szerződés) 5. . cikk. „A Felek megegyeznek abban, hogy egyikük vagy többjük ellen, Európában vagy Észak-Amerikában intézett fegyveres támadást valamennyiük ellen irányuló támadásnak tekintenek, és ennél fogva megegyeznek abban, hogy ha ilyen támadás bekövetkezik, mindegyikük az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikke által elismert jogos egyéni vagy kollektív védelem jogát gyakorolva, támogatni fogja az ekként megtámadott Felet vagy Feleket azzal, hogy egyénileg és a többi Féllel egyetértésben, azonnal megteszi azokat az intézkedéseket – ideértve a fegyveres erő alkalmazását is –, amelyeket a békének és biztonságának az észak-atlanti térségben való helyreállítása és fenntartása érdekében szükségesnek tart. Minden ilyen fegyveres támadást és az ennek következtében foganatosított minden intézkedést azonnal a Biztonsági Tanács tudomására kell hozni. Ezek az intézkedések véget érnek, ha a Biztonsági Tanács meghozta a nemzetközi béke és biztonság helyreállítására és fenntartására szükséges rendszabályokat.” a szerződés magyar nyelvű szövege: https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_17120.htm?selectedLocale=hu (letöltve: 2022.01.09.)

⁹² KISS-BENEDEK József: Dzsihadizmus, radikalizmus, terrorizmus. Zrínyi kiadó 2016., p. 215-216

⁹³ JONES Seth G., és LIBICKI Martin C. 2008-ban publikálták *How Terrorist Groups End*. Published 2008 by the RAND Corporation. file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Downloads/RAND_MG741-1.pdf (letöltve: 2021.12.19.)

A két szerző összesen 648 terrorista szervezetet vett górcső alá, 1968 és 2006 közötti időszakban. Megállapították, hogy a vizsgált szervezetek között a fenti időszak alatt 404 szűnt meg. Az adataik alapján ezeknek a szervezeteknek csupán 7 százalékát sikerült aktív katonai eszközökkel és módszerekkel megszüntetni, felszámolni. Ezzel szemben 43 százalék esetében az adott terrorszervezet politikai folyamatokba történő bevonása volt az oka a terrorista cselekmények beszüntetésének, illetve a terrorszervezet megszűnésének. A vizsgált esetek 40 százalékában a titkosszolgálati, rendvédelmi eszközök és módszerek alkalmazása vezetett a terrorszervezet megszüntetéséhez. Érdekességként megemlítem, hogy 10 százalék volt az az eset, amikor egy terrorszervezet azért szűnt meg, mert elérték politikai céljukat.⁹⁴

Forrás: Seth G. Jones és Martin C. Libicki: How Terrorist Groups End (2008) tanulmány alapján, saját szerkesztés 2022

Ha ezeket az adatokat elemezzük, megállapíthatjuk, hogy önmagában egyik eszköz vagy módszer sem jelent hatékony megoldást. Álláspontom szerint a megfelelő intézkedéseket, eljárásokat vagy módszereket mindig az adott szervezetre vonatkoztatva, egyedileg célszerű megválasztani. A vizsgálat sajnálatos módon nem tér ki arra, hogy a különböző eszközök és módszerek együttes alkalmazásának milyen hatása volt a terrorszervezetek megszűnése, felszámolása vagy működésének felfüggesztése esetében. Véleményem szerint azonban azt is szinte biztosra vehetjük,

⁹⁴ Az ábra és elemzés:

https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_briefs/2008/RAND_RB9351.pdf (letöltve: 2021.12.19.)

⁹⁵ Az ábra eredetije:

https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_briefs/2008/RAND_RB9351.pdf (letöltve: 2021.12.19.)

hogy nagyon kevés esetben értek el sikert az érintett államok vagy a terrorelhárító szervezetek csak és kizárólag egyetlen eszköz, eljárás vagy módszer alkalmazásával.

Azt is meg kell ugyanakkor a téma kapcsán jegyezni, hogy a különböző terrorcsoportok a háttéralkuk következtében többnyire csak kisebb politikai hatást tudnak kifejteni a célországokra, de a társadalom befolyásolása a terrorizmus elleni küzdelemre káros hatással van. Míg a külső szemlélő számára úgy tűnik, az emberek a háború ellen, egy tús életéért tüntetnek, valójában a nemzetközi terrorizmus csoportok akarátának megfelelően cselekednek. A terroristák stratégiája szerint éppen az ő céljaikat szolgálják. A csoportok szempontjából ez fontos, hiszen a nemzetközi közvélemény bár elítéli a terrorista akciókat, mégis a közbeeső cél, a befolyásolás, a propaganda mindenképpen az ő malmukra hajtja a vizet.⁹⁶

1.3.2 Terrorelhárító tevékenység

Az egyes államok terrorveszélyeztetettségük felderítését és elhárítását, a korábban már beazonosított terrorszervezetek és terrorizmussal kapcsolatba hozható személyek ellenőrzését (operatív feldolgozását) akkor végzik, amikor azokról okkal feltételezhető, hogy terrorcselekményt terveznek, kísérelnek meg vagy követnek el, vagy egyéb veszélyt jelentenek a társadalomra, az állam működésére. Az ilyen elsősorban megelőző célú (prevenciós) tevékenység csak úgy valósítható meg, ha folyamatosan végzik a terrorizmussal összefüggésbe hozható személyek operatív feldolgozását, terrorista szervezetek, lehetséges célpontjainak (személyek és objektumok, kritikus infrastruktúra, rendezvények, vallási kegyhelyek stb.), és célszemélyeinek terrorveszélyeztetettségével kapcsolatos rendvédelmi feladatainak ellátását. Ebből is láthatjuk, hogy a terrorelhárító tevékenység egy folyamatosan változó terület, amely a feladatai ellátása érdekében, az éppen aktuális politikai, társadalmi és biztonsági környezetben működteti és alkalmazza a sajátos eszközszerét. Álláspontom szerint ez a környezet az, amely alapvetően határozza meg azt, hogy terrorelhárításról, vagy anti-terrorizmusról beszélünk. Az elérni kívánt célok viszont azt határozzák meg, hogy a terrorelhárítás során védelmi-, vagy támadó jellegű eszközökről, módszerekről beszélhetünk.

---

⁹⁶ Dr. habil. RESPERGER István: Terrorista szervezetek, módszerek, eljárások. (Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, Szakmai Szemle: XVI. évfolyam 2. szám, 2018.) p. 11

Védelmi jellegű terrorelhárítási eszközökről és módszerekről elsősorban akkor beszélünk, ha az állam vagy az állampolgárok elleni terrorista törekvések még leplezett, nem nyílt formában valósulnak meg. Vagyis alapvetően egy olyan védelmi elhárító-felderítő tevékenység, melynek elsődleges célja a megelőzés.

A támadó jellegű terrorelhárítás olyan eszközök és módszerek összessége, amelyek segítségével egy már felderített terrorkockázati elem vagy törekvés aktív, célirányos kezelését, elhárítását jelenti.⁹⁷ Ide tartozik a korábban említett és a rendőrség által végrehajtott felszámolás is. A felszámolás során a jogszabályok betartása mellett kényszerítő eszközök alkalmazására (legitim fizikai erőszak, melyre később bővebben kitérek) is lehetőség van. A cél azonban továbbra sem az elkövetők megsemmisítése, sokkal inkább a terrorcselekmény megszakítása, az elkövetők elfogása, a büntetőeljárás megindításának biztosítása.

Az Európai Unió Tanácsának 2005. november 30-án, Brüsszelben kiadott Terrorizmusellenes Stratégiája meghatározta, hogy az EU terrorizmusellenes stratégiája négy pilléren (megelőzés, védekezés, üldözés és reagálás) nyugvó rendszert képez, alapul, amely stratégiai kötelezettségvállalásba illeszkedik.

- Megelőzés: mint láttuk alapvető cél a terrorcselekmények, terror jellegű bűncselekmények elkövetéséhez vezető radikalizálódás megelőzése, különös tekintettel a terroristává válás prevenciójára, valamint a különböző terrorista célú médiatartalmakhoz való hozzáférés kontrolljára, a pénzügyi források elapasztására.
- Védekezés: szintén összetett tevékenység, elsősorban a civil lakosság és kritikus infrastruktúra védelme tartozik ide, mely egy igen tág területet és tevékenységi rendszert igyekszik lefedni. (például: határvédelem, határellenőrzés, közlekedésbiztonság, kritikus infrastruktúra és a lakosság ellátása szempontjából kiemelt objektumok, ellátási láncok védelme, stb.)
- Üldözés: legfőképpen a nemzetbiztonsági, rendvédelmi és igazságügyi hatóságok működésében és együttműködésében kell megvalósulnia, mely a terroristák mozgásának és tevékenységének megakadályozására, finanszírozásuk elleni küzdelemre irányul.

---

⁹⁷ DÁVID Ferenc: Történeti visszatekintés a magyar titkosszolgálatokra. A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest, 2018, p. 171

- Reagálás: ez a pillér a terrortámadások közvetlen felszámolására, következményeire irányul, az ezzel kapcsolatos reagálási képességet jelenti, mely szintet alapvetően a felszámolási, műveleti feladatok jellemzik.⁹⁸

A disszertációban vizsgált időszakban Magyarországon a III. Főcsoportfőnökség II. Csoportfőnökségén működő 8. (majd 10.) Osztály volt felelős a nyílt és operatív eszközök és módszerek alkalmazásával végrehajtott terrorelhárítási feladatokért. A terrorcselekmények felszámolása és megszakítása a Forradalmi Rendőri Ezreden belül létrehozott akciószakaszok, majd Komondor Terrorelhárító Szolgálat feladatkörébe tartozott. A doktori értekezés későbbi fejezeteiben ezeknek az egységeknek a történetéről és feladatrendszeréről bővebben is beszámolok.

1.3.3 A terrorelhárítás szintjei

Mivel a terrorizmus alapvetően egy dinamikus tevékenység vagy folyamat, ezért a terrorizmus elleni védekezés vagy elhárítás is elsősorban dinamikus eszközöket és módszereket igényel a terrorelhárítás minden szintjén. A nemzetközi szakirodalom a terrorelhárítás három szintjét különbözteti meg, úgy, mint taktikai szint, operatív szint és stratégiai szint.⁹⁹

Taktikai szintről akkor beszélünk, amikor a terrorelhárító tevékenység egy tervezett vagy megkezdett terrorakció megelőzésére, megszakítására vagy felszámolására irányul. Minden olyan terrorelhárító tevékenységet ide sorolhatunk, melynek célja, hogy a terrorista vagy terrorszervezet céljai elérése érdekében fegyverhez, anyagi támogatáshoz jusson, az országba beléphessen, szabadon mozoghasson, stb. Amennyiben mégis bekövetkezik a terrorcselekmény, ezen a szinten a legfontosabb mozzanat, hogy a rendvédelmi szervek azt a lehető leggyorsabban megszakítsák, felszámolják, és ezzel a hatását jelentősen tompítsák.

A terrorelhárítás operatív szintje jelenti azoknak a társadalmi, kormányzati intézkedéseknek az összességét, amelyek alkalmasak a terrorizmus veszélyének csökkentésére, megakadályozására. Ide sorolhatók azok az intézkedések, jogszabályi

---

⁹⁸ KISS Tibor: A terrorizmus arculatváltásának hatása a helyszíni reagálóerők felkészítésére, Honvédségi Szemle 2021/5. szám.

⁹⁹ MARAS, Marie-Helen: A terrorizmus elmélete és gyakorlata. Antall József Tudásközpont 2016., p. 242.

kötelezettségek, amelyek hatásos eszközök a terrorizmus finanszírozásának, káros propaganda és toborzó tevékenységének a kiszűrésére, ellenőrzésére. Nagyon lényeges eleme ennek a szintnek a folyamatos nemzetközi együttműködés, az információk megosztása a terrorizmus elleni küzdelemben. Operatív szinten érhető el leghatékonyabban ugyanis, hogy egy terroristát vagy terrorszervezetet megvonjuk a támogatói, logisztikai bázisától. Ezzel tudjuk elérni, hogy a terroristának lehetősége se legyen cselekménye elkövetésére. Itt kell kitérnünk egy gondolat elejéig az online térre is. Terrorelhárítási körökben az internet általánossá válásától kezdve köztudomású tény, hogy a terroristák a világhálót pszichológiai hadviselésre, publicitásra és propagandára, adatbányászásra, adománygyűjtésre, toborzásra és mobilizációra, kapcsolattartásra, információ megosztására, tervezésre és koordinációra egyaránt használják.¹⁰⁰ Éppen ezért az ilyen, új típusú kihívásokra a biztonság tudatosítás a nemzetbiztonsági és rendészeti szektoroktól mindenképpen új szemlélettel lehet adekvát választ kapni. Nevezetesen pedig a korábbi terrorelhárítási gyakorlattól jelentősen eltérő hozzáállást, a korábbi szűk, ügyszerű konspirált együttműködés helyett egy széles körű, nyíltabb kapcsolat kialakítását igényli nemzetközi szakmai szinten és a társadalommal is.¹⁰¹

A terroristák célja többnyire a cselekményükkel kiváltott másodlagos, pszichológiai hatás elérése, sőt fokozása, mellyel befolyásolhatják a közvéleményt, a politikai döntéseket. Arra törekszenek, hogy ezzel a másodlagos hatással megerősítsék saját pozíciójukat, kialakíthassák vagy szélesíthessék társadalmi támogatottságukat, bázisukat. A terrorelhárítás stratégiai szintjén a cél, hogy világossá váljon a terroristák számára, tevékenységük nincs rejtve az elhárító szolgálatok előtt, céljukat nem érhetik el, tettüknek pedig nincs társadalmi támogatottsága. Az előző két szint hatékony alkalmazása teszi igazán eredményessé a stratégiai szintet.¹⁰²

---

¹⁰⁰ WEIMANN, Gabriel: www.terror.net: How Modern Terrorism Uses The Internet (Hogyan használja a modern terrorizmus az internetet). United States Institute Of Peace, Washington, D.C. 2004. p. 5–10. <https://www.usip.org/sites/default/files/sr116.pdf> (letöltve: 2021.12.10.)

¹⁰¹ NAGY Katalin – MEZEI József: Nemzetközi kitekintés a terrorelhárítás területén folytatott biztonság tudatosítási programokba., Nemzetbiztonsági Szemle 8. évfolyam, 2. szám. p. 50. http://real.mtak.hu/118095/1/WEB---NSZ_2020_2-4_NagyKMezei_50-65.pdf (letöltve: 2021.12.12.)

¹⁰² MARAS, Marie-Helen: A terrorizmus elmélete és gyakorlata (Antall József Tudásközpont 2016.) p. 242-248.

1.3.4 A terrorelhárítás információszerzési lehetőségei és képességei

A terrorelhárító tevékenység egyik legfontosabb feladata a terror releváns információk begyűjtése. Ezért nem meglepő, hogy minden terrorelhárító szolgálat arra törekszik, hogy a lehető legszélesebb információbegyűjtő képességeket építsen ki, felhasználva az információgyűjtés módszereinek teljes tárházát. A szolgálatok a működésükhöz és feladataik ellátásához szükséges információkhoz alapvetően nyílt vagy titkos forrásokból, illetve eszközök alkalmazásával juthatnak hozzá. A nyílt forrásokból származó, vagy ilyen eszközökkel és módszerekkel végzett adatgyűjtést alább mutatom be részletesen. A titkos információgyűjtés egy olyan gyűjtőfogalom, amelynek számos meghatározásával és értelmezésével találkozhatunk a szakirodalomban. Legáltalánosabb meghatározása a tevékenységnek, hogy a jogszabályban felhatalmazott szervezetek, a törvényben meghatározott feladatok ellátása érdekében a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatok védelméhez, valamint a birtokvédelemhez fűződő jogok korlátozására alkalmas, az érintett személy tudta nélkül alkalmazott erővel, eszközökkel és módszerekkel adatokat, információkat szerezhetnek. A köztudatban a fogalom összefonódott a titkosszolgálatokkal, ezt maga a szóhasználat is tükrözi, hiszen a különböző titkosszolgálatok (nemzetbiztonsági, állambiztonsági) a társadalom széles köre elől elzárt, titkos tevékenységekkel végzik feladataikat.¹⁰³

A disszertációnak nem témája és nem is célja, hogy a nyílt és titkos információgyűjtő eszközöket és módszereket részletesen bemutassam, azonban a későbbiekben a III. Főcsoportfőnökségnek speciálisan a Carlos csoport operatív feldolgozása során alkalmazott eszközeit és módszereit ismertetni fogom. Tekintettel azonban arra, hogy a terrorelhárítás elméleti modelljét ismertetem jelen fejezetben, a három legfontosabb információgyűjtő eszközt és módszert az alábbiakban röviden és vázlatosan bemutatom.

Az egyik legősibb információgyűjtési módszer az emberi erőforrásokra épülő hírszerzés, melyet a szakma HUMINT (Human Intelligence) elnevezéssel használ. Az ilyen típusú információgyűjtés központjában minden esetben az ember áll. Ebből következik, hogy a módszerrel csak és kizárólag olyan adatok szerezhetők be, melyekkel a „forrás” rendelkezik, vagy hozzáfér. A módszer egyik nagy előnye, hogy

---

¹⁰³ DOBÁK Imre: Az információgyűjtésről általában (A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest 2018.) p. 103

olyan információk is megszerezhetők, melyeket az adat birtokosai még nem írtak le, ezáltal tervek, elképzelések, vélemények is hozzáférhetővé, megszerezhetővé válnak. A másik nagy előnye a flexibilitása, hiszen ha egy HUMINT forrás nem tud megszerezni egy adatot, lehetőség van azonnal vagy párhuzamosan új forrást keresni.¹⁰⁴ Az utóbbi évek terrorelhárítási tapasztalatai szerint ismételten felértékelődött a HUMINT szerepe az információgyűjtésben, tekintettel arra, hogy a terroristák nem szívesen használják az informatikai eszközök adta kommunikációs és kapcsolattartási lehetőségeket. Tudják ugyanis, hogy az elhárító szolgálatok elektrotechnikai felderítési képességei az információáramlás valamennyi technikai eszközeit/eszközét ellenőrizni képesek. A titkos kapcsolat alkalmazása a HUMINT-tevékenységek egyik fontos területe, ahol az egyik legfontosabb kérdés épp a kapcsolattartás módja, annak kiépítése és működtetése. A kapcsolatnak a megszerzett információt el kell juttatnia a terrorelhárító tevékenységet végző szervezethez. Mindezt úgy, hogy információ torzulás ne következzen be, az információ még időben érkezzon, és természetesen dekonspiráció mentesen. Ennek az összetett célnak az eléréséhez megfelelő kommunikációs csatornát kell kidolgozni és üzemeltetni. A kapcsolattartás a felderítő és az informátor között lehet személyes vagy személytelen. A kapcsolattartás formái az idők folyamán átalakuláson mentek keresztül, ahol a hagyományosnak tekinthető elemek mellett a technikai fejlődésnek köszönhetően ma már kellő körültekintés mellett alkalmazhatóak az akár interneten alapuló, és így fizikai kontaktust nem igénylő, technikai szinten megvalósuló kapcsolattartási csatornák.¹⁰⁵

A terrorelhárítás információszerzési lehetőségei közül kiemelkedik az elektrotechnikai felderítési eszközökkel megvalósuló adatgyűjtés, melyet SIGINT (Signal Intelligence) elnevezéssel használunk. Ez egy összetett információgyűjtő tevékenység, és több eszközt és módszert foglal magába. Ezek közül is kiemelkedik a kommunikációs eszközökkel kapcsolatos információgyűjtés (COMMINT – Communication Intelligence), amit a köznyelv gyakran telefon lehallgatásként azonosít. A terrorizmus elleni küzdelemben az ilyen technikai jellegű információgyűjtésen alapvetően azokat a kommunikációs csatornákat és formákat

---

¹⁰⁴ DÁVID Ferenc: Történeti visszatekintés a magyar titkosszolgálatokra (A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest 2018.) p. 120

¹⁰⁵ NÁNDORI Nikolett Petra: HUMINT – Gondolatok az emberi tényező szerepéről a 21. századi titkosszolgálati munkában., Nemzetbiztonsági Szemle 7. évfolyam 4. szám, p. 96.
http://real.mtak.hu/111501/1/WEB---NSZ_2019_4-8_Nandori_96-104.pdf (letöltve: 2022.01.10.)

értjük, amelyeket a társadalom békés tagjai között meghúzódó terroristák is használhatnak (pl. a mobiltelefonok, valamint az internet alapú kommunikációs szolgáltatások).¹⁰⁶ A módszer előnye, hogy a lehallgatott beszélgetések jól rögzíthetők, és helyes végrehajtás esetén a dekonspiráció (lebukás) veszélye minimális. A módszer hátránya, hogy a gyártók vagy a szolgáltatók egyre jobb eszközökkel és módszerekkel védik az információs eszközöket és csatornákat, melyeket így egyre nehezebb feltörni. Szakmai körökben általános az a mondás, mely szerint az infokommunikációs „forradalom” előtt az volt a kérdés titkos információgyűjtés során, hogy egy zárat hogyan nyissanak ki, vagy milyen módszerrel és taktikai eljárással hatoljanak be észrevétlenül egy épületbe, addig ma a legfontosabb kérdés, hogyan törjenek fel kommunikációs applikációkat, levelező fiokokat. További hátrány, ha a célszemély megtudja vagy sejtja, hogy lehallgatják, azonnal válthat más kommunikációs csatornára, vagy tudatosan a közléseivel félrevezetheti a terrorelhárító szolgálatot.

Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban meg kell említeni a nyílt forrásokra épülő információgyűjtő tevékenységet, melyet OSINT (Open Source Intelligence) néven szokott a szakma említeni. Ebbe a körbe gyakorlatilag minden olyan információforrás beletartozik, amely bárki számára hozzáférhető. Ilyen lehet többek között pl.: elektronikus és nyomtatott sajtó, könyvek, konferenciák, tudományos előadások, vallási események és rituálék, szociális média felületek (facebook, twitter, instagram), stb. A módszer előnye, hogy külső (bírói, ügyészi vagy miniszteri) engedély nem szükséges az alkalmazásához és kicsi a dekonspirációs veszély. Hátránya, hogy gyakran nehezen ellenőrizhető forrásból vagy valóságtartalommal rendelkeznek az adatok és emiatt sokkal alaposabb elemzést és feldolgozást igényelnek. Mindezekből láthatjuk, hogy az OSINT tevékenység legfontosabb és legalapvetőbb rendeltetése a terrorelhárítási célok támogatása a maga sajátos és egyben újszerű eszközeivel (részét képezve és kiegészítve a hagyományos hírszerzés tevékenységének). Egyformán kell ennek a célnak megfelelni a legkülönbözőbb ellenfelekkel szemben is, úgy, mint a vallási fanatikustól a magas képzettségű, intelligens számítógépes szakemberig. A terrorelhárító szervezeteknek és az őket támogató tevékenységeknek várhatóan ezen a területen is aszimmetrikus kihívásokkal

---

¹⁰⁶ DOBÁK Imre: Technikai típusú információgyűjtés a változó biztonsági kihívások tükrében. Hadmérnök XII. évfolyam 2. szám. 2017 június http://hadmernok.hu/172_19_dobak.pdf (letöltve: 2022.01.14.)

kell szembenézniük, ahol erősen eltérő felkészültségű, felszereltségű és indíttatású az ellenfél.¹⁰⁷ Itt megemlíteném azt is, hogy a módszer előnyeit és használhatóságát igazolja az a tény is, hogy civil szférában kialakult egy olyan üzleti ág, amelyek a nyílt forrású adatok kigyűjtésében és elemzésében, vagy erre alkalmas számítógépes programok készítésében és forgalmazásában (Data mining) talált jó üzleti lehetőséget.

1.3.5 Adatok feldolgozása, elemzés-értékelés

A fenti bemutatott eszközök és módszerek segítségével megszerzett adatok az esetek döntő többségében önmagában nem minősülnek rögtön információnak. Itt lép be az a folyamat, amikor rengeteg adat összesítésre és feldolgozásra kerül, hogy kiszűrésre kerüljenek a terrorelhárítás szempontjából releváns információk. Ezt a folyamatot nevezzük az adatok feldolgozásának, melyet vagy közvetlenül az „ügygazda”, vagy többnyire erre speciálisan képzett elemző-értékelők végeznek. Ebben a fázisban a legfontosabb cél az, hogy az elemző-értékelők a lehető legtöbb, releváns információt tudják feldolgozni, majd később felhasználni a terrorcselekmények megelőzése vagy megszakítása érdekében. A terrorizmussal kapcsolatos ügyekben gyakran felmerül, hogy az adatok kielemezése speciális ismereteket, elsősorban nyelvtudást (arab, pástú, urdu, perzsa stb.), illetve vallási, kulturális ismereteket igényel. Az elemzés-értékelés során alapvetően három módszert alkalmaznak a szakemberek.

Az első metódus, hogy egyszerű logikai törvényszerűségeket, szabályokat használnak a kért információk kinyerése érdekében. Ide tartozhat a teljesség igénye nélkül az egyszerű összehasonlítás, a folyamatábra, a kapcsolati hálók elemzése, de akár a profilozás is. A kiválasztott módszer természetesen nagyban függ a vizsgált adatok típusától és az elérni kívánt céltól is. A következő módszer az úgynevezett kötött elemző-értékelő eljárások, amikor egy adott terrorizmushoz kapcsolódó személyt vagy eseményt minden esetben ugyanolyan vagy hasonló rendszerben értékelnek. Ide tartozhatnak a különböző kockázatelemzések (akár személyre, akár pl.: kritikus infrastruktúrára vonatkoztatva) vagy életrajzok, pénzügyi nyilvántartások,

---

¹⁰⁷ TÓTH Tivadar: Katonai szervezetek és a nyílt forrású információgyűjtés., Repüléstudományi közlemények 13. évfolyam 33. szám p. 80.
https://epa.oszk.hu/02600/02694/00030/pdf/EPA02694_rtk_2001_02_065-086.pdf (letöltve: 2022.01.10.)

vagy az értekezés szempontjából is jelentős utasforgalmi PNR¹⁰⁸ nyilvántartások. A módszer előnye, hogy a kötött eljárás során minden felhasználó vagy megrendelő egységes tájékoztatást kap. Ez egyben a módszer hatékony alkalmazásának egyik legfontosabb feltétele is. Végül, de nem utolsó sorban, harmadik módszer az úgynevezett komplex elemző-értékelő modell. Maga a módszer azt jelenti, hogy a különböző tudományterületeken kidolgozott módszereket és annak eredményeit ültetik át a terrorelhárítási területre. Ebből adódóan ez az eljárási mód sokkal időigényesebb és magasabb szintű szakmai felkészültséget követel meg az elemzőktől. Ide tartoznak többek között az olyan tudományos módszerek, mint a gráf elmélet, játékelmélet, mátrix elmélet stb.¹⁰⁹

Az információk elemzésének-értékelésének részét képezik a következtetések és az értékelések kidolgozása, valamint előrejelzések, esetenként lehetséges forgatókönyvek (szcenáriók) felvázolása. A rendelkezésre álló információkból a megfelelő következtetések levonásához és az értékelések kidolgozásához a fent bemutatott modellek és módszerek nyújtanak segítséget az elemzőknek. Az értékelések hasznosak a felhasználók számára (politikai, gazdasági, rendészeti stb. döntéshozók), mert rámutatnak az eddig bekövetkezett események (esetünkben terrorcselekmények) hátterére, ok-okozati összefüggéseire, hatásaira. Ettől eltérően a következtetések ezeken felül már a lehetséges következmények felsorolását és bizonyos előre mutatót, előrejelzést is tartalmazhatnak. Az előrejelzések készítése az elemző-értékelő szervezet egyik fő feladata, mert ezzel tudja a legjobban támogatni a felhasználókat.¹¹⁰

1.3.6 Rendőrségi terrorelhárítás - felszámolás

Amikor rendvédelmi műveleti munka kerül szóba, akkor óhatatlanul mindenki a fekete bevetési ruhába öltözött, símaszkos, jól felfegyverzett egyenruhás rendőrökre gondol. A köznyelv összefoglalóan „kommandónak” vagy „kommandósoknak” nevezi ezeket a speciálisan terrorelhárításra kiképzett és

---

¹⁰⁸ Az utas-adat (PNR, Passenger Name Record) nyilvántartásról bővebb információ a TIBEK honlapján olvasható: http://tibek.gov.hu/download/1/ff/a2000/HU%20PIU_.pdf (letöltve: 2022.01.10.)

¹⁰⁹ DÁVID Ferenc: Történeti visszatekintés a magyar titkosszolgálatokra. A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest, 2018 p. 122-125.

¹¹⁰ Dr. VIDA Csaba: A hírszerző elemző-értékelő munka alapjai., Felderítő Szemle 2013. év 3. szám, 90. oldal http://real.mtak.hu/14875/13/jav_real_2013-3.pdf (letöltve: 2022.01.12.)

létrehozott különleges rendőri egységeket illetve azok tagjait. Ha kommandó szó jelentését vizsgáljuk, akkor az láthatjuk, hogy az Idegen szavak és kifejezések szótára szerinti egyik értelmezése: rajtaütést végrehajtó rohamcsapat, ami elég kiterjesztő meghatározás.¹¹¹ Ennél kevésbé kiterjesztőbben fogalmaz a Magyar értelmező kéziszótár, mely negyedik értelmezése szerint: törvénytelen tevékenységet feltáró, felszámoló rendészeti szervezet(ek valamelyike).¹¹² Révai Nagy Lexikona egyik értelmezése szerint: különös intézkedés végrehajtására kiküldött csapa-osztag.¹¹³ Ez utóbbi két jelentéértelmezés már sokkal közelebb áll álláspontom szerint jelen értekezés témaköréhez.

Ha a kommandók létrehozását és alkalmazását történelmi oldalról közelítjük meg, akkor megállapíthatjuk, hogy az első ilyen különítményeket nem rendvédelmi, hanem éppenséggel katonai céllal hozták létre. Jó példa erre egy Kr. e. 4. században történt, első dokumentált „túszszabadítás”. A spártai sereg elfoglalta Théba városát. A lakók egy része elmenekült Athénba, egy másik felét a támadók fogságba, illetve túszul ejtettek, hogy értük váltságdíjat követelhessenek. Az elmenekült thébaiak kihasználva helyismeretüket valamint a városban maradt informátoraikat, vakmerő tervet dolgoztak ki a város visszafoglalására. Egy 10 fős „kommandót” küldtek Thébába, akik női ruhába öltözve, elvegyülve a vallási ünnepet ülő megszállókkal, észrevétlenül tudták megközelíteni a célpontjaikat. Első lépésben meggyilkolták a spártaiak vezérét, majd ezután megtámadták a fellegrát, ahol a többi rabot őrizték, túszként tartották fogva. A vezérüket vesztett és teljesen megzavarodott spártaiakat a vakmerő rajtaütésükkel végül sikerrel üzték ki a városukból.¹¹⁴ De a magyar történelemben is találunk példát hasonló különleges műveleti (katonai) tevékenységre. Talán legismertebb történet Búvár Kund (egyek források szerint Zothmund) története, akinek tettét Képes Krónikában¹¹⁵ és Bonfini mester Hungaricarum rerum decades IV

---

¹¹¹ BAKOS Ferenc (szerk.): Idegen szavak és kifejezések szótára, Akadémiai kiadó Budapest 2005, p. 440.

¹¹² PUSZTAI Ferenc (szerk.): Magyar értelmező kéziszótár, Akadémiai kiadó Budapest, 2011., p. 341

¹¹³ RÉVAI NAGY Lexikona, Az ismeretek enciklopédiája, Babits kiadó 1996., p. 834

¹¹⁴ Az esetről bővebben: Kárpáti András Dániel: Egy ókori kommandó története, Corollarium 1., 2013., p. 30-37.

¹¹⁵ Képes Krónika: A magyar középkori kódexfestészet legkiválóbb remeke a Nagy Lajos király könyvtára számára készült, gazdagon illusztrált magyar krónika. A magyarok eredetétől Károly Róbert uralkodásáig tartó történetet a korábbi krónikák felhasználásával 1358-ban írták. Ez után készülhetett a könyvet díszítő 147 pompás, aranyhátterű miniatúra, amelyeknek stílusa a nápolyi udvari művészet és a francia gótikus könyvfestészet hagyományait egyesíti. Festőjét a régebbi kutatás Hertul fia Miklóssal, a király címerfestőjével azonosította. Arcanum adatbázis: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/pannon-pannon-enciklopedia-1/a-magyar-sag-kezikonyve-2/kep-zomuveszet-124C/a-gotika-festeszete-12AA/a-kepes-kronika-12B0/> (letöltve: 2022.01.21.)

et dimidia (A magyar történelem négy és fél könyve) című munkájában¹¹⁶ örökített meg az utókor számára. A történet szerint III. Henrik német-római császár 1051-ben majd 1052-ben indított nagy erejű és koncentrált támadást a Magyar Királyság ellen, amelyeket I. András király sikeresen vert vissza. A németek hajókon hoztak utánpótlást magukkal, és több héten át ostromolták Pozsony városát. Az 1360-ban megjelent Képes Krónika írt erről először az eseményről: *"Azon időben a német király nagy sereggel vívá Pozsony várát, Péter sérelméért bosszút állani, s Magyarországot urodalma alá akarván vetni. És sok hadi szerszámot építtete a vár megvívására, de nyolcz hétig víván, semmire sem mene. S minthogy az említett király hajón jött volt Pozsony várát megvívni, tehát a magyarok, kik a várban valának, egy Zothmund nevezetű igen ügyes úszó embert kerítettek, kit csendes éjtszaka a császár hajóihoz küldenek, ki is a víz alatt úszva a hajókat mind megfürá, melyek rögtön megtelének vízzel; a németek hatalma így meg lőn törve, s ijedten s erejüket veszelve visszatérének országukba."*¹¹⁷

Mint láthatjuk olyan, elsősorban katonai műveletek végrehajtására alkalmazták a kommandókat már a kezdetektől fogva, amelyekben kisebb létszámú, de speciálisan a feladatra felkészített és felszerelt, valamint egy nagyon gyorsan bevethető egységre volt szükség. Mindez különösen igaz akkor, ha a közelmúlt és napjaink egyik legnagyobb biztonsági kihívására a terrorizmusra gondolunk. A terrortámadások megelőzésére és megszakítására (felszámolására) alkalmazott katonai megoldások nem háborús területen azonban kevésbé bizonyultak hatékonynak, és mint azt fentebb láttunk különböző jogi aggályokat is felvet. Ehhez kapcsolódik, hogy a nemzetállamok többsége szigorúan szabályozza, vagy éppenséggel tiltja, hogy hadserege békeidőben az országhatáron belül bevethető legyen. Alapvetően ennek a jogi helyzetnek, valamint az Európában elkövetett terrorcselekmények hatására alakultak ki a terrorelhárításra kijelölt és felkészített rendőri egységek. Ebben a megközelítésben

---

¹¹⁶ Antonio BONFINI: (Ascoli, Olaszország 1434? – Buda, 1503): olasz humanista történétíró. Egy ideig Itáliában tanított, majd 1486-ban a Hunyadi Mátyás és Beatrix királyné felolvasója lett. 1496-tól haláláig Magyarországon élt. Mátyás megbízásából megírta a magyar történelmet *Hungaricarum rerum decades IV et dimidia* (A magyar történelem négy és fél könyve) címmel. Munkáját, amely főleg Mátyás korára tartalmaz önálló adatokat, két évszázadon át alapvető forrásnak tekintették. Igen nagy hatással volt a magyarországi humanista történetíráásra. Arcanum életrajzi lexikon: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-magyar-eletrajzi-lexikon-7428D/b-74700/bonfini-antonio-74D05/> (letöltve: 2022.01.21.)

¹¹⁷ Szabó Károly: A magyarok viselt dolgairól az ősidóktól MCCCXXX. évig, (A Képes krónika fordítása 1867.) Szerkesztette: Dr. Bitszászky Géza., p. 148 <https://www.scribd.com/document/454417396/Mark-kronikaja-a-magyarok-viselt-dolgairol> (letöltve: 2022.01.10.)

tehát a terroristák bűnözők, így minden demokratikus jogállami normáknak megfelelően a rendvédelmi szervek feladata felderítésük, elfogásuk és ellenük a nyomozás lefolytatása. Az igazságszolgáltatás szerveinek kötelessége a vádemelés, a bírósági eljárás, valamint a büntetés végrehajtásának foganatosítása.¹¹⁸

A terroristák elfogása, terrorcselekmények megakadályozása és felszámolása érdekében hozták létre tehát a rendvédelmi területen a gyorsreagálású, különleges fegyverzetű és taktikai eljárású bevetési csoportokat. Legismertebb és talán legáltalánosabb összefoglaló elnevezése ezeknek az egységeknek az amerikai eredetű mozaikszó, a SWAT¹¹⁹, vagyis Különleges Fegyverek és Taktikák. Az elnevezések nemzetenként változhatnak, sőt az is előfordul, hogy egy nemzeten belül párhuzamosan működő csoportoknak különböző neveket adnak. Példa erre Franciaországban a csendőrségen belül működő GIGN¹²⁰ és rendőrség különleges egysége a RAID¹²¹, vagy Németországban a szövetségi hatáskörrel rendelkező GSG9¹²², illetve a tartományonként működő SEK¹²³ és MEK¹²⁴. Mint láthatjuk, gyakorlatilag mindegyik különleges rendvédelmi egység elnevezésében megtalálható a fenti ismérvek valamelyike, nevezetesen, a gyorsreagálású, taktikai, bevetési, beavatkozás szavak. Összefoglalóan, olyan kis létszámú, gyorsan mobilizálható, különlegesen kiképzett személyi állományú, speciális fegyverzettel és technikával ellátott taktikai egységekről beszélünk, amelyek elsődleges feladata váratlan, különleges rendészeti műveleti feladatok végrehajtása.¹²⁵

A műveleti/bevetési erőknek, és most itt elsősorban a rendfenntartó erőkről beszélünk, fel kell készülni a gyors és hatékony eljárások kidolgozására és végrehajtására, melyekkel szakszerűen és biztonságosan végrehajtható a számokra meghatározott, alábbi feladatok végrehajtása, a felszámolás:

---

¹¹⁸ RADA Mátyás – VAJDA Viktor: A terrorizmus elleni küzdelem, avagy a 22-es csapdája. Külügyi Szemle, 2010/1. szám p. 150.

https://kki.hu/assets/upload/Kulugyi_Szemle_2010_01_A_terrorizmus_elleni_kezd.pdf (letöltve: 2020.10.21.)

¹¹⁹ SWAT – Special Weapons And Tactics – Különleges Fegyverek és Taktikák

¹²⁰ GIGN - Groupe d'Intervention de la Gendarmerie Nationale – Nemzeti Csendőrségi Beavatkozó Csoport

¹²¹ RAID - Recherche Assistance Intervention Dissuasion - Keresés Segítségnyújtás Beavatkozás Elrettentés

¹²² GSG9 - Grenzschutzgruppe 9- es Határőr csoport

¹²³ SEK – Spezialeinsatzkommando – Különleges Bevetési Kommandó

¹²⁴ MEK - Mobile Einsatzkommandos – Mobil Bevetési Kommandó

¹²⁵ Bevezetés a terrorelhárítás alapjaiba (szerkesztette: Kasznár Attila) Dialóg Campus Kiadó 2017, p. 353.

- a terrorcselekmények megelőzése és elhárítása, szükség esetén a felszámolás végrehajtása
- súlyos bűncselekmény elkövetésén tetten ért, vagy ilyennel gyanúsított fegyveres személyek elfogása és előállítás (tipikusan: emberrablás, túszejtés, közlekedési eszköz hatalomba kerítése stb.)
- veszélyes, fegyveres vagy felfegyverkezett bűnözők elfogása
- ön- vagy közveszélyes állapotban lévő fegyveres, vagy felfegyverkezett személyek megfékezése
- fogva tartott veszélyes személy/bűnöző kísérése (ez történhet belföldön illetve külföldre egyaránt)
- speciális biztonsági intézkedések (pl. tüzesetnél gázpalackok kilövése mesterlövész által), terrorveszélyeztettség szempontjából kiemelt rendezvények biztosítása
- bombafenyegetéssel, robbanóanyaggal, robbantószerrel kapcsolatos visszaélések és bűncselekményekkel kapcsolatos azonnalos eljárások
- ide sorolom a különböző személyvédelmi feladatokat (kiemelten veszélyeztetett nemzetközileg védett személyek, védett tanúk, igazságszolgáltatásban dolgozók stb.személyvédelme), bár a nemzetközi gyakorlat eltérő lehet ez esetben
- a feladata végrehajtása során alkalmazott taktikai eljárások, módszertanok kidolgozása és begyakorlása

Összegezve a fentieket, a felszámolás tehát a rendőri műveleti egységek által, speciális eszközök és taktikák alkalmazásával a feladat végrehajtására okot adó emberi magatartás, helyzet, körülmény, cselekmény, folyamatban lévő bűncselekmény megszakítása az elkövetők elfogásával vagy szükséges és indokolt esetben semlegesítésével.¹²⁶

Mindenki számára egyértelmű, hogy a fent meghatározott különleges feladatok végrehajtása nem minden esetben lehetséges erőszakmentesen, kényszerítő eszközök alkalmazása nélkül. Ha belegondolunk, az agresszió mindig jelen van az ember életében, már gyermekkorától fogva: a szocializáció folyamán a szülők számos akadályt és tiltást eszközölnek a gyermekükkel szemben, hogy a társadalmi

---

¹²⁶Rendészettudományi szaklexikon. Főszerkesztő: BODA József, Dialóg Campus kiadó 2019., p. 190.

elvárásoknak megfelelő felnőtt embert neveljenek belőle. Az agresszió tehát folyamatosan körülvesz bennünket, néha céltalanul lebeg mellettünk hétköznapjainkban.¹²⁷ Mint korábban bemutattam a terrorizmust leíró vagy körülíró fogalmak kivétel nélkül tartalmazzák az „erőszak” kitételt. Márpedig egy erőszakos cselekményt vagy erőszakot alkalmazó személyt az esetek csak nagyon kis hányadában lehet erőszakmentesen kezelni. Éppen ezért a felszámolást végrehajtó műveleti egységek a feladatuk ellátása során gyakran kötelesek erőszakot alkalmazni, különböző mértékben, amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak. Az erőszak alkalmazásának azonban minden esetben a vonatkozó törvények és utasítások betartásával kell történnie. A speciális bevetési feladatokat ellátó csoportok által használt kényszerítő eszközök (általánosságban, ha nem is típusában) egyrészt megegyeznek az általános rendőri feladatokat végző rendőri erőkével (gumibot, tonfa, bilincs, könnyfakasztó spray, elektromos sokkoló, maroklőfegyver, sorozatlövő fegyver), másrészt attól jelentősen eltérhet (mesterlövő puska, sörétes puska, nagy kaliberű sorozatlövő fegyver, hang-fény gránát, könnygáz gránát, speciális elfogó villa ön-, és közveszélyes személy elfogásakor stb.) a műveleti feladat függvényében. Ezeknek a kényszerítő eszközöknek az alkalmazását, mint említettem szigorú szabályok rögzítik, melyek vonatkoznak a terrorelhárítást végző rendőri egységek tagjaira is:

- A törvényesség elve szerint a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. A jogsértés észlelése esetén a rendőr mást felszólíthat arra, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön. Ha az érintett a felszólításnak nem tesz eleget vagy az intézkedésnek ellenszegül, a rendőr, a törvényben meghatározott kényszerítő eszközöket alkalmazhat.
- Az egyéni felelősség elve alapján a törvénytelenül, vagy nyilvánvalóan aránytalanul alkalmazott kényszerítő eszköz felelőse egyértelműen meghatározható legyen, illetve, hogy ilyen intézkedés utasításra se kerüljön fogantatásra.
- Az arányosság elve szerint a kényszerítő eszközt csak az intézkedés eredményességének biztosítása érdekében szabad használni. Ebből következik, hogy bosszú, megtorlás vagy büntetés céljára nem lehet

---

¹²⁷ Dr. RESPERGER István – TÚRI Viktória: A terrorizmus és az aszimmetrikus hadviselés pszichológiai aspektusai. (Repüléstudományi Közlemények, Különszám 2010.)
http://www.repulestudomany.hu/kulonszamok/2010_cikkek/Resperger_I-Turi_V.pdf letöltve: 2021.12.17.

alkalmazni. Ezért további alkalmazásának nincs helye, ha az ellenállás megtört, és ily módon az intézkedés eredményessége a továbbiakban e nélkül is biztosítható.¹²⁸

1.3.7 A legitim fizikai erőszak alkalmazásának állami monopóliuma

A fentiekben láthattuk, hogy a közösség érdekében munkálkodó rendészet (amibe természetesen beletartozik a terrorelhárítás is) nem nélkülözheti az erőt, az erőszak alkalmazását. A jogellenes emberi magatartásokkal (esetünkben a terrorizmussal) szemben csak akkor tudunk hatékonyan védekezni, ha az elhárító szervezeteket a legitim fizikai erőszak monopóliumával ruházzuk fel.

Az alkalmazott hatósági erőszak azonban önmagában nem értelmezhető, mert azt mindig egy veszélyhelyzettel kell összevetni. Ilyen esetben azt kell megvizsgálnunk, hogy a (terror)veszély vagy (terror)helyzet elhárítása megkövetel-e a fizikai erőhatalom alkalmazását (szükségesség), az erőszakkal okozott károk arányban voltak azokkal a veszélyekkel, amelyeknek elhárítását szolgálták (arányosság), és volt-e a rendőrségnek az adott beavatkozásra törvényes felhatalmazása (törvényesség). Az erőszakot tehát ebben az esetben a törvény legalizálja, és a veszélyvállalás legitimálja. A rendészeti jogviszony így abban különbözik más közigazgatási hatósági jogviszonyoktól, hogy az egyik oldalon felmerül a jogsértés lehetősége, a másik oldalon a jogsértés megakadályozására a hatóság rendelkezésére áll a legitim fizikai erőszak alkalmazása vagy az alkalmazás képessége. Ez a felhatalmazás tágabb értelemben az állam, és szűkebb értelemben az általa felhatalmazott rendészet monopóliuma, amely az aktuális és közvetlen veszélyek tényleges elhárítására szolgál.¹²⁹

Érdekes jelenség ebben a tárgykörben az erőszak-privatizáció, amely egy egyre dinamikusabban fejlődő erőszakpiac kialakulását, és az erőszak bizonyos formáinak magánkézből való összpontosulását jelenti. Ennek ellenére a privatizált erőszak nem egyszerűen privát erőszak, mivel strukturáltság és tartós szervezethezesség jellemző, aminek révén képes az állami erőszak-monopóliumot megkérdőjelezni, kiüresíteni és adott esetben annak helyére lépni. Az erőszak-privatizáció napjainkban egy

---

¹²⁸ HAUTZINGER Zoltán: A rendészeti kényszerítő eszközök alkalmazásának alapelvei., Tanulmányok a "Határőrség és rendészet" című tudományos konferenciáról. tanulmánykötet (2002) p. 69-75

¹²⁹ FINSZTER Géza: Rendészettan, Campus Dialóg kiadó 2018., p.209-203

meglehetősen sokrétű, és igen különböző szereplőket és körülményeket magába foglaló folyamat.¹³⁰ Ezt a folyamatot azonban lehetetlen figyelmen kívül hagyni, hiszen egy alapvetően új jelenséggel van dolgunk, és képessé vált kvázi államként akár nemzetközi fegyveres konfliktusokban is megjelenni és fellépni. Gondolok itt például olyan szervezetek megjelenésére és működésére terrorizmus elleni küzdelemben, mint az amerikai Blackwater¹³¹ (Academi) Irakban és Afganisztánban, vagy az orosz Wagner csoport¹³² Maliban.

1.4 A terrorizmus magyar büntetőjogi története és fejlődése

Az értekezés témájának szempontjából kiemelt jelentőségű annak vizsgálata, hogy az adott korszakban a magyar büntetőjog és annak fejlődése hogyan viszonyult a terrorizmushoz, illetve az ahhoz kapcsolódó bűncselekményekhez. A kérdés azért is jelentős, mert a római jogban megfogalmazott, és korábban már említett „nullum crimen sine lege nulla poena sine lege” büntetőjogi alapelv alapján csak akkor lehet egy cselekményt szankcionálni, melyet a törvény büntetni rendel. A modern büntetőjog egyik legfontosabb büntetőjogi alapelve mely megjelenik az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16. napján elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában. Az Egyezségokmány 15. cikke szerint senkit sem lehet bűnösnek nyilvánítani olyan cselekmény vagy mulasztás miatt, amely az elkövetés idején sem a belső-, sem a nemzetközi jog értelmében nem volt bűncselekmény. Ugyanígy nem lehet súlyosabb büntetést kiszabni annál, mint amely a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható volt.¹³³

---

¹³⁰ BALOGH László Levente: Állam és erőszak, Politikatudományi Szemle, 2011 20. évfolyam 1. szám p. 127-131

¹³¹ Blackwater egy amerikai katonai magáncég, amelyet 1996-ban alapított az amerikai haditengerészet SEAL kommandójának egykori tisztje, Erik Prince. A céget a civilek ellen elkövetett jogtalan erőszak alkalmazása miatt kitört botrány után 2011. óta Academinek keresztelték át. A témáról bővebben: PAP András László: Privatizált közfeladatok. <http://beszelo.c3.hu/cikkek/privatizalt-kozfeladatok> (letöltve: 2021.09.27.)

¹³² Orosz katonai magánvállalat. Gyakorlatilag kimondható, hogy az amerikai Academi orosz megfelelője. A témáról bővebben: HART Endre: Az orosz katonai magánvállalatok és a Wagner Csoport szerepe, illetve működése, Nemzet és Biztonság 2018/2. szám p. 44-56.

¹³³ Dr. BAKÓ József: Jogalkalmazási problémák egyes dogmatikai normák és a „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege” alkotmányos alapelvek találkozása tükrében. <https://ujbtk.hu/dr-bako-jozsef-jogalkalmazasi-problemak-egyes-dogmatikai-normak-es-a-nullum-crimen-sine-lege-nulla-poena-sine-lege-alkotmanyos-alapelvek-talalkozasa-tukre/> (letöltve: 2022.01.17.)

Büntetőjogi értelemben tehát csak és kizárólag attól kezdve tudunk terrorcselekménynek minősíteni egy elkövetési magatartást, amikor az a magyar büntető anyagi jogban megjelenik. A visszaható hatály tilalma miatt utólag sincs jogi lehetőség egy korábban történt cselekményt terrortámadásnak vagy terrorizmusnak minősíteni. A magyar kriminalisztikai történetében a fentiekre nagyon jó példa a Balassagyarmaton 1973-ban történt túszejtéses eset. Annak ellenére, hogy mindenki (hatóságok, akkori média, közvélemény stb.) terroristának nevezte a két Pintye fiút, terrorizmus miatt nem, csak az általuk elkövetett egyéb bűncselekmények elkövetése miatt indult ellenük büntetőeljárás. De ugyanígy jártak azok is, akik bár tudtak a testvérpár terveiről, arról nem értesítették a hatóságokat. A Balassagyarmati túszejtés történetét és tanulságait, valamint hatását a magyar rendőrség különleges rendőri egységeinek létrehozásában külön fejezetben fogom részletesen bemutatni.

Ahogy erre Dr. Bartkó Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései című könyvében rámutatott, a terrorcselekményt a modern értelemben vett büntetőjog történetének kezdeti időszakában vagy nem szabályozta a büntető törvénykönyv, mint önálló tényállást, vagy igyekezett a nemzetközi egyezmények ratifikálása által alkotott törvényalkotási kényszer keretében inkább a tulajdonképpeni terrorcselekmény eszközcselekményeiként felfogható kriminalitásokra koncentrálni. Erre tekintettel a szerző négy egymástól jól elkülöníthető időszakot különböztetett meg, melyek a következők:

- a kezdeti időszak
- a nemzetközi egyezmények által generált jogalkotási kötelelem időszaka
- a terrorcselekmény kezdeti szabályozásának ideje
- a hatályos, a tulajdonképpeni, modern értelemben vett terrorcselekmény tényállás megalkotásának időszaka¹³⁴

1.4.1 A Csemegi Kódex, a kezdeti időszak

Csemegi Károly jogtudós, a kúria tanácselnöke nevéhez fűződik az 1878-ban elfogadott első magyar, modern büntetőtörvénykönyv (1878. évi V. törvénycikk),

---

¹³⁴ Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései., Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 199.

amelyet ma is kora társadalmának korszakokon túlmutató jogszabályaként tartunk számon. A büntetőkódex külföldi megítélése is nagyon pozitív volt. A róla elnevezett Csemegi Kódex a francia, az olasz és a német büntetőjog alapos tanulmányozása során szerzett ismereteinek felhasználásával öt évig készült.¹³⁵ Bár a kódexben összesen 486 paragrafusból állt, a terrorcselekmény törvényi tényállása nem szerepelt benne. Ha a korszak társadalmi berendezkedését és államfelfogását vesszük alapul, akkor ezen a tényen nagyon nem lepődünk meg. Gondolok itt arra, hogy ebben az időben a terrorcselekmény, mint elkövetési magatartás csak az uralkodó elleni merényletként volt számon tartva.¹³⁶ Ez a nézőpont az úgynevezett Belga Merényleti Záradék¹³⁷ megalkotása és elfogadása után vált általános felfogássá Európában, és ez köszön vissza a Csemegi által összeállított új magyar büntetőkódexben.

Ha a Csemegi Kódex a fenti szempontok alapján vizsgáljuk meg, akkor megállapíthatjuk, hogy a 126-138. szakaszokban megfogalmazott törvényi tényállás foglalkoznak a felségsértéssel, valamint az ezzel kapcsolatos elkövetési magatartásokkal.

126. § *A felségsértés büntetét követi el:*

- 1. a ki a királyt meggyilkolja vagy szándékosan megöli, vagy ezen cselekmények valamelyikének véghezvitelét megkísérli;*
- 2. a ki a király testi épségét megsérti, vagy őt az uralkodásra képtelenné teszi;*
- 3. a ki a királyt az ellenség hatalmába adja, vagy az uralkodásnak gyakorlatában akadályozza, vagy személyes szabadságától erőszakkal vagy fenyegetéssel megfosztja;*
- 4. a ki az előbbi két pontban meghatározott valamelyik cselekmény véghezvitelét megkísérli.*

127. § *A felségsértés büntetét képezi azon cselekmény is, mely közvetlenül arra van irányozva, hogy:*

---

¹³⁵ <https://dt.ogyk.hu/hu/component/k2/item/301-csemegi-karoly> (letöltve: 2021.12.10.)

¹³⁶ Bevezetés a terrorelhárítás alapjaiba (szerkesztette: Kasznár Attila) Dialóg Campus Kiadó 2017, p. 82.

¹³⁷ 1854-ben anarchisták merényletet követtek el III. Napóleon francia császár ellen. Az elkövetők Belgiumba menekültek, ahol menedékjogot kértek. Azért, hogy ne adják ki őket Franciaországnak, tettüket nem bűncselekménynek, politikailag motivált akcióként határozták meg. Az 1856. május 22-én hozott záradék szerint az uralkodó vagy annak családtagja ellen elkövetett merényleteket nem lehet politikai bűncselekménynek tekinteni, így az nem képezi a kiadatás akadályát. Ennek értelmében III. Napóleon merényleti kiadhatóvá váltak. NYITRAI Mihály: Az Európai Unió és a terrorizmus elleni küzdelem, Acta Humana – Emberijogi Közlemények IV. Évfolyam 5. szám 2016., p. 74.

- 1. a trónöröklés törvényes rendje erőszakkal megváltoztassék;*
- 2. a magyar állam alkotmánya, vagy a magyar államot képező országok közt fennálló államközösség, vagy a magyar állam és az osztrák-magyar monarchia másik állama közt fennálló kapcsolat erőszakkal megváltoztassék;*
- 3. a magyar államnak, vagy az osztrák-magyar monarchia másik államának területe, vagy ezeknek valamelyik része erőszakkal idegen uralom alá jusson, vagy azon államtól, a melyhez tartozik, erőszakkal elszakittassék.*

130. § A 126. §-ban meghatározott felségsértés elkövetésére létrejött szövetség, ha ehhez a büntett véghezvitelére célzó előkészületi cselekmény nem járul: öt évig terjedhető fegyházzal, ha pedig ily előkészületi cselekmény is követtetett el: öt évtől tiz évig terjedhető fegyházzal büntetendő.

131. § A 127. § 1., 2. pontjaiban meghatározott felségsértés elkövetésére létrejött szövetség, a 130. §-ban meghatározott megkülönböztetés szerint öt évig, - illetőleg öt évtől tiz évig terjedhető államfogházzal büntetendő.

Ugyanezen megkülönböztetés szerint öt évig, illetőleg öt évtől tiz évig terjedhető fegyházzal büntetendő a szövetség: ha az a 127. § 3. pontjában meghatározott büntett elkövetése céljából jött létre.

132. § A szövetség létrejött, ha két vagy több személy a felségsértés elkövetését közös egyetértéssel elhatározza.

137. § Nem büntetik a szövetség miatt az, a ki előbb, mintsem a felségsértés elkövetésére, a szövetkezésen fölül valami merényeltetett, s mielőtt azt a hatóság felfedezte volna: a szövetségtől eláll, és elállását a szövetkezetteknek nemcsak tudomására juttatja, hanem azokat a merénylet felhagyására birni törekszik, vagy pedig a szövetséget a hatóságnak feljelenti.¹³⁸

Mint láthatjuk, a felségsértés ebben a formában történt meghatározása és szabályozása alapvetően nyitott, és egyben összetett törvényi tényállás volt. Ezt az állítást támasztja alá, hogy egyértelműen a célcselekmények vannak tételesen

---

¹³⁸ 1878. évi V. törvénycikk a magyar büntetőtörvénykönyv a büntettekről és vétségekről (Csemegi kódex) <https://net.jogtar.hu/ezer-ev-torveny?docid=87800005.TV> (letöltve: 2021.12.10.)

definiálva a fenti szakaszokban, azonban a hozzájuk kapcsolódó eszközselekmények nem kerültek meghatározásra. Természetesen nem lehet az állítani, hogy az 1878. évi V. törvénycikk 126-138. szakaszaiban megfogalmazott elkövetési magatartások lefedik a mai büntetőtörvénykönyvekben meghatározott terrorcselekmény törvényi tényállást. Tekintettel arra is, hogy a Csemegi Kódex 127.szakasz (1) és (2) pontjában meghatározott cselekmények sokkal inkább sorolhatók az állam elleni bűncselekmények körébe. Csupán a (3) pont esetében mutatható ki némi egyezés a terrorcselekmény modern értelemben felfogott tényállásával.¹³⁹

Itt meg kell említeni azt is, hogy a terrorcselekmény törvényi szabályozása során következő jelentős elem volt az 1921. évi III. törvénycikk Az állami és társadalmi rend hatályosabb védelméről. Az említett norma új tényállásai közös jogi tárgyának hasonlósága miatt, illetve a normaszervezet szabályozási ismérvein keresztül találhatunk hasonlóságot a terrorcselekménnyel. Megfigyelhetjük továbbá azt is, hogy a tényállásokban a cél-, és eszközcselekmények összekapcsolódnak. Ez röviden azt jelenti, hogy az önmagunkban is büntetni rendelt köztörvényes bűncselekmények, a speciális célzatuk miatt veszik fel az új bűncselekmények jogi minősítését. Ebben az esetben pedig a súlyosabb büntetőjogi szankciókat kell alkalmazni.¹⁴⁰

1.4.2 A nemzetközi egyezmények által generált jogalkotási kötelelem időszaka

A Csemegi Kódex Általános Része az 1950. évi II. törvényig (Btá.), míg a Különös Része az 1961. évi V. törvényig volt hatályban. A közel egy évszázad alatt terrorcselekmény szabályozása során a korábbiaktól eltérő, előremutató, jelentős változások nem történtek. A nemzetközi politikai és társadalmi viszonyrendszerben azonban olyan jelentős változások történtek, melyek hatással voltak a terrorizmus evolúciójára, amire a törvényalkotóknak reagálniuk kellett. Itt elsősorban arra gondolok, hogy megjelentek és általánossá váltak olyan elkövetési magatartások (túszejtések, repülőgép eltérítések stb.), melyek a terrorcselekmény tényálláshoz közvetlenül kapcsolódhattak, büntetőjogi értelemben eszközcselekményekké

---

¹³⁹ Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései., Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 199-200.

¹⁴⁰ Bevezetés a terrorelhárítás alapjaiba (szerkesztette: Kasznár Attila) Dialóg Campus Kiadó 2017, p. 83.

válhattak.¹⁴¹ Az ilyen típusú bűncselekmények Magyarországot sem kerülték el. 1949 és 1956 között ugyanis több repülőgépet is eltérítettek hazánkban, leginkább azzal a céllal, hogy az elkövetők külföldre távozzanak, meneküljenek.¹⁴² Erre azért is volt lehetőségük, mert ebben az időszakban, hazánkban rendszeres belföldi, kereskedelmi repülőjáratok működtek.

A légiforgalom biztonsága és védelmi érdekében a fentiek miatt több nemzetközi egyezmény is született, melyeket Magyarország átvett, és a belső jog részévé tette. Az értekezés témái szempontjából ezek közül is kiemelkedik. A légi járművek fedélzetén elkövetett és egyéb bűncselekményekről 1963. szeptember 14-én kelt ENSZ egyezmény. A nemzetközi egyezmény hatálya kiterjedt egyrészt minden, a polgári légi, kereskedelmi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményre. Másrészt hatálya alá tartoztak azok a bűncselekmények nem minősülő cselekmények is, amelyek veszélyeztetik, vagy veszélyeztethetik a légi jármű biztonságát. Az egyezmény ezért is volt rendkívül korszerű és előremutató, mert első ízben mondta ki, hogy a légi jármű jogellenes hatalomba kerítése tényállást az a személy követhette el, aki erőszakkal, vagy fenyegetéssel olyan jogellenes cselekményt valósít meg, mellyel a repülésben lévő légi jármű működésébe beavatkozik, azt hatalmába keríti, vagy egyéb módon jogellenes ellenőrzést gyakorol felette. A tényállás továbbá az ilyen cselekmény előkészületét is büntetni rendelte.¹⁴³

A Tokiói egyezményt Magyarország is átvette és a belső jog részévé tette az 1971. évi 28. Törvényerejű rendelet megalkotása révén. 1972. január 1-i hatálybalépéssel módosították az 1961. évi V. törvényt, mely az akkor hatályos büntető törvénykönyvünk volt. A 192. szakaszban lett nevesítve a légijármű jogellenes hatalomba kerítése megnevezésű törvényi tényállás, melyről elmondható, hogy abban az időszakban a leginkább terrorizmus kapcsolható elkövetési magatartás volt:

192. § (1) Aki légi jármű fedélzetén erőszakkal, fenyegetéssel, illetőleg másnak öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezésével a légi jármű felett

---

¹⁴¹ Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései., Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 205

¹⁴² A leghíresebb Magyarországi gépeltérítési ügyekről bővebben: (letöltve: 2021.12.10.) https://index.hu/tudomany/tortenelem/2016/11/26/repulogep_geprablas_elterites_magyarorszag/.

¹⁴³ Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései., Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 206.

jogtalanul ellenőrzést szerez, illetve gyakorol, öt évtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés vagy halál, ha az elkövető a bűncselekménnyel összefüggően másnak, vagy másoknak halálát okozta.

(3) Aki légi jármű jogellenes hatalomba kerítésére irányuló előkészületi cselekményt hajt végre egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.¹⁴⁴

Ha fenti törvényi tényállást megvizsgáljuk, akkor a megállapításra kell jutnunk, hogy a terrorcselekmény általunk ismert törvényi tényállásából az abban meghatározott célcselekmények közül egyiket sem találjuk a 192. szakaszban. Az azonban mindenképp kiemelendő, hogy a nemzetközi egyezmények által generált jogalkotási kötelelem időszakában, a hazai büntetőjog a légi járművek fedélzetén elkövetett terrorista merényleteket sorolta a terrorcselekmények körébe egészen az 1978. évi IV. törvény hatályba lépéséig.¹⁴⁵

1.4.3 A terrorcselekmény kezdeti szabályozásának ideje

A terrorcselekmény, mint önálló törvényi tényállás hazánkban az 1978. évi IV. törvény hatálybalépésekor jelent meg először. A hivatalosminiszteri indoklás szerint azért volt szükség a jogszabályváltozásra illetve az önálló törvényi tényállásra, mert: *„A hivatásos és szervezett bűnözés a legutóbbi években a kényszerítésnek és a zsarolásnak az eddig ismerteknél félelmetesebb, minőségileg új formáit hozta létre. Közös vonásuk, hogy az elkövető (személy vagy csoport) előzetes biztosíték szerzésével igyekszik kizárni a kudarc lehetőségét. Egy vagy több személyt – vagy nagy értékű javakat – kerít hatalmába és a személy szabadon bocsátását illetve a javak visszaadását követelés teljesítésétől teszi függővé. Ha a követelés címzettje nem állami szerv vagy társadalmi szervezet, akkor a cselekmény – a követelés tartalmától függően – zsarolás vagy kényszerítés, amelyhez halmazatban egyéb bűncselekmények járulhatnak, aszerint, hogy az elkövető a „biztosíték” hatalmába kerítésének és*

---

¹⁴⁴ 1961. évi V. törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről 192. §. <https://www.jogiportal.hu/index.php?id=qko4y25brxtctd8vw&state=19790414&menu=view> (letöltve: 2021.02.09.)

¹⁴⁵ Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései., Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 207.

hatalmában tartásának során milyen egyéb tényállásokat valósít meg. Ha viszont a követelést állami vagy társadalmi szervhez intézi, akkor [...] új típusú bűncselekmény, terrorcselekmény valósul meg.”¹⁴⁶

Az idézett szövegből is kitűnik, hogy a jogalkotó a terrorcselekmény 1978-as szabályozásakor az emberrablás illetve a zsarolás egy speciális esetéről rendelkezett, amikor is az elkövető a követelését állami vagy társadalmi szervezethez intézte. Szükséges feltétel volt továbbá, hogy a követelés kikényszerítése, a személyes szabadság korlátozása jelentős anyagi javak hatalomba kerítése révén valósul meg.¹⁴⁷ Ez az oka annak, hogy a korszak bírói gyakorlata szerint számtalan olyan eset került (szakmailag tévesen) terrorcselekményként minősítésre, mely egyébként nem tekinthető klasszikus terrorcselekménynek.¹⁴⁸

Tekintettel arra, hogy a terrorcselekmény törvényi tényállása valamint annak konkrét megjelenése a hazai büntetőjog rendszerében az értekezés és kutatás szempontjából kiemelt jelentőséggel bír, ezért az alábbiakban bemutatom a deliktum törvényi tényállását, valamint vázlatosan elemezni is fogom.

„261. § (1) Aki mást személyi szabadságától megfoszt, vagy jelentős anyagi javakat kerít hatalmába, és a személy szabadon bocsátását, illetőleg a javak sértetlenül hagyását vagy visszaadását állami szervhez vagy társadalmi szervezethez intézett követelés teljesítésétől teszi függővé, büntettet követ el, és öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés vagy halál, ha a terrorcselekményt

a) halált vagy különösen súlyos hátrányt okozva,

b) háború idején követik el.

(3) Aki terrorcselekményre irányuló előkészületet követ el, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

---

¹⁴⁶ Büntető törvénykönyv (az 1978. IV. tv. miniszteri indokolása) Budapest, 1979. KJK. p. 323–324.

¹⁴⁷ Bevezetés a terrorrelhárítás alapjaiba (szerkesztette: Kasznár Attila) Dialóg Campus Kiadó 2017, p. 85.

¹⁴⁸ Nagyon jó példa erre, amikor 1986.05.20-án Újfehértón P. László gyermekelhelyezési okokból leánygyermekét túsul ejtette. A gyermeket sértetlenül kiszabadították, az elkövetőt elfogták. Ellene vélhetően terrorcselekmény miatt indítottak büntető eljárást. A VCSÉK BM FRE parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorrelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól 1988. 7. melléklet. Dr. Boda József ny. altábornagy magánirattárából

(4) Aki hitelt érdemlő tudomást szerez arról, hogy terrorcselekmény elkövetése készül, és erről a hatóságnak, mihelyt teheti, jelentést nem tesz, büntettet követ el és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(5) Korlátlanul enyhíthető annak a büntetése, aki a terrorcselekményt abbahagyja, mielőtt abból súlyos következmény származott volna.”¹⁴⁹

A bűncselekmény elemzése során először tisztáznunk kell a jogi tárgyat. Jelen esetben ez az állami szervek, társadalmi szervezet, - bár nincs konkrétan említve, de a fentebb elemzett nemzetközi jogi kötelezettség és egyezmények miatt logikailag ide tartozik a - nemzetközi szervezetek zavartalan, kényszerből mentes működéséhez, a lakosság megfélemlítéstől mentes életéhez, életviteléhez fűződő társadalmi érdek. Az elkövetési tárgy esetünkben kettős lehet. Egyrészt passzív, általános alany, vagyis bárki lehet (természetesen az elkövetőn kívül), aki ellen az erőszakos cselekmény megvalósul. Másrészt a terrorcselekmény alanyává válhatnak mindazon jelentős anyagi javak, amelyeket az elkövető a cselekménye során veszélyeztet. A 261. szakasz szerint az elkövetési magatartás is kettős lehet. Az első esetben beszélhetünk egy kettős eszközcselekményről, úgymint más személyes szabadságától megfosztása, illetve jelentős anyagi javak hatalomba kerítése. A tényállás arra nem tér ki, hogy a hatalomba kerítés ingó-, vagy ingatlan vagyona terjedjen ki. Az elkövetési magatartás második fajtája az úgynevezett célcselekmény. Jelen esetben ez az a magatartás a követelésintézés (állami szervhez, társadalmi szervhez stb.) fordulattal valósul meg. A tényállás nem szabályozza, hogy a címzetthez az elkövető milyen módon vagy formában intézze vagy intézi a követelését. Ez csupán egy nyomatékos felhívás arra, hogy a passzív alany az elkövető akaratának és követelésének megfelelő magatartást tanúsítson. Viszont ebből az is következik, hogy ha a követelés címzettje nem állami-, vagy társadalmi szerv, akkor nem a terrorcselekmény tényállását, hanem más, elsősorban a követelés tartalma szerinti bűncselekményt kell megállapítani (pl.: kényszerítés). Meg kell említeni továbbá azt a tény is, hogy törvény a terrorcselekmény előkészületét is büntetni rendeli. Tekintettel ugyanis a cselekmény jellegére, a bűncselekményt csak és kizárólag egyenes szándékkal (dolus directus) lehet megvalósítani. Fogalmilag tehát teljességgel kizárt az esetőleleges szándékkal (dolus

---

¹⁴⁹ 1978. évi IV. Törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről 1979.01.01.- 1979.06.30. közötti állapot
<https://jogiportal.hu/index.php?id=t2td12q06p9uul4b2&state=19951228&menu=view> (letöltve: 2022.01.10.)

eventualis) elkövetett terrorcselekmény. A büntetni rendelt cselekmény törvényi tényállása két minősített esetet tartalmaz. Súlyosabban büntetendő az elkövető, ha a terrorcselekmény halált vagy különösen súlyos hátrányt okoz, illetve ha azt háború idején követik el. Arra viszont nem utal a vizsgált jogszabály, hogy terrorcselekmény esetén mit tekint különösen súlyos hátránynak. Vagyis feltehetőleg ennek megítélése bírói mérleges hatálya alá esett. Végül, de nem utolsósorban említést kell tennünk arról a kitéletről is, hogy az elkövető büntetése korlátlanul enyhíthető, amennyiben a bűncselekmény elkövetésétől eláll, mielőtt azokból súlyos következmény származhatott volna. A jogalkotó a tényállásban ezzel a bekezdéssel kívánta azt a szándékát kifejezésre juttatni, hogy számára fontosabb társadalmi, büntetőpolitikai érdek fűződik a terrorcselekmények súlyos következmények megtörténte előtti abbagyásához, mint az elkövetők megbüntetéséhez, felelősségre vonásához.¹⁵⁰

A fentiekből is láthatjuk, hogy 1979-re megtörtént Magyarországon a terrorcselekmény törvényi tényállásának büntetőjogi kódexbe foglalása. Megállapíthatjuk azonban, hogy a cselekmény szabályozásának módja és technikája elmaradt a kor nemzetközi szintjétől. Ennek ellenére a jogszabály érdemi módosítására a vizsgált korszakban nem került sor. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a jogalkotó ne követte volna figyelemmel a terrorizmus és terrorcselekmények trendjeit. Ezt támasztja alá az is, hogy a magyar állam folyamatosan próbálta a nemzetközi szervezetek által elfogadásra került egyezményeket a magyar jogba átültetni. Ennek a Kádár korszakban a kriminálpolitikai okokon túl, társadalmi, politikai okai is voltak. Ezeket egy későbbi fejezetben fogom bővebben bemutatni. A hazai jogrendszerbe történt implementálás szemléletes példái a radioaktív anyagok előállításának, szállításának, és kereskedelmének fokozottabb védelme érdekében Magyarországon is kihirdetésre került az 1987. évi 8. tvr.-el a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló Egyezmény, valamint az 1987. évi 24. tvr.-el az ENSZ Tűzszedés elleni nemzetközi Egyezménye.¹⁵¹ A rendszerváltást követően két jelentősebb módosítása történt az 1978. évi IV. törvénynek a terrorcselekmény vonatkozásában. Az első 2001-ben történt (a szeptember 11-i Egyesült Államokbeli terrortámadások hatására) a 2001. évi LXXXIII. törvény, mely a terrorizmus elleni küzdelem, valamint a pénzmosás megakadályozásra. Ahogy a norma nevéből is kitűnik, a jogalkotó, a jogszabály

---

¹⁵⁰ BLASKÓ Béla – MIKLÓS Irén – SCHUBAUER László: Büntetőjog különös rész II., Rejtjel kiadó 2010. p. 27-30.

¹⁵¹Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései., Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 212.

módosítással elsősorban a terrorizmus pénzügyi hátterének felszámolását, támogatási lehetőségeinek minimalizálását tűzte ki célul. Ennek érdekében azzal egészítette ki a 261. szakaszt, hogy: „...*űgyszintén aki a terrorcselekmény elkövetéséhez anyagi eszközöket szolgáltat, büntettet követ el...*”¹⁵² A második módosítása a büntető törvénykönyvnek az Európai Unió tanácsi 2002-es kerethatározatnak magyar jogba történő átültetése volt a 2003. évi II. törvénnyel, melyet a következő alfejezetben mutatok be vázlatosan.

1.4.4 A hatályos, a tulajdonképpeni, modern értelemben vett terrorcselekmény tényállás megalkotásának időszaka

Az Európai Unióba történő belépésünket megelőzően szükségessé vált több területen is jog harmonizációs feladatok végrehajtása. Ennek is köszönhetően a 2003. évi II. törvénnyel módosításra került az akkor hatályos büntetőtörvénykönyvünk. Ennek eredményeképpen alapjaiban változott meg a terrorcselekmény törvényi tényállása. A jogalkotó az új szabályozás során létrehozta azoknak az önállóan is büntetendő bűncselekmények (eszközselekménynek) tételes felsorolását, amelyek terrorcselekmény céljából (célcselekmény) történő elkövetése miatt minősülnek önálló bűncselekménynek.¹⁵³ Kijelenthető, hogy ezzel a változtatással született meg egy modern, a korszak büntetőigényeihez és rendészeti szakmai elvárásaihoz is illeszkedő terrorcselekmény törvényi tényállás, amely a terület jogi szabályozásának jelenleg is stabil alapját adja.

A jogszabály érdemi módosítására ezt követően 2007-ben került sor (2007. évi XXVII. tv.). Nem csak a nemzetközi egyezmények, kötelezettségek és elvárások, de a hazai elméleti jogásztársadalom képviselőinek észrevételei, ajánlásai is sürgették a tényállás 2007-es módosítását. A 2003-ban elfogadott törvénymódosítás ugyanis büntetni rendelte terrorcselekmény előkészületét, azonban a kísérletet nem. Ugyanígy szabályozatlanok voltak addig a büntetőjogban az olyan esetek, amikor egy adott csoport szervezettsége, felépítése nem érte el ugyan egy terrorszervezet szintjét, de különböző magatartásokkal vagy formákban (pénzügyi támogatások nyújtása vagy

---

¹⁵² 1978. évi IV. törvény a Büntető törvénykönyvről. 261. §. (1)., 2001.12.31-i állapot. <https://jogiportal.hu/index.php?id=t2td12q06p9uul4b2&state=19951228&menu=view> (letöltve: 2022.01.10.)

¹⁵³ Bevezetés a terrorelhárítás alapjaiba (szerkesztette: Kasznár Attila) Dialóg Campus Kiadó 2017, p. 87.

gyűjtése, egyéb eszközök biztosítása) tevőlegesen segítették azok működését, terrorcselekmények elkövetését.¹⁵⁴ Az elfogadott és bemutatott jogszabálmódosítás ezeket a kérdésköröket alapvetően leszabályozta. Itt kell megemlíteni az 1978. évi IV. törvény utolsó olyan módosítását, mely a terrorcselekmény törvényi tényállását érintette. A 2009. évi LXXX. törvény alapvetően nem változtatott a tényállási elemeken. Az (1). bekezdésben megfogalmazott alapeset a büntethetőségi tételt emelte meg a korábbi 15 évről 20 évre. A törvény általános indoklásában az szerepelt, hogy a súlyos bűncselekmények elkövetőivel szemben szigorúbb büntetési tételek között lehessen büntetéseket kiszabni a bíróságoknak.¹⁵⁵ Az 1978. évi IV. törvény 2012-ig volt hatályos, amikor is felváltotta egy új büntető kódex.

A jelenleg is hatályos 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről XXX. Fejezete tartalmazza a terrorcselekmény törvényi tényállásait, amelybe a közbiztonság elleni bűncselekmények tartoznak. A 314 - 316. §.-ok azonban nem határozzák meg konkrétan a terrorizmus fogalmát, csupán felsorolják azokat az elkövetési magatartásokat és körülményeket, amelyek megvalósulása esetén terrorcselekményről beszélünk. Eszerint elég pl. valakit személyi szabadságában korlátozni és szabadon bocsátását feltétel teljesítésétől tenni függővé, már megvalósult a terrorcselekmény. Továbbra sincs meghatározva a jogszabályban sem politikai motívum, sem célzat.

A hatályos törvényi tényállásból láthatjuk, hogy a jogalkotó kellő súlyú figyelmet fordított a terrorizmusra, mint különösen veszélyes bűncselekményre. Ezt támasztja alá, hogy nem csak magát a cselekményt, hanem a hozzá kapcsolódó jogellenes cselekményeket is szigorúan rendeli büntetni. Az, hogy a közbiztonság elleni bűncselekmények között került megjelenítésre, alapvetően határozza meg, hogy a terrorcselekmény jogi tárgya államok vagy szervei, nemzetközi szervezetek működésének zavartalanságához, a lakosság félelemmentes életéhez fűződő társadalmi érdek. Ebből, valamint a jogi meghatározásból az is következik, hogy a bűncselekmény alanya egyaránt lehet természetes személy, és (követelés megfogalmazása esetén) állami szerv vagy nemzetközi szervezet.¹⁵⁶

---

¹⁵⁴Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései, Universitas Győr Nonprofit Kft. Győr, 2011., p. 216-217.

¹⁵⁵ Bevezetés a terrorelhárítás alapjaiba (szerkesztette: Kasznár Attila) Dialóg Campus Kiadó 2017, p. 87.

¹⁵⁶ BELOVICS Ervin – MOLNÁR Gábor Miklós – SINKU Pál: Büntetőjog II. (Szerkesztő lektor: Busch Béla, HVG Orac Lap- és könyvkiadó Kft. 2013) p. 469-473.

A terrorcselekménynek három alapesete van, melyek különböző elkövetési magatartásokkal valósíthatók meg. Ezek az elkövetési magatartások egymással célszám viszonyban állnak, vagyis továbbra is összetett bűncselekményről beszélhetünk.¹⁵⁷ Az első két alapeset előkészületét is büntetni rendeli a törvény, és súlyosabb büntetés kiszabását helyezi kilátásba, amennyiben terrorista csoportban kerül megvalósulásra a cselekmény. A terrorcsoport definícióját a 319. §.-ban találjuk: „három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja terrorcselekmény elkövetése.”¹⁵⁸ Magából a cselekmény jellegéből adódóan a bűncselekmény a korábban ismertettekkel megegyezően csak szándékosan követhető el. Ebből következik, hogy valamennyi alakzata célzatos (kényszerítés, működésének megzavarása stb.). Szintén nem változott a tényállásban, hogy a terrorcselekményt csak egyenes szándékkal lehet elkövetni. Az elkövető/tettes is bárki lehet, azonban megjelennek a társ tettesség és részesség esetei is. Azokat is büntetni rendeli ugyanis a törvény, akik a terrorcselekmény megvalósulásában közreműködnek. Ugyanakkor a korlátlan enyhítésre is lehetőséget ad a jogszabály, ha az elkövető a cselekményét abbahagyja, mielőtt abból súlyos következmény származna.¹⁵⁹

Végül meg kell említenem, hogy a terrorcselekmény kiemelkedő súlyára és társadalomra való veszélyességére tekintettel a jogalkotó feljelentési kötelezettséget is ír elő! Aki hitelt érdemlő tudomást szerez arról, hogy terrorcselekmény elkövetése készül, a hatóságokat haladéktalanul tájékoztatni kel¹⁶⁰. E feljelentési kötelezettség alól még a közvetlen hozzátartozó sem kivétel.

1.5 A hidegháború jellemzői, szakaszai

A II. világháború után a győztes szövetségesek (Amerikai Egyesült Államok (USA), Szovjetunió, Nagy-Britannia, Franciaország) egy rövid időszakon keresztül – elsősorban a „német kérdés” rendezésében - még együtt tudtak működni. Az USA és

---

¹⁵⁷ BELOVICS Ervin – MOLNÁR Gábor Miklós – SINKU Pál: Büntetőjog II. (Szerkesztő lektor: Busch Béla, HVG Orac Lap- és könyvkiadó Kft. 2013) p. 469-473

¹⁵⁸ 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről,
<https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1200100.tv> (letöltve: 2017.06.17.)

¹⁵⁹ BELOVICS Ervin – MOLNÁR Gábor Miklós – SINKU Pál: Büntetőjog II. (Szerkesztő lektor: Busch Béla, HVG Orac Lap- és könyvkiadó Kft. 2013) p. 469-473

¹⁶⁰ BELOVICS Ervin – MOLNÁR Gábor Miklós – SINKU Pál: Büntetőjog II. (Szerkesztő lektor: Busch Béla, HVG Orac Lap- és könyvkiadó Kft. 2013) p. 69-475

a Szovjetunió különböző ideológiai, politikai felfogása (a demokrácia védelme, illetve a kommunizmus terjesztése) és a köztük lévő gazdasági rivalizálás (Sztálin nem akar beilleszkedni az USA által uralt világgazdasági rendbe) viszont újabb ellentéteket szült. Bipoláris (kétközpontú) világrend jött létre, a világpolitika és világgazdaság nagy kérdései a két nagyhatalom viszonyától függtek, egészen 1989-ig.¹⁶¹ A hidegháborút hagyományosan a következő szakaszokra szokás bontani:

- 1.) A klasszikus hidegháború korszaka (1947-1962)
- 2.) Átmenet a klasszikus hidegháború és az „Enyhülés” időszaka között (1962-1969)
- 3.) Az „Enyhülés” (détente) korszaka (1969-1979)
- 4.) A „Kis-hidegháború” időszaka (1979-1985)
- 5.) A hidegháború vége, a Szovjetunió felbomlása (1985-1989/90)¹⁶²

Beköszöntött tehát a világtörténelemben csak hidegháborúnak nevezett szakasz, mely elnevezés rendkívül megtévesztő lehet. Hidegnek csak abban az értelemben lehet nevezni, ami a „két tábor”, vagy szövetségi rendszer viszonyát illeti. Elmondhatjuk ugyanis, hogy az európai kontinensen nagyobb jelentőségű háború valóban nem zajlott ebben az időszakban (a helyi konfliktusokat, mint pl. a görög-török háború Ciprus miatt nem számoljuk ide). A világ más részein viszont nagyon is „forró” háborúk folytak, ahol bár nyíltan a két nagyhatalom (USA és a Szovjetunió) nem csapott össze egymással, de egyik vagy másik harcoló felet katonailag és/vagy gazdaságilag jelentősen támogatta annak érdekében, hogy befolyási övezetét kiterjessze. Gondoljunk csak a koreai, vietnami, a Közel-Keleten, Latin-Amerikában, vagy az Afrikai kontinensen zajlott háborúkra illetve polgárháborúkra. Vagyis nyugodtan kijelenthetjük, hogy *„Európa nem színtere volt ezeknek az összecsapásoknak, hanem a tárgya”*.¹⁶³ Ezekhez a nem hagyományos érelemben vett katonai akciókhoz kapcsolódik az olyan földalatti (terror-, „felszabadító”-, ellenálló-, forradalmi-, antikommunista- stb.) szervezetek titkos vagy nyílt támogatása, amelyek

---

¹⁶¹ BEKE József: A nemzetközi terrorizmus és Magyarország a hidegháború időszakában (PTE BTK szakdolgozat, 2013.)

¹⁶² FISCHER Ferenc: A megosztott világ. A Kelet-Nyugat, Észak-Dél nemzetközi kapcsolatok fő vonásai (1945-1989) IKVA Kiadó Budapest, 1992.

¹⁶³ FISCHER Ferenc: A megosztott világ. A Kelet-Nyugat, Észak-Dél nemzetközi kapcsolatok fő vonásai (1945-1989) IKVA Kiadó Budapest, 1992. p. 3.

az ellenséges oldal érdekeit sértik, sőt akár fegyveresen is támadják. A hidegháború során számtalan példa volt erre. Mindkét tábor kormányai és/vagy titkosszolgálatai éltek ezzel a módszerrel. A kommunista tábor értelemszerűen az baloldali- vagy marxista (maoista), míg az „imperialisták” a jobboldali, antikommunista, ellenforradalmi vagy ellentétes érdekű és ideológiájú szervezeteket támogatták. Ezek a támogatások rendkívül sokrétűek lehettek. Ide tartoztak a pénzügyi támogatások, logisztikai támogatások (pihentetés, menedéknyújtás, hamis okmányok kiállítása, diplomáciai futárposta hálózat rendelkezésre bocsátás, stb.), fegyver és robbanóanyag szállítás, képzés és kiképzés, katonai tanácsadók helyszíni működtetése stb. Az értekezés további részében be is fogom mutatni, hogy a magyar állambiztonsági szolgálatok a Carlos csoport működését „felsőbb utasításra” hogyan biztosították, ha nem is támogatták.

A negyven éven át tartó gazdasági, politikai és katonai szembenállást egyik meghatározó eleme volt a „fegyverkezési verseny”. A közép- és kelet-európai erőszakos kommunista hatalomátvételekre válaszolt Churchill sokat emlegetett fultoni beszédében 1946. március 5-én. Előadásában ugyanis azt elemezte, hogy Európa a szovjet kommunista erőszakos terjeszkedés miatt két részre szakadt. Ezt az erőszakos terjeszkedést szerinte csak erővel, akár katonai erővel is lehet-, sőt kell megállítani: *„... amit a háború alatt orosz barátainknál ..., láttam, arra a meggyőződésre jutottam, hogy semmi sincs, amit annyira csodálnának, mint az erőt, és semmivel szemben nem táplálnak kevesebb tiszteletet, mint a katonai gyengeséggel szemben.”*¹⁶⁴ A beszédet Sztálin a Szovjetunió elleni fegyverbe szólításnak minősítette. Ezzel vette kezdeté az egész korszakra jellemző fegyverkezési verseny, ami majd oda vezet, hogy a korszak végére olyan szinten emésztette fel a kommunista blokk gazdaságát, amely a blokk szétesését, a szocialista rendszerek megdöntését, végül a Szovjetunió széthullását és ezzel a Hidegháború végét jelentette.

A hagyományos fegyverkezési versenyt és hadikultúrákat nem változtatták meg a fent említett „támogatások”, viszont segítették életre kelni és elterjedni a gerilla hadikultúra egyik „speciális ágát”, a modern terrorizmust. Mint oly sok minden a történelem folyamán, a palackból kiszabadult szellemként a terrorizmus napjaink gyakorlatilag megfélemlítő részévé vált, és mára minden ország biztonságát alapvetően veszélyezteti. A modernkori terrorizmus kialakulása és elterjedése a

---

¹⁶⁴ FISCHER Ferenc: A megosztott világ. A Kelet-Nyugat, Észak-Dél nemzetközi kapcsolatok fő vonásai (1945-1989) IKVA Kiadó Budapest, 1992 p.114.

hidegháború harmadik, az Enyhülés” (détente) korszakára (1969-1979) tehető, előzménye és tömegbázisa pedig az 1968-as mozgalmakhoz is vezető megváltozott társadalmi, politikai és gazdasági körülmények.

Az 1960-as évek második felére jelentős társadalmi és politikai változások kezdtek kialakulni a világban. Ezeknek a változásoknak több mozgatórugója is volt. Az egyik ilyen az Egyesült Államokból kiinduló a polgári egyenlőjogi mozgalmak, főként a „feketék” jogainak követelése mentén Martin Luther King vezetésével, aki ellen 1968-ban követte el sikeres merényletet.¹⁶⁵ 1968-ra fokozta továbbá az Egyesült Államok katonai jelenlétét, intervencióját Vietnámban. A kötelező katonai szolgálat megtagadása, a béke utáni vágy szintén mozgalommá fejlődött, mely főleg a „hippi” mozgalom¹⁶⁶ révén begyűrűzött Nyugat-Európába is.

Közél-keleti viszonylatban fordulópontot jelentett az 1967-es arab-izraeli hatnapos háború, mely következtében Izrael állam gyakorlatilag megháromszorozta területét. Ezzel indult el újtára ugyanis az arab nacionalista terrorizmus, amely évtizedekig meghatározta a terrorista szervezetek fejlődését, ideológiáját. Szintén kezdetét vette egy brutális és véres merényletsorozat, amely egyszerre irányult Izrael és a nyugat-európai államok ellen, melyet a modernkori terrorizmus kiindulópontjának tekinthetünk.¹⁶⁷

Európai viszonylatban 1968 szintén jelentőséggel bír. A második világháborút követően Nyugat-Európában (főként a Németországi Szövetségi Köztársaságban, Franciaországban és Olaszországban) felnőtt egy olyan generáció, amelyik saját bőrén már nem tapasztalta meg a szélsőjobboldali diktatúrák mindennapjait, arról csak történelemkönyvekből, vagy szüleik elbeszéléseiből értesülhettek. A szélsőbaloldali diktatúrákról pedig nem volt közvetlen tapasztalatuk. Számukra a szocializmust vagy a kommunizmust a szociáldemokrata pártjaik testesítették meg. De ezeknek a pártoknak az ideológiája és politikája azonban élesen elkülönült a kelet-európai rendszereket létrehozó és működtető baloldali eszméktől. Amit ezek a fiatalok

---

¹⁶⁵ Martin Luther King (1929-1968) Martin Luther King volt a 20. század legismertebb amerikai békeharcosa, aki az erőszakmentes társadalmi változást hirdette. Célja a fehérek és afroamerikaiak jogi egyenlőtlenségének, az afroamerikaiakkal hátrányos megkülönböztetésének megszüntetése volt. 1968. április 4-én Memphisben gyilkolták meg, agyonlőtték. Életéről és munkásságáról bővebben: KING, Martin Luther Jr: Erő a szeretethez, Casparus kiadó, 2015

¹⁶⁶ A hippie mozgalomról bővebben: Múlt-Kor történelmi portál: 10 érdekesség a hippie mozgalomról. <https://mult-kor.hu/10-erdekesség-a-hippie-mozgalomrol-20150805> (letöltve: 2021.10.10.)

¹⁶⁷ CRENSHAW Martha: The causes of Terrorism. (Program in Political Science of the City University of New York 1981., George C. Marshall European Center for Security Studies, Program on Terrorism and Security Studies 2011. 06. 24.-07.29 tanulmánykötet. Garmisch-Partenkirchen, Németország)

tapasztaltak még, hogy a Szovjetunió és más kommunista államok jelentősen támogatják a korábbi gyarmatok függetlenségi törekvéseit a korábbi gyarmattartók, sőt „rabszolgatartók” ellen. Éppen ezért Mao Ce Tung¹⁶⁸, vagy éppen Che Guevara¹⁶⁹ a fiatalság szemében romantikus hős volt, akik népük függetlenségéért, az „imperializmus” és a kizsákmányolás ellen hirdettek és folytattak harcot. Az egyetemeken rohamosan terjedtek a szélsőbaloldali eszmék. A baloldali ifjúsági mozgalmak vezetői a társadalom rétegeiben meglévő természetes feszültségeket és problémákat meglovagolták, felerősítették. Ez vezetett az 1968-as párizsi diáklázadásokhoz¹⁷⁰, melynek egyik vezéralakja az a Daniel Cohn Bendit¹⁷¹ (Vörös Danie), aki szélsőbaloldali szervezetekhez, sőt terrrorszervezetekhez is köthető volt,¹⁷² 2014-ig pedig Európai Parlament képviselőként tevékenykedett.

A Németországi Szövetségi Köztársaságba (NSZK) 1967-ben tett látogatást Reza Pahlevi iráni sah. Látogatása ellen tüntetések kezdődtek szerte az országban. A nyugat-berlini tüntetés során egy rendőr, máig tisztázatlan körülmények között lelőtte a diák Benno Ohnesorgot. A mai kutatások szerint a halálos lövést leadó rendőr a Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szervezetének a STASI-nak az ügynöke¹⁷³ volt. A kirobbanó diáktüntetések egyenes következménye lett a Vörös Hadsereg Frakció (RAF), a Vörös (Forradalmi) Sejtek (RZ) nevű szélsőbaloldali terrrorszervezetek megalakulása, amelyek több véres terrrorszervezet elkövetésért voltak felelősek nem csupán az NSZK, de mint korábban említettem hazánk területén is. Carlos több közvetlen segítőtje (pl. Magdalena Kopp), valamint szervezetének

---

¹⁶⁸ Mao Ce-tung (1893 – 1976), a modern Kína atyja, nemcsak a kínai társadalomra és kultúrára gyakorolt hatása miatt emlékeznek rá, hanem globális ideológia befolyása miatt is, illetve mint a gerilla-hadviselés egyik legmeghatározóbb teoretikusára. A témáról bővebben: FORGÁCS Balázs: Mao Ce-tung, Állam és Katona 2017/6. szám, http://real.mtak.hu/63247/7/196_Forgacs_nke_204_6_2017_allam_es_katona.original.pdf (letöltve: 2021.10.12.)

¹⁶⁹ Che Guevara (1928-1967) Orvos, politikus, marxista forradalmár, gerillavezér, kubai miniszter. Életéről bővebben: NEMERE István: Che Guevara magánélete, Csengőkert kiadó, 2015

¹⁷⁰ A témáról bővebben: KOVÁCS Örs: Az 1968-as májusi diákmozgalom és de Gaulle bukásának külpolitikai összefüggései. (PhD értekezés 2013) (letöltve: 2019.01.16.) <http://btk.ppke.hu/uploads/articles/7429/file/Kov%C3%A1cs%20%20%20disszert%C3%A1ci%C3%B3.pdf>

¹⁷¹ <https://mult-kor.hu/cikk.php?id=20531> (letöltve: 2019.01.16.)

¹⁷² SCHRÖM Oliver: A Sakál árnyékában. Carlos és a nemzetközi terrorizmus (Kairosz Kiadó Győr) című könyvében, melyet Magdalena Kopp-al, Carlos szeretőjének és terrorista társának interjúja alapján publikált, erről több esetben is említést tett.

¹⁷³ A Der Spiegel című német lap 2009. november 18-i számában leplezte le, hogy a Benno Ohnesorgot halálosan megsebesítő rendőr, Karl-Heinz Kurras a keletnémet titkosszolgálat, a STASI ügynöke volt: Der Fall Kurras: Ein schuss der Deutschland veraendert. http://einestages.spiegel.de/static/topicalbumbackground/4181/ein_schuss_der_deutschland_veraender_t.html (letöltve: 2013.03.01.)

néhány tagja is a fent említett terrorszervezetekben kezdték terrorista „pályafutásukat”.¹⁷⁴

A fentiekkel természetesen nem azt akartam mondani, hogy az 1968-as diáklázadások, diáktüntetések vezetői potenciálisan terroristák is voltak vagy azzá váltak. Legtöbbjük a lázadás évei után tisztességes, átlagos polgári életet élt, más részük pedig politikai szervezetekben, pártokban (főként baloldali és liberális pártokban) folytattak közéleti szerepléseket (példa erre a fent említett Daniel Cohn Bendit). Azonban volt egy nagyon szűk réteg, amelyik a demokratikus eszközökben és módszerekben már nem bíztak. A társadalmi változásokat és átalakulásokat a fegyveres harc, a „forradalom” eszközeivel akarták elérni. Belőlük került ki az a réteg, amely közel-keleti terrorista kiképzőbázisokat megjárva európai, de gyakran arab nacionalista terrorszervezeteknek lett a tagja. Repülőgép eltérítésekkel, túszejtésekkel vagy robbantásos merényletek elkövetésével próbálták felhívni a figyelmet a „forradalmukra”, az „ügyükre”. Voltak olyan államok, amelyek menedéket adtak ezeknek a terroristának, sőt nem egy állam megbízta őket terrorcselekmények végrehajtására saját céljaik érdekében. Ilyen állam volt pl.: Szíria, Líbia a Kadhafi rezsim alatt, vagy Jemen, de az európai államok közül pl. Jugoszlávia vagy Románia. Az értekezés későbbi fejezetében ezt a témát részletesebben ki fogom fejteni.

1.5.1 A hidegháború befejezésének társadalmi és politikai háttere

Az előzőekben bemutattam, hogy a hidegháború alapvetően a két, ellentétes ideológiai, politikai, társadalmi, katonai és gazdasági rendszer (pl. NATO, Varsói Szerződés¹⁷⁵, KGST¹⁷⁶, EGK¹⁷⁷ stb.) küzdelme volt. Az 1960-as évek közepétől új szovjet doktrína (Brezsnyev doktrína volt érvényben. Ez egyrészt szorosabbra fogta a kapcsolatokat a Kelet-európai országokkal, így természetesen továbbra is fenntartotta a belügyeikbe való beavatkozás jogát. Másrészt az Egyesült Államokkal is tárgyalásos

---

¹⁷⁴ LISZKAI László: CARLOS a vasfüggöny árnyékában. (CT PRESS Kiadó Budapest, 1992)

¹⁷⁵ Varsói Szerződés – a volt szocialista országok katonai együttműködési és védelmi szervezete. A témáról bővebben: ROSKA István – GYÖRKE Sándor – KUPPER Béla: A Varsói Szerződés szervezete. Kossuth Kiadó Budapest, 1981

¹⁷⁶ KGST – Kölcsonös Gazdasági Segítség Tanács (a szocialista blokk gazdasági szervezete). A témáról bővebben: FEITL István: Talányos játszmák: Magyarország a KGST erőterében 1949-1974, Napvilág kiadó, 2016

¹⁷⁷ EGK – Európai Gazdasági Közösség (az Európai Unió jogelőd szervezete). A témáról bővebben: ARATÓ Krisztina – KOLLER Boglárka: Az európai egység fejlődéstörténete és az EU jelenkori kihívásai, Dialóg Campus kiadó, 2018

kapcsolatokat akart kialakítani és fenntartani. A doktrína többnyire hatékonyan működött az 1970-es évek végéig. Ennek következtében a szocialista államok gazdasága fejlődésnek indult. A 70-es évek végére azonban ez a fejlődési ütem megtört. Ennek alapvetően három fontos oka volt. Egyrészt beköszöntött az olajválság, és az ezzel együtt kezdődő újabb elhidegülés, a „kis hidegháború” a két tömb között, a gazdasági kapcsolatok visszaesésében is jelentősen megmutatkozott. Másrészt a kommunista blokk tervgazdálkodási és politikai rendszere nem volt alkalmas arra, hogy a világpiaci változásokra rugalmasan reagáljon. Harmadrészt az Egyesült Államok behajszolta a Szovjetuniót egy olyan fegyverkezési versenybe, amit annak a gazdasági teljesítőképessége képtelen volt hosszú távon finanszírozni. Mindezeket figyelembe véve érthető, ha kezdetben a társadalmon, majd az 1980-as évek közepétől kezdődően a politikai elit bizony tagjaiban (reform kommunisták) megfogalmazódott az igény gazdasági és társadalmi változásokra, de még többnyire a szocializmus keretein belül. A helyzet akkor vált politikailag igazán komoly programmá, amikor 1985-ben Mihail Gorbacsovot¹⁷⁸ választották pártfőtitkárrá. Gorbacsov és az őt támogató politikai és gazdasági elit kritikus elemzésnek vetették alá a 80-as évek közepére kialakult helyzetet. Ennek megfelelően kidolgozták azt az irányvonalat, amely az átalakításnak, az ország gazdasági és társadalmi fejlődése meggyorsításának, a szovjet társadalom valamennyi szférája megújításának eszméjén alapult. Hatalomra kerülését követően azonnal hozzá is kezdett a kidolgozott tervek megoldásához. Gorbacsov elképzeléseinek a legfontosabb részei voltak például: a politikai pluralizmus, a jogállamiság, az egyéni érdekelttség bevezetése, a termelőeszközök magántulajdona, a piacgazdálkodás, a vállalatok szabad versenye, konkurenciája.¹⁷⁹ Gorbacsov tehát a hidegháborúnak egy olyan pontján vette át a Szovjetunió vezetését, amikor a két szuperhatalom viszonyát politikai és katonai területen is konfliktusok terhelték. Mezőgazdasági szakemberként és a szovjet kommunista párt első embereként tisztában volt a szovjet gazdaság aktuális állapotával, így láthatta, hogy a Nyugattal folytatott fokozódó ellenségeskedés teljesen értelmetlen, abból a keleti

---

¹⁷⁸ Mihail Szergejevics Gorbacsov (1931) A Szovjetunió utolsó elnöke. Életéről, munkásságáról bővebben: ZOLCER János: Gorbacsov titkai, Az ember, aki megváltoztatta a világot, Kossuth kiadó, 2020.

¹⁷⁹ BOGNÁR Károly: A hidegháború megszűnésének főbb okai és körülményei, Hadtudomány, X. évfolyam 4. szám, https://www.mhht.eu/hadtudomany/2000/4_3.html (letöltve: 2022.01.21.)

blokk csak vesztésként kerülhet ki.¹⁸⁰ A későn meghirdetett és megkezdett reformok azonban csak elnyújtották, de akadályozták meg azt a folyamatot, amely a szocialista rendszerek és blokk, illetve a Szovjetunió felbomlásához, széteséséhez, a német egységhez vezettek. Szerencsére ezek a társadalmi folyamatok többnyire „vér” nélkül, vagy csak kisebb véráldozatok útján következtek be.

A szocialista országok szélsőbaloldali politikai terrorizmussal kapcsolatos, ezért hivatalosnak is tekinthető, egyértelmű álláspontját Jaromik Obzina, az egykori Csehszlovákia belügyminisztere, 1979. április 3-án Prágában, az „Állambiztonsági szervek feladatai a nemzetközi terrorizmus elleni harcban” című nemzetközi tanácskozáson elmondott nyitóbeszéde tükrözi a legjobban. Eszerint: *„Mi kommunisták, elvi alapon mindig elítéltük, elítéljük és el fogjuk ítélni a terrort és a terrorizmust, mint a politikai harc taktikáját és eszközét, mint az emberi társadalom társadalmi problémái megoldásának eszközét... De ne legyen semmi félreértés és kétség: mi elismerjük a forradalmi erőszakot, sőt még a fegyveres felkelést is, mint a munkásosztály és a dolgozók védelmének eszközét a kizsákmányoló osztályok és a reakciós ellenforradalmi erők uralma és fehér terrorja ellen...”*¹⁸¹ Vagyis a szocialista országok elítélik a terrorizmust, mint a politika érvényesítésének eszközét, de támogatják a „forradalmi erőszakot”. Feltétel azonban, hogy az erőszakot a munkásosztály érdekében alkalmazzák az ellenforradalmi erők ellen. Ebben az összefüggésben világosan értelmezhető, hogy Carlosék miért találtak menedéket és egyes esetekben, bizonyíthatóan támogatást olyan sokáig a szocialista blokk országaiban¹⁸².

1.5.2 Magyarország a hidegháború éveiben

A II. világháború végére olyan katonai és politikai helyzet alakult ki, hogy a nagyhatalmak paktumának megfelelően Magyarország - Ausztria kivételével –

---

¹⁸⁰ BEBESI György – LENGYEL Gábor: A gorbacsovi külpolitika és a Szovjet Birodalom elvesztése, Ponthes Tanulmányok 2020/3 szám 178. oldal <file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Downloads/6358.pdf> (letöltve: 2022.02.06.)

¹⁸¹ Jaromik Obzina csehszlovák belügyminiszter megnyitó beszéde az „Állambiztonsági szervek feladatai a nemzetközi terrorizmus elleni harcban” című nemzetközi tanácskozáson. 1979. április 03-án. (A nemzetközi tanácskozás jegyzőkönyve, BM Kiadó, 1979., Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

¹⁸² BEKE József – dr. HEGYES Gabriella: A terrorelhárítás kezdetei Magyarországon - A C-79-es dosszié http://epa.oszk.hu/02900/02932/00007/pdf/EPA02932_terror_elharitas_2015_1_01.pdf

valamennyi szomszédjával egyetemben a szovjet érdekszféra részévé vált. Ez a helyzet több mint negyven éven keresztül alapvetően határozta meg hazánk politikai, gazdasági, társadalmi berendezkedését és fejlődési lehetőségeit. Máig tart egy történelmi vita azzal kapcsolatban, hogy a szovjet Vörös Hadsereg felszabadította vagy megszállta hazánkat. Ez egyrészt nézőpont kérdése, másrészt nem is konkrét témája jelen értekezésnek. De mivel az a tény, hogy Magyarország a szovjet érdekszférába került és ez határozta meg majdnem fél évszázados történelmünket, ezért szakmai érvek és ellenérvek ütköztetése nem megkerülhető ez esetben. Anélkül, hogy részletekbe menően elemezném ezt a kérdést, azt kell mondanom, hogy semmi képen sem nevezhető felszabadítónak az a hadsereg, amelyik több mint negyven éven keresztül az országban állomásozik és a háborút követő demokratikus folyamatokat megakadályozva egy véres kommunista diktatúrát segít hatalomra, amelyik borzalmas bűntetteket követ el saját népe ellen. Ezen kívül súlyosan korlátozta az országunk szuverenitását, hiszen a belügyeinkbe beavatkozva azt is meghatározta, hogy mely országokkal létesíthetünk politikai, kereskedelmi vagy éppen gazdasági kapcsolatokat.

„A sokak által felszabadítóként fogadott, ám kezdetektől megszállóként viselkedő szovjet Vörös Hadsereg jelenléte nélkül az ország szovjetizálása sohasem következett volna be.”¹⁸³

A háború után kezdetben és rövid ideig, egy nyugati mintát követő politikai, társadalmi és gazdasági, demokratikus berendezkedés kezdett kialakulni. 1949-re fokozatosan azonban Moszkva nagyhatalmi érdekeinek megfelelően Magyarországon is a kommunista párt került hatalomra oly módon, hogy a többi demokratikus párttal és kormánnyal szemben erőszakosan léptek fel, tagjaikat üldözték, fenyegették, bebörtönözték illetve elüldözték, a vezetőit kivégezték vagy az ország elhagyására kényszerítették.¹⁸⁴ Felszámolták a piacgazdaságot, a magántulajdont, a többpártrendszert és gyakorlatilag az egyházakat is. Bevezették hadigazdálkodást és a tervgazdálkodást, az erőszakos államosítást és „téteszesítést”.

---

¹⁸³ ROMSICS Ignác: Magyarország története a XX. században. Osiris Kiadó Budapest, 2010. p. 273

¹⁸⁴ A korszak történetéről lásd legújabbban: GYARMATI György: A Rákosi korszak. Rendszerváltó fordulatok évtizede Magyarországon 1945-1956. Rubicon Kiadó Budapest, 2011

A szovjet/kommunista eszmerendszer az élet minden területén jelen volt az oktatástól a kultúráig, a munkahelyektől a szabadidős tevékenységekig. Rákosi Mátyás vezetésével egyszemélyi diktatúra, pártállam épült ki. A hatalom alapja a megszálló Vörös Hadsereg mellett a „párt ökle”, a rettegett Államvédelmi Hatóság volt, melynek történetéről a következő fejezetben részletesebben foglalkozom. Kísérletek történtek ugyan Rákosi félreállítására és a gazdasági és politikai viszonyok valamint az elviselhetetlen életkörülmények enyhítése érdekében, de ezek tartós eredménnyel nem jártak. 1956. október 23-ra az elégedetlen néptömegek tömegtüntetéseken kívántak enyhíteni a körülményeken, változtatni a politika, társadalmi és gazdasági viszonyokon is. A tüntetések végül fegyveres felkelésbe, fegyveres harcokba torkoltak az elnyomó kommunista rendszer támogatói és kiszolgáló valamint a megszálló Vörös Hadsereg ellen is.¹⁸⁵

Bár a szabadságharc elbukott és a megtorlás szörnyű volt, de Moszkvában és Budapesten is belátták, hogy az addig működtetett rendszert nem lehet tovább fenntartani, és jelentős engedményekre, az életkörülmények javítására van szükség. Ekkor került hatalomra a XX. századi magyar történelem egyik legmegosztóbb személyisége Kádár János, aki 1988-as elmozdításáig a rendszer szimbóluma, megkerülhetetlen tényezője is volt. Hatalmát, vagy ezt az érárt, a „Kádár korszakot” hagyományosan két részre oszthatjuk. 1956 és 1963 közötti korszak a megtorlás, hatalmának megszilárdítása és nemzetközi elfogadtatásának időszaka volt. A forradalom után ugyanis a szovjet tankok segítségével hatalmát megőrző Magyar Szocialista Munkáspártnak (MSZMP) gyakorlatilag semmiféle külpolitikai (a kommunista blokkot nem számítva) vagy belső társadalmi támogatottsága nem volt. A nyugati hatalmak nem ismerték el, bojkottálták az új vezetést és Kádár János személyét, az országon belül pedig néma gyűlölet vette körül őket. Emiatt is az 1958-ig tartó első időszakban a Kádár János vezette MSZMP kettős politikai játszmát folytatott. Ennek egyik eszköze az a brutális megtorlás volt a forradalomban résztvevők és annak vezetői ellen, amely során százakat végeztek ki és ezeket zártak hosszú évekre börtönbe koncepciós eljárások eredményeként. Másrészt ezzel párhuzamosan megkezdődött a társadalom nagy részével egy kiegyezési folyamat, valamint az új típusú szocialista (Kádár) rendszer építése. Az 1958 és 1962 közötti időszakban a még ellenállást tanúsító társadalmi csoportokkal (egyházak, munkások,

---

¹⁸⁵ GYARMATI György: A Rákosi korszak. Rendszerváltó fordulatok évtizede Magyarországon 1945-1956. Rubicon Kiadó Budapest, 2011

a megmaradt kevés számú parasztság) is megtörtént a kiegyezés. A rezsim alapvető célkitűzése és legfontosabb külpolitikai feladata volt az új rendszer Nyugati elfogadtatása és Kádár János vezető szerepének a párton belüli megszilárdítása. Kádár János a Hazafias Népfront Országos Tanácsa 1961. december 8-i ülésén mondta ki az 1989-ig fennálló rendszert szimbolizáló gondolatot: „Aki nincs ellenünk, az velünk van”.¹⁸⁶

A korábbi rendszerrel és bűnökkel történő szakítást szolgálta a Központi Bizottság 1962. augusztus 14–15-én kelt határozata is, amelyben elítélte a Rákosi Máttyás nevéhez köthető személyi kultuszt és az 1956 előtti koncepciós pereket. Ennek során a Rákosi Máttyást, Gerő Ernőt és még a hozzájuk köthető, vagy Kádár belső ellenzékének tartott korábbi vezető párt és állami funkcionáriusokat kizártak a pártból. A koncepciós perek kommunista áldozatait rehabilitálták, azonban a nem kommunista elítéltek nem kaptak elégtételt, erre 1990-ig, a rendszerváltásig várni kellett. A rendszerszintű átalakítás végét az 1962. november 20–24. között megtartott VIII. pártkongresszus jelenti. Ekkor jelentette be Kádár többek között a mezőgazdaság teljes átalakítását (a kollektivizálás, a „tétesítés” végét) és az új szocialista alapok (gazdasági és társadalmi) lerakását. Ez volt az a fordulópont, amikor már a szocialista rendszer építése került az előtérbe, amely nem a szüntelen osztályharcot, hanem egy békésebb és prosperálóbb korszakot jelentette.¹⁸⁷ (Itt nyert értelmet az „Aki nincs ellenünk, az velünk van” jelmondat.) A konszolidáció szempontjából a legfontosabb lépés az 1963. március 21-én szintén Kádár János által meghirdetett amnesztia rendelet volt, mely azonban a közfelfogással ellentétben nem volt általános érvényű, nem minden 1956-os elítéltre vonatkozott¹⁸⁸. Az ellenforradalmi tevékenységükért letartóztatott személyek teljes körűen csak az 1970-es években szabadultak börtöneikből. Szabadlára helyezésüket követően azonban nem segítették re-integrációjukat a társadalomba, az elhárító szolgálatok továbbra is szoros megfigyelés alatt tartották őket és tevékenységüket.

1963 és 1988 között volt a konszolidáció, úgynevezett „puha diktatúra” és a „gulyás kommunizmus”, „a legvidámabb barakk” időszaka.¹⁸⁹ Természetesen ezen a korszakon belül voltak szakaszhatárok, melyek az aktuális világpolitikai és

---

¹⁸⁶ ROMSICS Ignác: Magyarország története a XX. században. Osiris Kiadó Budapest, 2010

¹⁸⁷ SZABÓ Miklós: A klasszikus kádárizmus, 1960-1968. Ki volt Kádár?, Aquila Kiadó-Rubicon Kiadó Budapest, 2001, szerkesztette: Gyarmati György, Litván György, Aczél György, Sipos Levente

¹⁸⁸ <https://mult-kor.hu/cikk.php?id=38627> (letöltve: 2019.01.16.)

¹⁸⁹ ROMSICS Ignác: Magyarország története a XX. században. Osiris Kiadó Budapest, 2010

világgazdasági viszonyokhoz igazodtak. Egységes és folyamatos fejlődési ívet a politika, gazdaság és társadalom egyetlen szegmensében sem figyelhetünk meg. Kádár a nagyhatalmak küzdelmei és politikájának árnyékában próbálta úgy vezetni az országot, hogy a lakosság döntő többségének és Moszkva türelmét és jóindulatát ne veszítse el. A magyar lakosság esetében a legjellemzőbb vonás az volt, hogy amennyire lehetett próbálta tudatosan de-politizálni az emberek mindennapjait. Moszkva esetében mintegy kísérleti labor volt az ország, ahol a politikai, társadalmi és gazdasági berendezkedés ugyan kommunista volt, de lehetőség szerint engedtek némi korlátozott magántulajdont (kiskertek, háztáji), illetve erősen kontrolált kapcsolatfelvételt (politikai és gazdasági) az ellenséges táborral, elsősorban a Németországi Szövetségi Köztársasággal. A Kádár rendszer egyik támasza az eddigre kiépített és jól működő besúgó rendszer, illetve a névleg megszüntetett, valójában jelentősen átalakított Államvédelmi Hatóság utódszerve (új néven III. Főcsoportfőnökség) volt, melynek történetét és feladatrendszerét a következő fejezetben fogom bemutatni.

1.6 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása

A fejezetben tisztáztam néhány olyan fontos rendészeti alapfogalmat, mely a disszertáció szempontjából relevanciával bír. Különösen a terrorizmus definíciója bír különös jelentőséggel, azonban ennek megfogalmazása napjainkban is szakmai viták középpontjában áll. Ennek oka egyrészt a kriminális jelenség eltérő értelmezése és értékelése. A terrorizmus történeti áttekintése során alapvetően azokat a korszakolásokat alkalmaztam, amelyekben jelenleg is konszenzus van. Külön kielemeztem az újbaloldali hullámot, tekintettel arra, hogy a Carlos csoport működésének ideológiai hátterét alapvetően az határozta meg.

Nagyon lényeges, egyik központi eleme az értekezésnek, hogy jelen fejezetben saját elképzeléseim és szakmai tapasztalataim szerint – ha vázlatosan is – de megalkottam és bemutattam egyfajta általános, logikai-funkcionális terrorelhárítási modellt, a terrorelhárítást végző elhárító szolgálatok speciális, összetett tevékenységének bemutatására. Tekintettel a doktori értekezés témájára, az általam felállított modell természetesen tartalmazza és kiegészül a rendőrség terrorelhárító feladataival, pontosabban annak legspeciálisabb elemével, a terrorcselekmények

felszámolásával. A modell részeként meghatároztam a terrorizmus elleni küzdelem két különböző értelmű és tartalmú, de szinonimaként használt fogalmát a terrorelhárítást (counterterrorism), valamint az anti-terrorizmus (anti-terrorism). Mint láthattunk teljesen más jellegű intézkedéseket, módszereket értünk a két rokon értelmű kifejezés alatt. Amiben mindkét kifejezés megegyezik, hogy a terrorizmus, terroristák elleni tevékenységeket, és az ellenük alkalmazott módszereket, eszközöket és eljárásokat takarják. Az általam felállított és jelen fejezetben bemutatott elméleti rendszer szerint a társadalmi-politikai környezet az, amely alapvetően jelöli ki azt az eljárást, amely alapján terrorelhárításról, vagy anti-terrorizmusról beszélhetünk. Az elérni kívánt célok viszont alapvetően azt határozzák meg, hogy a terrorelhárítás során védelmi-, vagy támadó jellegű eszközökről, módszerekről beszélhetünk. Láthattuk azt is, hogy a terrorizmus alapvetően egy rendkívül dinamikus tevékenység, ezért ellene védekezés vagy elhárítás is elsősorban dinamikus eszközöket és módszereket igényel a terrorelhárítás minden szintjén. Az általam kidolgozott modell kitért arra is, hogy bemutassam ezeket az eszközöket, módszereket, taktikai eljárásokat a terrorelhárítás mindhárom bemutatott gyakorlati szintjén.

Az értekezés témájának szempontjából kiemelt jelentőségű feladatomból volt annak vizsgálata, hogy a hidegháború időszakában a magyar büntetőjog és annak fejlődése, módosulása hogyan viszonyult a terrorizmushoz, illetve az ahhoz kapcsolódó bűncselekményekhez. Büntetőjogi értelemben ugyanis csak és kizárólag attól kezdve tudunk terrorcselekménynek minősíteni egy elkövetési magatartást, amikor az a magyar büntető anyagi jogban megjelenik. A visszaható hatály tilalma miatt utólag sincs jogi lehetőség egy korábban történt cselekményt terrortámadásnak vagy terrorizmusnak minősíteni. Ennek értelmében kifejtettem, hogy a magyar jogalkotás a terrorcselekményt a modern értelemben vett hazai büntetőjog történetének kezdeti időszakában vagy nem szabályozta mint önálló tényállást, vagy igyekezett (a nemzetközi egyezmények hatására) a tulajdonképpeni terrorcselekmény eszközcselekményeiként felfogható törvényi tényállások megalkotására és alkalmazására koncentrálni. Ebben az értelemben és összefüggésben vizsgálva elemeztem és mutattam be a terrorizmussal kapcsolatos tényállások fejlődését a Csemegi kódextól napjainkig. Az elemzésből is világosan kitűnik, hogy 1979-re megtörtént Magyarországon a terrorcselekmény törvényi tényállásának büntetőjogi kódexbe foglalása. Azt is meg kellett állapítani, hogy a cselekmény szabályozásának módja és technikája elmaradt a kor nemzetközi szintjétől. De ettől a ponttól kezdve a

magyar jogalkotás folyamatosan próbálta a nemzetközi szervezetek által elfogadásra került egyezményeket a magyar jogba is átültetni több-kevesebb sikerrel. A terrorizmussal kapcsolatos jogalkotási folyamat napjainkban is egy dinamikus jelenség. A jelenleg is hatályos törvényi tényállásból azt láthatjuk, hogy a magyar jogalkotás kellő súlyú figyelmet fordított a terrorizmusra, mint különösen veszélyes bűncselekményre.

Végül, de nem utolsó sorban a fejezetben bemutatásra került az a társadalmi, politikai, gazdasági helyzet, amelyet a történészek hidegháborúnak neveztek el. A II. világháborút követően létrejött bipoláris világrend 45 éven keresztül alapvetően határozta meg az interperszonális és államok (állami szervezetek, gazdálkodó szervek, civil szervezetek, sportklubok, stb.) egymás közötti kapcsolatrendszerét. A korszak jelképe a fegyverkezési verseny volt, amely végül a Szovjetunió és ezzel együtt a teljes keleti blokk bukását okozta. A két világhatalom (USA, Szovjetunió) által megszállt területeken, az úgynevezett érdekszférájukban a saját társadalmi, politikai és gazdasági rendszerükhöz hasonlókat hoztak létre. Tekintettel arra, hogy hazánk a szovjet érdekszférába került, ezért a hatalmat 1947-től kezdődően fokozatosan átvették a kommunisták. Ennek megfelelően a társadalom és államigazgatás valamennyi szegmense a szovjet minta alapján került kialakításra és működtetésre. Kialakult tehát az egypárt rendszer, ami azzal is járt, hogy a rendészeti szervek közvetlenül a kommunista párt, közvetve Moszkva irányítása és befolyása alá kerültek. A korszak elemzésének abban van különös jelentősége, hogy anélkül nehezen lenne érthető a Carlos csoport hazai megfigyelése és feldolgozása érdekében meghozott szakmai döntések háttere. Bár konkrét információ nem áll rendelkezésre arra vonatkozólag, hogy a hazánkban megfordult terroristákkal kapcsolatban Moszkva bármilyen utasítást adott a magyar elhárító szolgálatoknak, ezt kizárni sem tudjuk teljesen. Ha azonban a korszak gazdasági-társadalmi-politikai összefüggéseit, viszonyait is elemezzük, és ezen keresztül vizsgáljuk meg a kérdést, akkor elképzelhetetlennek tartom, hogy a szovjetek ne befolyásolták volna önös érdekeik szerint a magyar terrorelhárítók, illetve belügyminisztériumi vezetők döntéseit.

2. A TERRORELHÁRÍTÁS KIALAKULÁSA ÉS FEJLŐDÉSE MAGYARORSZÁGON 1945-1990 KÖZÖTT

Az előző elméleti fejezetben láthattuk, hogy a hatalom mindenkori gyakorlóí számára – korszaktól, társadalmi berendezkedéstől, államformától függetlenül – alapvető jelentőséggel bír a megfelelő információk begyűjtése, elemzése és értékelése. Ez nem csupán a megfelelő döntések (politikai, társadalmi, gazdasági stb.) előkészítése és meghozatala, de a hatalom megőrzése érdekében is létfontosságú. Láthattuk azt is, hogy az információkat több csatornán keresztül lehet és kell is begyűjteni, valamint, hogy a forrásokat alapvetően két részre bontjuk. Eszerint beszélhetünk nyílt-, illetve titkos úton beszerezett információkról. Az utóbbi forrás alapvető jelentőséggel bír az ország szuverenitása, biztonsága, külső- illetve belső rendjének (társadalmi, politikai, gazdasági) védelme érdekében. Mivel ezeknek a „speciális információknak” a gyűjtése, elemzése és értékelése különleges eszközök és módszerek alkalmazását teszik szükségessé, ezért egyáltalán nem mindegy, hogy a különböző szervezetek (rendőrség, titkosszolgálat), milyen felhatalmazás alapján, és milyen célból gyűjti ezeket az érzékeny adatokat.

Egy jól működő demokráciában szigorúan szabályozzák az ilyen jellegű szervezetek működését és titkos információgyűjtő eszközök és módszerek alkalmazását. A szükséges kontrol érdekében megfelelő „fékeket”, illetve szabályozókat építenek a rendszerbe törvényekkel. Ezekkel a szabályozókkal lehet elkerülni a hatalmak túlzott koncentrálódását, illetve hogy egy-egy szervezet vagy politikai párt saját céljaira ellenőrizetlenül, esetleg törvénytelenül gyűjtsön információkat az állampolgárokról vagy azok egy csoportjáról. Teszi ezt annak érdekében, hogy ezeket az információkat felhasználva politikai célokat valósítsanak meg, gazdasági előnyöket érjenek el, vagy a polgárokat, politikai ellenfeleiket alapvető szabadságjogaikban vagy személyiségi jogaikban sértsék, korlátozzák. Ha nem működik egy demokrácia, vagy éppen diktatúra van, akkor a fenti megállapítások nem érvényesülnek. A hatalom minimális törvényi felhatalmazással működtet ilyen szervezeteket, amelyek bár deklaráltan bűnüldözési célokkal és feladatokkal jöttek létre, de azok politikai utasításra jogosítványaikkal visszaélve önkényeskednek, az egyének vagy az állampolgárok egy csoportjának (politikai ellenfelek) alapvető jogait sérítik. Erre folyamatra kiváló példa a magyar történelemben a rendszerváltozás előtt létrehozott és működtetett III. Főcsoportfőnökség és még inkább az

„elődszervezeteinek” története, amelyek a kommunista párt közvetlen irányítása alatt álltak, így fokozatosan a kommunisták legfontosabb eszköze lett hatalmuk kiépítésében, megszilárdításában majd később fenntartásában. Ezeknek a szervezeteknek a „fejlődését”, átalakulását, feladatrendszerének változásait kívánom jelen fejezetben röviden bemutatni, amely végül elvezetett az önálló terrorelhárítási osztály létrehozásához.

2.1 A magyar államvédelem 1945 és 1953 között

„Magyarországon a második világháború után a kommunista vezetés kezdetben hatalmának kiépítéséhez, majd 1949-től annak megőrzéséhez használta fel a külső és belső ellenségről gyűjtött adatokat. Ezt a feladatot az állambiztonsági szervek látták el.”¹⁹⁰

Amikor a II. világháború során a harcok véget értek hazánkban, az Ideiglenes Kormány (IK) egyik legfontosabb feladata a belső közrend és közbiztonság helyreállítása volt. Ennek érdekében is az IK első rendelkezése volt az államrendőrség újjászervezése. A deportálások miatt rossz emlékű, egyébként rendvédelmi szempontból rendkívül hatékony csendőrséget feloszlatták, és az ország teljes területén a Belügyminisztérium alá rendelt Államrendőrség kezdte meg működését közrendvédelmi és bűnügyi feladatokat egyaránt ellátva. A háborús bűnösök felkutatása érdekében az Államrendőrségen belül Tömpe András irányítása alatt létrehozták Politikai Osztályt, illetve a Budapesti Rendőr-főkapitányság alárendeltségében működő Politikai Rendészeti Osztályt, melynek a vezetője pedig a hírhedt Péter Gábor volt. Ennek az egységnek a székhelye a Nyilaskeresztes Párt korábbi székhelye, az Andrássy u. 60. szám alatt található épület lett, mely napjainkban a Terror Háza Múzeumnak ad otthont. Rövid ideig tehát két szervezet működött, melyek között rivalizálás alakult ki. Ezt a helyzetet a kommunista vezetők átszervezésekkel próbálták megoldani.¹⁹¹ 1946-ban összevonták valamennyi Politikai

---

¹⁹⁰ MÜLLER Rudolf: A politikai rendőrség tájékoztató szolgálata 1945-1962 (Történeti Hivatal Évkönyve 2000-2001., szerkesztette Gyarmati György, Történeti Hivatal, 2002.) p. 111

¹⁹¹ BODA József: A magyar állambiztonsági és nemzetbiztonsági szervek vezetése, irányítása és ellenőrzése 1942–2015 között. In: Hack Péter – Király Eszter – Korinek László – Patyi András: Gályapadból laboratóriumot. Tanulmányok Finszter Géza professzor tiszteletére. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2015., a szerző kézirat

Osztályt és közvetlenül a Belügyminiszter irányítása alá helyezték, de szervezetenként továbbra is az Államrendőrségbe volt integrálva. Az új szervezet neve Magyar Államrendőrség Államvédelmi Osztálya (ÁVO) lett, vezetője pedig a már korábban említett Péter Gábor. A szervezet központja továbbra is Budapesten az Andrásy u. 60 szám alatt volt, de minden megyei rendőrfőkapitányságon voltak kihelyezett alosztályai.

Az ÁVO feladatköréhez tartozott a már említett háborús bűnösök felkutatása mellett többek között: egyesületek keletkezésének és működésének figyelemmel kísérése, politikai vonatkozású röpiratok esetén nyomozás folytatása, állambiztonsági bel- és külföldi adatok gyűjtése és feldolgozása. Javaslatot tehetett internálásokra, de feladat volt még a titkos rádióállomások felderítése, az emigrációban élők titkos vagy leplezett megfigyelése és bomlasztása is. A legfontosabb tevékenységi köre amolyan „gumiszabályként lett meghatározva, nevezetesen: az államrend és a közbiztonság védelméről szóló 1946. évi VII. törvénycikkbe ütköző cselekmények felderítése és nyomozása.¹⁹² Ez a rendelkezés tette lehetővé, hogy gyakorlatilag minden olyan esetet magukhoz rendeljenek, amelyekből a kommunisták politikai hasznot remélhettek, vagy a későbbiek során felhasználhattak politikai ellenfeleik elnémítására, ellehetetlenítésére vagy megsemmisítésére. Ezzel kialakult az a szervezet, amely - a bemutatásra kerülő átszervezések mellett - 1956-os megszűnéséig felelős volt többek között a koncepciók perékért, munka-, és internálótáborok működtetéséért, emberek tömeges kínzásáért és kényszervallatásáért, agyonveréséért és ítélet nélküli fogva tartásáért.

A felszabadulás utáni rendészeti célú elhárítás és hírszerzés mellett mindenképp röviden meg kell említenünk a katonai területet is. 1945. március 3-án a Szövetsége Ellenőrző Bizottság (SZEB) engedélyével a Honvédelmi Minisztérium alárendeltségében hozták létre a Katonapolitika Osztályt (KATPOL) is. A KATPOL feladatai vázlatosan a következők voltak:

- az ellenségesnek minősített elemek, háborús bűnösök az újonnan felállított, demokratikus hadseregbe bekerülésének a megakadályozása,
- katonai célú kémelhárítás,

---

¹⁹² CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 73-78.

- háborús és népellenes bűnösök felderítése, tevékenységük bizonyítása, (itt van feladategyezés a Politikai Osztály feladatkörével),
- hadifogságból hazatértek ellenőrzése (itt is találunk feladategyezést a Politika Osztály számára is meghatározott feladatokkal),
- katonai célú hírszerzés.¹⁹³

A katonai hírszerzés és az elhárítás ekkor még egységes szervezetben, a KATPOL keretein belül működött. Ez a szervezet volt az MKP politikai ellenfeivel való leszámolásának az elsődleges eszköze. A KATPOL 1950-ben szűnt meg és a szervezet katonai elhárító részlegét beolvasztották az Államvédelmi Hatóságba.

Az ÁVO központi szervezetének keretében 16 alosztály működött, melyek közül legfontosabbak:

Szervezeti egység	Feladat
I. alosztály	<ul style="list-style-type: none"> – hírszerzés és elhárítás a politikai pártokkal, illegális vagy annak minősített szervezetekkel szemben
II. alosztály	<ul style="list-style-type: none"> – külföldi hírszerzés és elhárítás – a magyar emigráció figyelése
III. alosztály	<ul style="list-style-type: none"> – egyházakkal szemben végzett hírszerzés és elhárítás
VII. alosztály	<ul style="list-style-type: none"> – üzemi szabotázs elhárítása (szakmai értelemben sem terrorelhárítás, de ezt a szakterületet bővebben is kifejtem a későbbiekben – hírszerzés az egyházi szervezetekben és társadalmi egyesületekben

¹⁹³ BODA József: A magyar állambiztonsági és nemzetbiztonsági szervek vezetése, irányítása és ellenőrzése 1942–2015 között. In: Hack Péter – Király Eszter – Korinek László – Patyi András: Gályapadból laboratóriumot. Tanulmányok Finszter Géza professzor tiszteletére. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2015., a szerző kézirat

VIII. alosztály	– nyílt nyomozások lefolytatása az ÁVO népügyészség mellett működő kirendeltségével együtt
IX. alosztály	– a hírszerzés és elhárítás technikai eszközökkel történő biztosítása – levél-, távirat-, telefonellenőrzés – rádió felderítés és elhárítás – fényképezés, rejtjelezés, helyszínelés
X. alosztály	– nyilvántartás, Titkos Irattár (TÜK)
XII. alosztály	– levéllenőrzés
XIII. alosztály	– környezettanulmányok készítése, figyelés ¹⁹⁴

Forrás: Cseh Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999) 74-75. oldal, saját szerkesztés, 2022

A mindennapok része lett a „csengőfrász”, a jogtalan letartóztatások és kínzások, emberek elhurcolásának és internálásának gyakorlata. Ezekre a törvénytelenésekre a Magyar Dolgozók Pártja, illetve annak vezetői adtak utasításokat, melyet a szervezet feltétel nélkül végre is hajtott. 1948-ban Kádár János lett a Belügyminiszter, aki javaslatot is tett az ÁVO átszervezésére. A 288.009/1948. sz. BM rendelet értelmében kivették az Államrendőrség szervezetéből és a Belügyminisztérium szervezetébe integrálták, mint önálló költségvetésű szervet. A neve ezt követően Belügyminisztérium Államvédelmi Hatósága lett (BM ÁVH). Megszüntették a megyei kirendeltségeit és Budapesttel együtt csak 8 nagyvárosban hagytak meg amolyan regionális egységeket. A másik fontos változás, hogy új feladatkörként határozták meg a katonai elhárítást is, illetve az alosztály jogállásokat ügyosztály jogállással és elnevezéssel váltották fel.¹⁹⁵

Újabb átszervezéssel az Államvédelmi Hatóságot az 1949. december 28-án kiadott, 4353/1949. MT. rendelettel hozták létre a BM-től függetlenül, a Minisztertanácsnak (egy teljesen politikai szervezetnek) közvetlenül alárendelve. Az

¹⁹⁴ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 74-75.

¹⁹⁵ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 73-75.

1950-től működő, új szervezetbe olvadt be a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztálya és a Honvéd Határőrség.¹⁹⁶

Az átszervezéseket az is indokolta, hogy az 1950-es évek elején, tekintettel a politikai (feszültség Jugoszláviával) és gazdasági (beszolgáltatások, hiánygazdaság) helyzetre Magyarországon is felmerült az igény egy jóval hatékonyabb titkos információgyűjtő szervezet létrehozására. Az új szervezettel szemben elvárás lett, hogy mind politikai és mind gazdasági vonalon képes legyen a kommunista kormányzat elvárásai szerint működni. A szovjet tanácsadók segítségével 1951 szeptemberében a X/3. Osztályból létrehozták az ÁVH-n belül a VIII. (Hírszerző) Főosztályt. A hírszerzés központi szervezetének a kialakításával egyidejűleg megkezdődött a külföldi rezidentúrák felállítása is. Először 1950 őszen, a bécsi nagykövetségen, majd az ezt következő évek (1951–1952) során a hírszerző hálózat jelentősen kibővült. Egymás után hoztak létre külföldi rezidentúrákat Párizsban, Londonban, Washingtonban, Rómában, Brüsszelben, Bernben és Buenos Airesben.¹⁹⁷

Az új szervezet felépítése:

Szervezeti egység	Feladat
„A” ügyosztály	– szervezési feladatok
	– határ-, folyam- és légirendészet
	– Főorvosi Hivatal működtetése
„B” ügyosztály	– belföldi ügyek, elhárítási feladatok
	– külföldi elhárítási feladatok
	– határon túli hírszerzési feladatok
	– titkos és leplezett megfigyelés, operatív akciók

¹⁹⁶ BODA József: A magyar állambiztonsági és nemzetbiztonsági szervek vezetése, irányítása és ellenőrzése 1942–2015 között. In: Hack Péter – Király Eszter – Korinek László – Patyi András: Gályapadból laboratóriumot. Tanulmányok Finszter Géza professzor tiszteletére. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2015, a szerző kézírata

¹⁹⁷ TÓTH Eszter: A politikai és gazdasági hírszerzés szervezettörténete, 1945–1990. Betekintő, 2011, 2. szám, p. 8.

	– Külföldieket Ellenőrző Országos Központi Hatóság (KEOKH)
	– Központi Operatív Nyilvántartó működtetése
„C” ügyosztály	– nyílt nyomozati és vizsgálati feladatok
	– államrendészet
	– nyilvántartással kapcsolatos feladatok
	– útlevél alosztály
„D” ügyosztály	– üzemi ügyek, szabotázs
	– tömeghálózati feladatok
	– technikai részleg (az állambiztonsági feladatok technikai támogatása)
	– információs részleg
	– vidéki ügyek
„E” ügyosztály	– biztonsági, fegyelmi ügyek
	– őrségi és karhatalmi ügyek
„F” ügyosztály	– Ellátó Hivatal működtetése, gazdasági és műszaki ügyek, épületkezelés. ¹⁹⁸

Forrás: Cseh Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999) 77. oldal, saját szerkesztés, 2022

2.2 Az Államvédelmi Hatóság és a Politikai Rendőrség 1953 és 1962 között

1953-ban jelentős szerkezeti átalakítást hajtottak végre az államigazgatásban, ami kihatással volt az ÁVH-ra is. A legfontosabb változás, hogy a Belügyminisztérium irányítása alól kivették a helyi közigazgatási szerveket, tanácsokat, és egyúttal

¹⁹⁸ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 77.

Minisztertanács közvetlen alárendeltségébe helyezték. A Belügyminisztérium alatt maradt valamennyi rendészeti szerv, úgy mint Rendőrség, Határőrség, Tűzország illetve az ÁVH. A szervezet legfontosabb feladata továbbra is a már korábban említettek maradtak, de kiemelték, hogy havonta minden Ügyosztálynak összefoglaló jelentésekben kellett beszámolnia tevékenységéről, amit a miniszter-helyettesnek terjesztettek fel, aki egyben az ÁVH-t is vezette. A belső elhárításhoz került a terrorelhárító feladatok ellátása is, de ekkor még nem azt értették alatta, amit most tekintünk terrorelhárításnak. Ebben az időben a terrorelhárító részleg feladata az üzemi szabotázs akciók megakadályozása és felderítése továbbá a külföldi (főként nyugati és jugoszláv) „diverzáns” egységek elleni felderítés és fellépés volt. Szerkezeti átalakítás során az ÁVH-t a megyerendszerhez igazították, és a korábbi nyolc vidéki kirendeltség helyett valamennyi megyében plusz Budapesten létrehoztak egy osztályt.¹⁹⁹

Szervezeti egység	Feladat
I. Főosztály (hálózati)	<ul style="list-style-type: none"> – a belső reakció elhárítása – kémelhárítás – szabotázs elhárítás – hírszerzés – útlevel ügyintézés – külföldiek ellenőrzése, KEOKH
II. Főosztály (katonai elhárítás)	<ul style="list-style-type: none"> – katonai kémelhárítás – a Néphadsereg, Határőrség, Belső Karhatalom, Rendőrség személyi állományának védelme, vagyis a tulajdonképpeni belső elhárítás – a Néphadseregből politikai okok miatt elbocsátott tisztek operatív ellenőrzése
III. Főosztály (operatív technika)	<ul style="list-style-type: none"> – figyelés és környezettanulmány készítése – levéllenőrzés – telefon- és rádiólehallgatás

¹⁹⁹ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 77.

	<ul style="list-style-type: none"> – rádiófelderítés – operatív technikai és nyilvántartási feladatok
IV. Főosztály (határőrség, belső karhatalom)	<ul style="list-style-type: none"> – határőrizeti és karhatalmi feladatok ellátása
V. Főosztály (személyzeti)	<ul style="list-style-type: none"> – személyzeti feladatok ellátása – tanintézetek irányítása
VI. Főosztály (jogi, büntönügyi)	<ul style="list-style-type: none"> – vizsgálati feladatok ellátása – az ÁVH-hoz tartozó büntetőintézetek, munkatáborok, internálótáborok vezetése – hálózati operatív munka az elítéltek, letartóztatottak és internáltak között
VII. Főosztály (gazdasági)	<ul style="list-style-type: none"> – gazdasági, pénzügyi ellátó tevékenység – építésügy – gépjárművek kezelése – egészségügyi feladatok ellátása.
Vizsgálati Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – nyílt nyomozati tevékenységek végrehajtása
Környezettanulmányozó, Figyelő Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – titkos műveletek és akciók operatív támogatása
Operatív Nyilvántartó	<ul style="list-style-type: none"> – nyílt és minősített adatok és akták nyilvántartása
Levéllenőrzés	<ul style="list-style-type: none"> – csomagok, levélküldemények operatív ellenőrzése
Titkárság	<ul style="list-style-type: none"> – koordinációs feladatok
Párt- és Kormányőrség	<ul style="list-style-type: none"> – hazai és nemzetközileg védett személyek életének, testi épségének, méltóságának védelme
Futáralosztály	<ul style="list-style-type: none"> – belföldi és külföldi futárküldeményekkel kapcsolatos feladatok

Információs Osztály	– elemző-értékelő feladatok
Vidéki Osztály	– a vidéki állambiztonsági osztályok szakmai felügyelete ²⁰⁰

Forrás: Cseh Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999) 79. oldal, saját szerkesztés, 2022

Az Ügyosztályok neve Osztályra változott, de a feladatrendszeren nem változtattak. A szocialista országok titkos információgyűjtő szervezeteinek életében az 1955-ös év jelentett újabb szakmai fordulatot. 1955. március 7. és 15. között Moszkvában került sor a kommunista országok állambiztonsági szolgálatainak első közös értekezletére. Ezen az értekezleten határozták meg azt is, hogy a magyar Belügyminisztérium állambiztonsági szerveinek milyen fontosabb területeken kell feladatokat vállalni.²⁰¹

2.3 Belügyminisztérium II. Politikai Nyomozó Főosztály

Az 1956-os forradalom egyik fő követelése volt a gyűlölt és rettegett ÁVH feloszlatása, melynek Nagy Imre miniszterelnök eleget is tett bár ezt hivatalosan soha nem iktatták törvénybe. A forradalom leverése után az ÁVH-t nem állították fel újra. A korábbi állományt teljes egészében átvéve a rendőrségen belül működtették tovább II. Politikai Nyomozó Főosztály néven egészen 1963-ig.²⁰² A belügyminiszter 1957. évi 12. számú, május 3-án kelt parancsa alapján az alábbi osztályokat szervezték meg:

- Katonai elhárító osztály
- Kémelhárító osztály
- Hírszerző osztály
- Közlekedési szabotázs elhárító osztály
- Belső reakció elleni harc osztálya
- Ipari szabotázs elhárító osztály
- Mezőgazdasági osztály

²⁰⁰ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 79.

²⁰¹ TÓTH Eszter: A politikai és gazdasági hírszerzés szervezettörténete, 1945–1990. Betekintő, 2011, 2. szám p. 14.

²⁰² CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 73-78.

- Vizsgálati osztály
- Figyelő és környezettanulmányokat készítő osztály
- Operatív technikai osztály
- Operatív nyilvántartó osztály
- Országos Rejtjel Központ
- „K” levéllenőrzési osztály
- Rádió felderítő osztály
- KEOKH és Útlevél osztály²⁰³

A fenti osztályok egyik legfontosabb feladata dekrálálan az ügynökeikkel való kapcsolat újrafelvétele volt. Ez különösen a Kémelhárító osztálynál – ahol a hírszerző és elhárító hálózat nagy része kapitalista országok követségein dolgozott, illetve kémgyanús személyekkel állt kapcsolatban –, valamint a Hírszerző osztály esetében jelentett nehézséget a forradalom után, mivel az összes külföldön lévő rezidentúra addigra már dekonspirálódott. Ezt az állományt fokozatosan haza kellett hívni, ki kellett vonni és új beosztottakkal felcserélni. Érthető, hogy ezt a folyamatot csak hosszú évek alatt lehetett eredményesen megvalósítani.²⁰⁴

2.4 A III. Főcsoportfőnökség 1963 és 1990 között

1963-ra a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetése döntést hozott arról, hogy átalakítja az állambiztonság rendszerét. Ennek oka véleményem szerint az lehetett, hogy a forradalom leverését követően a Kádár rendszer ekkora szilárdult meg, és ekkor fogadták el a nyugati államok Kádár Jánost, mint Magyarország legfőbb politikai vezetőjét, aki talán így akart megszabadulni a múlt és ÁVH bűneitől. Ezt támasztja alá, hogy a nemzetközi viszonyok változása miatt sokkal nagyobb hangsúlyt kapott a kémelhárítás és a hírszerzés, mint a „belső reakciós erők” elleni harc. A szervezet átalakítását indokolta továbbá a Magyarországra irányuló nyugati turistaforgalom megélénkülése, valamint a magyar állampolgárok – megelőző évtizedhez képest

²⁰³ BODA József: A magyar állambiztonsági és nemzetbiztonsági szervek vezetése, irányítása és ellenőrzése 1942–2015 között. In: Hack Péter – Király Eszter – Korinek László – Patyi András: Gályapadból laboratóriumot. Tanulmányok Finszter Géza professzor tiszteletére. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2015., a szerző kézirata

²⁰⁴ BARÁTH Magdolna: A politikai rendőrség újjászervezése 1956 után., Történelmi Szemle p. 548. https://tti.abtk.hu/images/kiadvanyok/folyoiratok/tsz/tsz2008-4/535-563_barath.pdf (letöltve: 2022.01.12.)

mindenképpen jelentősnek mondható – kiterjedtebb utazási lehetőségei. De megélénkült a korszakban a Kádár-rendszer gazdasági és kulturális nyitása a nyugati világ felé. Ez a hazai állambiztonsági apparátus számára új kihívásokat és feladatokat, de egyben szélesebb lehetőségeket is teremtett.²⁰⁵ Az átalakítás másik jelentős része volt, hogy első ízben szabadultak meg a régi káderektől. Érdemeik elismerése mellett nyugdíjba küldték a részlegek vezetőit, és szinte kivétel nélkül új, fiatal garnitúrát neveztek ki helyettük. Az új szervezet neve a Belügyminisztérium keretein belül működő III. Főcsoportfőnökség lett, mely kisebb-nagyobb átalakításokkal a rendszerváltásig szinte változatlan maradt. Az új szervezet első vezetője Galambos József rendőr vezérőrnagy lett, aki egyben miniszter-helyettesi beosztással is rendelkezett a Belügyminisztériumban. A rendszerváltásig meg is maradt az a gyakorlat, hogy a III. Főcsoportfőnökség vezetője egyúttal belügyminiszter-helyettesi beosztással is rendelkezett.

2.5 A III. Főcsoportfőnökség szervezeti felépítése a megalapítását követően:

Szervezeti egység	Feladat
III./I. Hírszerző Csoportfőnökség	<ul style="list-style-type: none"> – információk szerzése a kapitalista országok külpolitikai, gazdasági, tudományos, valamint katonai terveiről és eredményeiről; – az ellenséges hírszerző szervek objektumainak, fedőszerveinek, terveinek és módszereinek felderítése; – a lojális magyar emigráció támogatása, az ellenséges emigráns szervezetek bomlasztása;
III./II. Kémelhárító Csoportfőnökség	<ul style="list-style-type: none"> – a nyugati hírszerző szervek rezidenturáinak és ügynökeinek felderítése, tevékenységük elhárítása;

²⁰⁵ EHRENBERGER Róbert: A BM III/V. Csoportfőnökség szervezettörténete 1962–1971 között., Betekintő 2017. évi 3. szám. https://betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2017_3_ehrenberger.pdf (letöltve: 2022.01.10.)

	<ul style="list-style-type: none"> – a Magyarországra utazó külföldi állampolgárok ellenőrzése és vízummal való ellátása a KEOKH-on keresztül;
III./III. Belső reakció és Szabotázselhárító Csoportfőnökség	<ul style="list-style-type: none"> – a Magyar Népköztársaság állami, gazdasági, társadalmi rendjének megdöntésére vagy gyengítésére törő elemek tevékenységének felderítése és megszakítása; – a politikai bűncselekmények elkövetésének megakadályozása; – az ellenséges csoportok bomlasztása, elszigetelése; – az ipar, közlekedés, mezőgazdaság, tudományos kutatások terén a kártevő tevékenység felderítése és elhárítása; – a párt és a kormány vezetőinek operatív védelme; – az államtitok és a szolgálati titok védelmének megszervezése a népgazdaság fontosabb területein;
III./IV. Katonai Elhárító Csoportfőnökség	<ul style="list-style-type: none"> – az elhárító munka szervezése a Honvédelmi Minisztérium, a Határőrség és a Belső Karhatalom szerveinél; – a fegyveres erők között működő ellenséges tevékenység felderítése és elhárítása; – a szökések és hazaárulások megelőzése, illetve üldözése; – a fegyveres alakulatok titokvédelmének biztosítása;
III./V. Operatív Technikai Csoportfőnökség	<ul style="list-style-type: none"> – az operatív szervek munkájának segítése technikai eszközökkel;

	<ul style="list-style-type: none"> – az operatív technikai eszközök terén kutatások, fejlesztés és gyártás folytatása; – rádióelhárítás, rádiólehallgatás, rejtjelfejtés (az Országos Rejtjel Központ funkciójának ellátása); – figyelés végrehajtása és környezettanulmányok készítése az operatív szervek igényei alapján; – postai küldemények ellenőrzése;
III./1. Vizsgálati osztály	<ul style="list-style-type: none"> – országos hatáskörrel vizsgálat folytatása az államellenes, béke- és emberiség ellenes, a társadalmi tulajdon elleni valamint a katonai bűntettekben; – börtönelhárítás a politikai foglyok körében; – jogi szakvélemények adása a főcsoportfőnökség más szervezeti egységei számára;
III./2. Operatív Nyilvántartó Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – mindazon személyeknek és anyagaiknak a nyilvántartása, akikkel a főcsoportfőnökség szervei foglalkoznak; – a népi demokráciával szembenálló veszélyes ellenséges személyek külön nyilvántartásának vezetése; – a főcsoportfőnökség által beszerezett ügynököknek és azok kapcsolatainak, valamint a konspirált és találkozási lakások nyilvántartásának vezetése; – a főcsoportfőnökség fontos és bizalmas iratainak őrzése;

III./3. Útlevel Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – magyar állampolgárok hivatalos és magánjellegű útlevelügyeinek intézése; – magyar állampolgárok kivándorlási, illetve hazatelepülési kérelmeinek elbírálása;
III./4. Tájékoztató, Értékelő, Nemzetközi Kapcsolatok Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – rendszeres tájékoztatók készítése a párt, a kormány és a BM vezetői részére a külső és belső ellenséges tevékenységről, valamint a rendkívüli eseményekről; – a külső és belső ellenséges tevékenység irányának, módszereinek, taktikájának, valamint az elhárító munkának az elemzése; – a baráti országok állambiztonsági szerveivel való kapcsolattartás biztosítása;
III./5. Felügyeleti Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – a megyei politikai osztályok ellenőrzése, felügyelete;
III./6. Személyzeti Osztály	<ul style="list-style-type: none"> – a párt káderpolitikai irányelveinek érvényre juttatása a főcsoportfőnökségen (előterjesztés kinevezésekre, vezetői megbízásokra, leváltásokra, áthelyezésekre, kitüntetésekre, nyugdíjazásokra stb.);²⁰⁶

Forrás: Cseh Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999) 80-82. oldal, saját szerkesztés, 2022

A korábban kialakult megyei illetve budapesti tagozódás megmaradt. A gyakorlatban ez azt jelentette, hogy valamennyi megyei rendőr-főkapitányságon,

²⁰⁶ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 80-82.

illetve a Budapesti Rendőr-főkapitányságon működtek állambiztonsági osztályok, amelyek illetékességi területükön önállóan jártak el az hatáskörükbe utalt állambiztonsági feladatokban. A jelentős, vagy a több megyére kiterjedő ügyeket a budapesti központi egységek nyomozták, vagy vizsgálták. Ez a szervezeti felépítés, illetve munkamegosztás tartósan bizonyult, hiszen a rendszerváltásig jelentős változtatás nem történt. A kor kihívásaira válaszul természetesen hoztak létre vagy alakítottak át szervezeti egységeket (pl. Gépjármű Nyilvántartó Osztály, Bűnügyi Nyilvántartó Osztály, Terrorizmus Elleni Osztály), de ez az állambiztonság egész rendszerét nem érintette, míg a titkos információgyűjtéssel foglalkozó szervezeteknél csak kisebb változtatásokat hozott. Ennek során az 1970-es évektől önálló osztályként működött tovább III./2. Operatív Figyelő és Környezettanulmányozó Osztály, a III./3. „K” (postaküldemény) ellenőrzési Osztály és a III./4. „X” (információ-feldolgozó) ellenőrzési Osztály, valamint a III./5. Rádió elhárítási Osztály.²⁰⁷

A III. Állambiztonsági Főcsoportfőnökség szervezete újabb kisebb átalakításon ment keresztül 1979-ben, ez azonban szintén nem érintette a csoportfőnökségek elnevezését vagy alapvető feladatait. Az önálló osztályok azonban más rendben folytatták munkájukat. A korábbi III./4. „X” ellenőrzési Osztály neve Operatív-Technikai Ellenőrző és Információt Feldolgozó Osztályra változott, funkciója azonban ugyanaz maradt. Önállósult viszont a korábban a III/I-13. Osztály keretében működött Országos Rejtjel Központ (III./7. Osztály), és új szervezeti egységként kezdte meg működését a III./6. Operatív Rövidhullámú Rádiószolgálati Osztály²⁰⁸ valamint a már korábban említett és a dolgozat szempontjából jelentős X. Terrorelhárítási osztály.

A Kádár rendszer egyik sajátossága volt, hogy a belbiztonsági rendszert a hatalom együttesen kezelte, a végrehajtást mindig a belügyminiszter alá rendelték, ahol az erőszakos szervezetek munkamegosztása egy időben egységes volt, ugyanakkor azonban szervezetenként sajátos metódus is kialakult. Jelentősen megváltozott az erőszakos szervezetek szervezeti modellje, hatásköre és munkamegosztása is. A karhatalmi, állambiztonsági, közrendvédelmi feladatokat megvalósító rendvédelmi

---

²⁰⁷ CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata (Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda 1999.) szerkesztette Gyarmati György p. 11.

²⁰⁸ BODA József: A magyar állambiztonsági és nemzetbiztonsági szervek vezetése, irányítása és ellenőrzése 1942–2015 között. In: Hack Péter – Király Eszter – Korinek László – Patyi András: Gályapadból laboratóriumot. Tanulmányok Finszter Géza professzor tiszteletére. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2015., a szerző kézírata

testületek tevékenységében kiemelt szerepet kapott, az együttműködés. A folyamat eredményeként megszűnt a totalitárius politikai rendőrség önálló egyenruhás fegyveres testülete. Az állambiztonság szervezetrendszere „beépült” a rendőrségbe és a belügyminisztériumba, felszámolták a forradalom utáni represszióra alakult karhatalmi szervezeteket, amelyek helyett – a Munkásőrség létrejöttével – társadalmi jellegű „önkéntes paramilitáris” szervezet jött létre.²⁰⁹

A rendszer másik sajátossága, hogy az állampárt korában Magyarországon kizárólag ennek a szervezetnek és elődszervezeteinek volt felhatalmazása a különleges (titkos) információgyűjtő eszközök, erők és módszerek alkalmazására. Ugyan ez kevésbé volt bűnüldözési, mint inkább állambiztonsági célú, de az akkori, átpolitizált büntetőjogban a bűncselekmények törvényi tényállásai között jelentős számú állam (és persze párt) elleni bűncselekmény szerepelt.²¹⁰

A magyar állambiztonsági szolgálat újabb gyökeres átalakítása a rendszerváltáskor következett be. Az 1990. évi X. törvény rendelkezése értelmében jogutód nélkül szűnt meg a III/III. (Belső Reakció Elhárító) csoportfőnökség. A III. főcsoportfőnökség többi feladatát a párhuzamosan létrehozott Információs Hivatal, a Nemzetbiztonsági Hivatal, Katonai Biztonsági Hivatal, valamint a Katonai Felderítő Hivatal vette át.

2.6 Szabotázs elhárítás Magyarországon

Mint láthattuk az előzőkben, Magyarországon intézményesített terrorelhárítás kialakulásáról 1979-ig nem beszélhetünk. A mindennapi használatban, politikai- és közbeszédben terrorizmusként aposztrofált (szabotázs) esetek sem jogi, sem szakmai okból nem voltak annak tekinthetőek. (Az értekezés szempontjából a szabotázs katonai megközelítése és kifejtése állaspontom szerint nem releváns, ahogy a vizsgált korszakban is elsősorban annak civil oldalát szabályozták és minősítették.) Hogy a különbséget jobban átlássuk, az értekezésnek ebben a részében a szabotázszt, illetve a magyar szabotázs elhárítás feladatköreit és jogszabályi hátterét mutatom be. A vizsgált korszakban a „társadalmi”, különösen az állami tulajdon védelme fontos részét képezte

---

²⁰⁹ FORRÓ János: A Kádár-rendszer rendvédelmi szervezetei a BM Karhatalom és a Készenléti Rendőri Ezred, Rendvédelem-történeti Füzetek 20. évfolyam 23. szám, http://epa.oszk.hu/02100/02176/00009/pdf/RTF_23_036-059.pdf (letöltve: 2021.03.04.)

²¹⁰ KEDVES Imre: A különleges titkosszolgálati eszközök alkalmazásának története, különös tekintettel a 20. századra., ELTE Eötvös kiadó Budapest, 2014., p.17.

a politikai rendőrség tevékenységének, mert eszköz volt arra, hogy leszámoljanak a rendszer vélt vagy valós ellenségeivel. Nem véletlen tehát, ha az állambiztonság a lehető legszélesebben értelmezte a szabotázs és az ellene folytatott harc fogalmát. Ennek megfelelően a munkájuk az ipari irányítást végző különböző minisztériumokra, hivatalokra és az egyes ipari üzemekre, mezőgazdasági termelőegységekre (termelő szövetkezetek, állami gazdaságok), valamint a közlekedési vállalatokra irányult. Ezeknek a „védelme” kiterjedt a kémekkel, terroristákkal, diverzánssokkal és általában minden ellenséges behatolással (katonai diverzió) való küzdelemre is. Az objektumelv, valamint a szabotázs fogalmának tág értelmezése tehát lényegében azt eredményezte, hogy a szabotázs elleni küzdelem, szabotázs elhárítás tulajdonképpen az ipari és mezőgazdasági termelés és irányítás, továbbá a közlekedés minden területén végzett belsőreakció-elhárítást jelentett.²¹¹

A magyar állambiztonsági szolgálatok szabotázs elhárításának történetében is rengeteg szervezeti átalakítás történt. Ezek részletes bemutatásától most eltekintek, mert nem ez a témája jelen értekezésnek. Azt azonban mindenképp fontos megemlíteni és kiemelni, hogy maga a terület alapvetően két, majd az 1960-as évek közepétől három részre volt osztva, úgy, mint a mezőgazdasági-, ipari-, illetve mint a közlekedési szabotázs elhárító csoportokra. Ezek a csoportok a működésük során többé-kevésbé egymástól függetlenül, külön egységként, osztályként működtek. Maga a szabotázs meghatározása nem meglepő módon a szovjet jogrendszerből került át a magyarba. Így nem véletlen, hogy a szovjet jogrendszernek megfelelően definiálták a cselekményt is. A meghatározás fontos eleme volt, hogy a cselekményt „ellenforradalmi célból” követik el, valamint a szocialista gazdasági rend szándékos vagy hanyagságból való aláásását jelentette. Magyarországon a tervgazdaság büntetőjogi védelmét az 1950. évi 4. számú törvényerejű rendelet teremtette meg. Ez elkülönítette egymástól az aktív és a passzív szabotázsot. Az első esetben bármely ingó vagy ingatlan dolog megrongálódása, rendeltetésszerű használatra való alkalmatlanná válása vagy megsemmisülése veszélyezteti a népgazdasági terv vagy részletterv

---

²¹¹ TAKÁCS Tibor: Az ipariszabotázs-elhárítás szervezete 1956 és 1962 között, Betekintő 2012/1. szám,
file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Desktop/PHD/Doktori%20%C3%A9rtekez%C3%A9s/2012_1_takacs%20SZABOT%C3%81ZS.pdf (letöltve: 2020.09.14.)

megvalósítását. A passzív szabotázsnál szintén megállapítható a kártevő célzat, de ez a munka hanyag elvégzése vagy éppen el nem végzése miatt következik be.²¹²

A szabotázselhárító osztályok feladatait a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1954. éve 2. számú parancsa határozta meg:

1.) A szabotázselhárító osztályok tevékenysége döntően a párt-, és kormányhatározat végrehajtásának biztosítására kell irányulnia. Ezért fokozniuk kell a hálózati munkát az ellenséges tevékenységek felderítése és félbeszakítása érdekében, különösen az alábbi területeken:

- energiaipar és szénbányászat, ahol meg kell hiúsítani az ellenséges erők aknamunkáját, amelyekkel a látszólag „természetes üzemszerű meghibásodások és termelés kieséseknek” álcázzák diverziós tevékenységüket
- kohó és középgépipari terület, ahol a szabotázsok akadályozhatják az új gépek és termelőeszközök terv szerinti elkészítését
- mezőgazdasági terület, ahol meg kell akadályozni az ellenséges erőknek a termelőszövetkezetek bomlasztására, a begyűjtés akadályozására, a mezőgazdasági termelőmunkák szabotálására irányul.
- kereskedelem és élelemellátás területén, ahol fokozottan kell figyelni az élelmiszer begyűjtés és elosztás területén fellépő szabotálásokra
- könnyűipari területen, ahol az ellenséges szabotázs elsősorban a minőség romlásban és az árdrágításban jelentkezik
- lakásépítési program területén, le kell leplezni azokat, akik a program sikeres megvalósulását szabotálják

2.) Informátorokat kell alkalmazni a vállalatok és termelőüzemek tervezéssel foglalkozó részlegeiben, annak érdekében, hogy a szabotázsokat már a tervezés fázisában meg tudják akadályozni.

---

²¹² PAPP István: A Politikai Nyomozó Főosztály Mezőgazdasági (Szabotázs-) Elhárító Osztályának szervezettörténete, 1956–1962, Betekintő 2010/3. szám, file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Desktop/PHD/Doktori%20%C3%A9rtekez%C3%A9s/2010_3_papp%20SZABOT%C3%81ZS.pdf (letöltve: 2020.09.14.)

- 3.) Nagyobb súlyt kell fektetni úr rezidentura beszerzésére, a meglévő rezidentura minél jobb kihasználására.
- 4.) Figyelmet kell fordítani arra, hogy az erőviszonyoknak megfelelően hajtsák végre a beszerzéseket, elsősorban olyan üzemszervezetekre kell koncentrálni, melyek a diverzió szempontjából a leginkább veszélyeztetettek.
- 5.) Folyamatosan felül kell vizsgálni a hálózatot. A munkára képtelen, információszerzés szempontjából használhatatlan, „kétkulacos”²¹³ ügynököket a hálózatból ki kell zárni.
- 6.) Folyamatosan felül kell vizsgálni a személyi-, és csoport dossziékat. Az indokolatlanul nyitott aktákat le kell zárni. Kiemelten kell azokkal a dossziékkal foglalkozni, amelyekben a célszemélyek a párt és a kormány határozatai alapján döntő fontosságú területeken fejtenek ki diverziós tevékenységet.²¹⁴

A fentiekből is világosan kitűnik, hogy korszak politikai, szakmai és polgári közbeszéde gyakran összemosta a szabotázszt a terrorcselekménnyel, a szabotőröket a terroristákkal, szinte szinonimaként használták a két területet. Bár kétségtelen tény, hogy történhetek olyan cselekmények, amelyekben ma már megtalálhatnánk a később hatályos terrorcselekmény törvényi tényállásának valamely szükséges elemét. Ennek ellenére a két cselekmény között alapvető különbség, hogy a terrorizmus aktív cselekmény, melyet csak és kizárólag szándékosan, ezen belül is egyenes szándékkal (*dulus directus*) lehet elkövetni. Ezzel ellentétben a szabotázs elkövethető eshetőlegesen szándékkal is (*dulus eventualis*). A másik alapvető különbség, hogy míg a terrorizmus alanya általános (bárki lehet), addig a szabotázs alanya speciális. A meghatározás szerint népgazdasági érdekeket (ide tartoznak a vállalatok, ipar, mezőgazdasági üzemek, közlekedés stb.) kell sérteni a cselekmény elkövetésével. De mivel 1979. január 01-ig a magyar büntetőjogi kódexek nem ismerték a terrorcselekmény törvényi tényállását, azért a már említett *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* büntetőjogi alapelv alapján ezt nem is alkalmazhatták. És bár korábban kifejtettem, hogy 1961-ig a Csemegi kódex különös részét használták a magyar büntetőjogban,

---

²¹³ „kétkulacos” – A titkosszolgálati szlengben a kettős ügynökök elnevezése.

²¹⁴ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1954. éve 2. számú parancsa a szabotázselhárító osztályokra háruló feladatokról. Nyilvántartási szám: 4-8/54.
HU_MNL_OL_XIX_B_0001_az_0004_0008_1954_0000

ennek ellenére a szabotázs akciók szankcionálására a 1950. évi 4. számú törvényerejű rendelet (a tervgazdálkodás büntetőjogi védelméről) rendelkezéseit alkalmazták:

1. § Büntettet követ el és öt évig terjedhető fegyházzal büntetendő, aki a népgazdasági terv vagy valamely részletterv megvalósítását veszélyezteti azáltal, hogy valamely dolgot szándékosan megrongál, rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná tesz vagy megsemmisít.

2. § Büntettet követ el és öt évig terjedhető fegyházzal büntetendő, aki kártevő cézzal, így különösen abból a célból, hogy a népgazdasági terv vagy valamelyik részletterv megvalósítását veszélyeztesse, avagy a népgazdaság érdekét egyébként sértse,

1./ a vállalat (üzem) működését megszünteti vagy korlátozza, avagy annak körében, illetőleg részére a munkát késedelmesen, hibásan vagy hiányosan végzi, illetőleg végezteti;

2./ olyan termelést folytat, amely okatlan anyag-, energia- vagy munkaerő-pazarlással jár, nem felel meg a fennálló vagy várható szükségletek mértékének vagy jelentkezésük időpontjának vagy általában az észszerű gazdálkodás követelményeinek;

3./ rendelkezése alatt álló, a vállalat (üzem) céljára szolgáló akár saját, akár hitelből származó tőkét felhasználatlanul hagyja.

3. §

(1) Az 1. és 2. §-okban meghatározott büntettek büntetése tíz évig terjedhető fegyház, ha a cselekmény a népgazdasági terv vagy valamely részletterv megvalósítása szempontjából súlyos veszéllyel vagy sérelemmel járt. Ha pedig a cselekmény a népgazdasági terv megvalósítása vagy általában a népgazdaság rendje szempontjából különösen súlyos sérelmet idézett elő, a büntetés halálbüntetés.

(2) Az 1. §-ban meghatározott büntett büntetése akkor is halálbüntetés, ha a cselekményt valamely gyár, bányá, közlekedési üzem, energiafejlesztő-berendezés, nagyobb mezőgazdasági üzem (gazdaság) vagy más hasonló fontosságú üzem (berendezés, intézmény stb.) tekintetében követték el és annak következtében az üzem (berendezés, intézmény stb.) működése - bár csak időlegesen is - megbénult, avagy ha az 1. §-ban meghatározott és a jelen § (1) bekezdésének első mondata szerint minősülő több cselekményt ugyanaz a személy egy időben avagy rövid időköz alatt követ el.

4. §

(1) *Vétséget követ el, aki valamely termék vagy termény előállítására (termelésére), kezelésére, felhasználására, bejelentésére, rendelkezésre bocsátására, megszerzésére vagy forgalomba hozatalára vonatkozó jogszabályon vagy ilyen jogszabály értelmében tett hatósági rendelkezésen alapuló kötelességét szándékosan megszegi és ezzel a népgazdasági terv vagy valamely részletterv megvalósítását veszélyezteti.*

(2) *A jelen törvényerejű rendelet alkalmazásában termék a nyersanyag (üzemanyag, segédanyag), a félgyártmány és a készáru, termény az élőállat, az állati vagy növényi termelvény. A termékekkel és a terménnyel egy tekintet alá esik a termelőeszköz is, akár ingó, akár ingatlan.*

5. §

(1) *Vétséget követ el, aki*

1. *abból a célból, hogy a népgazdaság érdekét sértse, a részletterv készítésénél a vállalat (üzem) teljesítőképességét eltitkolja;*

2. *kényszerítő szükség nélkül a részlettervtől lényegesen eltérő működést fejt ki és ezzel a részletterv megvalósítását veszélyezteti.*

(2) *Vétséget követ el, aki*

1. *a népgazdasági terv keretébe tartozó részletterv benyújtására vonatkozó kötelességét megszegi;*

2. *a jogszabályban meghatározott engedély nélkül beruházást vagy felújítást végez.*

(3) *A részletterv jóváhagyása előtt a benyújtott részletterv, jóváhagyása után pedig annak jóváhagyott tartalma irányadó.*

(4) *A jelen törvényerejű rendelet alkalmazásában a vállalattal (üzemmel) egy tekintet alá esik mindenki, aki az őstermelés (földművelés, állattenyésztés, bányászat stb.), az ipar vagy a kereskedelem (közlekedés) körébe tartozó gazdasági tevékenységet fejt ki.²¹⁵*

A törvényerejű rendelet szövegéből világosan kitűnik, hogy jogi szempontból is rendkívül kiterjedt és szerteágazó (a gazdasági élet minden területére kiható), a

---

²¹⁵ 1950. évi 4. számú törvényerejű rendelet a tervgazdálkodás büntetőjogi védelméről 1-5. §. <http://www.jogiportal.hu/index.php?id=aw5rm261164d8qe5t&state=19900331&menu=view> (letöltve: 2022.02.03.)

szocialista társadalomra és fennálló rendre kiemelten veszélyes bűncselekményként értékelték a szabotázszt. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a cselekménnyel megvádoltakat, minősített elkövetés esetén akár halálbüntetéssel is sújthatták. Tekintettel az általánosan megfogalmazott törvényi tényállásra, ezt a jogszabályt is alkalmazhatta a pártvezetés az ellenségeinek az elnémítására illetve (érdekei szerint) elpusztítására. A törvényerejű rendeletekkel kialakított különbíráskodás rendszerében nem rögtönzöttek, hanem tudatosan, lépésről lépésre, a lehetőségeket kihasználva, az állambiztonsági, és szovjet katonai támogatás teremtette meg az osztályharcos felelősségre vonás – a rögtönbíráskodás, a gyorsított büntetőeljárás – feltételeit. A hatalom képviselőjében fellépő politikai rendőrségi nyomozók, az ügyészségek, bíróságok alkalmazottai az új párt- és állami vezetés kívánalmainak megfelelően nem az igazság kiderítését, a megtörtént cselekmények valósághű rekonstruálását tartották fő célkitűzésüknek. Céljuk a bosszú és a társadalom megfélemlítése volt, akár ártatlan emberek meghurcolása, börtönbe juttatása vagy kivégzése árán is.²¹⁶

2.7 Magyarország terrorfenyegetettsége a hidegháború alatt

Ahogy azt a bevezetőmben említettem, Magyarország a történelme során sohasem tartozott a terrorizmus által leginkább fenyegetett államok közé. Ez nem azt jelenti, hogy minket eddig elkerültek a terroristák, vagy a terrorizmusnak minden formája. „...*Hazánk területe tranzit útként is számításba jöhet terrorcsoportok számára. Fel kell tehát készülnünk arra is, hogy átutazás, más országok rendőri szervei előli rejtőzés, pihenés, „újabb feladatra” való felkészülés céljából megjelenhetnek hazánkban terroristák. A szocialista országokat és főleg az európaiakat a nemzetközi terrorizmus eddig jelentős mértékben nem érintette. Kivételt a különböző repülőgép eltérítések, [az] erre irányuló kísérletek és fenyegetések képeztek, melyeknek célja általában egyes személyek „látványos” disszidálási kísérletei, illetve cselekményei voltak...*”²¹⁷ Az idézetből is kitűnik, hogy a magyar

---

²¹⁶ KRAHULCSÁN Zsolt: A politikai rendőrség pártszervezeteinek szerepe a büntetőpolitika érvényesítésében, 1959–1960, Betekintő 2011/2. szám, https://www.betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2011_2_krahulcsan_0.pdf (letöltve: 2022.02.08.)

²¹⁷ Részlet Tóth Ferenc vezérőrnagy előadásából a terrorizmusról az 1981. évi XIII. Nemzetközi Kriminálisztikai Szimpóziumon. MNL OL XIX-B-14. - Az államigazgatás felsőbb szervei, Központi (nem miniszteriális) kormányzati szervek, Belügyminisztérium Országos Rendőr-főkapitányság II. Csoportfőnökség, 50-30/Szimp-5/1981.

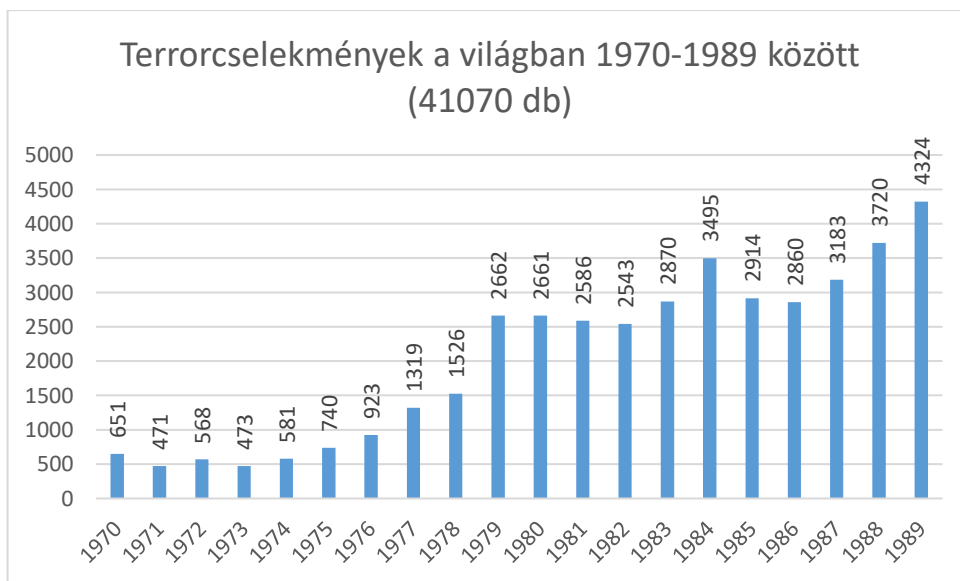
elhárítás a terrorizmus veszélyét elsősorban hazai, kisebb terrorjellegű cselekmények megjelenésében, elkövetésében látta. A nemzetközi terrorizmus közvetlen hatását jóval alacsonyabb veszélyességi szinten prognosztizálta. Azonban az ország tranzit jellegű geopolitikai helyzetére figyelemmel, teljesen nem is tudták kizárni.

Az alábbiakban röviden végig veszek néhány olyan eseményt, vagy esetet, melyek Magyarországon történtek a rendszerváltásig, és a terrorcselekményhez, vagy terrorizmus köthető bűncselekményekhez kapcsolódhat. Ezek az esetek is és hatással lehetettek azokra a döntésekre, döntéshozókra melyek az önálló magyar terrorelhárítás kialakulásához vezettek, vagy a terrorelhárító szakterület fejlődéséhez, tapasztalat szerzéséhez érdemben hozzájárulhattak. Szerencsére kevés ilyen esetet vagy ügyet ismerünk. Ennek egyrészt oka, egyrészt abban kereshető, hogy a diktatúrákban a totális elhárítás és kontroll miatt egy illegális hálózatot vagy szervezetet, csoportot működtetni nem egyszerű feladat. Másrészt, ha volt is ilyen eset, akkor azt a hatóságok és a korabeli sajtó igyekezett a végsőkig titkolni, mert alapesetben a bűncselekmények elkövetése, főleg ilyen súlyos bűncselekmények elkövetése nagyon távol áll a „kommunista embertípustól”. A szervezett bűnözés, a terrorizmus elsősorban a „hanyatló nyugat” társadalmi problémája. A Global Terrorism Database (Globális Terrorizmus Adatbázis) honlapon a kutatók 1970 óta gyűjtik és elemzik a világon történt terrortámadásokat. Az adatbázisban megadott szempontok alapján keresni és szűrni is lehet terrorcselekményekre. Ez alapján rákerestem az 1970-1989 között a világon történt és a honlapon feldolgozott terrorcselekményekre. Az adatbázis szerint a 19 év alatt összesen 41.070 támadás történt.²¹⁸ A „legvéresebb” év 1989 volt, amikor az éves esetszám meghaladta a 4.000-et:

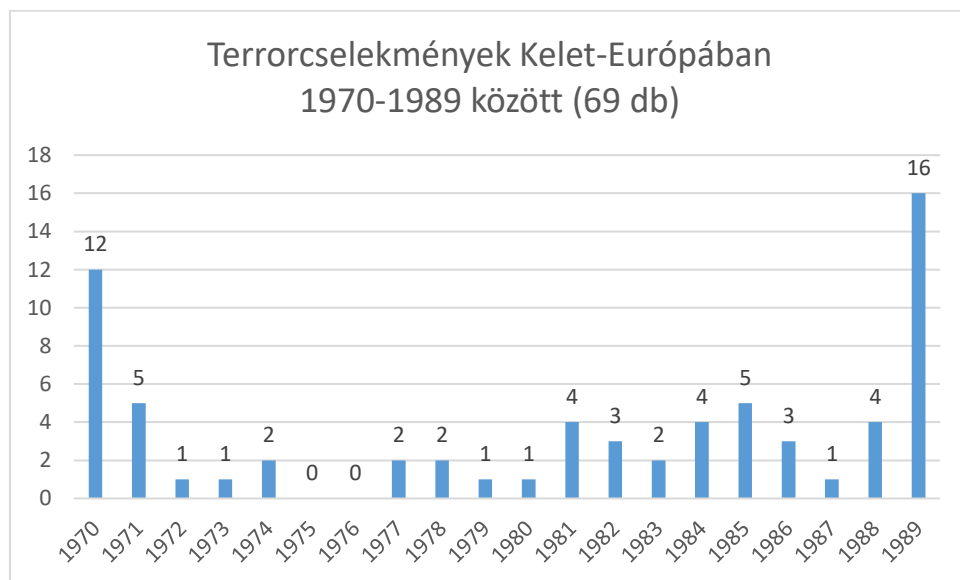
218

https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&start_year=&start_month=&start_day=&end_year=&end_month=&end_day=&region=12&region=2&region=7&region=4&region=9&region=10&region=1&region=3&region=6&region=5&region=11&region=8&asmSelect0=&asmSelect1=&dt2=all&success=yes&casualties_type=b&casualties_max=
(letöltve: 2022.02.14.)

Forrás: Global Terrorism Database adatai alapján, saját szerkesztés 2022

A Global Terrorism Database-ban rászűrtem a fenti időszak alatt történt kelet-európai (amibe beletartozik az egykori Szovjetunió területe is) terrorcselekményekre. Az adatbázis szerint ebben az időszakban, a kelet-európai régióban mindösszesen 69 terrortámadás történt.²¹⁹

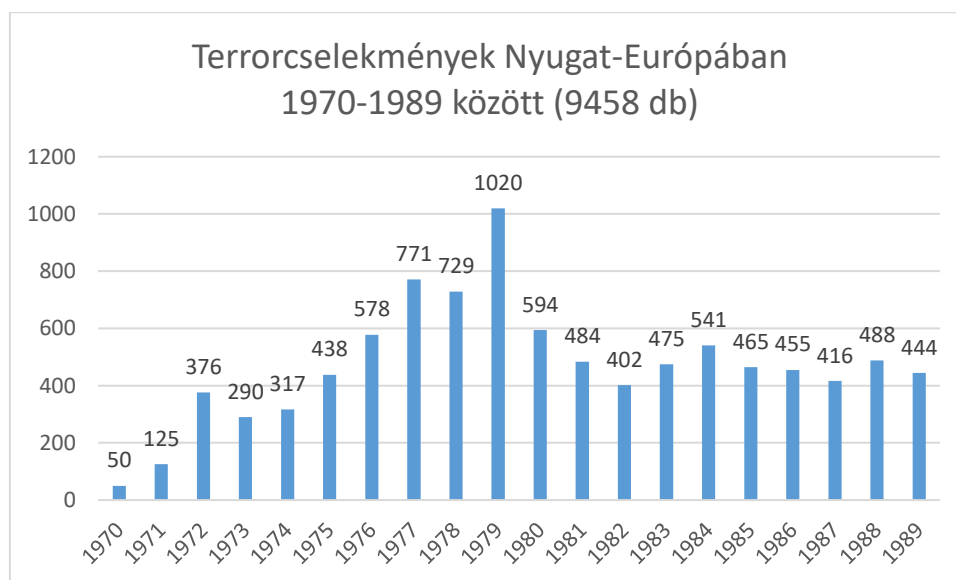

Forrás: Global Terrorism Database adatai alapján, saját szerkesztés 2022

²¹⁹

https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?expanded=no&casualties_type=b&casualties_max=&start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&dt2=all&success=yes&region=9&ob=GTDID&od=d_esc&page=1&count=100#results-table (letöltve: 2022.02.14.)

Mindezekkel összehasonlítva a nyugat-európai régióban a Global Terrorism Database adatai szerint összesen 9458 terrortámadásnak minősített eset történt.²²⁰ A „csúcsev” 1979 volt, amikor az éves terrortámadásoknak a száma Nyugat-Európában meghaladta az 1000 esetszámot, ami naponta átlagosan 2-3 támadást jelentet.

Forrás: Global Terrorism Database adatai alapján, saját szerkesztés 2022

Magyarországon ugyanebben a vizsgált időintervallumban csak egy terrorcselekményt tartanak nyilván²²¹, az 1989. február 17-i metrórobbantást, mely szerencsére személyi sérülést és jelentős anyagi károkat sem okozott, és az értekezés bevezető részében már említést tettem. A fentiek ellenére biztosan tudjuk, hogy az 1989-es eseten kívül is történtek olyan események, melyek a terrorizmus, vagy a terrorcselekmény fogalmkörébe tartoznak. Mivel 1979 előtt a magyar büntetőjog nem ismerte a terrorcselekmény törvényi tényállást, ezért azt a jogalkalmazó valamely más, kapcsolódó bűncselekményként minősítette. Az alábbiakban néhány ilyen cselekményt fogok bemutatni a teljesség igénye nélkül, amivel rámutatni szeretnék arra, hogy a fenti adatbázisban közöltek ellenére, hazánkban is, és/vagy magyar érdekeltségek ellen történtek terrorizmushoz kapcsolható bűncselekmények. Az estek

²²⁰

https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&start_year=&start_month=&start_day=&end_year=&end_month=&end_day=&region=8&asmSelect0=&asmSelect1=&ctp2=all&success=yes&casualties_type=b&casualties_max= (letöltve: 2022.02.14.)

²²¹

https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&start_year=&start_month=&start_day=&end_year=&end_month=&end_day=&country=90&asmSelect1=&ctp2=all&success=yes&casualties_type=b&casualties_max= (letöltve: 2022.02.14.)

bemutatása közül itt most szándékosan hagyom ki a balassagyarmati túszejtést, tekintettel arra, hogy arról az esetről a magyar rendőrség különleges szolgálatának kialakulását és fejlődését bemutató fejezetben részletesen beszámolok.

2.7.1 A biatorbágyi viadukt felrobbantása

Rögtön elsőként egy olyan esetet mutatok be, amely ugyan nem a hidegháború idején történt, de mindenképp a legismertebb terrorcselekmény a XX. századi Magyarország történetében, és talán külön értekezést is érdemelne. 1931. szeptember 13-án éjszaka 0 óra 20 perckor a biatorbágyi viaduktról a mélybe zuhant a Budapest-Bécs között közlekedő, menetrend szerint közlekedő nemzetközi gyorsvonat mozdonya és első hat kocsija. Az ügyben széles körű nyomozást folytattak a korabeli hatóságok, mely kiderítette, hogy merénylet történt. A síneken robbantóaknát helyeztek, amely az elhaladó második-harmadik kocsi alatt robbant fel. A merénylet következtében 22 ember vesztette életét, 17-en pedig megsebesültek. A helyszíni vizsgálatok során, a tetthelyen “A fordító” aláírással a kapitalistákat fenyegető levelet találtak, így a nyomozók már kezdettől politikai merényletre gyanakodtak. *„Munkások! Nincs jogotok, hát majd mi kierőszakoljuk a kapitalistákkal szemben. Minden hónapban hallani fogtok rólunk, mert a mi társaink mindenhol otthon vannak. Nincs munkaalkalom, hát majd mi csinálunk. Mindent a kapitalisták fizetnek meg. Ne féljete a benzín nem fogy el. (A fordító)”*²²² Az ügyben kezdetben a csendőrség kezdte meg a nyomozást, de nagyon rövid időn belül átvette azt a rendőrség. A levél miatt is gondolták a korabeli hatóságok és a Károlyi kormány is, hogy egy szélsőbaloldali terrorcselekmény történt. A nyomozás során viszonylag hamar feltűnt a roncsoknál egy Matuska Szilveszter nevű ember, aki bekötött fejjel, zavartan viselkedett, viszont az utaslista átnézésekor nem volt az utasok között. Nagyon hamar is kiderült, hogy a terrortámadás elkövetési módszere, valamint a felhasznált robbanóanyag fajtája is megegyezik egy-egy korábbi, szintén 1931-ben történt osztrák és német robbantásával. Egy héttel a biatorbágyi robbantást követően Matuska Szilveszter Bécsben feladta magát, és magára vállalta mindhárom terrorcselekmény elkövetését. Ausztriában 6 év börtönt kapott, míg hazánkban a tettéért halálra ítélték. Az osztrák hatóságok a 6 év

---

²²² TARJÁN M. Tamás: Matuska Szilveszter felrobbantja a biatorbágyi viaduktot, (Robicon online) <https://rubicon.hu/kalendarium/1931-szeptember-13-matuska-szilveszter-felrobbantja-a-biatorbagyi-viaduktot> (letöltve: 2022.02.02.)

letelte után kiadták Magyarországnak az elkövetőt azzal a feltétellel, hogy a halálos ítéletet életfogytig tartó szabadságvesztésre változtatják. a magyar hatóságok. A terrortámadás elkövetésének háttérét a mai napig nem sikerült felderíteni. 1944-ben, amikor a harcok elérték a Váci Fegyházat, néhány rabtársával együtt Matuskának sikerült megszöknie. További sorsa ismeretlen maradt.²²³

2.7.2 Belföldi repülőjáratok eltérítése (légi jármű hatalomba kerítése)

A repülés története úgy tartja számon, hogy a világ első gépeltérítése Magyarországon történt, magyar elkövetővel. A történet szerint, a kalandos életű paleontológus tudós, Báró Nopcsa Ferenc 1919-ben, a Tanácsköztársaság győzelme után úgy menekült Bécsbe, hogy eltérített egy Budapestről Sopronba tartó repülőgépet.²²⁴ A legtöbb légi jármű hatalomba kerítése bűncselekményeket az elkövetők/terroristák azért követik el, hogy túsokat szedjenek, és azok életéért cserébe kívánják a céljaikat elérni, a politikai döntéshozókat rávenni, hogy követeléseiket teljesítsék. Esetünkben tehát a repülőgép, a túsok élete egy eszköz, amelyen keresztül tudják a terrorszervezet célkitűzéseit támogatni (pl. a nyilvánosság által felhívni a nemzetközi közvélemény figyelmét ügyükre) esetleg elérni. Ha az eseteket megvizsgáljuk, láthatjuk, hogy Magyarországon, vagy magyar felségjelű repülőgép sérelmére nem ilyen típusú repülőgép eltérítések történtek. A hazai vonatkozású gépeltérítők célja gyakorlatilag minden esetben az volt, hogy a megszerzett, vagy hatalomba kerített légi közlekedési eszközzel nyugatra meneküljenek. Mondhatni a disszidálás egy sajátos formáját valósították meg, ami során erőszakot is kellett alkalmazniuk. Tekintettel a megnövekedett esetszámra, (1947-1956 között több mint 10 gépeltérítés történt hazánkban), a hatóságok úgy döntöttek, hogy minden belföldi gépen fegyveres ÁVH-s tiszt fog utazni az utasok közé vegyülve, hogy ha kell, erőszakkal is megakadályozza disszidálásnak ezt a formáját. Mondhatjuk, a mai szóhasználatnál élve, hogy az ÁVH tisztje légi marshall feladatokat látott el. A legismertebb eset 1956. július 13-án történt, amikor is Iszák

---

²²³ A biatorbágyi merényletről, illetve Matuska Szilveszterről bővebben: VÁRNAI Gyula: A biatorbágyi merénylet. Merénylet a merénylet ellen, Hadtörténelmi Levéltári Kiadványok, paktum Nyomdaipari Társaság Budapest, 2002

²²⁴ Báró Nopcsa Ferencről életéről, munkásságáról, és a repülőgép eltérítéséről bővebben: GYURKOVICS Györgyi (szerkesztette): Báró Nopcsa Ferenc, A sárkányok magyar királya, Szépművés Könyvek, 2018

Ferenc és társai (Balla József, Polyák György, Pintér Károly és Jakabfy József) eltérítették a Magyar Légiközlekedési Vállalat (MALÉV) Budapest és Szombathely között közlekedő menetrendszerinti belföldi járatot. A gép fedélzetén rövid dulakodást követően lefegyverezték Doktor Elek ÁVH-s alhadnagyot²²⁵, majd a vitorlázógép vezetési tapasztalattal rendelkező Polyák átvette a gép irányítását, és a radarszint alatt közlekedve München melletti épülő NATO légbázison landolt. A leszállást követően az elkövetők politikai menedékjogot kértek és kaptak Nyugat-Németországban, ahol végül letelepedtek és hősként ünnepelték őket.²²⁶

2.7.3 A Berni Magyar Nagykövetség elleni támadás

1958. június 16-án, Budapesten a kommunista diktatúra börtönében, a hatalmat átvevő Kádár János utasítása szerint kivégezték Nagy Imre miniszterelnököt az 1956-os forradalom és szabadságharcban vállalt szerepéért. Napra pontosan két hónappal később, augusztus 16-án két fiatal magyar emigráns Nagy Sándor és Papp Endre lépett be lépett be a Magyar Népköztársaság Berni Nagykövetségének épületébe és tűzharcba keveredtek az ott dolgozó követségi alkalmazottakkal, mely következtében az egyik támadó, Nagy Sándor halálos lött sérülést szenvedett. A másik támadót, Papp Endrét a nagykövetségre behatoló svájci rendőrség munkatársai sértetlenül elfogták.

A támadás pontos indítéka ma sem ismeretes, és azt minden érintett különbözőképpen fogalmazta meg. A korabeli magyar politikai vezetés és az akkori Külügyminisztérium egyértelműen kapitalista országok (elsősorban az USA), valamint a magyar emigráns szervezetek által megtervezett, irányított és finanszírozott provokációnak tartotta az akciót. A támadóktól lefoglalt iratokból erre vonatkozóan egy nem szakértő szemnek első látásra hihető történetet raktak össze. Az eljárás során lefoglalt iratokból, valamint túlélő Papp Endre vallomásából kiderült, hogy a fiatalok a forradalom és szabadságharc leverését követő megtorlások elleni tiltakozó és figyelemfelkeltő akciónak szánták tettüket. A megvádolt magyar emigráns szervezetek szintén provokációnak tartották a támadást, mégpedig a magyar titkosszolgálatok provokációjának. Álláspontjuk szerint ugyanis az akció, bár időlegesen újra a magyar

---

²²⁵ Doktor Elek AVH-s alhadnagyról az ÁBTL archontológia adatbázisában nem találtam adatot https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:6::CALL_SEARCH:NO:RP,6:P6_KEYWORD:doktor%20elek (letöltve: 2022.01.31.)

²²⁶ Múlt-Kor történelmi magazin: https://mult-kor.hu/20070420_gepelterites_1956ban (letöltve: 2022.01.31.)

kérdésre irányította a világ közvéleményének a figyelmét, azonban a cselekményben tetten érhető erőszak vagy annak eszkalálódása (elhúzódozó túszejtés, ártatlan áldozatok) inkább ártottak volna a magyar ügynek. Végül nem hagyhatjuk figyelmen kívül a svájci helyi és országos, vagy nemzetközi médiák értesüléseit sem, melyek szerint az akció célja az volt, hogy a támadók adatokat és titkos iratokat szerezzenek arról, hogy a Berni Magyar Nagykövetség munkatársai alapvetően hírszerző tevékenységet folytatnak, és az általuk működtetett hálózat tagjait beazonosítsák.

Az akkori magyar kormányzat szerette volna, ha ez életben maradt Papp Endrét a svájci hatóságok kiadják a Magyar Népköztársaságnak, hogy itthon kerüljön sor a felelősségre vonásra. Svájc végül nem járult hozzá a kiadatáshoz, és az alpesi országban került sor a büntetőeljárás lefolytatására. 1959-ben Papp Endrét az ügyben eljáró svájci bíróság jogerősen másfél év börtönre ítélte. Papp végül egy hónappal később kiszabadult a börtönéből és Svájcban telepedett le.²²⁷

Érdekességként jegyzem meg, hogy a Berni Nagykövetség elleni támadás után egy hónappal a Magyar Népköztársaság Párizsi Nagykövetségét is fegyveres támadás érte. Az idegenlégióban szolgáló magyarok egy kis csoportja rálőtt és „Molotov koktélt” dobott az épületre. Az elkövetőket a kiérkező francia rendőrök elfogták. Személyi sérülés nem történt, az épületben is csak kisebb kár keletkezett.

2.7.4 A MALÉV Varsói és Prágai járatainak hatalomba kerítése

Az eset fizikailag nem Magyarországon történt, viszont magyar felségjelzésű repülőgép fedélzetén, így a BTK területi hatálya miatt²²⁸ mindenképp említést kell tenni róla. 1982. november 27-én a Budapest-Varsó-Leningrád-Varsó-Budapest útvonalon közlekedő gépét, visszafelé úti leszállását követően Varsóban egy géppisztolyos lengyel határőr elfoglalta. A 20 éves fiatalember Wojtek Pribolski a repülőtéren teljesített sorkatonai szolgálatot. Szolgálati géppisztolyával lefegyverezte két gépörzésért felelős katona társát, majd behatolt az éppen csomagok berakodását végző MALÉV repülőgépbe. A pilótáktól azt követelte, hogy vigyék Nyugat-Berlinbe

---

²²⁷ Az esetről bővebben: BEKE József: Támadás a Berni Magyar Nagykövetség ellen., A haza szolgálatában konferencia kötet (Szerkesztette: Baráth Noémi Emőke, Pató Viktória Lilla) Doktoranduszok Országos Szövetsége, Budapest, 2020

²²⁸ A gépeltérítéskor hatályos 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről (3). bekezdés b.) pontja szerint: „A magyar törvényt kell alkalmazni a Magyarország határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön elkövetett bűncselekményre is.”

vagy Bécsbe. Rövid tanakodás után úgy döntött, hogy a végső úticélja az osztrák főváros legyen. A lengyel katonaság és a rendőrség különleges kommandója percekben belül körülvette a gépet. A pilóták elhitték Pribolskival, hogy a csomagtér ajtaját nem lehet bezárni, ezért nem tudnak felszállni a géppel. Hosszas alkudozás hatására túszejtő elengedte a nőket és a gyerekeket a fedélzetről. A magyar kormány nem járult hozzá, hogy a lengyel kommandósok erőszakkal szabadítsák ki a túszoikat, sőt, azt az álláspontot képviselték, hogy a túszoik védelme érdekében menjen a géppel, ahová akar. A lengyelek ekkor cselhez folyamodtak. Felajánlottak a gépeltérítőnek, hogy a magyar gép helyet – ami nem tudott nyitott csomagtérrel felszállni – kap egy lengyel AN-24-es repülőt, ami elviszi Bécsbe. A túszejtő ebbe belement, és elengedte a megmaradt túszoik egy részét. Kis idő múlva Wojtek Pribolski a MALÉV TU-154-esről átment a lengyel gépbe, de ott a lengyel kommandósok ártalmatlanná tették és letartóztatták. Az akcióban nem sérült meg senki.²²⁹

Ehhez az esethez hasonló gépeltérítés történt még egy esetben a MALÉV sérelmére. Közvetlenül a rendszerváltás előtt két szlovák tini (15 és 18 évesek voltak), vadászfegyverekkel felszerelve 1989. március 29-én elfoglalták a magyar légitársaság Budapest-Prága-Amszterdam között közlekedő menetrend szerinti járatát. A gépeltérítők az Egyesült Államokba akartak menni, de a személyzet közölte velük, hogy a géptípus nem alkalmas arra, hogy leszállás nélkül átrepüljék az óceánt. Ekkor a fiúk úgy döntöttek, hogy Barcelonába vigyék őket, de a levegőben meggondolták magukat és a Frankfurti amerikai katonai légibázist jelölték ki úticélként. Azt hitték, ott tárt karokkal fogják őket fogadni, de tévedniük kellett. Az amerikai katonák körbevették a repülőgépet, majd felszólították a túszejtőket, hogy adják meg magukat. Az elkövetők belátták a helyzetük kilátástalanságát engedelmessé váltak a felszólításnak, és magadták magukat az amerikai katonáknak. A gépeltérítés során szerencsére ebben az esetben sem sérült meg senki.²³⁰

---

²²⁹ Az esetről bővebben: ODZE György: Túszdrama a fedélzeten. Varsó, 1982, Noran Libro Kiadó, 2020

²³⁰ A prágai gépeltérítésről bővebben: VARGA G. Gábor: A MALÉV- sztori., 21. Század Kiadó, 2012

2.7.5 Az „Arab Élcsapat Szervezet” fenyegető levele Kádár Jánosnak és a magyar hatóságoknak

„Magyarország Tisztelt Elnökének

„Utolsó figyelmeztetés”

Üdvözlét

Önnek írjuk ezt a levelet - reméljük, figyelembe veszi(k)

Kérjük, vizsgálják ki és pontosítsák, amit (a levél) ismertet.

1. Az utóbbi időben a magyar rendőrség emberei és a magyar nagykövetségek embertelen eljárást tanúsítanak az arab nemzetiségűekkel szemben.

2. A magyar rendőrség eljárásaira célzunk, melyhez hasonlót még Mao rendőrsége sem követ (el).

Van éppen elég bizonyítékunk és dokumentumunk a magyar rendőrség minden embereinek eljárásáról.

3. A magyar rendőrség embereinek eljárásai között szerepel, hogy az utóbbi időben megtiltották, hogy egyes személyek beutazzanak Magyarországra, vagy minden ok nélkül kiutasították őket és az így kitiltottak között vannak olyanok is, akik családos emberek, gyermekük van, s családjuk Magyarországon tartózkodik (s ezeket) minden ok nélkül utasították ki, annak ellenére, hogy hosszú éveket töltöttek Magyarországon és soha semmiféle problémájuk Magyarországon nem volt.

A magyar rendőrség az utóbbi időben ugyancsak letartóztatott arab nemzetiségűeket az utcákon és kávéházakban, és minden ok nélkül kiutasította őket.

4. Követségeik, különösen pedig Jugoszlávia, romániai és főleg olaszországi követségük eljárása a beutazó, vízumért folyamodó arab nemzetiségűekkel megalázó. Mi azonban készen állunk ezt kétszeresen viszonzni.

5. Ismertetjük a valóságot, itt közöljük önökkel néhány személy nevét és címét, azokat, akik ártnak az arabok jó hírének.

Például - Ádám, aki a rendőrségen dolgozik, címe: ...

Itt Ádám úgy ténykedik, hogy kitiltja az embereket, hogy aztán ötszáz dollár fejében hatálytalanítsa a kitiltást. Ezt Ádám és egy ugyanitt dolgozó másik ember csinálja, és Ádám a vezető személy.

Bizonyítékaink vannak arra, hogy Ádám megszerzi a vízumot olyan emberek számára, akiket a magyar állam köröz, és akik Magyarországra hamis útlevelemmel érkeznek. Ádám mindezt jól tudja, s mindezt azért teszi, hogy dollárokhoz jusson.

Ugyancsak dokumentumokkal tudjuk igazolni, hogy egy ugyanitt dolgozó hölgy (KEOKH, Népköztársaság 12.) megújítja a kitiltott és körözött egyének (tartózkodási engedélyét), a neve B., a férje a Belügyminisztériumban dolgozik, s mindezt azért teszi, hogy néhány dollárt kapjon, hogy illatszereket és szappant vegyen.

6. Mi nem kifogásoljuk azoknak az arab személyeknek a kiutasítását, akik ártanak Magyarországnak és az arabok jó hírének, de az arabok sem mind egyformák, van közöttük becsületes férfi, van közöttük kereskedő, aki, vigyáz a jó hírére. És a magyarok ugyanígy - van közöttük becsületes, és van közöttük gazember, a magyarok sem mind egyformák.

7. Követeljük a magyar kormánytól, hogy állítsa helyre azok jogait, akiket ok nélkül tiltottak el Magyarországon élő családjuk és gyermekeik mellől, és akik távol kerültek gyermekeiktől és feleségüktől. Követeljük a magyar kormánytól, hogy ítélje el (állítsa bíróság elé) azokat a személyes viselkedésükért felelős rendőrségi embereket, akik ártanak az arabok jó hírének, mint például Ádám és B.

8. Ezt a logikát követve mondjuk, a legnagyobb komolysággal: vagy zárják le a határt mindenki előtt, vagy mindenkit részesítsenek azonos elbírálásban, rendőrök és pénzügyőrök, úgy a repülőtéren, mint az országúti határátkelőhelyeken és a vasúti határátkelőhelyeken. A rendőrség és a pénzügyőrség emberei részesítsék az arab nemzetiségűeket a többi külföldivel azonos bánásmódban.

9. Ebből kiindulva a témát pontosan figyelemmel fogjuk kísérni.

Kérem, engedjék meg, hogy őszintén a következőket mondjam.

Magyarország érdekeltségei a kezünkben vannak. Teljes mértékben készen állunk arra, hogy csapást mérjünk az összes magyar érdekeltségre, bárhol is legyenek.

Kuvaitban, Abu Dabiban és Olaszországban fogjuk kezdeni... csapásokat fogunk mérni a magyar áruszállító kamionokra Görögországban és Szíriában. A magyar nagykövetségek előttünk vannak, ismerjük a magyar diplomaták lakhelyeit a céljaink közt szereplő helyeken. Csapás(oka)t fogunk mérni a magyar repülőgépekre a pontosan betervezett repülőtereken; tudjuk, hogy juttassuk a fegyvereket a repülőgépekre a pontosan betervezett és kijelölt repülőtereken.

Teljes mértékben készen állunk arra, hogy csapásokat mérjünk magyar érdekeltségekre Magyarországon belül is - sőt stratégiai központokra is Budapesten és más városokban.

Megismétlem, hogy a magyar érdekeltségek előttünk és a kezünkben vannak, képesek vagyunk kétszeresen visszafizetni a kölcsönt.

10. Amit a magyar kormánytól kérünk, (az ügy) kivizsgálása, pontos feltárása és az arabok és a magyarok jó hírének egyszerre ártani próbáló magyar felelősök elítélése. Kérjük a magyar kormánytól, hogy tárja fel mindazokat az igazságokat, melyeket ez a levél említ.

1. Személyek ok nélküli kiutasítását.

2. Arabok zaklatását az utcákon és kitessékelésüket a kávéházakból.

3. A magyar nagykövetségeknek az arabokkal szembeni rosszindulatú bánásmódját, különösen Belgrádban és Olaszországban.

4. A vámügyőrség és rendőrség tagjainak (arabokkal szemben tanúsított) embertelen viselkedését a vasúti, közúti és repülőtéri határállomásokon.

Mindezek után mi sem ülünk ölbe tett kézzel, a megbánás sem használ, a felelősség sem a mienk, hiszen előre figyelmeztettük önöket ez utóbbi[ra] egy arab közmondás formájában!

Megismételjük kérésünket, tárják fel az igazságot. Mi egy hónapon keresztül figyelemmel kísérjük a kérdést, és utána hozzáfogunk a végrehajtáshoz, az európai magyar érdekeltségekkel és az arab országokban lévőkkel kezdjük, ismerjük azokat a helyeket, ahol a magyar érdekeltségek vannak. Még Magyarországon belül is készek vagyunk csapást mérni a magyar érdekeltségekre a magyar városokban, meg tudjuk állapítani, melyek a magyar rendőrség gyenge pontjai.

Mi nem viccelődünk vagy tréfálkozunk. Szervezetünk levelét tekintsék, ahogy akarják: teljes mértékben készen állunk arra, hogy (komolyságát) a magyar érdekeltségekre mért csapásokkal bizonyítsuk. 1982. augusztus 30-tól kezdjük, és az első csapás fájdalmas lesz, s a világ tudni fog róla és okairól.

Kérjük a magyar kormánytól, és megismételjük kérésünket, hogy folytassák le a nyomozást és vizsgálatot az itt említettekkel kapcsolatban.

Fogadja nagyrabecsülésünket, sajnáljuk, amit e levél tudomásukra hoz.

„Nem felelős az, aki előre szólt.”

Az Arab Élcsapat Szervezet nevében²³¹

A fenti idézett fenyegető, eredetileg arab nyelven írt levelet 1982. július 8-án postán kapta meg a Központi Bizottság Külügyi Osztálya. A boríték szerint a levelet légitpostán, ajánlva adták fel és küldték ismeretlenek Szófiából. Az Arab élcsapat

---

²³¹ MNL OL M-KS 288. f. 32/b. cs. 1982/121. ö. e. - MSZMP Központi szervei, KB Külügyi Osztály - Másolat

szervezet nevében, olvashatatlanul aláírt levelet komolyan vették a magyar hatóságok és megerősített rezsimitézkedéseket vezettek be az érintett magyar külképviseleteken. Természetes, hogy a magyar hatóságok a levél kézhezvételét követően azonnal nyomozást indítottak annak érdekében, hogy egyrészt kiderítsék van-e valóság alapja a fenyegetésnek. Reális esély lehet-e arra vonatkozólag, hogy a fenyegetést küldő szervezet magyar nagykövetségeket, külföldi egyéb magyar érdekeltségeket, vagy belföldi célpontokat támadjon meg, ahogy erre utaltak a levél 9. pontjában. Másrészt a vizsgálatnak mindenképp ki kellett térnie arra is, hogy a levelet küldő, az Arab Élcapat Szervezete valóban létező terrorszervezet-e. Harmadszor pedig külön vizsgálat indulhatott a levél valóságtartalmának, az abban megfogalmazott vádaknak az ügyében is, bár erre vonatkozó adatokat a kutatásaim során nem találtam. A szervezet véleményem szerint nem létezett, legalábbis egyetlen adatbázisban sem találtam erre vonatkozólag adatokat.

A Magyarországot ért fenyegetést a hatóságok többek között azért is komolyan vették, mivel ezen időszakban Magyarországnak a harmadik világgal, így az arab országokkal való kapcsolatai kielégítőnek voltak mondhatók. Egy Magyarországot ért terrortámadás minden bizonnyal a kapcsolatok sérüléséhez és visszafejlődéséhez vezetett volna. A KGST-n kívüli szocialista országokkal, így a fejlődő és harmadik világbeli országokkal folytatott hadiipari együttműködés kiépítésére már az 1960-as évek közepétől lépéseket tett Magyarország. Az első, KGST-n kívüli haditechnikai szállítási szerződéseket Magyarország az 1967. júniusi ún. „hatnapos” arab-izraeli háborút követően kötötte Szíriával, az Egyesült Arab Köztársasággal (Egyiptom), Irakkal és még néhány országgal.²³²

Összességében megállapítható, hogy a levélnek lettek pozitív hatásai is a magyar terrorellenes intézkedések vonatkozásában. Mint említettem, az érintett követségeken elrendelték a fokozottabb biztonsági rezsimitézkedések bevezetését. Ezen túlmenően az Külügyminisztérium biztonsági osztálya egy 7 pontos intézkedési tervet dolgozott ki a külképviseleteink biztonsági helyzetének megerősítése érdekében.²³³ A külképviseletek és külföldi magyar érdekeltségek megerősítése azért

---

²³² KISS András: Terrorfenyegetés Magyarországon a 80-as években., Politika, 15. évfolyam (2015) 5. szám, https://archivnet.hu/politika/terrorfenyegetes_magyarorszagon_a_80as_evekben.html (letöltve: 2022.01.19.)

²³³ A fenyegető levélről bővebben: KISS András: Terrorfenyegetés Magyarországon a 80-as években., Politika, 15. évfolyam (2015) 5. szám, https://www.archivnet.hu/politika/terrorfenyegetes_magyarorszagon_a_80as_evekben.html?oldal=1 (letöltve: 2022.01.19.)

is volt időszerű, mert a fenti fenyegetéstől függetlenül is támadások célpontjai voltak. A korábban felsoroltakon kívül ide tartozik még, hogy 1987. január 22-én az ádani követség egyik munkatársának lakásába lőttek be lőfegyverrel. 1987. január 26-án Bejrútban ismeretlen elkövetők megverték és kirabolták a kereskedelmi kirendeltség munkatársait. Ez ott már a sokadik ilyen jellegű erőszakos cselekmény volt Bejrútban, és a csúcspontját ez a helyzet akkor érte el, amikor az Irán barát Hezbollah²³⁴ a követség diplomatáinak elrablását tervezte, és emiatt egy időre be is kellett azt zárni. 1987. május 11-én a szintén Iránhoz közel álló Al-Daava²³⁵ felrobbantotta a MALÉV kuvaiti irodáját. De Dél-Amerikában is érték atrocitások a magyar érdekeltségeket. 1986. október 20-án a szélsőbaloldali Tupac Amaru Forradalmi Mozgalom²³⁶ helyezte el házi készítésű bombát limai nagykövetségünk épületéhez. A pokolgépet ugyan működésbe tudták hozni, de a gyújtószerkezet szerencsére kialudt, mielőtt a robbanószerkezethez ért volna.²³⁷

2.7.6 A Kolumbiai nagykövet elleni Budapesti merénylet

1987. január 13-án merényletet követtek el Enrique Parejo González, Kolumbia Budapestre akkreditált nagykövete ellen. A nagykövet éppen havat takarított a rezidenciája előtt, amikor egy símaszkos férfi hangtompítós pisztolyából közlőrl, három lövést adott le rá. Az életveszélyesen megsérült nagykövetet kórházba szállították és több életmentő műtéten esett át. A csodával határos módon a kolumbiai politikus túlélte a merényletet. A nagykövetről tudható volt, hogy a hazájában igazságügyi miniszterként legalább egy tucat kábítószerügyletekben érintett maffiafőnököt adott át az Amerikai Egyesült Államoknak, amiért azok többször súlyosan megfenyegették. Valószínűleg ezért is menekítették ki egy Kolumbiától távoli, békésnek tartott kelet-európai országba nagykövetnek. A magyar rendőrség az

---

²³⁴ Hezbollah - libanoni, síita politikai és félkatonai szervezet, melynek besorolása napjainkban is viták tárgyát képezi, hogy terrorista szervezetről, vagy törvényes pártról van-e szó. Az EU terrorszervezetként tartja nyilván. A szervezetről bővebben: <https://hezbollah.org/> (letöltve: 2022.02.17)

²³⁵ Al-Daava – iraki kötődésű síita terrorszervezet és politikai mozgalom. Bővebben: ROSTOVÁNYI Zsolt: Irak: az iszlám és a politikai hatalom viszonya. http://www.grotius.hu/doc/pub/SJOTNF/2010_120_rostovanyi_zsolt_irak.pdf (letöltve: 2022.02.14.)

²³⁶ Tupac Amaru Forradalmi Mozgalom – perui szélsőbaloldali terrorszervezet, melynek legfőbb célpontjai elsősorban amerikai nagyvállalatok voltak, de számlájára írhatok ezen kívül gyilkosságok, emberrablások, bankrablások és bombamerényletek is. Bővebben: <https://www.latin-amerika.hu/index.php/hirek-uj/erdekes-uj/520-mrta> (letöltve: 2022.01.31.)

²³⁷ ORBÁN-SCHWARZKOPF Balázs: Merénylet a kolumbiai nagykövet ellen. Betekintő 2017/3.

Interpollal és az amerikai kábítószer-ellenes hivattal (DEA) együttműködve nagy erővel nyomozott az ügyben. Ez volt az első eset a magyar kriminalisztika történetében, hogy egy amerikai nyomozóügynökség közvetlenül is részt vett a nyomozásban és segítette a magyar hatóságok munkáját pl. külföldről Magyarországra irányuló nemzetközi hívások elemzésével. Végül két olasz férfi és egy nő került a hatóságok látóterébe, akiket a kolumbiai drokartelek bérelhettek fel a merénylet elkövetésére. Mivel nem sikerült ellenük elegendő bizonyítékot összegyűjteni, ezért Olaszországban végül ejtették ellenük a vádakat.²³⁸

2.7.7 A Kádár rezsime viszonya a terrorizmushoz

...Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a nyugaton széles körben elterjedt és mind veszélyesebb formákban megnyilvánuló terrorizmus hatása érzékelhetően jelentkezik a szocialista közösség országaiban, így a Magyar Népköztársaságban is. Ez a hatás nálunk csupán néhány elszigetelt, a köztörvényes bűncselekmények kategóriájába sorolható formákban, nyugati példákat utánozó komolytalan, meg nem valósított fenyegetésekben, ilyenre utaló bejelentésekben és jelzésekben nyilvánult meg...²³⁹

Egyáltalán nem egyszerű annak a kérdésnek a megválaszolása, hogy a Kádár rezsime hogyan viszonyult a terrorizmushoz, a terroristákhoz. A kérdés azért is összetett és bonyolult, mert nyugodtan kijelenthető, hogy ebben a kérdésben sem volt sok mozgásteret a rezsimeknek, és az álláspont Moszkva határozta meg, de minimum kikérték a „nagy testvér” véleményét, vagy folyamatosan tájékoztatták. Tekintettel arra, hogy mint említettem a C-79-es akta (is) a mai napig minősített, így erre a kérdésre egészen pontos választ nem tudunk adni. Arra maximum a rendelkezésre álló iratok valamint az általunk ismert tények alapján következtethetünk. Ami tény, hogy az 1970-es évek második felére nem csak Carlos és szervezete, de más terrorszervezetek is (Szurke Farkasok, ASALA, Vörös Hadsereg Frakció, Abu Nidal stb.) előszeretettel „pihentek” Magyarországon. Sőt, a BStU-ban végzett kutatás során megtaláltam a Münchener

---

²³⁸ A nagykövet elleni merénylet előzményéről, összefüggéseiről valamint a nyomozásról bővebben: ORBÁN-SCHWARZKOPF Balázs: Merénylet a kolumbiai nagykövet ellen., Betekintő 2017/3.

²³⁹ Részlet Tóth Ferenc vezérőrnagy előadásából a terrorizmusról az 1981. évi XIII. Nemzetközi Kriminalisztikai Szimpóziumon. MNL OL XIX-B-14. - Az államigazgatás felsőbb szervei, Központi (nem miniszteriális) kormányzati szervek, Belügyminisztérium Országos Rendőr-főkapitányság II. Csoportfőnökség, 50-30/Szimp-5/1981.

Szabad Európa Rádió román adója ellen Carlosék által elkövetett terrorcselekmény tervdokumentációit (1. számú melléklet). Teljes mértékben elképzelhetőnek tartom, hogy más szocialista országoktól (Német Demokratikus Köztársaság), Csehszlovákia, Románia stb.) eltérően Magyarország nem vett részt terroristák felkészítésében nyugat-európai célpontok ellen. Azt is ki kell azonban jelteni, hogy sem erre, sem pedig ellenkezőjére nem rendelkezünk jelenleg is kutatható anyagokkal, bizonyítékokkal. A magyar állambiztonsági szolgálatok természetesen igyekeztek titokba tartani, hogy – a politikai döntéshozók tudtával és jóváhagyásával is – időnként hazánkban is megfordulnak terroristák, vagy terrorszervezetekhez is köthető személyek. Minden igyekezetük ellenére ez a politikailag rendkívül kényes információ az ellenérdekelt nyugati titkosszolgálatok tudomására jutott. Sőt, mint látni fogjuk, volt rá példa, hogy ők tájékoztatták a magyar elhárító szolgálatot arról, hogy információik szerint terroristák tartózkodnak hazánkban. Nem véletlen tehát, hogy a hazánkban működő hírszerzőik/ügynökeik számára hírigényben határozták meg annak kiderítését, hogy mi „...Magyarország szerepe a terrorista szervezetek, nemzeti felszabadító mozgalmak támogatásában, ... miben áll a magyar anti-terrorista tevékenység, ...milyen szerepet vállal Magyarország a „korlátozott” nyugati technológia beszerzésében”.²⁴⁰

Ehhez kapcsolódóan egy rendkívül érdekes és tanulságos esetre bukkantam az ÁBTL-ben történt kutatásaim során. 1987. október 12-én Varga Győző Péter győri lakos olyan tartalmú bejelentést tett a rendőrségen, mely szerint tudomására jutott, hogy Magyarországon államközi szerződés alapján „arab” terroristák tartózkodnak, akikkel szemben a belügyi szervek politikai döntés alapján nem léphetnek fel, de egyenesen segítséget is nyújtanak illegális tevékenységeikhez. Maga a bejelentés nem csupán a témája miatt lett érdekes a korabeli elhárításnak, hanem mert a teljesen civil Varga állítása szerint ezeket a titkosnak minősített információkat, értesüléseket egy aktív elhárító tisztól, Nagy Jenő rendőr századostól szerezte.²⁴¹ Nagy egy hivatalos megbeszélés során kifejtette a teljesen döbönt Vargának, hogy: „nem csak a civilek nézeteivel van baj, hanem a katonákkal, rendőrökkel is. Ugyanakkor az elhárítás tehetetlen, mert a főnökök nem adnak egyértelmű választ arra, hogy mit tegyenek. Hiába tudjuk, hogy kémek és terroristák működnek nálunk, hiába ismerjük

---

²⁴⁰ NATO tagország hírszerző központja telepített konténerének tartalma, hírigény, „TAROKK” fedőnevű ügy, 45/78/10/107/1987., ÁBTL. 2.7.1. III/II-105-107/1-1986.06.03.

²⁴¹ BEKE József: Szándékos kiszivárogtatás, vagy megmagyarázhatatlan szakmai hiba? Varga Győző Péter bejelentése., Ügyészek Lapja 2021/4.

hálózataikat, hiába buknak le nálunk, haza engedik őket. Az arab terroristák államközi szerződés alapján tartózkodnak hazánkban, itt készülhetnek fel a terrorcselekményeikre, innen indulnak bevetésekre és ide térnek vissza. Magyarországon vannak a kiképzőbázisaik is. Legutóbb például a ferihegyi repülőtér mellett tartottak lökiképzést arab terroristák, de az is előfordult, hogy az egyik terroristacsoportot követte a magyar elhárítás, melynek során az arabok rálőttek a magyarokra. Az arab terroristák főnöke tiltakozott a magyar terroristaellenes csoport vezetőjénél, hogy nem ebben állapotok meg a kormányaik. S ha ez újra előfordul, jelenteni fogja a kormányának, aminek súlyos következményei lesznek, mert az arab bankok nem adnak több pénzt. Ugyanakkor fegyverrel is ellátjuk őket, amelyek között magyar gyártmányúak is vannak... ”²⁴²

A minisztereknek küldött levél után BM II/IV. Csoportfőnökség Győr-Sopron Megyei Hadkiegészítő és Területvédelmi Parancsnokság vizsgálatot indított az ügyben, államtitoksértés²⁴³ miatt. Ennek kapcsán meghallgatták Varga Péter, aki a korábban általa elmondott állításokat fenntartotta. A vizsgálat során természetesen meghallgatták Nagyot is, illetve az esetről írásbeli jelentést is kellett készítenie. Az ügyről készült jelentéseit, feljegyzéseit az ÁBTL-ben nem találtam meg. Az esetről készült összefoglaló jelentés viszont tartalmazza azt, hogy Nagy a felelősségét az államtitok sértési ügyben az általa készített jelentésben nem ismerte el.²⁴⁴

A vizsgálatot lefolytató Dr. Wéber Gyula rendőr ezredes, osztályvezető jelentésében arról tájékoztatta a II/IV. Csoportfőnökség vezetését, hogy: „...Nagy rendőr százados 1986 októberében részt vett azon a szakmai továbbképzésen, melynek témája a nemzetközi terrorizmus volt. A videoszalagra rögzített előadás tartalmazza azokat az alapinformációkat, melyek Varga október 14-én a honvédelmi miniszternek, október 19-én pedig a belügyminiszter elvtársnak megküldött beadványában szerepelnek... ”²⁴⁵ Ez a jelentés egy nagyon fontos igazolása lehet annak a ténynek, hogy Magyarországon a rendszerváltást megelőző években, a politikai vezetés

---

²⁴² Paveszka Lajos rendőr alezredes alosztályvezető 45-3/83/1987. számú jelentése ÁBTL.1.11.1. 45-3/83/87, 80. doboz p. 75.

²⁴³ Az adott korszakban hatályos 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről 221. §., (hatályos 1988.12.31.)

²⁴⁴ Dr. Wéber Gyula rendőr ezredes 1987. november 30-án kelt, 34-439/87 számú jelentése a Nagy ügyről. ÁBTL 1.11.1 45-3/83/1987, 80. doboz, p. 82.

²⁴⁵ Dr. Wéber Gyula rendőr ezredes 1987. november 30-án kelt, 34-439/87 számú jelentése a Nagy ügyről. ÁBTL 1.11.1 45-3/83/1987, 80. doboz, p. 82.

tudtával és beleegyezésével, a felderítő és elhárító állambiztonsági szolgálatok asszisztálásával, nemzetközi terrorista szervezetek nem csupán hazánkban tartózkodtak, hanem itt készültek fel terrorcselekményeikre, ide tértek vissza, a magyar hatóságok fegyverekkel és felszereléssel látták el őket. A fentiek álláspontom szerint igazolhatják továbbá azt is, hogy, hogy a kommunista Kádár rendszer bizonyos mértékig védelmet nyújtott köztörvényes bűnözőknek, terroristáknak. Arra azonban még továbbra sem kaptunk választ, hogy a rezsim adott-e megbízást számunkra a rendszer ellenségeinek tartott külföldön élő személyek vagy szervezetek likvidálására illetve megfélemlítésére.²⁴⁶

Magyarország terrorizmus elleni küzdelmének eredményeiről, a hivatalos magyar álláspontról a terrorizmus kérdéskörében Karasz Lajos vezérőrnagy, egykori belügyminiszter-helyettes így számolt be Prágában 1979-ben, a kommunista országokból érkezett belügyminiszterek nemzetközi találkozásán: *„A szocialista országoknak, a világ kommunista és munkáspártjainak, ezen belül a Magyar Szocialista Munkáspártnak és állami vezetésünknek állásfoglalásai egyértelműen elítélik a terrorcselekményeket, függetlenül attól, hogy milyen jelszavak hangoztatása mellett követik is el [...] Ennek szelleme tükröződik ma már a Magyar Népköztársaság törvénykezési rendszerében is. Az ez évben életbe lépő büntető törvény először adja konkrét megfogalmazását a terrorcselekmény és a légi jármű hatalomba kerítésének törvényi tényállását és annak büntetési tételeit. A törvény büntetni rendeli a bűncselekményt magyar és külföldi állampolgár esetében egyaránt, függetlenül attól, hogy hol követték el azt [...]”*²⁴⁷ Teljesen egyértelmű tehát, hogy kormányzati szinten elítélték a terrorizmust, függetlenül annak céljaitól. Kormányzati intézkedéseket vezettek be a terrorizmus közjogi, büntetőjogi szabályozása érdekében. Ennek ellenére a felszín alatt, a politikai döntéshozók tudtával és jóváhagyásával találtak hazánkban menedéket terroristák. Teljesen nyilvánvaló, hogy nem feltétlenül önszántából döntött így a magyar kormányzat. Mint fentebb láttunk rá példákat terrorszervezetek megfenyegették hazánkat, sőt, bizonyos esetekben képesek voltak arra, hogy támadásokat hajtsanak végre külföldi magyar érdekeltségek ellen is. Ezen túlmenően kiemelnék egy nagyon lényeges elemet is. A tőrésnek nagyon komoly gazdasági okai is voltak. Gondolok itt arra, hogy azokkal a közel-keleti országokkal kereskedtünk,

---

²⁴⁶ BEKE József: Szándékos kiszivároztatás, vagy megmagyarázhatatlan szakmai hiba? Varga Győző Péter bejelentése., Ügyészek Lapja 2021/4.

²⁴⁷ „Állambiztonsági szervek feladatai a nemzetközi terrorizmus elleni harcban” (BM Kiadó Budapest 1979, Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

üzleteltünk a magyar gazdaság szempontjából nélkülözhetetlen amerikai dollárért, amelyek nyíltan, vagy kevésbé nyíltan, de támogatták az olyan terrorszervezeteket is, mint a Carlos féle szervezet.

A rendészet viszonyát, közvetített álláspontját a terrorizmus kérdésköréhez a Belügyi Szemle 1982-es számában találtam meg. Egy átvett, 1981-es csehszlovák tanulmány szerint a nemzetközi terrorizmus problematikája, politikai és jogi lényege továbbra is rendkívül aktuális. A kétpólusú világrendben a terrorizmusnak alapvetően két fajtáját lehet megkülönböztetni. Ezek a jobboldali, úgynevezett fasiszta, valamint a szélsőbaloldali terrorizmus. Ebből adódik, hogy a jobboldali terrorizmus természetes ideológiája a fasiszta elmélet. Ezt a terrorizmust a nyugati imperializmus az egész világon a haladás, a demokrácia, a forradalmi és a nemzeti felszabadító mozgalmak ellen használja fel. A terroristák korszerű felszereléssel rendelkeznek, valamint komoly pénzügyi és egyéb támogatást kapnak a „monopoltőkétől”. A terrorizmus másik fajtáját a csehszlovák szerző szerint a szélsőbaloldali terrorista szervezetek képviselik. Ez ellen a terrorizmus ellen a nyugati világban aktívabb harc folyik, mint a jobboldali ellen. Egyes esetekben ez a szélsőbaloldali terrorizmus a kapitalista országokban fennálló rend elleni tiltakozás egyik formáját jelenti. Azonban az egyébként érthető tiltakozásnak ez a formája a brutalitásával, kegyetlenségével elriasztja az embereket, és eltávolítja őket a jogaikért vívott szervezett és aktív tömegmozgalmaktól. Ugyanakkor a kapitalista nyugat arra is felhasználja a szélsőbaloldali terrorizmust, hogy általa hiteltelenítse a forradalmi mozgalmakat, a baloldalt, azok eszméit, elméletét és gyakorlatát. Végeredményben az imperialisták így elérik céljukat, mert a szélsőbaloldali terrorizmus egy platformra kerül a jobboldalival, és ez is az nyugati imperialista reakció céljait szolgálja.²⁴⁸

A szocialista tábor szélsőbaloldali politikai terrorizmussal kapcsolatos álláspontját Jaromik Obzina, Csehszlovákia belügyminisztere, 1979. április 3-án Prágában, az „Állambiztonsági szervek feladatai a nemzetközi terrorizmus elleni harcban” című nemzetközi tanácskozáson elmondott nyitó beszéde tükrözi a legjobban: *„Mi kommunisták, elvi alapon mindig elítéltük, elítéljük és el fogjuk ítélni a terrort és a terrorizmust, mint a politikai harc taktikáját és eszközét, mint az emberi társadalom társadalmi problémái megoldásának eszközét. De ne legyen semmi félreértés és kétség: mi elismerjük a forradalmi erőszakot, sőt még a fegyveres felkelést*

---

²⁴⁸ A nemzetközi terrorizmus politikai és jogi jellegzetességei. Belügyi Szemle 1982/2. szám (Kivonatossággal a Chechslovakia Kriminológiai Szemle 1981/5. és 6. számából) p.120-121

*is, mint a munkásosztály és a dolgozók védelmének eszközét a kizsákmányoló osztályok és a reakciós ellenforradalmi erők uralma és fehér terrorja ellen.*²⁴⁹ Vagyis a szocialista országok (köztük a kádári Magyarország is) elítélik a terrorizmust, mint a politika érvényesítésének egyik eszközét, de támogatják a „forradalmi erőszakot” abban az esetben, ha azt a munkásosztály érdekében alkalmazzák az ellenforradalmi erők ellen. Ebben az összefüggésben értelmezhető, hogy Carlosék miért találtak menedéket és egyes esetekben támogatást olyan sokáig szocialista különböző országokban, így hazánkban is.

2.8 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása

A fejezetben bemutattam a magyar állambiztonsági szolgálatok fejlődésének történetét valamint feladatköreik szervezeti rendszerük változásait az 1945 és 1990 közötti időszakban. Tekintettel arra, hogy 1978 előtt hazánkban az állambiztonság keretein belül nem létezett intézményesített terrorelhárítás, a jogelőd szervezetekben csak a terrorizmushoz kapcsolódó deliktumok felderítése és elhárítása tartozhatott hatáskörükbe. Egyik ilyen bűncselekmény típus a szabotázs volt, melyet gyakran a köznyelv és a politika is – helytelenül - a terrorizmus szinonimájaként emlegettek. Felderítése és elhárítása érdekében önálló szervezeti egységeket hoztak létre. Az elemzés során arra a megállapításra jutottam, hogy jogilag és formailag alapvetően a célzat és a motívum, illetve szándékosság és gondatlanság különbözteti meg egymástól a két deliktumot. Ebből a megközelítésből sem lehet ezért álláspontom szerint a terrorelhárítás intézményi elődszervezeteinek tekinteni a szabotázselhárító osztályokat.

Megállapítottam, hogy ugyan Magyarország a történelme során sohasem tartozott a terrorizmus által leginkább fenyegetett államok közé. Az állítás alátámasztása érdekében összehasonlítottam 1970 és 1990 között a világon, Nyugat-Európában, Kelet-Európában és hazánkban elkövetett terrorcselekmények számát. Bár a vizsgált időszakban csupán egy esetet találtam a felhasznált adatbázisban, azonban ez nem azt jelenti, hogy minket eddig elkerültek a terroristák, vagy a terrorizmusnak

---

²⁴⁹ OBZINA Jaromik csehszlovák belügyminiszter megnyitó beszéde az „Állambiztonsági szervek feladatai a nemzetközi terrorizmus elleni harcban” című nemzetközi tanácskozáson. 1979. április 03-án. (A nemzetközi tanácskozás jegyzőkönyve, BM Kiadó 1979., Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

minden formája. A fejezetben végig vettem és elemeztem néhány olyan eseményt, vagy esetet, melyek nincsenek benne az adatbázisban, de Magyarországon vagy magyar érdekeltségek ellen történtek a rendszerváltásig, és a terrorcselekményhez, vagy terrorizmus köthető bűncselekményekhez kapcsolódhattak. Álláspontom szerint ezek az esetek is hatással lehetettek azokra a döntésekre, döntéshozókra melyek az önálló magyar terrorelhárítás kialakulásához vezettek, vagy a terrorelhárító szakterület fejlődéséhez, a szükséges szakmai tapasztalatok megszerzéséhez érdemben hozzájárulhattak.

Kétséget kizárólag nem sikerült arra sem választ kapnom a fejezetben, hogy mi volt a Kádár rendszer politikai és szakmai álláspontja a terrorizmus kérdéskörében. Természetesen a hazai és nemzetközi közvélemény és nyilvánosság előtt határozottan elítélték a terrorizmus minden fajtáját, de a forradalmi erőszakot támogatták. Az pedig csak nézőpont kérdése volt elsősorban, hogy mi tartozott a forradalmi erőszak, és mi a terrorizmus fogalmi körébe. Sajnálatos módon erre vonatkozólag sem sikerült egzakt megfogalmazást találni a kutatások során. A terrorizmus megítélésének egyrészt politikai okai voltak, melyek Moszkvához kapcsolódnak, és ezekről már tettem említést. Kevésbé ismert, bár lényeges szempont volt a terrorizmus magyar megítélése szempontjából, a gazdasági háttér. Gondolok itt arra, hogy azokkal a közel-keleti országokkal kereskedtünk, üzleteltünk a magyar gazdaság szempontjából nélkülözhetetlen amerikai dollárért, amelyek nyíltan, vagy kevésbé nyíltan, de támogatták a különböző terrorszervezeteket.

3. TERRORELHÁRÍTÓ OSZTÁLY MEGALAPÍTÁSA, A CARLOS CSOPORT MAGYARORSZÁGI MŰKÖDÉSÉNEK TÜKRÉBEN

3.1 A Carlos csoport legismertebb tagjai

Ilich Ramirez Sanchez. Ez a név nem feltétlenül ismert előttünk. Mégis, ha úgy hivatkozunk rá, hogy Carlos, a Sakál szinte azonnal tudjuk, hogy ő volt a hidegháború legkeresettebb terroristája, akit az egész világon köröztek számos terrorcselekmény elkövetése miatt. Carlos volt a nemzetközi terrorizmus egyik első szimbolikus megtestesítője, akit a kor sajátossága miatt azonban számos közel-keleti és szocialista állam titkosszolgálat foglalkoztatott saját céljai elérése érdekében. Terrorista, zsoldos, nemzetközi forradalmár, akihez kezdetben nem csak titkosszolgálatok kerestek utat, hanem a különböző terrorszervezetek is igyekeztek jó kapcsolatokat ápolni vele.

De ki is volt Ilich Ramirez Sanchez alias Carlos, a Sakál valójában? Miért szerette annyira Budapestet és igazából milyen viszony fűzte a magyar állambiztonsági szervekhez? Igaz-e, hogy bizonyos szocialista kormányok zsoldosként foglalkoztatták, és erről mit tudhattak a magyar hatóságok? Előljáróban már itt szeretném leszögezni, hogy a magyar szervek Carlost, mint terroristát tartották számon, sőt, az ő, és szervezete hazai tevékenységének ellenőrzése kapcsán hozták létre az első terrorelhárító egységet is, melynek első ügye tulajdonképpen a C-79-es dosszié volt. A fejezetemben be kívánom mutatni Ilich Ramirez Sanchez életét, hogy lett belőle londoni diákból Carlos a „Sakál”, a hidegháború egyik legismertebb terroristája, a korszak terrorizmusának befolyásoló tényezője, mondhatjuk „arca”. Természetesen mindezt egyedül nem lett volna képes elérni, ezért röviden bemutatom azt a két embert is Magdalena Kopp²⁵⁰-ot és Johannes Weinrich²⁵¹-et akik a legközelebb álltak hozzá, és részt vettek szervezete irányításában is. Nem csak ideológiai, hanem baráti, hanem komoly érzelmi, sőt mint látni fogjuk Kopp esetében szerelmi viszony (szerelmi háromszög) alakult ki közöttük.

---

²⁵⁰ Magdalena Cecilia Kopp: (1948.04.12. Ulm, Nyugat-Németország – 2015.06.15. Frankfurt, Németország) – Carlos szeretője, később felesége, közös lányuk (Rose) anyja. A terrorszervezetben a fedőneve Lilly volt.

²⁵¹ Johannes Weinrich: (1948.07.21. Brakel, Nyugat-Németország -) – Carlos legfontosabb bizalmasa, barátja, a terrorszervezetben a helyettese. A terrorszervezetben a fedőneve Steve volt.

3.2 Carlos, a Sakál

Carlos, a Sakál 1949. október 12-én Caracasban, Venezuelában született Ilich Ramirez Sanchez néven. Édesapja, aki jó nevű ügyvéd és meggyőződéses kommunista²⁵² volt, a Szovjetunió alapítója, Lenin után nevezte el a fiát. Ilichnek két fivére volt, akik szintén a Szovjetunió egykori hőse után Vladimirnek és Leninnek keresztelt el az apjuk. Ilich gyermekkorát Venezuelában töltötte, de testvéreivel és édesanyjával 16 éves korában Londonba költöztek, mert édesapja a venezuelai olajbevételeknek köszönhetően megengedhette magának, hogy Európában, jó nevű egyetemeken taníttassa a fiait. A Sanchez fivérek meglehetősen playboy életet éltek Londonban, ezért apjuk 1969-ben a Moszkvai Lumumba Egyetemre küldte őket, ahol a világ minden tájáról érkező kommunista kádereket oktatták.²⁵³

Ilich vegyészetet tanult, amit élvezett ugyan, de a szigorú rend az egyetemen nem tetszett neki. Unaloműzéseként kezdett bele a politizálásba, ami azonban hamar a szenvedélyévé vált. Főként a palesztin diáktársai Izrael elleni harcukról tartott beszámolóit tetszettek neki. A kor szokásai szerint valószínűleg a szovjet állambiztonsági szervezet, a KGB²⁵⁴ is megpróbálta beszervezni, de sajnos semmilyen információval nem rendelkezünk arról, hogy ez sikerrel járt volna.²⁵⁵ Maga a Sakál egyébként erről úgy nyilatkozott Liszkai Lászlónak, hogy a korabeli szovjet titkosszolgálat, a KGB be akarta szervezni őt. Emlékei szerint egy hivatalnok kinézetű személy, aki a Lumumba Egyetem rektor-helyetteseként mutatkozott be, ajánlatot tett neki, hogy maradjon Moszkvában és dolgozzon a KGB-nek. Carlos úgy nyilatkozott, hogy kitért a felkérés elől, a KGB pedig nem forszírozta tovább az ajánlatot.²⁵⁶ Viszont a szovjet elvtársai a visszautasítás után megvonták tőle a tanulmányi ösztöndíjat. A fentiek alapján megállapítható, hogy valószínűleg a KGB hosszas elemzést követően arra a megállapításra jutott, hogy Carlos személyisége nem áll összhangban azokkal az értékekkel, amelyek valakinek a beszerzéséhez elengedhetetlenek. A pénz nélkül

---

²⁵² Az ő esetében sem a szovjet típusú kommunista, sztálinista vonalra, hanem annak nyugati, a nyugat-európai államokban működő baloldali pártok által elképzelt, polgáriasabb változatára kell gondolnunk.

²⁵³ FOLLAIN John: Carlos a Sakál, Gulliver Könyvkiadó 2001., p. 9-23

²⁵⁴ KGB - Komitet Goszudarsztennoj Bezopasznoszti - Állambiztonsági Bizottság - a Szovjetunió állambiztonsági feladatokat ellátó szerve

²⁵⁵ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének véleménye szerint szinte biztos, hogy, a KGB az egyetemi évek alatt beszervezte Carlost, azonban annak kiszámíthatatlan viselkedése miatt nagy valószínűséggel levették a kezüket róla. A KGB soha, egyetlen megkeresésükre sem válaszolt Carlosszal kapcsolatban..

²⁵⁶ LISZKAI László: Carlos szerint a világ (Szentől szemben a Sakállal), Rebox Kft. 2017., p. 45-46

maradt Sakál a helyi maffiával kezdett üzletelni csempészholmikkal, azért, hogy repülőjegyet vehessen és elhagyhassa a Szovjetuniót.²⁵⁷

Tekintettel arra, hogy nem tetszett neki az unalmas moszkvai élet, és rendszeres kicsapongásai miatt ki is rúgták a Lumumbáról, ráadásul az ösztöndíját is megvonták, ezért 1971-ben Bejrútba utazott, hogy csatlakozzon a Népi Front Palesztina Felszabadításáért (továbbiakban: NFPP) elnevezésű szélsőbaloldali terrorista szervezethez, és önkéntesként, „szabadságharcosként” harcoljon Izrael, a világ zsidósága, valamint az őket támogató (kapitalista) elnyomó rendszerek ellen.²⁵⁸ A NFPP nevű marxista szervezetet 1967-ben, a hatnapos háborút követően alapították. A szervezet vezetője Georges Habas²⁵⁹ lett. Az NFPP célja – deklaráltan – az Izrael állam elleni fegyveres harc, annak teljes megsemmisítéséig és Palesztina felszabadítása. Kiképzőtáborokat működtettek a Közel-Kelet számos országában²⁶⁰, de kiváló kapcsolatokat ápoltak Líbiával is, ahol az egykori diktátor, Kadhafi – érdekei szerint - gyakran fel is bérelte őket terrorcselekmények végrehajtására. Ezekben a kiképzőtáborokban megfordult az európai terrorista szervezetek tagjainak jelentős része is. Az NFPP ugyan csatlakozott a Palesztin Felszabadítási Szervezethez, mely Jasszer Arafat vezetésével amolyan gyűjtőszervezetként funkcionált a palesztin csoportok között, de a kezdetektől fogva önálló, militáns utat jártak.²⁶¹

Az ifjú Carlos több kiképzőtáborban is járt, ahol megtanították neki a fegyverek kezelését, a gépeltérítési technikákat, a felderítési és a hírszerzési ismereteket. Mivel kiválóan beszélt spanyolul, angolul és franciául, továbbá évekig élt Londonban és jó helyismerettel rendelkezett, ezért az NFPP úgynevezett alvó sejtként visszaküldte őt a brit fővárosba, ahol a fedőtörténete alapján spanyoltanárként dolgozott. Feladata a lehetséges terrorista célpontok kiválasztása és megfigyelése, továbbá a konspirált lakások hálózatának kiépítése és fenntartása volt. Ekkor ismerkedett meg a német állampolgárságú Magdalena Kopp-al és Johannes Weinrich-el, akik mint említettem később a legbelső munkatársai lettek.

---

²⁵⁷ LISZKAI László: Carlos szerint a világ (Szemtől szemben a Sakállal), Rebox Kft. 2017., p. 47-48

²⁵⁸ SCHRÖM, Oliver: A Sakál árnyékában (Carlos és a nemzetközi terrorizmus) Kairosz kiadó 2002, p. 12-16.

²⁵⁹ Gerges Habas (1926 – 2008) - keresztény palesztin orvos és politikus, a NFPP alapítója és egykori vezetője. Róla és szervezetéről bővebben: FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavriilo Principtől Oszama bin Ladenig (Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003.), p. 312

²⁶⁰ Jellemzően Libanonban, Irakban és Jemenben.

²⁶¹ FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavriilo Principtől Oszama bin Ladenig (Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003.), p. 312-317.

Carlos első igazi bevetése 1973-ban volt, amikor Londonban meg kellett ölnie a Mark and Spencer áruházlánc zsidó származású tulajdonosát, Joseph Sieff-et. Az akciót a cionizmus és egyben a kapitalizmus elleni küzdelem egyik közös szimbólumának tekintették, a merénylet eltervezői. Bár Sieff súlyosan megsebesült, de túlélte az ellene intézett lőfegyveres támadást. A sikertelen merénylet ellenére Carlos bizonyította elszántságát az „ügyért”, és ettől az akciótól kezdve a NFPP vezérkarának teljes bizalmát élvezte valamint további fontos feladatokkal bízták meg.²⁶² Így, végül is egy sikertelennek mondható merénylettel indult el tehát az 1970-es és '80-as évek egyik legrettegettebb terroristájának pályafutása.

Az első igazi értelemben vett terrortámadását 1975. szeptember 15-én követte el Párizsban, amikor is kézigránátos támadást hajtott végre a Drugstore nevű kávéház ellen. A robbanás következtében két ember meghalt, 34 pedig megsebesült. Miután a hosszú és aprólékos nyomozás során sikerült a személyazonosságát megállapítani, a brit titkosszolgálat, az MI5 és a Scotland Yard házkutatást tartott Carlos londoni címén. Egy fegyverrel teli bőrönd mellett találtak egy klasszikusnak számító könyvet is, mely Frederick Forsyth: *A Sakál* című műve volt. Így kapta meg a Sakál kiegészítő nevet, melyen a mai napig ismerjük.²⁶³

3.3 Magdalena Kopp

Ebben az alfejezetben be kívánom mutatni a Carlos által irányított terrorszervezet egyik legfontosabb tagját, Magdalena Cecilia Koppot, aki 1948. április 2-án született Ulm városában, a kettéosztott Németország nyugati felében. Szülei szigorúan fogták akár fizikailag is bántalmazva nevelték, így amikor nagykorú lett azonnal elköltözött otthonról Michael Leinerhez, akinek később, 1970-ben kislányt (Annát) szült. Unalmas volt számára az élet a vidéki Németországban ezért Leinerrel Nyugat-Berlinbe költöztek. Magdalena itt fotósnek tanult, és dokumentumfilmesként szeretett volna a tanulmányait befejezve elhelyezkedni. A baloldali diákmozgalommal is berlini évei alatt került kapcsolatba. Tanulmányai befejezését követően Leinerrel Frankfurtba költöztek és a Vörös Csillag Kiadó szélsőbaloldali vállalkozásánál

---

²⁶² FOLLAIN John: *Carlos a Sakál*, Gulliver Könyvkiadó 2001., p. 47-48

²⁶³ SCHRÖM, Oliver: *A Sakál árnyékában (Carlos és a nemzetközi terrorizmus)* Kairosz kiadó 2002, p. 15-45.

helyezkedett el. Itt ismerkedett meg Johannes Weinrichel és Wilfried Bösevel²⁶⁴, a Forradalmi Sejtek²⁶⁵ alapítóival. Weinrichel a munkakapcsolatából szerelem lett és hamar össze is költöztek. Tekintettel arra, hogy értett a fotózáshoz és jó kézügyességgel rendelkezett, nem okozott számára nehézséget, hogy fényképeket cseréljen ki lopott útlevelekben. Nagyon gyorsan ő lett a Forradalmi Sejtek terrorszervezetben az útlevelek hamisításáért (hamis útlevelek elkészítéséért) felelős személy.²⁶⁶

Kopp az önéletrajzi regényében beszámolt arról is, hogy tudta ugyan, hogy illegális dolgokhoz kellene az általa készített hamis útlevelek, de nem gondolta, hogy ártatlanok elleni merényletek elkövetése érdekében is felhasználják őket. Ugyanígy nem tudott arról, hogy 1975-ben Weinrich RPG rakétával rálőtt Párizsban az ELAL izraeli légitársaság felszállásra készülő gépére. Csak a szerencsén múlt, hogy a rakéta célt tévesztett és a kifutó mellett éppen parkoló jugoszláv felségjelű DC-9-est talált el. Személyi sérülés szerencséjére nem történt. Kopp azzal magyarázta azt, hogy ezekről az akciókról nem volt tudomása, hogy a Forradalmi Sejtek szervezetben nagyon ügyeltek a belső konspirációra. Mindenki csak azt a személyt ismerte, akit feltétlenül kellett, és csak arról tudott, amiről feltétlenül tudnia kellett.²⁶⁷

A szervezet 1975-ben Londonba küldte, hogy egy ottani sejtnek tartson képzést a labormunkálatokból és segítse munkájukat hamis iratok elkészítésével. Itt találkozott először Carlossal, akit nem tartott szimpatikus személyiségnek. Annak ellenére tudta, hogy Weinrich élettársa, Carlos megpróbálta „elcsábítani” a sötétkamrában. Magdalena ekkor még visszautasította a férfi közeledését. Ekkortól már a Forradalmi Sejtek mellett a NFPP nevű szervezet számára is készített hamis útleveleket, illetve kisebb futár és küldönc feladatokat is ellátott. Miután Carlos és Weinrich az OPEC miniszterek elleni támadás után szakított a NFPP-el és megalakították az Arab Forradalom karja nevű szervezetet, természetes volt, hogy Magdalena Kopp is velük tartott.

---

²⁶⁴ BÖSE, Wilfried: 1949 – 1976: Német szélsőbaloldali terrorista, a Forradalmi Sejtek alapítója. Részt vett a már korábban említett Entebbei repülőgép eltérítésben. Az izraeli kommandósok a túsztmentés során lelőtték.

²⁶⁵ Forradalmi Sejtek, Revolutionäre Zellen, röviden RZ. A szervezet az 1970-es évek elején jött létre, 1973 és 1995 között volt aktív. Magukat városi gerillacsoportként definiálták, Nyugat-Németországban azonban az egyik legveszélyesebb baloldali terrorcsoportként tartották nyilván. A Sejtek 186 merényletért vállalták a felelősséget.

²⁶⁶ SCHRÖM Oliver: A Sakál árnyékában. Carlos és a nemzetközi terrorizmus. Kariosz kiadó 2003. p. 31-40

²⁶⁷ KOPP Magdalena: Die Terrorjahre, mein leben an der Seite von Carlos (Terrorévek, az életem Carlos oldalán), Deutsche Verlags-Anstalt, 2007., p. 90-101

1979. év elejétől kezdődően egyre több időt töltött a szervezet Magyarországon. Miután Carlos minden alkalmat kihasználta, hogy Weinrichet különböző feladatokkal külföldre küldje, a Vend utcában sikeresen elcsábította Magdalena Koppot. Johannes Weinrich gyakorlatilag szó nélkül vette tudomásul, hogy egyik napról a másikra az élettársa Carlos szeretője, majd később felesége és gyermeke (Rose) anyja lett.²⁶⁸ A magyar terrorelhárítás úgy jellemezte lengyel partnerszolgálatának, hogy Carlos megbízásai alapján több országban is folytatott előkészítő megbeszéléseket a csoport anyagi és egyéb támogatásainak megszerzése érdekében.²⁶⁹

1982-ben a francia hatóságoknak sikerült elfogniuk Magdalena Koppot Párizsban egy parkolóházban. Az asszonytól és Bruno Breguet²⁷⁰ (fedőneve a szervezetben Luca) svájci állampolgárságú társánál öt kilogramm robbanóanyagot találtak a rendőrök. Mivel az eljárás során nem tettek vallomást arra vonatkozólag, hogy mire használták volna fel a robbanóanyagot, ezért terrorizmus miatt nem, csak illegális robbanóanyag kereskedelem miatt ítélték el őket. Lily és Luca kiszabadítása, szabadon bocsátása érdekében Carlos megfenyegette Franciaországot. Mivel a francia hatóságok a fenyegetéseit – bár komolyan vették – de nem teljesítették, Carlos 1982 és 1983 között több terrorcselekményt is végrehajtott Franciaországban, illetőleg francia érdekek ellen. Kopp a büntetését letöltve, 1985-ben szabadult. Ezt követően Carlossal többnyire a Közel-Keleten (többnyire Damaszkuszban) élt.²⁷¹

Ahogy 1990 után egyre inkább fogyott a levegő Carlos és szervezete körül, a Sakál úgy döntött, hogy Magdalena és kislányuk Rose már nincsenek biztonságban mellette. A döntésében azonban legalább akkora szerepet játszott, hogy szeretőket tartott, és jobbnak látta, ha Kopp nincs a közelében. 1991-ben végül Venezuelába, Caracasba költöztette családját. Magdalena nem érezte jól magát Latin-Amerikában. Ebben közrejátszott az is, hogy bár Carlos testvérei és azok családja élvezte a terrorizmusból származó pénzt, lenézték és terroristának nevezték Lilyt. Carlos

---

²⁶⁸ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 1-én, illetve 2013. október 9-én.

²⁶⁹ A lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottsága: IPN BU 01304/363 OI-1209; Spis 415 poz.377, p. 12

²⁷⁰ Henri Richoz svájci állampolgár. Carlos terrorszervezetének tagja, fedőneve Luca. Korábban NFPP szervezetnek volt a tagja. 1970 és 1977 között terrorizmus miatt Izraelben börtönben volt. Forrás: A lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottsága IPN BU 01304/363 OI-1209; Spis 415 poz.377, p.155

²⁷¹ KOPP, Magdalena: Die Terrorjahre, mein leben an der Seite von Carlos (Terrorévek, az életem Carlos oldalán), Deutsche Verlags-Anstalt 2007., p. 141-150

elfogása után egy évvel, 1995 végén költözött vissza lányával Venezuelából Németországba és Ulmban telepedtek le.²⁷² 2015-ben halt meg Frankfurtban.

3.4 Johannes Weinrich

Carlos legfontosabb bizalmasa 1947-ben született a nyugat-németországi Brakel kisvárosában. A hidegháború idején az egyik legkeresettebb német származású terrorista volt. Diákként hatottak rá a szélsőbaloldali eszmék. Ennek köszönhetően már az 1960-as évek legelején Frankfurtban szervezett tömegdemonstrációkat a vietnámi háborúellenes tiltakozás formájaként. Ezek a tüntetések gyakran torkoltak erőszakba, összetűzésbe a rendfenntartó erőkkel. Ekkor, a szélsőbaloldali mozgalmi élet során ismerkedett meg a korábban már említett Wilfried Böse-vel, akivel közösen alapították meg a „Vörös Csillag” könyvkiadót, melynek Weinrich lett az ügyvezető igazgatója. A könyvkiadó szélsőbaloldali könyveket terjesztett, és a terrorra, mint a világforradalom eszközére tekintettek. 1972-ben ismerkedett meg Magdalena Koppal, aki ekkor kezdett el dolgozni a Vörös Csillagnál. Szerelmi viszony alakult ki közöttük, mely 1979-ig tartott, amikor is Carlos „elszerette” tőle a lányt. Közben Böse-vel megalapították a Forradalmi Sejtek nevű szélsőbaloldali terrorszervezet. A terrorszervezet gyorsan kapcsolatba került a Vörös Hadsereg Frakcióval (RAF), melynek kapcsolatai révén közel kerültek más, arab terrorszervezetekhez. Weinrich így jutott el kiképzésre Dél-Jemenbe, ahol többek között megtanították számára a fegyverkezelést és a robbanóanyagok használatát is.²⁷³ 1972-ben került kapcsolatba először a Sakállal, amikor a Forradalmi Sejtek nevében Londonba utazott egy akcióra felkészülni.

Az 1975-ös Párizsi Orly repülőtér elleni merénylet során Weinrichnek már fontos szerepet szánt Carlos. A feladata az volt, hogy a terrortámadás elkövetéséhez használt személygépkocsit bérelje ki hamis okmányokkal. A közös francia-nyugatnémet rendőrségi nyomozás során még abban az évben eljutottak hozzá a nyomozók. Sikeres rajtaütést követően le is tartóztatták, és bűnszervezet támogatása

---

²⁷² KOPP, Magdalena: Die Terrorjahre, mein leben an der Seite von Carlos (Terrorévek, az életem Carlos oldalán), Deutsche Verlags-Anstalt 2007., p. 266-285

²⁷³ Mitteldeutsche Zeitung 2003.03.05., <https://www.mz.de/deutschland-und-welt/politik/portrat-johannes-weinrich-3051263>(letöltve: 2022.02.10.)

miatt 3 év börtönre ítélték.²⁷⁴ Tekintettel arra, hogy a kihallgatásai és börtönévei során nem árulta be társait, kiérdemelte a Sakál bizalmát is.

Szabadulását követően csatlakozott Carloshoz és frissen alapított terrrorszervezetéhez. Ő lett Carlos Európáért felelős helyettese. A magyar terrorelhárítók úgy jellemezték, hogy Carlos legaktívabb társa, aki a terrrorszervezetben aszinte teljes jogú helyettese. Önálló tárgyalások lefolytatására is rendelkezik felhatalmazással. Ő irányítja és szervezi a Líbiából irányuló fegyverszállítást Dél-Jemenbe illetve Tripoliba. Carlos összekötőjeként kapcsolatot tart a Tripoli vezetői körökkel, és a terrrorszervezet számára anyagi támogatást nyújtó iraki baloldali vezetőkkel. A korabeli magyar elhárítás adatai szerint 1980. január elején tárgyalásokat folytatott egy bizonyos „SALEH” őrnaggyal, a líbiai titkosszolgálat egyik vezetőjével, a csoport feladataira, anyagi és fegyver ellátására vonatkozó kérdésekben. A beszerzett adatok alapján a magyar terrorelhárítók azt feltételezték, hogy egy nyugatnémet terrrorszervezetről (a Forradalmi Sejtekről) vált le, melynek vezetője is volt, majd csatlakozott a Carlos által vezetett nemzetközi terrrorszervezethez. Ennek ellenére a Carlos csoportban is maximálisan képviselte a nyugatnémet terrorizmus politikai érdekeit és céljait. Megerősített információk alapján a szervezet hírszerzőjeként is tevékenykedik.²⁷⁵ Ezt támasztja alá, egy megbeszélése Helmut és Günther fedőnevű személlyel (személyazonosságuk ismeretlen), melyet a STASI rögzített. A beszélgetés során Weinrich a Helmut fedőnevű férfi szemére veti, hogy legtöbb általa adott információ használhatatlan, csak ködösítés, nem precíz, nem ellenőrizhető vissza. Így a szervezet nem tud a célpont biztonsági övezeteihez közel kerülni. Helmut azzal védekezett, hogy csak a forrásai védelme miatt nem tud pontosabb információkkal szolgálni.²⁷⁶

Számtalan terrortámadás elkövetésért közvetlenül, vagy a megtervezéséért felelős. Miután a szervezetet az 1980-as évek végére minden kelet-európai országból kiszorították, Weinrich Carloshoz hasonlóan a Közel-Keletre utazik, ahol különböző országokban él hosszabb-rövidebb ideig. A német újraegyesítést követően elkezdték átvizsgálni a STASI aktákat. Ennek következtében 1991 év végén a Berlieni ügyészség nemzetközi elfogatóparancsot ad ki ellene. 1994. június 1-jén fogták el végül Jemenben, és 3 nappal később ki is adták a német Szövetségi Bűnügyi Rendőrségnek

---

²⁷⁴ SCHRÖM, Oliver: A Sakál árnyékában. Carlos és a nemzetközi terrorizmus (Kairosz Kiadó 2003.) p. 31-40

²⁷⁵ BStU: MFS HA XXII 19990, p. 203-204

²⁷⁶ BStU: MFS HA XII 19687, p. 94

(BKA). Jelenleg is életfogytig tartó szabadságbüntetését tölti Németországban 6 rendbeli gyilkosság és 22 rendbeli gyilkossági kísérlet miatt.²⁷⁷

3.5 A Kőolaj-exportáló Országok Szervezetének miniszterei elleni támadás Bécsben

Természetesen képtelenség felsorolni valamennyi olyan terrorakciót, amelyet Carlos tervezett vagy hajtott végre. A legismertebb, az igazi hírnevet meghozó terrortámadásának említése azonban mindenképpen szükséges, amivel egyrészt ezen keresztül a Sakál lényét, gondolkodás módját és motivációit jobban megismerhetjük. Másrészt a terrortámadás hatására hozták létre a szomszédunkban, Ausztriában a terrorhelyzetek kezelésére és felszámolására alkalmas különleges egységet a Cobra kommandót²⁷⁸ a csendőrség szervezetrendszerén belül. Eddig az esetig ugyanis ilyen különleges képességű, terrorhelyzetek kezelésére alkalmas rendvédelmi erővel az osztrákok sem rendelkeztek.

1975. december 21-én, Carlos az NFPF tagjaként, Moamer Al-Kadhafi²⁷⁹ líbiai diktátor megbízásából hattagú terrorista kommandójával behatolt az OPEC²⁸⁰ bécsi székházba. Az akciót Kadhafi azért tervezte, mert szerinte a szaúdi kormány szándékosan alacsonyan tartotta a kőolaj árát, és ezzel nagyon nehéz helyzetbe hozta líbiai gazdaságát. A terrorakcióval Carlosnak likvidálni kellett volna Ahmed Zaki Jamani sejket, a szaúdi uralkodó család tagját, aki egyben az olajminiszter is volt. Ezzel büntette volna Kadhafi az engedetlen, vele szóba nem álló szaúdi kormányzatot. A sejk halála egyébként az NFPF-nek is érdekében állt, mert álláspontjuk szerint a szaúdi kormányzat csak Jasszer Arafat²⁸¹ Palesztinai Felszabadítási Szervezetét²⁸² (PFSZ) támogatta, az ő szervezetüket nem. Az akció másik célpontja Jamshid Amouzegar iráni

---

²⁷⁷ Mitteldeutsche Zeitung 2003.03.05., <https://www.mz.de/deutschland-und-welt/politik/portrat-johannes-weinrich-3051263> (letöltve: 2022.02.10.)

²⁷⁸ Cobra Einsatzkommando – Kobra Bevetési Egység - az osztrák rendőrség (korábban csendőrség) terrorelhárító különleges alakulata. Az egység működéséről, felépítéséről és történetéről bővebben: <https://www.bmi.gv.at/207/> (letöltve: 2022.02.11.)

²⁷⁹ Moamer al-Kadhafi (1942 – 2011) – líbiai diktátor, aki katonai puccsal került hatalomra. Megtartotta ezredesi rendfokozatát, egyébként semmilyen formális tisztséget nem viselt.

Bővebben: http://www.afrikatanulmanyok.hu/htmls/moamer_kadhafi.html (letöltve: 2022.02.11.)

²⁸⁰ Organization of the Petroleum Exporting Countries, Kőolaj-exportáló Országok Szervezete.

²⁸¹ Jasszer Arafat (1929 – 2004): palesztin vezető, politikus, 1996-tól haláláig a Palesztin Autonóm Hatóság elnöke, a PFSZ vezetője, a Fatah terrorszervezet alapítója. Életéről, munkásságáról bővebben: FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián: Arafat, Maxim Kiadó Szeged, 2003.

²⁸² Palesztinai Felszabadítási Szervezet (PFSZ) – palesztin félkatonai szervezet, melynek célja Palesztina felszabadítása, a zsidók kiűzése. A szervezet vezetője és egyik alapítója Jasszer Arafat volt.

miniszter volt, akinek azért kellett volna meghalnia, mert a síita Irán, és a gyűlölt sah Mohammad Reza Pahlavi belügyminisztere volt. Carlos egyébként vállalta, hogy a két minisztert személyesen végzi ki. Az épületbe behatoló terrorista kommandó túsul ejtette az ott tárgyaló minisztereket, miközben több embert megöltek. Az épületet megpróbálta szinte azonnal visszafoglalni az osztrák rendőrség, de a kiérkező rendőrökre Carlosék kézigránátokat dobtak. Emiatt a rendőrség kénytelen volt visszavonulni és megkezdeni a tárgyalásokat a bent tartózkodó terroristákkal.²⁸³

*„Mondja meg nekik, hogy Venezuelából jöttem, és a nevem Carlos. Mondja meg nekik, hogy én vagyok a híres Carlos. Ők már ismernek engem.”*²⁸⁴ E szavakkal kezdődött meg az alkudozás az épületben lévő túsok életéről Carlos és az osztrák hatóságok között. Mivel Carlos egyszerű rendőrökkel nem volt hajlandó tárgyalni, ezért a tárgyalások gyorsan elakadtak. Az osztrák hatóság (nemzetközi nyomásra is) engedélyezték, hogy az Irak Bécsi Nagykövetségének ideiglenes ügyvivője közvetítse a tárgyalásokat a felek között. Carlos első, angol nyelven megfogalmazott követeléseit (ugyanazt francia nyelven is megfogalmazta és lediktálta a titkárnőnek) egy túsul ejtett titkárnő írta le, mely a következő volt:

„ Az osztrák hatóságoknak:

Túsként tartjuk fogva az OPEC konferencia résztvevőit. Követeljük, hogy közleményünket mostantól fogva minden két órában olvassák fel az osztrák rádió és televízió adásaiban.

Szerezzenek továbbá egy nagy buszt, elfüggönyözött ablakkal, amely holnap reggel 7 órakor a bécsi repülőtérre visz minket, ahol egy feltankolt DC9-es álljon készenlétben, háromtagú legénységgel a fedélzetén, hogy eljuttasson minket és túsainkat úticélunkhoz.

Bármilyen késedelemmel, provokációval vagy felhatalmazás nélküli intézkedéssel a túsok életét veszélyeztetik.

Az Arab Forradalom Karja

*Bécs, 1975. december 21.*²⁸⁵

---

²⁸³ LISZKAI László: Carlos szerint a világ (Szemtől szemben a Sakállal), Rebox Kft. 2017., p. 120 - 129.

²⁸⁴ Carlos, az osztrák rendőrség közvetítőjéhez intézett szavai közvetlenül a támadás után: FOLLAIN John: Carlos a Sakál, Gulliver Könyvkiadó 2001., p. 86

²⁸⁵ FOLLAIN John: Carlos a Sakál, Gulliver Könyvkiadó 2001., p. 95-96

Az értekezés szempontjából azért is jelentős ez a levél, mert terrorcselekménye elkövetésekor első ízben kezdte használni Carlos az akkor már saját szervezeteként tervezgetett Arab Forradalom karja elnevezést.

Az osztrák hatóságok teljesítik Carlos követeléseit, bár nincsenek könnyű helyzetben. Úgy kell megvédeni a túsok életét, testi épségét és megakadályozni a további vérontást, hogy közben ne sodródjanak bele egy több nemzetközi szereplős és bonyolult közel-keleti konfliktusba. Bruno Kreisky²⁸⁶ kancellár végül nemzetközi politikai egyeztetéseket követően engedélyezi, hogy a Sakál és terrorista kommandója elrepüljön a túsokkal Bécsből. akiket aztán el is hurcolt először Líbiába. itt azonban nagyon hamar a tudtára adták, hogy annak ellenére, hogy Kadhafi bízta meg a terrortámadás végrehajtásával, nem látják szívesen őket Tripoliban. Ennek oka nyilván a terrorakcióra érkezett igen heves nemzetközi reakciók voltak a korábban barátinak tartott arab államok részéről is. Tripoliból Algériába repültek, ahol bár megadták a DC9-esnek a leszállási engedélyt, szintén Carlos értésére adták, hogy Algírban sem maradhatnak, tovább kell állniuk. A csoport a terveik szerint Bagdadba repült volna tovább, de a repülőgép hatósugara ahhoz nem volt elegendő, így Tunézia felé vették az útirányt. Mivel a tuniszi kormányzat megtagadta tőlük a leszállási engedélyt, nem volt más választásuk, mint visszatérni Algírba. Az algériai kormány végül rávette Carlost, hogy politikai menedékjogért cserébe engedje el a túsait.²⁸⁷ Mivel Carlos az akció során nem követte az NFPF utasításait száműzték a mozgalomból. Nem végezte ki ugyanis sem a szaúdi, sem az iráni minisztert. Carlos nagylelkűségének nagyon is racionális oka volt. A szaúdi és iráni kormányzat több pénzt adott a két minisztere életéért, mint amennyit Carlos kapott a halálukért Kadhafitól. A szakítás következtében alapította meg a Sakál a saját szervezetét, az „Arab Fegyveres Küzdelem Szervezete – Az Arab Forradalom Karja” nevű terrorszervezetét.

---

²⁸⁶ Bruno Kreisky (1911 – 1990) - osztrák szociáldemokrata politikus. 1959-től 1966-ig Ausztria külügyminisztere, majd 1970-től 1983-ig szövetségi kancellárja volt. A második világháború utáni korszakban hozzá kötődik Ausztriában a kancellári hivatalban eltöltött leghosszabb idő. Életéről bővebben: https://www.parlament.gv.at/WWER/PAD_00969/index.shtml (letöltve: 2022.01.12.)

²⁸⁷ LISZKAI László: Carlos szerint a világ (Szemtől szemben a Sakállal), Rebox Kft. 2017., p. 131 - 136.

3.6 Arab Fegyveres Küzdelem Szervezete – Az Arab Forradalom Karja

Carlos az arab nacionalista mozgalmakkal szakítva a nyugat-európai szélsőbaloldali, marxista terrorszervezetekkel került szorosabb kapcsolatba²⁸⁸, így hamarosan Kelet-Berlinbe költözött. A keletnémet kormányzat első reakciója az volt, hogy a Sakált le kell tartóztatni, azonban a titkosszolgálatok taktikailag hibásnak ítélték meg ezt a döntés. Érvelésük gyakorlatilag megegyezett a magyar állásponttal (melyet később részletesen kifejték). A keletnémet titkosszolgálat azon az állásponton volt, hogy az országuk nem tagja az Interpolnak, Carlos ellen nincs érvényben hatályos nemzetközi körözés. Ráadásul a Sakál dél-jemeni diplomata útlevelet használt a beutazásához, így a keletnémetek könnyen diplomáciai viszályba bonyolódhattak volna egy baráti szocialista országgal. tekintettel az összes körülményre, a keletnémet kormány is azt az utat választotta, hogy totális megfigyelését rendelték el Carlosnak és társainak.²⁸⁹ A megfigyelés kiterjesztették a vele és embereivel kapcsolatba lépőkre is. Ekkor nyitották meg a keletnémet állambiztonsági szolgálóak a SEPARAT fedőnevű operatív aktát, melynek nyíltá tett dokumentumait kutatni lehet a német STASI levéltárban a BStU-ban.

Időközben több terrortámadás és gépeltérítés (pl.: Entebbe) is történt melyet vagy arab nacionalista, vagy szélsőbaloldali terrorszervezetek követtek el. A hatóságok, de főleg a média ezek egy része mögött – tekintettel az OPEC miniszterek elleni támadásra - akkor is Carlost látta vagy sejtette, amikor ezekhez az akciókhoz valójában tényleg nem volt közvetlenül köze a Sakálnak.²⁹⁰ A terroristát nem zavarta, hogy őt gyanúsítják ezekkel a támadásokkal. Mivel rendkívül hiú ember volt, ezért még hízelgett is személyiségének, hogy szinte minden terrortámadás mögött őt látják. Igyekezett is ezt a helyzetet a saját malmára hajtani, a legtöbb anyagi hasznot kihozni

---

²⁸⁸ Például a Baader-Meinhof csoporttal, és a későbbi Vörös Hadsereg-frakcióval.

²⁸⁹ SCHRÖM, Oliver: A Sakál árnyékában (Carlos és a nemzetközi terrorizmus) Kairosz kiadó 2002, p. 181-187

²⁹⁰ Tipikus példa erre az 1976 június 27-én történt repülőgép eltérítési akció. mint ismeretes a Palesztin Népi Felszabadítási Front és a német Forradalmi Sejték nevű szervezet két-két tagja Athénban feljutott az Air France 139-es Tel-Avivból Párizsba tartó járatára, és hatalmába kerítette a gépet. A terroristák először a líbiai Bengázi városába repültek, ahol feltöltötték üzemanyaggal a gépet, majd tovább indultak Uganda fővárosa Entebbe felé. A túszhelyzetet végül július 4-én az Izraeli Védelmi Erők kommandósai hihetetlen szakmai bravúrral oldották meg úgy, hogy élve szabadítottak ki 120 túszt. A tús szabadító akcióban körülbelül 40 ugandai katona és 6 terrorista halt meg, míg a civilek közül hárman veszítették életüket a repülőter termináljában vívott tűzharcok során. Izraeli oldalról egyetlen ember, az osztag parancsnoka, Jonatan Netanjahu alezredes esett el, miután egy orvlövész lelőtte őt a repülőter irányítótoronyából. Az esetről bővebben: STEVENSON William: 90 perc Entebbében, Fabula kiadó Budapest, 1990.

belőle. Miután megalapította ugyanis a saját terrorszervezetét, körbejárta elsősorban a közel-keleti és a volt szocialista országokat, hogy a kormányaiknak illetve azok titkosszolgálatának felajánlja szolgálatait.

1976-tól kezdődően tehát a Sakál és a szervezete egyrészt abból élt, hogy külföldi titkosszolgálatok (de előfordult, hogy magánszemélyek is) megbízása alapján hajtottak végre támadásokat, merényleteket, terrorcselekményeket. Másrészt jól jövedelmezett az is, hogy államokat vagy üzletembereket, politikusokat zsaroltak azzal, hogy ha nem támogatják az „ügyet”, akkor az érdekeltségeik ellen is történhetnek terrortámadások. Harmadsorban olyan illegális tevékenységbe is kezdtek, mint például az illegális fegyverkereskedelem és csempészet. Adatok vannak arról, és ezekről később részletesen beszámolok, hogy Carlosék fegyvereket adtak el olyan terrorszervezeteknek, mint az ETA²⁹¹ vagy az IRA.²⁹² Így kerülhettek fel a szervezet célpontjai közé közel-keleti valamint nyugat-európai célpontok egyaránt. Ki kell azonban azt is emelnünk, hogy a szervezet franciaországi akcióiban azonban már jelentős szerepet játszott az is, hogy feleségét, Magdalena Kopp-ot 1982 februárjában a francia hatóságok letartóztatták. A terrortámadásokat (pl.: Superphénix-atomerőmű ellen végre támadások vagy TGV-szerelvények felrobbantása) már Kopp kiszabadítása érdekében hajtotta végre. A nőt a véres terrorcselekmények hatására sem adták ki, engedték el a franciák.

3.7 A Sakál elfogása

Az 1980-as évek végére a világpolitikai rendszer kezdett teljesen megváltozni, átalakulni. A keleti blokk országai gazdaságilag jelentősen meggyengültek. Már nem a világforradalom és kommunista eszmék győzelme, hanem az országaikban zajló társadalmi átalakulások, a saját túlélésük foglalkoztatta őket a legjobban. Továbbá az a körülmény, hogy a lehető legjobb kapcsolatokat ápolják a nyugati országokkal, ahonnan a segélyeket és támogatásokat kapták a kommunista rendszerük

---

²⁹¹ ETA (Euskadi ta Askatasuna) - Baszkföld és Szabadság - Baszk nacionalista függetlenségi mozgalom, terrorszervezet Spanyolországban és részben Franciaországban. A szervezet célja Baszkföld Spanyolországtól való teljes függetlensége. A témáról bővebben: TÜRK Attila: Hősök vagy terroristák, Anno Kiadó Budapest, 2008.

²⁹² IRA (Irish Republican Army) – Ír Köztársasági Hadsereg – Egy elsősorban katonai jellegű, baloldali, nacionalista ír republikánus terrorszervezet, amely Észak-Írország az Egyesült Királyságból való teljes kiszakadásáért, illetve annak Írországgal történő egyesüléséért harcolt katonai, majd később politikai eszközökkel is. Bővebben: ZICHERMAN István: Az IRA története, Anno Kiadó Budapest, 2009.

fenntartásához. Éppen ezért azok a kelet-európai országok, melyek korábban megbízást, menedéket és támogatást adtak Carlosnak és terrorszervezetének, egymás után tiltották ki a csoport tagjait a saját országukból. Hiba kért, követelt, sőt fenyegetett a Sakál, s korábbi kelet-európai támogatói hajthatatlanok voltak. Egymás után mondták ki az „ítéletet”, nincs helye Carlosnak és terrorista szervezetének a kelet-európai országokban. Ez azért is érintette nehezen a Sakált, mert bizonyos kelet-európai országban (pl.: Csehszlovákia, Magyarország, Kelet-Németország) maradtak titkos bankszámláin pénzüsszegek²⁹³. Ezekhez pedig a társadalmi és politikai átalakulások miatt már nem jutott hozzá. Újabb megbízások nagyon ritkán érkeztek a közel-keleti partnereitől is, ezért Carlos egyre nehezebb helyzetbe került. Még Moszkvában sem látták szívesen: *„Tudomásul kellett vennünk, hogy elárultak minket. Andropov²⁹⁴ egyik helyettese jött ki elénk reptérre, - akkor éppen Magdalenával utaztam - és közölte velünk, hogy ezentúl még tranzitnak sem használhatjuk a Szovjetunió repülőtereit. Ki lettünk tiltva a térségből. Moszkva elárult minket, elárulta a kommunizmus ügyét. Tovább kellett állnunk és máshonnan folytatni a harcunkat.”*²⁹⁵

Miután a kelet-európai országokban már nem maradhatott, az 1980-as évek végén Carlos Szíriába és Jordániába ment így Damaszkuszban illetve Ammanban telepedett le a rezsim vendégeként. 1992-ben a Sakál Szudánba menekült, mert tudomására jutott, hogy a német kormány titkos tárgyalásokat kezdett a szíriai és a jordániai kormánnyal²⁹⁶ kiadatása érdekében. A kelet-afrikai ország gyűjtőhelye lett a menedéket kereső terroristáknak, mert mint tudjuk pl. ebben az időben Oszama bin Laden is ott talált magának és családjának oltalmat. A francia kormány azonban titkos tárgyalásokba kezdett a szudáni kormánnyal is a Sakál kiadatása érdekében. Szudán nem akart nyílt konfrontációt sem a franciákkal, sem Carlossal, ezért beleegyezett, hogy a franciák „kilopják” Carlost az országból.

1994. augusztus 14-én Carlos orvosi kezelésre ment, innen rabolták el francia ügynökök és vitték Franciaországba, ahol 1997-ben állították bíróság elé és életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték.²⁹⁷ Elvileg 2012-ben kérhette volna, hogy feltételesen

---

²⁹³ FOLLAIN John: Carlos a Sakál, Gulliver Könyvkiadó 2001., p. 196-198

²⁹⁴ Jurij Vlagyimirovics Andropov orosz nemzetiségű szovjet politikus, a Szovjetunió Kommunista Pártja főtitkára 1982-1984 között.

²⁹⁵ Carlos írásbeli válasza a Liszikai Lászlóval a börtönbe beküldött kérdéseimre. Párizs, 2021.09.11.

²⁹⁶ Európából történő száműzetését követően Carlos Szíriába, majd Jordániába, onnan pedig Szudánba menekült.

²⁹⁷ SCHRÖM, Oliver: A Sakál árnyékában (Carlos és a nemzetközi terrorizmus) Kairosz kiadó 2002, p. 280-292.

szabaddá helyezzék, de 2011 decemberében az 1982–83-ban elkövetett merényletekért²⁹⁸ újabb életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte a héttagú terrorizmusellenes bíróság.²⁹⁹ Az ítélet ellen Carlos fellebbezést nyújtott be, azonban 2013-ban a fellebbviteli eljárás során is életfogytiglani börtönbüntetés lett az ítélet. Legutóbb 2021. szeptember 23-án ítélték újabb életfogytiglani börtönbüntetésre a párizsi Drugstore Publicis bevásárlóközpont ellen 1974-ben végrehajtott kézigránátos robbantása miatt, melyről korábban már ejtettem szót. A nyomozóhatóság és a vádat képviselő ügyész felhasználta a volt kommunista országok archívumait is a vádirat elkészítéséhez, Carlos azonban a tárgyalások során folyamatosan kétségbe vonta ezeknek a dokumentumok hitelességét.

3.8 A magyar terrorelhárítás megalakulása és működése

Az előbbiekből kitűnt, hogy a nemzetközi terrorizmus nem kerülte el hazánkat, nem tudtuk tőle és hatásaitól függetleníteni magunkat. Szükségessé vált tehát egy olyan egység felállítása, mely operatív eszközök és módszerek alkalmazásával fel tudja venni a küzdelmet mind a hazai, mind a nemzetközi terrorizmus ellen. Az a szakmai döntés született, hogy a II. Csoportfőnökségen belül, a 8. Osztályon létrehoznak egy kisebb csoportot, és ennek lesz a feladata, hogy a terroristákat, illetve a terrorista akciókat felderítése, valamint elhárítsa. Az osztály feladata volt egyébként már évek óta a külföldi, terrorszervezeteket és terroristákat érintő hírigények megválaszolása és feldolgozása is. Ezen kívül hozzájuk tartozott a határforgalom ellenőrzésének felügyelete, a turizmus felügyelet és a KEOKH is. Teljesen logikusnak tűnt tehát az a szakmai lépés, hogy ennek az osztálynak a keretein belül hozzák létre a terrorelhárító csoportot is.

A terrorelhárító egység vezetőjének Dr. Varga József ezredest nevezték ki. „...1978. év elején kaptam Rédei Miklós³⁰⁰ tábornoktól, a II. Csoportfőnökség vezetőjétől egy halom papírt az eddigi esetekről, választhattam magam mellé két

---

²⁹⁸ A merényletekben összesen 11 ember vesztette életét.

²⁹⁹ Az új életfogytig tartó büntetésből legalább 18 évet le kell töltenie, ez a Franciaországban kiszabható legharibb ítélet.

³⁰⁰ Rédei Miklós vezérőrnagy, a II. Csoportfőnökség vezetője, illetve a III. Főcsoportfőnökség helyettes vezetője 1977-1988 között, nyugdíjazásáig.

https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID,P13_OBJECT_TYPE:956795,ELETRAJZ (letöltve: 2020.09.12.)

*embert és ettől kezdve mi lettünk a magyar terrorelhárítás ...*³⁰¹ Az ezredes elmondta, továbbá azt is, hogy az addig terrorral kapcsolatos ügyekben keletkezett iratok egy dossziéba voltak belerakva. A III. Főcsoportfőnökség minden szolgálati ágától, a hírszerzéstől az elhárításig, beleértve a nemzetközi jelzéseket és megkereséseket is, mindenki beküldte a terrorizmussal kapcsolatos anyagait. Ezeket egy dossziéba befűzték, de igazából nem volt gazdája, senki sem rendszerezte. A csoport megalakulása után ez megváltozott. Maga mellé vette két tehetséges, jó eszű munkatársát, Szécsi Ferencet és Szabó Miklóst, és elkezdtek a dossziét rendbe rakni, rendszerezni. Szabó Miklós ráadásul nagyon érdeklődött és értett a „modern”, technikai dolgokhoz, ami a későbbi munkáik során is gyakran hasznukra vált. Teljesen a nulláról kellett indulniuk, hiszen még a működésüket elrendelő, jóváhagyó és szabályozó belügyminiszteri parancsot, illetve belügyminiszteri-utasítást (a belügyminiszteri parancs végrehajtásáról) is maguknak kellett megírni. Ez kétségtelenül azzal az előnnyel is járt, hogy azokat a saját szakmai elképzeléseik szerint formálhatták.

Később aztán már formát is adtak a csoportnak, és még 1978-ban fent említett belügyminiszter-helyettesi utasításban rögzítették a csoport működését, feladatait és hatáskörét. A létszámot fokozatosan megemelték, és a 8. Osztályon belül először alosztályként, majd később önálló osztályként³⁰² működtek. Az alosztály, majd az osztály vezetője 1990-es nyugdíjazásáig Dr. Varga József ezredes volt.

Bár nem Carlos és szervezete volt az egyetlen terrorista illetve terrorcsoport volt az egyetlen, akikkel a terrorelhárító osztálynak foglalkoznia kellett, de Varga ezredes szerint kétségtelenül ők jelentették a legnagyobb szakmai kihívást. *„Folyamatosan és fokozatosan, ahogy dolgoztuk a csoportot, úgy tanultuk meg menet közben a terrorelhárító szakmát. A saját területén mindenki képzett elhárító tiszt volt. Egészen eddig azonban fogalmunk sem volt arról, hogyan működik egy terrorszervezet. De Carloson keresztül ennek a munkának minden részletét meg lehetett ismerni, hiszen központi szerepet játszott az európai terrorizmusban.”*³⁰³ Hagyatkozniuk kellett és hagytakoztak is a nemzetközi együttműködésre. Minden évben terrorizmus témakörben a baráti szocialista országoknak (NDK, Csehszlovákia,

---

³⁰¹ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 9-én.

³⁰² 10. Terrorellenes Osztály

³⁰³ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

Lengyelország, Szovjetunió és Bulgária) tájékoztatót küldtek a magyar terrorhelyzetről. Ezekben az adott baráti országra vonatkozó információkat is megosztották. Az azonnali fontos operatív értesítéseket természetesen soron kívül. Sokszor kaptak ők is anyagokat a felsorolt országoktól. Kivéve a Szovjetuniót, mert ők terror ügyekben soha sem válaszoltak a megkeresésekre. Az információkon kívül sem képzési, sem oktatási segítséget sem kaptak a Szovjetuniótól terrorelhárítási területen. A legjobb kapcsolata az osztálynak az NDK-val volt, tőlük is kapták a legtöbb információt és segítséget. A STASI és a III. Főcsoportfőnökség, ezen belül is a terrorelhárító osztályok együttműködését később bővebben is bemutatom. Az 1980-as évek elején a magyar elhárítás 10. Osztálya kezdeményezte valamennyi baráti ország titkosszolgálatánál, hogy fogjanak össze, fonják szorosabbra az együttműködést, annak érdekében, hogy országaikból Carlost és terrorszervezetét egyszerre szorítsák ki. A külföldi állambiztonsági szolgálatok szakmailag jó ötletnek találták a magyar elképzelést, támogatták.³⁰⁴ Azonban feltehetőleg a politikusok félelmei, bizonytalansága és határozatlansága miatt ez a kezdeményezés elbukott.

3.9 A Carlos-csoport tevékenysége hazánkban

Láthattuk, hogy az OPEC- miniszterek elleni támadást követően Carlos a világ egyik legkeresettebb, és a korszak legismertebb terroristájává vált. Főként a nyugatnémet és a francia titkosszolgálat vadászott rá és embereire. 1976 szeptemberében Carlos összetűzésbe keveredett egy szálloda pincérével, akit egy üveggel fejbe is vert. A jugoszláv elhárító szolgálat munkatársai őrizetbe is vették három napra. A jugoszláv és nyugatnémet titkosszolgálat alkudozni kezdett a kiadatásáról. A jugoszlávok csak abban az esetben adták volna ki Carlost Bonn-nak, ha ők cserébe átadnak Belgrádnak néhány, NSZK-ban élő horvát usztasát³⁰⁵. A nyugatnémet titkosszolgálat ebbe végül nem ment bele, így a jugoszlávok Bagdadnak

---

³⁰⁴ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

³⁰⁵ usztasák: Horvát Ifjúsági Mozgalomból alakult militáns szélsőjobboldali függetlenségi mozgalom volt a két világháború között. Céljuk a független Horvátország megalakítása, mely elérése érdekében több merényletet, terrorakciót is elkövettek. A mozgalomról bővebben: HAMERLI Petra: Az Usztasa Mozgalom terrorakciói és azok megítélése egy usztasa leszármazottjának szemével. A Magyar Hadtudományi Társaság Dél-dunántúli Tagozatának 15. éve, szerk.: Dávid Ferenc, Magyar Hadtudományi Társaság Pécs – Budapest, 2020

adták ki Carlost.³⁰⁶ Irakban gyorsan szabadon is engedték a Sakált, aki ott nyugodt, biztonságos keretek között élhetett tovább. Szabadságát minden bizonnyal a KGB-nek és a szocialista blokk bizonyos titkosszolgálatainak a közbenjárásának köszönhetette.³⁰⁷

Carlos bár biztonságos búvóhelyet talált a baráti, közel-keleti országokban (pl.: Szíria, Irak, Dél-Jemen), azonban a személyisége nem volt alkalmas arra, hogy gondtalanul és tétlenül éljen. Emellett sohasem bízhatott meg teljes mértékben az arab vendéglátóiban, hiszen nem tudhatta, hogy mikor adják ki a franciáknak vagy a németeknek több anyagi, vagy politikai hasznot remélve. Szüksége volt tehát megfelelő mennyiségű pénzre, megbízásokra, hogy fenntartsa az életszínvonalát, és ami számára sokkal fontosabb volt, a hírnevét. Egyik legfontosabb bázisa, mint említettem Dél-Jemen lett, ahonnan rengeteg anyagi és logisztikai (álnévre szóló diplomata útlevelek, fegyverek, robbanóanyagok, üzenetek diplomáciai futárpostaként történő szállítása, csempészése stb.) támogatást kapott. Ezt támasztja alá a BStU-ban talált anyag, melyet a magyar terrorelhárítás osztott meg az NDK-s partnerével. A dokumentumban leírták, hogy Dél-Jemen kelet-berlini nagykövete Ahmed Abdel Rajjeh szoros kapcsolatot ápol Carlos szervezetével. Ő az, aki intézi a terrorcsoport tagjainak a szükséges vízumokat, továbbá lehetővé teszi a követségen fegyverek tárolását, és hogy azokat diplomáciai csomagként szállítsák Nyugat-Berlinbe. Ezekhez az információkhoz Carlos feljegyzéseinek átvizsgálása során jutottak a magyar elhárítók.³⁰⁸

Oliver Schröm Magdalena Kopp-al készített interjúi alapján³⁰⁹ azt állítja, hogy Carlos és társai 1979. január 13-án³¹⁰ érkeztek első alkalommal Magyarországra, azzal a céllal, hogy hazánkban bázist, pihenőhelyet építsenek ki. Carlos kérdésemre válaszolva elmondta, hogy: *„Annak idején sokat utazgattunk Kelet-Európában. Kerestük a helyünket. Azelőtt én nem ismertem Budapestet. Az első utunk alatt, ha jól emlékszem valamikor 1979-ben, nagyon megtetszett nekem Budapest. Az emberek*

---

³⁰⁶ Lisztkai László szóbeli közlése 2020.08.29-én történt interjú során.

³⁰⁷ TARJÁN M. Tamás: 1994. augusztus 14. Carlos, a Sakál elfogása in: Rubiconline http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/1994_augusztus_14_carlos_a_sakal_elfogasa (letöltve: 2015.05.20.)

³⁰⁸ BStU: MfS+HA_XXII+19990_A, p. 000001

³⁰⁹ SCHRÖM Oliver, A Sakál árnyékában. Carlos és a nemzetközi terrorizmus (Kairosz Kiadó 2003.) p. 183.

³¹⁰ Az ún. Carlos-csoportban Magdalena Kopp volt felelős a nyilvántartások vezetéséért, a logisztikai támogatásért. Pontos nyilvántartást vezetett arról, hogy mikor, melyik országban és milyen hamis útlevéllel tartózkodtak, így nagy valószínűséggel a dátum helyes lehet.

*nagyon szimpatikusak, udvariasak és vendégszeretők voltak ...és nagyon jól lehetett enni, megszerettem a magyar konyhát”.*³¹¹

Ehhez egy bázislakásra volt szükségük, melyet Lily és Steve meg is talált Budán, a Vend utcában, egy kétemeletes villaépület földszinti lakásában, melyet azonnal ki is béretek. A villa tulajdonosa, L. Rudolf korábban az állambiztonsági szolgálatoknak dolgozott mint figyelő. A későbbiek folyamán az ezredesnek mindez nagyon jól jött, hiszen nem kellett sokáig győzködnie a tulajdonost, hogy segítsen a titkos kutatások során. L. Rudolf egyébként is rendszer megbízható káderei közé tartozott, hiszen a családnak komoly munkásmozgalmi múltjuk volt. Édesapja a Pártközpont Külügyi Osztályának volt a vezetője, és nagykövetségként is szolgált Brüsszelben.³¹² Vagyis elhárítói és pártvonalon is komoly kapcsolatrendszerrel rendelkeztek.

Dr. Varga József ezredes elmondása alapján erről a beutazásáról a magyar szolgálatoknak akkor még nem volt tudomása, csak a C-79-es akta megnyitása után dolgozták fel ezeket az adatokat. Varga ezredes elmondta továbbá, hogy a nyugatnémet bűnügyi rendőrség, a BKA³¹³ tájékoztatta a magyar elhárítást arról, hogy a Sakál és más terroristák hamis iratokkal hazánkban jártak. A Balaton partján a szolgálat egyik ingatlanában találkozott a BKA három tisztjével³¹⁴, akik informálták őt Carlos és más terroristák magyarországi beutazásairól, valamint arról, hogy gyakran nyaralnak a Balatonnál. Varga nem tudta megmondani, hogy a nyugatnémetek hogyan szerezték ezeket az információkat. A főnökei úgy küldték el a találkozóra, hogy meghagyták neki: „*beszélni beszélhetsz, de semmit sem mondhatsz!*”³¹⁵ Az információ azért is érdekes, mert bizonyíthatja azt, hogy a BKA (és/vagy BND) figyelte és nyomon követte Carlos mozgását. Ennek ellenére nem kísérelték meg elfogni. Varga ezredes szerint általános jelenség volt az ügy feldolgozása során, hogy bár a legtöbb elhárító szolgálat (akár keleti, akár nyugati) ismerte a Carlos álneveit, utazási szokásait, sőt folyamatosan megfigyelés alatt állt, bárhol járt, mégsem kísérelte meg elfogni senki. Olyan érzése volt, hogy mindenki a másik szolgálatra várt, hogy

---

³¹¹ Carlos írásbeli válasza a Liszkai Lászlóval a börtönbe beküldött kérdéseimre. Párizs, 2021.09.11.

³¹² Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

³¹³ BKA – Bundes Kriminalamt – Szövetségi Bűnügyi Hivatal

³¹⁴ Varga szerint elképzelhető, hogy nem BKA, hanem BND (Bundes Nachrichtendienst – Szövetségi Hírszerző Szolgálat) tisztjei voltak, BKA fedésben.

³¹⁵ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

történjen valami, de lehetőleg ne az ő országában.³¹⁶ Mindenki félt a következményektől, és senki sem akarta kitenni az országát, vagy az országa érdekeltségeit a szervezet és a Sakállal rokonszenvező más közel-keleti terrrorszervezetek bosszújának.

A Carlos csoport három legfontosabb tagjának (Carlos, Lily és Steve) magyarországi ismert beutazási adatai 1979 és 1982 közötti időszakban:

Carlos (a szervezetben használt, ismert fedőnevei: Carlos, Kamel, Mohsen, Salem, George, Elias, Jip)

Az állambiztonsági szolgálat által ismert álnév	Útlevelel szerinti nemzetiség	Útlevelel száma és típusa	Magyarországra történő beutazása és tartózkodása
Adil Fawaz Ahmed	dél-jemeni	dél-jemeni diplomata útlevelel, 001278	1979.07.23. - 07.25. 1979.07.31. - 08.04. 1979.08.27. - 09.02. 1979.10.04. - 11.13. 1980.05.15. - 07.01.
Fouad Salem Qader	ciprusi	ciprusi diplomata útlevelel, A-145846	1979.11.18. - 12.24. 1980.01.03. - 02.04. 1980.02.16. - 02.27. 1980.03.01. - 03.21. 1980.04.26. - 05.04.
Al-Bakri Mohsen Kassem	dél-jemeni	magánútlevelel, 058129	nincs adat
Khoury Michel	szír	szír diplomata útlevelel, 2518/80	1980.03.31. - 04.14. 1980.04.26. - 05.04. 1980.07.09. - 07.10. 1980.07.15. - 07.24. 1980.08.01. - 08.18. 1980.09.08. - 09.15.
Mohamed Ali Aedaros	dél-jemeni	dél-jemeni diplomata útlevelel, 001549	1980.08.23. - 08.30. 1980.09.22. - 10.07. 1980.10.08. - 10.11. 1980.10.18. - 10.27.

³¹⁶ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

			1980.11.27 - 1981 december végéig 1-2 hetes megszakításokkal gyakorlatilag folyamatosan Magyarországon tartózkodott ezen a néven 1982.02.20. -
--	--	--	--

Forrás: a BStU: MfS HA_XXII+19990_A (p. 189-195) valamint NEB: IPN BU 01304/363 OI-1209; Spis 415 poz.377, p. 3-11 adatai alapján saját táblázat, 2022

Kopp

Ismereteink szerint a szervezetben csak a Lily fedőnevet használta.

Az állambiztonsági szolgálat által ismert álnév	Útlevel szerinti nemzetiség	Útlevel száma és típusa	Magyarországra történő beutazása és tartózkodása
Abdul Qavi Mariam	dél-jemeni	dél-jemeni magánútlevel, C-028419	1979.01.13.-1980.02.04-ig 1-2 hetes megszakításokkal gyakorlatilag folyamatosan Magyarországon tartózkodott ezen a néven
Touma Maryam	szír	szír diplomata útlevel, 2518/80	1980.02.18.-1980 júliusáig 1-2 hetes megszakításokkal, gyakorlatilag folyamatosan Magyarországon tartózkodott ezen a néven
Schneider Grimhild	nyugat-német	nincs adat	nincs adat

Forrás: a BStU: MfS HA_XXII 19990_A (p. 196-202), valamint NEB: IPN BU 01304/363 OI-1209; Spis 415 poz.377, p. 12-20 adatai alapján saját táblázat, 2022

Megjegyzés: A fenti ismert hamis útlevelek és személyazonosságok mellett, ha a szervezet érdekei vagy feladat jellege ezt kívánta, Lily utazott a saját nevére kiadott, E 7326635 számú nyugatnémet magánútlevellel is.

Weinrich

fedőnevei: Steve, Khaled, Fred (elsősorban Berlinben használta), Halim és Travlus (ez utóbbiakat elsősorban Tripoliban használta)

Az állambiztonsági szolgálat által ismert álnév	Útlevel szerinti nemzetiség	Útlevel száma és típusa	Magyarországra történő beutazása és tartózkodása
Salibi Jean	szír	szír diplomata, 2517/80	1980.03.02. – 1980.10.04. 1-2 hetes megszakításokkal gyakorlatilag folyamatosan Magyarországon tartózkodott ezen a néven
Kamal Amer Saeed	dél-jemeni	dél-jemeni magánútlevel, 003102	1979.01.13. - 1980 júliusáig 1-2 hetes megszakításokkal gyakorlatilag folyamatosan Magyarországon tartózkodott ezen a néven
Ali Bin Ali Thabet	dél-jemeni	dél-jemeni útlevel, típusa nem ismert, 058127	1979.01.13 - 1979.03.10. 197.03.13. - 1979.03.26. 1979.04.18. - 1979.04. 1979.05.02. - 1979.05.29. 1979.06.12. - 1979.06.15. 1979.07.23. - 1979.07.25.
Dellai Salaheddin	tunéziai	tunéziai vagy szudáni (típusa nem ismert, ezekkel az adatokkal ugyanis a csehszlovák állambiztonság azonosította be), BO-75372	nem ismert

Forrás: a BStU: MfS HA_XXII 19990_A (p.203-210), valamint NEB: IPN BU 01304/363 OI-1209; Spis 415 poz.377, p. 21-32 adatai alapján saját táblázat, 2022

Az tény, és ez az általam elkészített és fent bemutatott táblázatból kitűnik, hogy 1979 tavaszán és nyarán Carlos (és persze szervezetének tagjai is) több esetben is járt Magyarországon, és mindegyik esetben az Ahmed Adil Fawaz nevére kiállított jemeni diplomata útlevelet használta. A II. Csoportfőnökség külföldieket és szállodákat ellenőrző osztályának feltűnt ugyan a magát arabnak valló, de spanyol akcentust használó férfi, de akkor még nem tudták megállapítani a pontos személyazonosságát.³¹⁷ Bár a táblázatban külön nem tüntettem fel, az adatokból az is leszűrhető volt, hogy a leggyakrabban Berlinbe és Berlinből érkeztek. A keletnémet

³¹⁷ Ez alapján véleményem szerint nem lehetséges, hogy a C-79-es dossziét már ekkor felállították

fővároson kívül gyakori úticéljuk volt Bukarest, Szófia, Tripoli és Moszkva is. Carlos hálózata a rendelkezésre álló adatok (kapcsolatok, útlevéladatok, repülőtéri adatok stb.) alapján legalább harminc olyan országra kiterjedt, ahol a Sakál és szervezete tevékenykedett, összekötőkkel és kapcsolatokkal rendelkeztek, vagy egy személy konkrét megbízásokat teljesített számukra. Ezek közé az országok közé nem számít bele, ahol valamelyikük született, tanult vagy csak hosszabb-rövidebb ideig lakott. Annak ellenére, hogy önmagukban csak ezek már önmagában is kiaknázható lehetőségek voltak számukra.³¹⁸

1979 augusztusában, a Németországi Szövetségi Köztársaság rendőrsége (BKA), valamint a keletnémet STASI is arról tájékoztatta a magyar hatóságokat, hogy Carlos a nemzetközi hírű terrorista feltehetően Budapesten tartózkodik. A kutatásaim során a két jelzés közül csak a STASI-ét találtam meg. Eszerint 1979. július 27-én az NDK állambiztonsági szolgálata arról tájékoztatta a magyar partnerszolgálatát, hogy a Carlos néven ismert nemzetközi terrorista Szófiából, Berlinen keresztül a MALÉV 805-ös járatával Budapestre érkezett Fawaz Ahmed névre kiállított, 001-278 sorszámú jemeni útlevéllal. A magyar szolgálatok ellenőrizték a megadott információkat, és megállapították, hogy azok valóságok.³¹⁹

Rédei Miklós tábornok azonnal megbízta Dr. Varga József ezredest, hogy járjon utána az információnak. Néhány óra elteltével az ezredes jelentette a főnökének, hogy a hír igaz, mert a Sakál a budapesti Intercontinental Szállodában van. Az Ahmed Adil Fawaz néven bejelentkezett személy egészen biztosan azonos Carlossal.

A magyar állambiztonsági szervek felvették a kapcsolatot a nyugatnémet hatóságokkal, hogy amennyiben a hír igaznak bizonyulna, akkor mi a német fél kérése az ügyben. Egyidejűleg tájékoztatták a hazai párt- és politikai elit döntéshozóit, hogy Carlos Budapesten tartózkodik. A pártvezetés álláspontja egyértelmű volt: azonnal szoros, teljes körű megfigyelés alá kellett vonni a csoportot, továbbá rá kellett bírni őket arra, hogy haladéktalanul hagyják el Magyarországot. Mindezt a terrorelhárításnak úgy kellett végrehajtani, hogy ne provokálják a veszélyes terroristákat. Attól féltek ugyanis, hogy a Sakál és szervezete magyar érdekeltségek³²⁰ elleni támadással torolnák meg az ellenségesnek vélt, illetve határozott fellépést. A nyugatnémetek a megkeresésre nem válaszoltak, vagyis semmilyen kérést nem

---

³¹⁸ HANKISS Ágnes: Terrorista hálózatok – A C-79-es dosszié., (T)error&Elhárítás, 2017./4. szám, http://tek.gov.hu/tt_pdf/6.%20%C3%A9vfolyam%204.%20sz%C3%A1m.pdf (letöltve: 2017.08.12)

³¹⁹ 45-78/10/177/1979. Napi operatív információs jelentés, ÁBTL 2.7.1-III/II-149-177/7-1979.07.31.

³²⁰ Például repülőgépek, nagykövetségek.

fogalmaztak meg azzal kapcsolatban, hogy milyen eljárást kezdeményezzenek a magyar terrorelhárítók Carlossal és csoportjával szemben.³²¹

A III. Főcsoportfőnökség vezetője, Karasz Lajos³²² személyesen adta azt az utasítást Dr. Varga ezredesnek, hogy haladéktalanul lépjen kapcsolatba Carlossal, és tudja meg tőle, hogy mi célból tartózkodnak hazánkban, meddig akarnak maradni és mik a szándékaik. Az ezredes, az utasításnak megfelelően, az Intercontinental szállodában, mint a magyar állambiztonsági szervek képviselője kereste fel Carlost. Ezt a találkozót az évek során még mintegy 25 hasonló követte.

Carlos azt állította e beszélgetések során, hogy azért tartózkodott Magyarországon, mert hazánk kellemes és kényelmes lehetőségeket nyújtott neki a pihenés terén, továbbá nálunk biztonságban érezte magát. Azért bérelt házat, hogy hosszabb-rövidebb időt tölthessen ott munkatársaival. Közölte azt is, hogy haladéktalanul találkozni akar a magyar állambiztonsági szervezetek vezérkarával, illetve a magyar politikai elit vezetőjével, sőt magával Kádár Jánossal is. Fel akarta ugyanis ajánlani a szolgálatait a magyar kormánynak. Megfelelő ellenszolgáltatásért és biztonságért cserébe szívesen vállalta volna, hogy akciókat hajt végre külföldön a magyar érdekek szerint. Dr. Varga József reagálva felajánlására elmondta neki, hogy a magyar kormány álláspontja az, hogy a lehető leghamarabb el kell hagynia az országot, mert a nyugati titkosszolgálatok tudják, hogy Budapesten van, és a város így nem biztonságos a számára. A politikai vezetéssel és az állambiztonsági szolgálatok vezérkarával sem találkozhatott. A kapcsolattartásra felső vezetői szinten Varga ezredes lett kijelölve, kizárólag rajta keresztül működhetett mindenféle kommunikáció az állambiztonsági szervek irányába.³²³

A találkozón tapasztaltakat Dr. Varga József így foglalta össze személyes találkozóink során: *„Annyit szeretnék még elmondani, hogy Carlos egy kiszámíthatatlan, öntörvényű, politikai fantazmagóriáktól túlfűtött személyiség volt, aki mindenre és mindennek az ellenkezőjére is képes volt. Emiatt összességében egy igen veszélyes bűnözőnek tartottam. Annál is inkább veszélyes volt Carlos, mivel egy*

---

³²¹ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

³²² Karasz Lajos: 1974-1982 között állambiztonsági miniszter-helyettes, III. főcsoportfőnök https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID,P13_OBJECT_TYPE:24459,ELETRAJZ (letöltve: 2020.09.14.)

³²³ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 1-én, illetve 2013. október 9-én.

képzett, tanult, jó képességű embernek mondhatnám, jó szervezőképességgel megáldva. Ezzel együtt a személyiségjegyei fanatikusnak nevezhetők.”³²⁴

A találkozót követően Carlos levelet is írt Kádár Jánosnak, amit a korábban említett L. Rudolf útján eljuttatott a pártközpontba is. Ebben a levélben Carlos újra felajánlotta a magyar pártvezetésnek, hogy „a közös cél és eszme terjesztésének és győzelmének érdekében” szívesen hajt végre akciókat külföldön a magyar kormány megbízásából. Kádár azonban sohasem kapta meg ezt a levelet. L. Rudolf letette a portán, hogy másnap vigye fel egy titkárnő Kádár elvtársnak. Tekintettel azonban a totális megfigyelésre, az állambiztonsági szolgálatok munkatársai még idejében megszerezték és eltűntették a pártközpontból.³²⁵ A levél nagy valószínűséggel a C-79 fedőnevű aktában található az Alkotmányvédelmi Hivatal irattárában.³²⁶ Ezt megerősítette Varga ezredes is. Carlos a Kádár Jánossal megkísérelt kapcsolatfelvételtől, valamint arról, hogy hogyan tartotta vele a kapcsolatot a magyar elhárítás, így nyilatkozott: *„Rendszeresen találkoztunk velük, vagy kijöttek a Vend utcai lakásunkra, vagy behívtak minket a Belügyminisztériumba. Bemutatkoztak, de a neveket nem jegyeztük meg. Egyedül a Varga név rémlik, mert az ő neve szerepelt a tanuk névsorában az egyik legutóbbi peremben. Ha jöttek, akkor ők mindig megpróbálták nyomást gyakorolni ránk. Érdekes módon a KB-ben³²⁷ sokkal jobban támogattak minket, pedig akivel tárgyaltunk a KB-ban, az egy zsidó ember volt, de támogatásáról biztosított minket, mint kommunista forradalmárokat a zsidó állam, Izrael elleni harcunkban. A biztonsági szolgálaton³²⁸ kívül volt egy másik vonalunk. L. R.-től béreltük a házat. Nyugdíjas diplomata volt, egy igazi kommunista. Sokat beszélgettünk. Ő továbbította kéréseinket a Központi Bizottságba az ottani kapcsolatain keresztül. Ő vitte be azt a levelünket, amelyben találkozót kértünk Kádár Jánostól is. Végül is nem találkoztunk vele, de a titkárságán fogadott egy közvetlen*

---

³²⁴ 17. Dr. Varga József ezredes nyugalmazott operatív tiszt tanúkihallgatási jegyzőkönyve. Készült a Legfőbb Ügyészségen francia rendőrtisztek jelenlétében 2001. március 26-án. (A kihallgatásra a Francia Köztársaságban Ramirez-Sanchez Ilich ellen szándékos emberölés elkövetése miatt Franciaországban folyamatban lévő büntetőügyben, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény (1959. április 20. Strasbourg) és kiegészítő jegyzőkönyvében foglaltak alapján került sor Budapesten.)

³²⁵ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 1-én, illetve 2013. október 9-én.

³²⁶ LISZKAI László: CARLOS a Vasfüggöny árnyékában. (CT PRESS Kiadó Budapest 1992.) p. 16.

³²⁷ A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága. Carlos gyakran említette Liszkai Lászlónak, hogy a Központi Bizottságban fogadták, tartotta valakivel a kapcsolatot, akinek nem emlékszik a nevére. Erre a kapcsolatra vonatkozólag a kutatásaim során nem találtam adatot.

³²⁸ III/II. 8., majd 10. Osztály

munkatársa, akivel később is tartottuk a kapcsolatot. Ő orosz volt és a felesége magyar, aki ugyancsak a KB-ben dolgozott.”³²⁹

A találkozó után a III. Főcsoportfőnökség vezetése arra a következtetésre jutott, hogy Carlosék önszántukból nem akarják elhagyni az országot, ezért szoros megfigyelésüket rendelték el. A titkosszolgálati eszközök és módszerek teljes tárházát bevetették a mozgásuk, tevékenységük és kapcsolatrendszerük megfigyelésére és feltérképezésére. Ehhez azonban arra volt szükség, hogy a szállodából egy jobban figyelhető helyre költözzön a csoport, ahol könnyebben megoldható a technikai megfigyelés és a rögzítés is. Ennek érdekében az V. Csoportfőnökség titkos kutatást hajtott végre Carlos hotelszobájában, melyet úgy állítottak be, mintha betörés lett volna. Mivel Carlos ezután a szállodában már nem érezte magát biztonságban, úgy döntött, hogy a társai által korábban már kibérelt Vend utcai lakásba teszi át székhelyét.³³⁰

Az állambiztonsági szervek most már teljes egészében kontrol alatt tudták tartani Carlost, hiszen megoldottá vált a teljes lakás technikai eszközökkel történő megfigyelése és az ott történtek és elhangzottak rögzítése is. A lakásban rendszeresen hajtottak végre titkos kutatásokat, így a magyar állambiztonsági szolgálatoknak naprakész információi lehettek a csoport terveiről, felszereléseiről, valamint az általuk használt hamis iratokról (2. számú melléklet): *„A konspirált kutatás során a lakás nyílt részében szélsőbaloldali – főként Kadhafi által írt – politikai és anti-terrorista irodalmat találtak. A lakásban elhelyezett fémmel bélelt négy számjegyű kóddal ellátott bőröndben 2 db tűzkész állapotba helyezett amerikai és NSZK gyártmányú kézijegyvert, 20 ezer dollárt szazas címletekben nagy mennyiségű térképet, valamint a csoport tagjainak mozgásához szükséges hamis igazolványokat, a csoporttal kapcsolatban álló csak keresztnéven jelölt külföldi állampolgárok névsorát, telefonszámait, a különféle terrorista szervezetek külképviselőjével folytatott találkozóiról készített feljegyzést és konkrét terrorista cselekményhez szükséges tevékenységgel kapcsolatos jegyzeteket találtak.*”³³¹

Az operatív megfigyelések eredményeképpen a magyar állambiztonsági szerveknek viszonylag pontos és alapos információi voltak a Carlos-csoport terveiről. Sőt, végig kellett nézniük, ahogyan Budapesten készültek fel egy külföldi akcióra,

---

³²⁹ Carlos írásbeli válasza a Liszkai Lászlóval a börtönbe beküldött kérdéseimre. Párizs, 2021.09.11.

³³⁰ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

³³¹ 45/78/10/201/1979. számú napi operatív jelentés (ÁBTL). u.o.

majd miután azt végrehajtották, vissza is tértek a Vend utcai bázisukra. Így szerezhettek tudomást például arról, hogy a román titkosszolgálat, a SECURITATE megbízásából a terroristák fel akarják robbantani a müncheni Szabad Európa Rádió (SZER) román adóját (1. számú melléklet), vagy Magdalena Kopp párizsi elfogása miatti bosszúból a Nyugat-Berlinben található Francia Intézetet. A tervezett akciók végrehajtásának idejére vonatkozólag azonban a magyar szervek nem rendelkeztek pontos információval.

„A Carlos fedőnéven bizalmas nyomozás alatt tartott terrorszervezet tagjai 1979. augusztus és 1982. április között rendszeresen Budapesten tartózkodtak, itt lakásokat béreltek. A szervezet aktív kapcsolatot tart fenn a román, líbiai, szíriai, izraeli és dél-jemeni titkosszolgálatokkal, és időszakos, felszínes kapcsolatot tart a kubai és NDK állambiztonsági szervekkel. Az említett közel-keleti országok és Románia speciális szolgálatai pénzzel, fegyverrel és útlevelekkel támogatják a csoportot. A csoport fő megbízója Líbia, de Romániától is kaptak likvidálási és egyéb hasonló feladatot. Carlos és csoportja szorosan együttműködik egy sor ismert terrorszervezettel, a szervnek azonban nincs információja arról, hogy a csoport szocialista országok irányába tervez akciókat. Több alkalommal sikerült előre információkat szerezni a csoport tervezett akcióiról (SZER, párizsi merényletek, bécsi robbantások stb.)”³³²

A magyar hatóságok dilemmája az volt, hogy közvetlenül nem értesíthették sem a francia, sem a német elhárítást a tervezett akciókról. Egyrészt azért, mert ez az operatív pozíció azonnali dekonspirálódásával járt volna, másrészt a politikai helyzet sem kedvezett a kapcsolat felvételre, hiszen javában zajlott a világpolitikában csak „kis-hidegháborúnak” nevezett korszak. Ezért olyan politikai döntést hoztak, hogy értesítik az NDK állambiztonsági szerveit és természetesen a KGB-t. A KGB ugyanis jelezte, hogy Brezsnyev elvtárs Franciaországba készül, és mintegy, amolyan baráti gesztust, az információt a készülő merényletekről átadták Valéry Giscard d’Estaing-nek, a francia elnöknek is. A magyar állambiztonsági szervek szerint végül sem Brezsnyev, sem a KGB nem osztotta meg az információkat a franciákkal.³³³ Maga az

---

³³² 45-78/10/69/1983. számú napi operatív jelentés. Készítette: Vagyóczky Béla ezredes osztályvezető, BM III. Főcsoportfőnökség, Operatív Koordináló, Ellenőrző és Titkársági Osztálya, a jelentés másolata (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

³³³ Dr. Varga József ezredes továbbá Szabó Miklós alezredes nyugalmazott operatív tiszt tanúkihallgatási jegyzőkönyvei Készült a Legfőbb Ügyészségen francia rendőrtisztek jelenlétében

eset nem volt példa nélküli, hiszen számtalanszor előfordult, hogy a magyar szervek által a külföldi társszervek számára átadott információra semmilyen válasz nem érkezett.

Szintén az bevezetett operatív intézkedések eredményeként jutott a magyar terrorelhárító szakemberek tudomására, hogy a szervezet egy tagját, El Sabai Ahmed (szervezetben a fedőneve Fejszál testvér) libanoni állampolgárt felkereste a szervezet Budapest egy másik, XI. kerületben lévő (pontos címét nem találtam meg) bázislakásán, ahol egy terrorakció részleteit beszélték meg. A magyar elhárítás nem rendelkezett bővebb információval sem a célponttól, sem a terrortámadás tervezett idejéről. Az információt azzal egészítették ki a STASI részére, hogy Fejszál testvér a szervezet kamikáze jelöltje, amely tervezett öngyilkos merénylet elkövetésére is utalhatott.³³⁴

Ezekon az információkon túl további fontos és hasznos értesüléseket szereztek a magyar terrorelhárítók a csoport szoros megfigyelése során, melyek egy részét megosztották a STASI-val is. Így vált ismerté az elhárítás számára: „*a Carlos fedőnevű terrorista és az általa irányított Világforradalom elnevezésű szervezet tevékenységének ellenőrzése során felderített nyugati országokban élő, illetőleg oda telepített kapcsolatok jegyzéke.*”³³⁵ Az anyag oldalakon sorolja azokat az üzletembereket, értelmiségieket, vállalkozókat, üzlethelység tulajdonosokat, közlekedési és fuvarozási cégek különböző beosztású és munkakörű alkalmazottait, akik anyagilag, logisztikailag vagy bűvóhely biztosításával támogatták a terrorszervezetet.

Természetesen a Sakál is tökéletesen tisztában volt azzal, hogy a magyar hatóságok totális megfigyelés alatt tartották, hiszen a terrorista kiképzőtáborban erre is felkészítették: „*Hát persze, hogy tudtuk, hogy megfigyelnek minket. Nem voltunk amatőrök. Csak azt hagytuk elől, ami nem volt operatív anyag, vagy mert azt akartuk, hogy olvassák. Tudtuk azt is, hogy lehallgatnak. Az elején megfigyeltek, követték minket német rendszámú kocsikkal is. Mi kommunista szövetségünknek tekintettük*

2001. március 26-án. illetve március 28-án. (A kihallgatásra a Francia Köztársaságban Ramirez-Sanchez Ilich ellen szándékos emberölés elkövetése miatt Franciaországban folyamatban lévő büntetőügyben, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény (1959. április 20. Strasbourg) és kiegészítő jegyzőkönyvében foglaltak alapján került sor Budapesten.

³³⁴ BStU: MFS HA XXII 19994., p. 35.

³³⁵ BStU: MFS HA XXII 19990., p. 406

Magyarországot is. Így mindig meghallgattuk a biztonsági szolgálat embereit, de nem kötöttünk mindent az orrukra. ”³³⁶

A csoport hazai jelenléte és működése egyre terhesebbé vált tehát mind az állambiztonság, mind pedig a politikai vezetés számára. Ennek eredményeként operatív tervet készítettek, hogy a terroristákat a lehető leggyorsabban, de konfrontáció nélkül kiszorítsák az országból. A szolgálatok olyan operatív játszmába kezdtek, amelynek lényege az volt, hogy Dr. Varga József egy találkozó alkalmával elhitette Carlossal, hogy a nyugatnémet titkosszolgálat tud arról, hogy Budapesten tartózkodik, ezért a magyar állam és az állambiztonság a továbbiakban már nem tudja szavatolni a csoport biztonságát. A legenda megerősítése érdekében agresszív figyelésbe kezdtek az V. Csoportfőnökség munkatársai, melyet nyugatnémet rendszámú és nyugati típusú autókkal hajtottak végre. A terv majdnem tragédiába torkolt, ugyanis Carlos annyira elhitte a mesét, hogy meggyőződésévé vált, hogy a nyugatnémet titkosszolgálat meg akarja ölni, ezért rálőtt a magyar figyelőkre.³³⁷ Szerencsére nem sérült meg senki, de a terv végül is bevált, mert Carlos ideiglenesen ugyan, de elhagyta Magyarországot. A fenti játszmákat rendszeresen meg kellett ismételni, mert Carlos egy idő után mindig visszatért hazánkba, sőt, többször úgy nyilatkozott, hogy annyira megtetszett neki Budapest, hogy ha sikerül Magdalena Koppot a francia börtönből kiszabadítania, akkor itt akarnak letelepedni.

Az operatív játszma tovább folytatódott, és végül már amerikai nyomásra kellett cselekedni. 1984-ben ugyanis az Egyesült Államok külügyminisztériuma behívta a washingtoni magyar nagykövetet és közölte, hogy kormányának információ vannak arról, hogy Carlos rendszeresen Budapesten tartózkodik.³³⁸ Ha ez akkor nyilvánosságra került volna, akkor a Kádár kormányzat azt kockáztatta volna, hogy Magyarországot is felveszik a terrorizmust támogató országok közé. Ez pedig azzal járhatott volna, hogy a politikai és gazdasági szankciókon kívül, a rezsim kölcsönkérelmei is elutasításra kerülhettek. Általánosan fogalmazott ugyan Mark Palmer³³⁹, az amerikai Külügyminisztérium kelet-európai szekciójának vezetője, de a

---

³³⁶ Carlos írásbeli válasza a Liszkai Lászlóval a börtönbe beküldött kérdéseimre. Párizs, 2021.09.11.

³³⁷ LISZKAI László: CARLOS a Vasfüggöny árnyékában. (CT PRESS Kiadó Budapest 1992.) p. 30-40.

³³⁸ LISZKAI László: CARLOS a Vasfüggöny árnyékában. (CT PRESS Kiadó Budapest 1992.) p. 15.

³³⁹ Robie Marcus Hooker Palmer (1941-2013. január 28.) amerikai politikus, diplomata. 1986. december 8-tól 1990. január 31-ig az Egyesült Államok budapesti nagyköveteként szolgált. Budapesti kiküldetése előtt az amerikai külügyi tárcának a Szovjetunióval és a kelet-európai országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára volt.

magyar politikai vezetés számára teljesen egyértelművé vált, hogy ebben az esetben mit kockáztatunk.³⁴⁰ „Washingtoni nagykövetségünk az alábbiakat jelentette a KÜM-nek Palmer az amerikai külügyminisztérium csoportfőnöke közölte, hogy megbízhatónak minősített információik szerint CARLOS a közelmúltban Budapesten járt, bár úgy tudják, hogy nem hivatalos vendégként. Ezzel kapcsolatban Palmer megjegyezte, hogy Burt külügyminiszter-helyettes nem véletlenül vetette fel Nagy János államtitkárnál a terrorizmus elleni együttműködés kérdését”³⁴¹

A nyugati államok által kifejtett, egyre fokozódó nyomásnak köszönhetően 1985-re sorra megtagadták a Carlos-csoport beléptetését azok az országok, amelyek korábban menedéket nyújtottak,³⁴² vagy megbízásokat adtak nekik. Harangozó Szilveszter³⁴³ altábornagy, a III. Főcsoportfőnökség akkori vezetője utasította Dr. Varga József ezredest,³⁴⁴ hogy véglegesen meg kell oldani a C-79 aktát, azaz Carlost mindenképpen rá kell bírnia arra, hogy végleg hagyja el az országot. A külpolitikai indokok mellett a döntésben szerepet játszott az is, hogy a Sakál egyre kezelhetetlenebbé vált, több esetben is előfordult, hogy nyilvános helyen fegyverrel fenyegetett civileket, és féltő volt, hogy a gátlástalan terrorista rálő valakire.

Az utasításnak megfelelően Dr. Varga József felkereste Carlost. Az ezredes szerint Carlos már tudta, hogy milyen hírt fog közölni vele, nem lepődött meg, hogy mennie kell. Az ezredes elmondta a Sakálnak, hogy az amerikaiak pontos információval rendelkeznek arról, hogy hol tartózkodik, és ebben a helyzetben a magyar állambiztonsági szolgálatok a továbbiakban már nem tudják szavatolni sem Carlos, sem pedig társai biztonságát, ezért napokon belül el kell hagyniuk Magyarországot. Dr. Varga József szerint a Sakál már felkészült arra, hogy menni kell, hiszen a csomagjai össze voltak pakolva, a fegyverek, a robbanószerkezetek és a hamis dokumentumok pedig egy fémládába voltak zárva. Azt kérte csupán, hogy a magyar állambiztonsági szolgálatok tegyék lehetővé, hogy a fémládáért visszajöhessen, és azt

---

³⁴⁰ LISZKAI László: CARLOS a Vasfüggöny árnyékában. (CT PRESS Kiadó Budapest 1992.) p. 151-153.

³⁴¹ 45-78/10/64/1984. számú napi operatív jelentés. Készítette: Vagyóczky Béla ezredes osztályvezető, BM III. Főcsoportfőnökség, Operatív Koordináló, Ellenőrző és Titkársági Osztálya, a jelentés másolata (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

³⁴² 1987. április 03-án az NDK-ban is megtiltották a Carlos csoport valamennyi ismert tagjának és összekötőjének, hogy belépjenek az ország területére. BStU: MFS HA XXII 19192., p.139.

³⁴³ Harangozó Szilveszter altábornagy (1929- 1989) A III. Főcsoportfőnökség helyettes vezetője 1977-1985 között, majd vezetője 1985-1989 között, nyugdíjazásáig.

https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID,P13_OBJECT_TYPE:24203,ELETRAJZ (letöltve: 2020.08.17.)

³⁴⁴ Dr. Varga József ezredes ekkor már a II. Csoportfőnökségen létrehozott 10. Osztály vezetője volt.

szabadon elvihesse. Mivel az ezredes is hasonló felhatalmazással érkezett, ezért Carlos feltételeibe beleegyezett. A Sakál elmondása szerint Varga ezredes arra is hivatkozott, hogy Moszkva utasítására kell kiszorítani őket Magyarországról.³⁴⁵

1985 szeptemberében a Sakál végleg elhagyta Magyarországot. A felszerelése nagy részét helyettese, Weinrich vitte ki az országból Jugoszlávia felé.³⁴⁶ Carlos előbb Prágába utazott, mivel azonban onnan is kiutasították, tovább utazott Bagdadba, végül Damaszkuszban telepedett le és ott élt egy ideig a szír titkosszolgálat védelmét élvezve.³⁴⁷

*„A C-79 fedőnevű bizalmas nyomozásban bevezetett intézkedések eredményeként „A Világforradalom Karja” nemzetközi terrorszervezet felszámolta ideiglenes budapesti szálláshelyeit. A csoport tagjai – eszközeiket magukkal víve – végleg elhagyták Magyarország területét. Carlos, a csoport vezetője szeptember 14-én a felszerelés hátramaradt részével Bagdadba utazott. Az információ ellenőrzött”*³⁴⁸

1986 végéig Carlos még több esetben is megpróbált beutazni hazánkba, de az állambiztonsági szolgálatok határozott fellépése miatt a szándékáról mindig le kellett mondania. *„A világforradalom Karja terrorszervezet Carlos nevű vezetője, aki jelenleg Damaszkuszban tartózkodik, változatlanul tervezi, hogy beutazik hazánkba. Kifogásolja a magyar belügyi szervek vele szemben tanúsított elutasított magatartását, és telefonon megállapodott magyar kapcsolataival, hogy amennyiben ő ismét nem utazhat be a Magyar Népköztársaságba, akkor egy harmadik országban fognak találkozni. Az információ ellenőrzött.”*³⁴⁹ A haszontalan próbálkozások után Carlos örökre letett arról, hogy visszatérjen Budapestre és hazánkban telepedjen le.

3.10 Együttműködés terrorellenes ügyekben a magyar és keletnémet állambiztonsági szolgálatok között

Miután leverték az 1956-os forradalom és szabadságharcot, magyarok százezrei menekültek el hazánkból a kommunista rendszer és a megtorlás elől. Egy

---

³⁴⁵ Carlos írásbeli válasza a Liszikai Lászlóval a börtönbe beküldött kérdéseimre. Párizs, 2021.09.11.

³⁴⁶ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

³⁴⁷ Szíriát 1992-ben kellett elhagynia, innen Jordániába, végül Szudánba távozott.

³⁴⁸ 45-78/10/182/1985. számú napi operatív jelentés. Készítette: Vagyóczky Béla ezredes titkárságvezető, Belügyminisztérium Állambiztonsági Miniszterhelyettesi Titkárság, a jelentés másolata (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

³⁴⁹ Napi operatív jelentés. (1986.08.06.) ÁBTL 45-78/10/154/1987

részük az Nyugatnémet országban talált új otthonra. Közülük néhányan új hazájukban is folytatták a kommunista rendszer elleni politikai küzdelmet, pl. a Szabad Európa Rádió munkatársaként. A magyar állambiztonsági szolgálatok kiemelt feladata lett ezeknek a személyeknek a megfigyelése, tevékenységük figyelemmel kísérése. Ennek érdekében az állambiztonság szorosabbra kívánta fűzni együttműködését a baráti országok partner szolgálataival. Köztudomású dolog volt akkoriban, hogy a keletnémet titkosszolgálatnak kiváló operatív pozíciói voltak Nyugatnémet országban. A keletnémet állambiztonsági szervnek azért volt szüksége a magyar társszerv együttműködésére, mert alapvető operatív eljárás volt részükről is, hogy állampolgáraikat külföldön, akár szocialista országokban is megfigyeljék. Ez pedig csak a fogadó ország titkosszolgálatának tudtával, beleegyezésével és segítségével volt lehetséges. Mindezek tudatában nem meglepő, hogy a két titkosszolgálat képviselői több területen is együttműködési megállapodásokat írtak alá Ilyen területek voltak:

- Információcsere politikai hírszerzés területén (NATO, Szocialista Internacionálé, egyházi szervezetek stb.)
- Ügynökhelyzetre vonatkozó információk átadása elsősorban NSZK és Ausztria vonatkozásában.
- Együttműködés tudományos-technikai hírszerzés területén
- Ideológiai diverzió elleni harc
- Intézkedések magyar nemzetiségű illetve magyar állampolgárságú menekültek operatív feldolgozásában.
- A szocialista országok elleni fegyveres diverziós csoportok felkészítését szolgáló NATO kiképzőhelyek együttes operatív feldolgozása.³⁵⁰

3.10.1 Az együttműködés jogi és intézményi keretei és formái

Az együttműködés jogi keretét az 1958. évi 20. törvényerejű rendelet adta, mely a Magyar Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegély tárgyában, Berlinben az 1957. évi október hó 30. napján aláírt szerződés kihirdetéséről szól. A törvényerejű rendelet alapvetően a jogszabály megnevezésében szereplő ügyek a két ország közötti eljárási keretszabályait tartalmazza. Az értekezés szempontjából a legfontosabb eljárási

---

³⁵⁰ JOBST Ágnes: A Stasi működése Magyarországon (JAFFA Kiadó Budapest, 2015.) p. 60-62.

szabályt az 3. cikk (1.) bekezdése mondja ki, mely szerint: „...a 2. cikk (1) bekezdésében említett hatóságai közvetlenül érintkeznek egymással...”.³⁵¹

Miután a korábban ismertettek szerint létrejött a III. Főcsoportfőnökség, az új szervezeten belül, a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1963. december 5-én kelt 009. számú parancsa hozta létre a Nemzetközi Kapcsolatok Osztályát. A parancs miniszteri indoklása szerint, Magyarország dinamikusan fejlődő gazdasági és kulturális kapcsolatai a kapitalista országokkal, az ilyen országokból hazánkba beutazó emelkedő számú turista, valamint a kapitalista országokba utazó magyar állampolgárok ellenőrzése, kiemelten pedig a kémelhárítói feladatok hatékony támogatása.³⁵² Vagyis az új osztály feladata elsősorban nem a partnerszolgálatokkal történő kapcsolattartás volt (bár ezt is végezték), hanem sokkal inkább a hivatali és magáncélú ki-, és beutazások fokozott ellenőrzése.

1965-ben az osztályt egy újabb belügyminiszteri paranccsal megszüntették, és helyette létrehozták a Nemzetközi Kapcsolatok és Tájékoztató Osztályt.³⁵³ A parancsban az új szervezet létrehozását azzal indokolták, hogy a szocialista országok állambiztonsági szolgálatai között az egyre jobban fejlődik és az együttműködésük valamennyi szakterületre kiterjed. A szocialista országok előtt álló (a parancsban nem részletezett) feladatok, valamint az információ áramlás biztosítása teszi szükségessé a terület átalakítását és az új osztály felállítását. Az új egység felépítését és konkrét feladatait a belügyminiszter által jóváhagyott, 1965. december 29-én kelt 10-2307/1965. számú ügyrendje szabályozta. Az osztály legfontosabb, az ügyrendben nevesített feladatai:

- Miniszteri szintű delegációk programjainak és megállapodások megkötésének előkészítése.
- A hatályban lévő kétoldalú megállapodások figyelemmel kísérése és az operatív helyzetre figyelemmel módosítási javaslatok kezdeményezése.
- Személyes kapcsolattartás a Magyarországra telepített összekötő tisztekkel.
- Külföldi szakmai delegációk fogadása, programok és megbeszélések szervezése.

---

³⁵¹ 1958. évi 20. törvényerejű rendelet a Magyar Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegély tárgyában Berlinben az 1957. évi október hó 30. napján aláírt szerződés kihirdetéséről, 3. cikk, (1) bekezdés

³⁵² A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1963. december 5-én kelt 009. számú parancsa ÁBTL -4.2.-10-23/8/1963.

³⁵³ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1965. június 1-én kelt 021. számú parancsa, ÁBTL -4.2.-10-21/21/1965/1

- Értékeli és elemzi a baráti országoknak küldendő, vagy onnan érkezett adatok, információk relevanciáját.
- Tájékoztató jelentéseket készít az MSZMP Központi Bizottságának valamint a kormány tagja részére egyrészt a kapitalista országok hírszerző és elhárító szolgálatainak Magyarországgal kapcsolatos tevékenységeiről, másrészt a hazai közvéleményt szélesebb körben foglalkoztató belföldi eseményekről (bűncselekmények, balesetek, katasztrófák stb.).
- A napi jelentésekből havonta orientáló jelentéseket állít össze (beleértve a külföldi sajtóhíreket is).³⁵⁴

Az osztály két alosztályból (Nemzetközi Kapcsolatok Alosztály és Tájékoztató Alosztály) valamint titkárságból épült fel. 1970-ben módosították az osztály ügyrendjét. A megnövekedett delegációs feladatokra tekintettel létrehozták a Protokoll Alosztályt. Az 1972-es ügyrendmódosítással pedig átnevezték az egységet Nemzetközi Kapcsolatok Osztályra, és megszüntették a Tájékoztató Alosztályt, amely feladatainak egy része átkerült az Operatív Koordináló, Ellenőrző és Titkársági Osztályra.

3.10.2 Az együttműködés gyakorlati oldala

Miután 1979. július 27-én az NDK állambiztonsági szolgálata tájékoztatta a magyar partnerszolgálatát, hogy Carlos Szófiából, Berlingen keresztül Budapestre érkezett, a már ismertetett módon kezdetét vette Magyarországon az az addig példátlan operatív feldolgozás. A feladatra kijelölt operatív tisztek azonnal megkezdték Carlos és kapcsolatrendszerének teljes feltérképezését valamint mozgásuk és tevékenységük megfigyelését. A feldolgozás és megfigyelés során összegyűjtött adatok egy részét – természetesen szűrve- megosztották a baráti, szocialista állambiztonsági szolgálatokkal, így a keletnémetekkel is. A STASI-nál a nemzetközi kapcsolatokért 1956 óta a X. Osztály, míg a terrorelhárításért 1975 óta a XXII. Osztály volt a területért felelős egység.³⁵⁵ Az információk továbbításán kívül, rendszeres időközönként, többnyire évente egy-egy alkalommal, a magyar és a keletnémet terrorelhárítók személyesen is találkoztak egymással, hogy az ügyeket átbeszéljék. Egy-egy ilyen

³⁵⁴ Nemzetközi Kapcsolatok és Tájékoztató Osztályt 1965. december 29-én kelt, 10-2307/1965. számú ügyrendje, ÁBTL -4.2.-10-2307/1965/3.

³⁵⁵ Abkürzungverzeichnis, Die Bundesbeauftragte für die Unterlagen des Staatsicherheitsdienstes der ehemaligen Deutschen Demokratischen Republik, Abteilung Bildung und Forschung 10106 Berlin, p. 91-92.

megbeszélés, delegáció 3-4 naposra volt tervezve. Résztevői mindkét oldalról olyan operatív tisztek voltak, akik terrorelhárítási ügyekben aktívan dolgoztak, így erre a területre jó rálátásuk és szakmai tapasztalatuk volt.

A magyar delegációt szinte minden alkalommal a már említett Dr. Varga József ezredes vezette. BStU-ban található és kutatható aktákban csak a Berlini egyeztetésekről találhatunk írásos beszámolókat. Az egyeztetéseken nem csak Carlos és terrorszervezetével kapcsolatban folytak megbeszélések és információ átadások, hanem minden olyan szervezetet megemlítettek, amelyek tagjai megfordultak a két ország területén és az elhárító szolgálatok látókörébe kerültek. Ilyen terrorszervezetek voltak pl.: Abu Nidal, IRA, ETA, Titkos Örmény Hadsereg Örményország Felszabadítására (ASALA) Szürke Farkasok) stb. A magyar elhárítás információkkal rendelkezett arra vonatkozólag is, hogy Carlos komoly befolyást szerzett olyan terrorszervezetekben is, mint pl. IRA, a Forradalmi Sejtekből (nyilván Steve révén), valamint a görög November 17. Mozgalomban, akiknek segítséget és támogatást ajánlott.³⁵⁶ Az információcsere kiterjedt továbbá a terrorszervezetek működésére, tervezett akcióikkal kapcsolatos adatokra, tagjainak és támogatóiknak kapcsolati rendszerére, továbbá az általuk használt úti okmányok típusának és számának ismertetésére stb. Kétségtelenül a legérdekesebb és legértékesebb információ a terrorszervezetek által tervezett akciókkal kapcsolatos adatok voltak. A szoros megfigyelések során adatokat szerzett mindkét titkosszolgálat arra vonatkozólag is, hogy bérnyílókosságot és terrortámadások elkövetése mellett a szervezet fegyvercsempészetből és fegyver és robbanóanyag, valamint hamis okiratok kereskedelméből is szerez bevételeket, illetőleg tiltott haditechnikai eszközöket (lehallgató detektort) is árul. Emellett elsősorban dél-amerikai terror szervezeteknek tett ajánlatot kiképzésre, különböző akciókra felkészülni.³⁵⁷ Erre utal a „Patrick” fedőnevű akció is, melyről Steve egy elfogott beszélgetéséből szereztek tudomást a STASI emberei: *„El fognak vinni egy ládát 2 db. SAM-7-el³⁵⁸ Ádenbe, onnan Moszkván keresztül Managuába a venezuelai Aeroflott járáttal. A mi diplomata barátunk átveszi a ládákat a saját csomagjaihoz. ERP elvtársat ismerniük kell a szovjet elvtársaknak. Ebben az ügyben szükséges a gyakorlatozás is.”³⁵⁹*

---

³⁵⁶ BStU: MFS HA XII 19664, p. 19

³⁵⁷ BStU: MFS HA XXII 19687, p. 137-178

³⁵⁸ SAM-7 – Orosz gyártmányú, vállról indítható légi célok elhárítására tervezett és használt rakéta

³⁵⁹ BStU: MFS HA XXII 19687, p. 138

Az iratokból kitűnik az is, hogy a magyar és a keletnémet titkosszolgálat megállapodott abban, hogy továbbra is folyamatos megfigyelés alatt tartják a területükön megjelent nemzetközi terrorszervezeteket és azok tagjait. Minden releváns információt megosztanak egymással, mely a másik országot érinti, vagy egyéb operatív érdekből fontos lehet. Továbbá már az első személyes megbeszélés során döntés született arról is, hogy normál ügymenetben évente személyesen találkoznak a szakemberek, és egyeztetnek terrorizmus elleni kérdésekben. Természetesen rendkívül indokolt esetben soron kívüli találkozóira is sor kerülhetett. Minősített távközlési összeköttetésen, rejtjelezve pedig folyamatosan osztanak meg egymással továbbra is adatokat.

3.11 A Carlos-csoport kapcsolata más titkosszolgálatokkal

Az értekezés során már említettem már említettem, hogy Carlos minden bizonnyal kapcsolatba került a KGB-vel a szovjet egyetemi évei alatt. A szovjet titkosszolgálat módszereit ismerve, szinte biztos, hogy felkeltette a KGB figyelmét, hiszen családjával Londonban éltek, ugyanakkor a kommunizmus elkötelezett hívei voltak. Carlos és a KGB kapcsolatáról konkrét információk nincsenek, a KGB soha nem nyilatkozott, és nagy valószínűséggel nem is fog nyilatkozni kapcsolatukról. Egyébként maga Carlos is mindig tagadta, hogy kapcsolatban állt volna a szovjet szolgálattal. A hazánkba történő beutazásit elemző és bemutató táblázat kapcsán azonban jeleztem, hogy Budapestre gyakran érkezett Moszkvából, és gyakran utazott oda is vissza. Azt azonban mindenképpen meg kell jegyezni, hogy ebben az időben Carlosék tevékenységét illetően a meghatározó minden bizonnyal a Szovjetunió volt.³⁶⁰ Carlos és társai olyan nagyságrendű politikai tényezőknek számítottak, hogy nem tevékenykedhettek volna szabadon csaknem másfél évtizedig, anélkül, hogy Moszkva ellenőrizte, vagy akár irányította volna őket. Mégis úgy tűnik, hogy a szovjet titkosszolgálat direkt módon nem óhajtott a terroristával kapcsolatban állni, mintha a

---

³⁶⁰ BEKE József – Dr. HEGYES Gabriella: A terrorelhárítás kezdetei Magyarországon – A C-79-es dosszié, (T)error&Elhárítás 2015/1. szám.
https://epa.oszk.hu/02900/02932/00007/pdf/EPA02932_terror_elharitas_2015_1_01.pdf letöltve: 2020.12.19.

piszkos munkát a csatlósállamokra, elsősorban az NDK-ra, Romániára, Magyarországra és Bulgáriára bízta volna.³⁶¹

Az is egyértelmű, hogy a csoport Magdalena Kopp személyén keresztül szoros kapcsolatban állt a román titkosszolgálattal, a SECURITATE-vel. *„Kopp semmiben sem maradt el Carlos mögött. 1980 őszén neki sikerült a román titkosszolgálat, a Securitate első nagy megbízását tető alá hoznia. Nicolae Ceaușescu diktátor szemében már régóta tüske volt a Szabad Európa Rádió (SZER). A SZER-t az USA finanszírozta, és a hidegháborúban a CIA fontos propagandaeszköze volt. Ezért kellett most az adó román szekcióját a levegőbe repíteni. A Securitate azt is akarta, hogy Carlos öljön meg öt emigrációban élő román személyt.”*³⁶² Carlos börtönévei alatt adott interjúiban mindig is pozitívan nyilatkozott Romániáról, habár a román kapcsolataira, megbízásaira vonatkozó kérdésekre mindig kitérő válaszokat adott. Az El Pais spanyol napilap munkatársának adott interjújában pedig határozottan tagadta, hogy pénzért cserébe a román emigráció ellen szervezett volna merényleteket, a SZER elleni robbantásos merényletről pedig egyszerűen szót sem ejtett. Ezen állításait azonban a SECURITATE tartalékos tábornoka, Nicolae Pleșiță vallomásaiban cáfolta: elmondása szerint Ceaușescu politikai gyilkosságok elkövetésére bérelte fel Carlost, azonban nem állt vele személyes kapcsolatban, pusztán eszköznek tekintette.³⁶³ A valóságban a román titkosszolgálat összekötője Vicescu André volt, és rajta keresztül tartották a kapcsolatot a román titkosszolgálat vezetőivel. A SECURITATE román ügynökével, Vicescuval több alkalommal Budapesten is találkoztak.³⁶⁴ Ezeket a találkozókat egészen biztosan dokumentálta a magyar elhárítás is. Egy STASI jelentés Ceaușescu Romániája a legfontosabb európai bázisa volt Carlos terrorszervezetének, ahonnan rengeteg pénzt, fegyvert és robbanóanyagot valamint útleveleket kaptak. Európán kívül természetesen a már több alkalommal említett Jemen, Szíria, Líbia és Irak volt a legnagyobb támogatója a Sakálnak és terrorszervezetének.³⁶⁵

---

³⁶¹ Carlos: Hogy jól élhessek, néha gyilkolnom kell in: Ujszo.com, 2002. július 12. (<http://ujso.com/cimkek/kitekinto/2002/07/12/carlos-hogy-jol-elhessek-neha-gyilkolnom-kell>) (letöltve: 2015.05.20.)

³⁶² SCHRÖM, Oliver: A Sakál árnyékában. Carlos és a nemzetközi terrorizmus (Kairosz Kiadó 2003.) p. 203-204.

³⁶³ Carlos, a Sakál: szép emlékeim vannak Romániáról in Új Magyar Szó, 2010. január 7. <http://kitekinto.hu/karpat-medence/2010/01/07/carlos-a-sakal-szep-emlekeim-vannak-romaniarol/> (letöltve: 2015.05.20.)

³⁶⁴ BStU: MFS HA XXII 1973, p. 129-132

³⁶⁵ BStU: MFS HA XXII 19658, p. 4

Az ÁBTL-ben megtalált Földes Jenő r. altábornagynak írt napi operatív jelentés beszámolója szerint Carlos és szervezete jó kapcsolatokat ápolt Jugoszláviával, a jugoszláv titkosszolgálattal is. Korábban már meglévő információkat sikerült megerősíteni, mely szerint a Világforradalom Karja nevű terrorszervezetnek Jugoszláviában van bázisa, mely a jugoszláv szervek jóváhagyásával, támogatásával működik.³⁶⁶ Az információ azért sem meglepő, mert amikor Carlos fel kellett számolja a Vend utcai bázisát, az ott tárolt fegyvereket Jugoszlávia felé vitte ki az országból.

Dr. Varga József ezredes elmondása alapján a csoport Weinrich személyén keresztül kapcsolatban állt a keletnémet titkosszolgálattal, a STASI-val is, még hozzá a XXII. Főcsoportfőnökséggel. Az egység vezetője ekkor a már említett Harry Dahl ezredes volt. Wienrich-el a közvetlen kapcsolatot Liszkai László kutatása és elmondása szerint is Helmut Voigt ezredes tarthatta, aki ekkor a Főcsoportfőnökségen belül a 8. Osztályt³⁶⁷ vezette, mely a nemzetközi terrorizmus elhárításáért volt felelős. Dr. Varga és Liszkai is ezt a feltételezéseiket arra alapozták, hogy a STASI gyakorlatilag Carlosék minden lépését előre tudta: Dr. Varga elmondta azt is, hogy Dahl egy személyes megbeszélésük során elszólta magát, amikor arról esett szó, hogy a csoport visszautazott Berlinbe.³⁶⁸ A STASI és Carlos kapcsolata a szakértők előtt a rendszerváltás előtt is ismert volt, de 1994 óta ez már bizonyított tény. Akkor ítélték el ugyanis Helmut Voigt-ot Berlinben bűnrészesség miatt, amiért – feljebbvalói utasításra – visszaadta a terroristáknak azt a 24,38 kg plastik robbanóanyagot, amelyet Weinrich-től koboztak el Berlinbe érkezésekor, és mellyel a későbbiekben azt a bizonyos robbantásos merényletet követték el a SZER ellen. Carlos és társai terveit tehát a keletnémet hatóságok pontosan ismerhették még azelőtt, hogy arról a magyar állambiztonság tájékoztatta volna őket.³⁶⁹

Fentiek mellett az is felmerült Dr. Varga József ezredesben³⁷⁰, hogy a CIA és feltehetően számos nyugat-európai titkosszolgálat – köztük a francia DST³⁷¹ is – pontos információkkal bírt Carlos mindenkori hollétéről és tevékenységéről, mely ugyancsak felveti annak kérdését, hogy vajon kitől származhattak ezek az ismeretek.

---

³⁶⁶ 1984.01.05-én kelt Napi operatív jelentés, ÁBTL 45/78/10/4/1984.

³⁶⁷ LISZKAI László: CARLOS a Vasfüggöny árnyékában. (CT PRESS Kiadó Budapest 1992.) p. 75.

³⁶⁸ „Megjöttek a gyermekeim!”

³⁶⁹ Ó Pál: A krónikás terrorista in Beszélő online Évfolyam 6, Szám 6, <http://beszelo.c3.hu/cikkek/a-kronikas-terrorista> (letöltve: 2015.05.19.)

³⁷⁰ Dr. Varga József ezredes, a II. Csoportfőnökség nyugalmazott operatív tisztjének szóbeli közlése Budapesten, 2013. március 01-én, illetve 2013. október 09-én.

³⁷¹ DST - Direction de la Surveillance du Territoire – Belső Biztonsági igazgatóság – az egykori francia belső elhárítás

Dr. Varga József szerint ezt a CIA-s kapcsolatot támasztja alá az is, hogy 1984-ben, amikor behívták Washingtonban a magyar külképviselet munkatárását a Külügyminisztériumba, szinte mindent tudtak Carlosról és a csoport magyarországi tevékenységéről.³⁷²

Francia viszonylatban érdekes lehet Carlos és későbbi ügyvédje, Jacques Vergès³⁷³ tisztázatlan kapcsolata. Egyes források szerint Jacques Vergès 1982-ben két ízben is járt Budapesten. A Margit-szigeten, a Thermál Hotelben szállt meg, innen telefonált a Vend utcai villába, hogy Carlosszal találkozót beszéljen meg. Carlos állítólag felkereste a szállodájában, és hosszasan sétáltak a Margit-szigeten. Az állambiztonsági szolgálat ezt úgy magyarázta, hogy Vergès a francia kormány és Carlos között közvetített.³⁷⁴ A beszélgetés tartalma titok maradt, a Margit-szigeti fák között folytatott beszélgetést a magyar felderítő szervek állítólag nem tudták lehallgatni.³⁷⁵

A fenti titkosszolgálati kötődések egy részére, illetve azok tartalmára nyilvánvalóan soha nem fog fény derülni. A kérdés számomra sokkal inkább az, hogy miért hagyták a nyugati titkosszolgálatok, hogy Carlos és társai évekig tevékenykedjenek, és vajon a francia titkosszolgálat miért várt annyi ideig, hogy elrabolják Szudánból és letartóztassák a hidegháború legkeresettebb terroristáját?

3.12 Operatív erők, eszközök és módszerek alkalmazása a C-79 fedőnevű ügyben

Carlos és szervezetének magyarországi működése kapcsán az állambiztonsági szolgálaton belül alakult magyar terrorelhárítás a rendelkezésre álló, és alkalmazható szinte valamennyi titkos-, és nyílt információgyűjtő tevékenységet bevetette. Mint említettem, voltak olyan erők, eszközök, módszerek és intézkedések amelyeket

---

³⁷² BEKE József – Dr. HEGYES Gabriella: A terrorelhárítás kezdetei Magyarországon – A C-79-es dosszié, (T)error&Elhárítás 2015/1. szám.
https://epa.oszk.hu/02900/02932/00007/pdf/EPA02932_terror_elharitas_2015_1_01.pdf (letöltve: 2020.12.19.)

³⁷³ Jacques Camille Raymond Vergès (1925. – 2013.), francia ügyvéd akit a terroristák ügyvédjének is neveztek. Az elnevezése onnan ered, hogy többnyire náci vagy terrorista ügyfelei voltak pályafutása során. A gyarmatosítást elítélte, igazi ellenállóként tartották számon ügyvédi karrierje előtt. Hírnevét annak köszönhette, hogy hírhedt náciakat és terroristákat is védett. Életét több rejtély is övezi, 1970 és 1978 között például eltűnt, mely időszokról soha nem beszélt, nem tudni, hogy ez idő alatt hol járt és mit csinált.

³⁷⁴ Esetleg a francia titkosszolgálat, a DST és Carlos között?

³⁷⁵ Ó Pál: A krónikás terrorista in Beszélő online Évfolyam 6, Szám 6, <http://beszelo.c3.hu/cikkek/a-kronikas-terrorista> (letöltve: 2015.05.19.)

folyamatosan alkalmaztak (telefon lehallgatás, helység lehallgatás), és voltak amiket csak időlegesen (operatív külső figyelés, titkos kutatás). Általánosságban a terrorelhárítás elméleténél már kifejtettem a titkosinformáció gyűjtés alapelveit és elméletét. A bevezetés során ismertettem a titkos információgyűjtés fogalmát is. Ennek megfelelően ezeket nem fogom itt újból bemutatni. Viszont részletesen be kívánom mutatni azokat az eszközöket, amelyeket a terrorelhárítási szakemberek a Carlos csoport operatív feldolgozása során konkrétan alkalmazott.

A magyar terrorelhárító csoport (majd osztály) megalakulása és működése kapcsán már idéztem Dr. Varga József ezredest, a csoport, majd osztály vezetőjét, hogy a csoport feldolgozása során, a gyakorlatban tanulták meg terrorelhárító szakma fortélyait. Természetesen az egység tagjai képzett elhárító tisztek voltak, de terrorizmussal, terroristákkal korábban nem foglalkoztak. Az élet, és a mindennapok kényszerítették rá őket arra, hogy a korábban az állambiztonság más területein alkalmazott eszközöket és módszereket a terrorszervezetekre vonatkoztatva alkalmazzák, fejlesszék.

A magyar ÁBTL-ben, a német BStU-ban, valamint a lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottságnál minősítés alól feloldott, így kutatható állambiztonsági iratok áttanulmányozása során arra a következtetésre jutottam, hogy a magyar szolgálatok a terrorcsoport feldolgozása során bizonyos eszközöket folyamatosan, míg más eszközöket alkalomszerűen alkalmaztak. Az alábbiakban részletesen bemutatom a titkos információgyűjtést lehetővé tevő belső normákat, valamint a csoport operatív feldolgozása érdekében alkalmazott eszközöket és módszereket, azok alkalmazásának szabályait, gyakorlati megvalósítását, illetve ahol a kutatásaim során erre vonatkozólag adatot találtam, az alkalmazás eredményét is.

3.13 Az operatív munkát szabályozó normák a III. Főcsoportfőnökségnél

A jogszabályi környezet bemutatását a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjének kiadásáról című belső norma bemutatásával kezdem. Ennek oka, hogy ez a parancs keretrendszer szerűen határozza meg a III. Főcsoportfőnökség és az azon belül működő szervezeti egységek főbb feladatait, vagyis nem csupán a terrorelhárításért felelős alegység, hanem a teljes szervezet

feladatait. Ez azért lényeges, mert az általam korábban kifejtett és bemutatott terrorelhárítási rendszerből láthattuk, hogy ez egy komplex feladat, nem korlátozódhat csupán egyetlen csoportra vagy osztályra. Mint látni fogjuk a különböző eszközök és módszerek alkalmazásért adott esetben más-más alegység volt a felelős. Sok esetben a terrorelhárító osztályra egyfajta koordináló, irányító szerep hárult. Lényeges szempont, hogy szándékosan az 1979-ben kiadott ügyrendet választottam, hiszen az igazi operatív munka a terrorelhárítás területén ekkor indult meg. A 29/1979. számú belügyminiszteri parancs 2. pontja értelmében a III. Főcsoportfőnökségnek az alábbi főbb feladatok lettek meghatározva:

- a. titkos információkat szerezni az imperialista, kapitalista államoknak és a velük együttműködő szervezeteknek, a Magyar Népköztársaság érdekeit veszélyeztető politikai, gazdasági, katonai és műszaki tudományos, továbbá kulturális tevékenységéről, valamint hazánk külpolitikai, gazdasági és kereskedelmi érdekeit szolgáló kérdésekről;
- b. intézkedéseket foganatosítani a Magyar Népköztársaság kül-, és belpolitikai érdekeinek megvalósítását szolgáló kérdésekben, az ellenséges szervek megtévesztése, tervei végrehajtásának megakadályozása és erőinek bomlasztása végett;
- c. felderíteni, leleplezni, megakadályozni az ellenséges hatalmaknak és szervezeteknek, valamint az országon belüli ellenséges erőknek a Magyar Népköztársaság ellen irányuló terveit, behatolási lehetőségeit, formáit, együttműködésük módját és tevékenységét;
- d. felderítő és megelőző intézkedések rendszerével védelmezni a Magyar Népköztársaság állami-, társadalmi-, gazdasági intézményeit és állampolgárait, továbbá fegyveres erőit, fegyveres testületeit és rendészeti szerveit, ezek objektumait, személyi állományát, az állam- és katonai titkokat, a kémek, kártevők és más ellenséges elemek tevékenységével az imperialista hatalmak fellazítási törekvéseivel szemben;
- e. felderítést, előzetes ellenőrzést, bizalmas nyomozást folytatni a bűncselekmények elkövetésével gyanúsítható, illetve az ellenséges magatartást tanúsító külföldi és magyar állampolgárok ügyében;
- f. ellátni a ki- és beutazásokkal, az útlevel ügyekkel kapcsolatos állambiztonsági feladatokat;

- g. a BM Kormányőrséggel és a minisztérium szerveivel együttműködve biztosítani meghatározott magyar és külföldi pártvezetők, állam- és kormányfők, kormánytagok operatív védelmét;
- h. biztosítani a párt- és kormányvezetés nemzetközi titkosított hírendszerehez a rövidhullámú rádió összeköttetési csatornákat, valamint az állambiztonsági operatív munkával összefüggő rádió-összeköttetést;
- i. irányítani, segíteni és ellenőrizni a minisztériumoknál és országos hatáskörű szerveknél az állam- és szolgálati titkok védelmével kapcsolatos feladatok, valamint a rejtjelző munkával összefüggő rendelkezések végrehajtását;
- j. nyomozást folytatni és büntetőeljárást kezdeményezni az állam és az emberiség elleni, valamint a politikai jellegű bűncselekmények elkövetésével gyanúsított magyar és külföldi állampolgárokkal szemben;
- k. közreműködni és részt venni a minisztérium más bűnüldöző szervei feladatainak eredményes teljesítésében. Együttműködni és segítséget nyújtani a Magyar Néphadsereg Vezérkar Felderítő Csoportfőnöksége operatív feladatainak eredményes teljesítésében.³⁷⁶

Ha a fenti pontokat figyelmesen átolvassuk, akkor láthatjuk, hogy speciálisan a terrorizmussal kapcsolatban konkrét feladat nincs meghatározva. Álláspontom szerint egyrészt ez azért is lehetséges, mert ebben az időszakban zajlott egy szakmai egyeztetés az új BTK elfogadása és megszövegezése kapcsán, többek között a terrorcselekmény törvényi tényállás pontos meghatározásáról is. Másrészt azt is láthatjuk, hogy konkrétan a többi (bűn)cselekmény sincs a feladatok között taxatív felsorolva, legfeljebb körül írva. Ha így vizsgáljuk meg a kérdést, akkor azt is láthatjuk, hogy ennek ellenére a terrorelhárító feladatnak jónéhány pont ad megfelelő keret felhatalmazást. Gondolok itt például a c.), e.), f.) és j.) pontokra elsősorban. A parancs részletezi továbbá a III. Főcsoportfőnökség felépítését is, melyet a magyar állambiztonsági szolgálatok történetét, szervezeti felépítésének változásait bemutató résznél részletesen ismertettem. A III. Főcsoportfőnökség szervezeti struktúrája a rendszerváltásig (néhány apró módosítást, mint például új osztályok létrehozását nem számítva) változatlan maradt.

---

³⁷⁶ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 2. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf (letöltve: 2018.07.23.)

Az értekezés szempontjából lényeges részt, a III. Főcsoportfőnökség feladatainak ellátása során alkalmazható operatív erők, eszközök, módszerek és intézkedések tételes felsorolását a parancs III. fejezete tartalmazta. (Korábban az állambiztonsági munkának ezt a területét a Minisztertanács Elnökhelyettesének 1/1975. sz. utasítása az állam biztonságának védelmében alkalmazható eszközökről és módszerekről című norma szabályozta.) Ennek alapján a norma két részre (nyílt és operatív) bontotta a bevethető erőket, eszközöket, módszereket és intézkedéseket. Általánosan felsorolom az alkalmazhatott erőket, eszközöket, módszereket és intézkedéseket, majd a fejezet második felében részletesebben bemutatom azokat, amelyeket a terrorelhárító osztály munkatársai a Carlos csoport (és feltehetőleg más terrrorszervezetek esetében is) alkalmaztak. A norma alapján a III. Főcsoportfőnökség szervezetei az állambiztonsági munkájuk során az alábbi nyílt erőket, eszközöket, módszereket és intézkedéseket alkalmazhatták:

- a. mindazok az erők, eszközök, módszerek és intézkedések, amelyek alkalmazására a hatályos törvények és más jogszabályok, különösen a büntettekről, a büntetőeljárásról, az állam- és közbiztonságról, a szabálysértésekről, a rendőrségről vagy más belügyi feladatokról szóló rendelkezések és azok alapján kiadott belső szabályozások az állambiztonsági szerveket kötelezik, illetve feljogosítják.
- b. a hivatalos kapcsolatok, amelyeket az állambiztonsági szervek alakítanak ki az illetékességi területükhöz tartozó minisztériumok, intézmények, vállalatok stb. azon vezetőivel, akik beosztásuknál, hatáskörüknel fogva kellő áttekintéssel rendelkeznek az adott terület helyzetéről és készséget tanúsítanak az állambiztonsággal összefüggő adatok szolgáltatására, az operatív munkát elősegítő egyes személyi és tárgyi feltételek biztosítására;
- c. a társadalmi kapcsolatok, amelyeket az operatív tiszték alakítanak ki az állam elleni és politikai jellegű bűncselekmények eredményes megelőzése és felderítése érdekében, az állambiztonsági szempontból érdekelt területeken olyan személyekkel, akik elhelyezkedésük, lehetőségük és alkalmasságuk alapján képesek az állambiztonságot érintő kérdésekben

rész- vagy kiegészítő információkat szolgáltatni az adott területen jelentkező egyes jelenségekről, eseményekről, személyekről.³⁷⁷

A 26/1979-es belügyminiszteri parancs alapján a III. Főcsoportfőnökség szervezetei az állambiztonsági munkájuk során az alábbi titkos erőket, eszközöket, módszereket és intézkedéseket alkalmazhatták:

- a. titkos külső figyelést alkalmazni;
- b. titkos környezettanulmányt lefolytatni;
- c. rejtett operatív-technikai lehallgatást és más megfigyelő eszközöket alkalmazni;
- d. krimináltechnikai eszközöket titkosan alkalmazni;
- e. postai küldeményeket titkosan ellenőrizni;
- f. feladataik titkos ellátásához fedőigazolványokat készíteni;
- g. azonosítási eljárásokat titkosan fogatosítani (személyt, tárgyat, nyomot, stb.);
- h. operatív nyilvántartást (adattárat) vezetni;
- i. magyar és külföldi állampolgárok által elkövetett szabálysértések és bűncselekmények nyomozását megszüntetni, illetve a megszüntetést az illetékes hatóságoknál kezdeményezni;
- j. ellenséges csoportok és szervezetek soraiba hálózati úton vagy hivatásos állományú beosztottal rejtetten beépülni, illetve azok egyes tagjait felhasználni az ellenséges tevékenység mélyreható felderítése érdekében;
- k. az ellenséget zavart keltő hírekkel félrevezetni;
- l. titkos vagy leplezett előállítás, kutatást és motozást fogatosítani.³⁷⁸

Ami szakmai szempontból érdekes számomra, hogy a 26/1979. belügyminiszteri parancs figyelemmel volt arra, hogy az alábbi erők, eszközök, módszerek és intézkedések nem kerülhettek „önkényesen” alkalmazásra, diktatúrában

---

³⁷⁷ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 13. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf (letöltve: 2018.07.23.)

³⁷⁸ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 14. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf (letöltve: 2018.07.23.)

paradox módon kvázi jogállami keretek közé szorították. Az persze más kérdés, hogy ezeket a szabályokat az állambiztonsági munka során egyrészt mennyire tartották be, illetve, hogy nem volt senki (személy, szervezet, hatóság) akinek a feladata ezeknek korlátoknak az alkalmazásának a betartása vagy betartatása. Minden esetre a parancs 16. pontja tartalmazta, hogy a titkos operatív erők, eszközök és módszerek alkalmazása nem korlátozhatja az állampolgárok törvényekben biztosított jogait. A nyílt és operatív eszközök alkalmazása nem állhat ellentétben a vonatkozó jogszabályokkal és rendelkezésekkel. Ezek az erők, eszközök és módszerek a parancs szerint a „törvényt tiszteletben tartó állampolgárokkal szemben” nem voltak alkalmazhatók.

A belügyminiszteri parancs értelmében a III. Főcsoportfőnökség az operatív erők, eszközök és módszerek igénybevétele során jogosult továbbá:

- a. magyar és külföldi állampolgárokkal szervezett, titkos kapcsolatot létesíteni és együttműködést fenntartani (hálózat), magyar állampolgárokat hírszerzés végett külföldre telepíteni;
- b. állampolgárokat nyíltan vagy leplezetten meghallgatni;
- c. gazdasági vagy a lakossággal közvetlen kapcsolatban álló más szervek, intézmények, a fegyveres erők és fegyveres testületek tevékenységét, szerveit (helyiségeit) – a párt- és társadalmi szerveket kivéve – felhasználni az operatív intézkedések fedésére az adott szervre vonatkozó kötelek megtartásával;
- d. a nemzetközi érintkezésben érdekelt állami- és gazdasági szervek rendeltetés szerinti tevékenységének keretei között hírszerzést folytatni, hírszerzőket, csoportokat (rezidenturákat) szervezni és foglalkoztatni;
- e. tevékenységük titkosságának biztosítására hivatásos állományúakat és szolgálati épületeiket polgári fedéssel foglalkoztatni, illetve működtetni;
- f. rejtett módon, külföldön, külföldi szervek és személyek fedésével hírszerzőt, illetve csoportot szervezni és foglalkoztatni;
- g. feladatukhoz irattári, levéltári, nyilvántartási adatokat összegyűjteni.³⁷⁹

---

³⁷⁹ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 15. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf (letöltve: 2018.07.23.)

A bevezetni tervezett titkos erők, eszközök, módszerek és intézkedések alkalmazásáról operatív tervet kellett készíteni, melyet a miniszter-helyettes hagyott jóvá. A korábban általam bemutatott, a parancsban megfogalmazott kvázi jogállami kritériumok betartásáért és betartatásáért és ennek ellenőrzéséért egyszemélyben ő volt a felelős.

3.14 A Carlos csoport feldolgozása során alkalmazott konkrét operatív erők, eszközök, módszerek és intézkedések

Korábban már említettem, hogy a terrorelhárító csoport, majd osztály egykori vezetője, Dr. Varga József alezredes az interjúk során beszámolt arról, hogy a terrrorszervezetek tevékenységének feldolgozása és folyamatos kontroll alatt tartása, valamint az országból történő kiszorítása érdekében bevezetették szinte valamennyi rendelkezésre álló, nyílt és különleges erőt, eszközt és módszert. Jelen alfejezetben azokat fogom egyesével bemutatni, amelyek az értekezés szempontjából relevanciával bír.

Az alkalmazott nyílt erők, eszközök, módszerek és intézkedések:

- 1.) Az a.) alpont értelmében gyakorlatilag ide tartoztak minden olyan nyílt eljárások, rendőri intézkedések, hivatalos megkeresések, melyeket az ügyben alkalmaztak. Konkrét példa erre, a már említett rejtettkamerás felvétel, amikor a KEOKH hivatalos helységébe hívták be Carlost és Stevet, idegenrendészeti egyeztetésre hivatkozva. Továbbá amikor az állambiztonsági szolgálat munkatársai hivatalosan is elkobozták a csoport Beretta géppisztolyait, feltehetőleg akkor is e pont alapján jártak el. (Nem jogi, hanem szakmai értelemben.)
- 2.) A b) pont alapján végzett információgyűjtés rendkívül szerteágazó volt. Ide tartozott például a kapcsolattartás azokkal a szállodákkal, bárokkal, mulatókkal, ahol Carlos gyakran megfordult. De ebbe a körbe tartoztak az utazási irodák, MALÉV kirendeltségek, amin keresztül a terrrorszervezet tagjai a repülőjegyeiket megvásárolták, illetve a VOLÁN autóbusz vállalat, Magyar Államvasutak (MÁV), taxitársaságok stb.

- 3.) A c) pontba tartoztak azok a kapcsolatok, melyek nem tartoztak az operatív tiszt hivatalos kapcsolatai közé, de a munkája során gyakran érintkezett velük. Ebbe a körbe tartozhattak a házmesterek, pincérek, taxisofőrök szállodai portások stb. Az adatgyűjtésem során sikerült megtalálnom az egykori taxisofőrt, aki rendszeresen fuvarozta Carlost és szervezetének tagjait. Őt rendszeresen beszámoltatták a fuvarokról az elhárító tisztek. Interjút sajnos nem akart adni a csoporttal kapcsolatos élményeiről, ismereteiről.

Az Arab Forradalom Karja terrorszervezet feldolgozása során alkalmazott titkos (operatív) eszközök, erők, módszerek és intézkedések:

- 1.) Titkos külső figyelés: Az operatív figyelés Kádár korszakban alkalmazott fogalma: *„az a titkos nyomozati eszköz, amelynek feladata az állambiztonsági szervek látókörébe került személyek magatartásának, kapcsolatainak titkos megállapítása, az ellenséges tevékenység megakadályozása, operatív bizonyítása és operatív akciók biztosítása”*.³⁸⁰ Magát az operatív eszközt a Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 0010/1970. számú parancsa, Az operatív figyelés és környezettanulmányozás alkalmazásának szabályozásáról nevű norma szabályozta. A parancs szerint elsősorban az alábbi esetekben lehetett operatív figyelést alkalmazni az állambiztonsági munka során:
- a) olyan személyekre vagy csoportokra, akiknek ellenséges tevékenységére más operatív forrásból nyert információk szerint is megbízható adatokkal rendelkeznek
  - b) azokra a személyekre, akik valamilyen rendkívüli esemény (merénylet, rombolás stb.) előidézésével alaposan gyanúsíthatók, ennek megakadályozása érdekében
  - c) illegalitásban élő személyek, találkozási és rejtekhelyek felkutatására
  - d) ellenséges tevékenység fedését szolgáló külképviseletek vagy ilyen gyanú alapján ellenőrzés alatt álló objektumokba bejáró személyek adatainak megállapítására

---

³⁸⁰ Az állambiztonsági operatív munka alapjai, II. kötet, BM Könyvkiadó 1970. p. 93.

- e) fontosabb hadgyakorlatok, objektumok, operatív akciók, személyek biztosítására;
- f) hálózati személyek ellenőrzésére, fontosabb beszerzési jelöltek tanulmányozására;
- g) konspirált őrizetbevételre³⁸¹

Az operatív figyeléseket a III./V. Operatív Technikai Csoportfőnökség Figyelő osztálya hajtotta végre, akiket szolgálati jeggyel lehetett igényelni a feladatra a figyelés indokának pontos megjelölésével. A Carlos csoport külső figyelése kapcsán attól függően, hogy milyen célt szolgált az eszköz az a), b) és d) pont alapján lehetett alkalmazni. Az a) és b) pontok alkalmazása álláspontom szerint nem igényel alaposabb magyarázatot. A d) pont esetében a terrorelhárítási célból végzett figyelés könnyen összemósódhatott a kémelhárítási céllal végzett figyeléssel. Tekintettel arra, hogy mint korábbi fejezetben kifejtettem, hogy Carlos gyakran találkozott Budapesten is ide akkreditált nagykövetségek diplomataival.

A Sakál figyelése nem volt egyszerű szakmai feladat. Sikerült interjúút készítenem egy korábbi állambiztonsági figyelővel, aki rendkívül nagy szakmai kihívásként jellemezte Carlos operatív megfigyelését. Mozgásán látszott, hogy ezen a téren is alaposan ki lett képezve. Elvégezte a szokásos „önellenőrző” köröket, és szinte minden alkalommal számított arra, hogy megfigyelik.³⁸² Csak abban nem lehetett biztos, hogy kik figyelték meg, „barátok” vagy ellenségek. Erre – mint korábban említettem – a magyar szolgálatok operatív akciót is építettek, melynek célja a Sakál békés kiszorítása volt hazánk területéről.

2.) Titkos környezettanulmány: összefoglaló jelentés, amely az állambiztonsági szervek érdeklődési körébe került személyek életkörülményeire, politikai és általános emberi magatartására, személyi tulajdonságaira vagy máskapcsolódó operatív értékű adatokra vonatkozó megállapításokat tartalmaz. A környezettanulmányozás: titkos nyomozati (operatív) eszköz, amelynek célirányos alkalmazása, felhasználása segíti,

---

³⁸¹ A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 0010/1970. számú parancsa, Az operatív figyelés és környezettanulmányozás alkalmazásának szabályozásáról 2. pont., https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_21_10_1970.pdf (letöltve: 2021.09.10.)

³⁸² Interjú Dr. H.P. nyugállományú alezredessel, aki 1982-1986 között a III./V. Operatív Technikai Csoportfőnökség Figyelő osztályán dolgozott

*meggyorsítja a bűncselekmények megelőzését, felderítését, az ügyek realizálását.*³⁸³ Vagyis olyan speciális titkosszolgálati eljárás, amely alapvető célja a célszemély minél jobb megismerése, kapcsolatrendszerének, szokásainak alapos feltérképezése, annak érdekében, hogy ellene a megfelelő operatív eljárásokat dolgozzák ki és alkalmazzák az állambiztonság érdekei és célja szerint. Ezt az operatív eljárást is a már említett 0010/1970. számú belügyminiszteri parancs szabályozza.

A környezettanulmány készítését a III./V. Operatív Technikai Csoportfőnökségen belül külön osztály hajtotta végre. Az igénybevételi eljárás is ugyanúgy működött, mint ahogy azt az operatív figyelésnél bemutattam. Az osztály munkája annyira speciális volt, a belső konspirációs szabályokat is annyira betartották, hogy elhelyezésük nem az állambiztonsági szolgálat hivatalos épületeiben, hanem úgynevezett „fedett körletben” volt. A rendelkezésemre álló iratok áttanulmányozása során nem találtam olyan adatot, mely szerint a környezettanulmányt a Carlos csoport feldolgozása során konkrétan alkalmazták. Tekintettel arra, hogy szüksége volt az adatgyűjtések során a terrorelhárító osztálynak arra, hogy a szervezet magyar és külföldi állampolgárságú kapcsolatrendszerét is megismerjék, ennek a speciális módszernek az alkalmazására is.

- 3.) Rejtett operatív-technikai lehallgatás és más megfigyelő eszközök: *tágabb értelemben - az állambiztonsági bűnüldözői munka titkos nyomozati (operatív) eszköze, amely lehetővé teszi, hogy az operatív szervek az ellenséges tevékenységről megfelelő információk birtokába jussanak. Meggyorsítja a bűncselekmények gyanújának tisztázását, felderítését. - szűkebb értelemben - azoknak a technikai - fizikai, kémiai eszközöknek és módszereknek az összessége, amelyekkel az állambiztonsági és a bűnügyi szervek titkos nyomozati intézkedéseik során, azok felhasználásával rendszeres, célirányos, megbízható információkat szereznek az ellenséges hatalmaknak, azok szerveinek, megbízottjainak, valamint más súlyos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyek tevékenységének*

---

³⁸³ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 56

*felderítéséhez, megszakításához, a Magyar Népköztársaság állami, társadalmi, gazdasági intézményeinek, fegyveres erőinek, testületeinek és állampolgárainak védelméhez. Tehát meghatározott rendszabályok, illetve egyes alkalmazható módszerek.*³⁸⁴ A terrorelhárítás alapelveinél már általánosságban bemutattam (a SIGINT részénél) ennek az eszköznek valamint használatának alapelveit. A vizsgált korszakban elsősorban a Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 0017. számú parancsa a titkos operatív technikai rendszabályok alkalmazásáról volt hatályban. (Ezt a parancsot 1982-ben módosították.) A hivatkozott norma értelmében az alábbi három főbb terület tartozott az operatív technikai eszközök közé:

- 3/a rendszabály (telefon lehallgatás),
- 3/e rendszabály (szoba lehallgatás),
- 3/r rendszabály (rejtett fotó, optika, tv).

Az operatív technikai eszközök alkalmazásáért, fejlesztésért³⁸⁵, a felmerülő szakmai igények kielégítésért a korábban már említett III./V. Operatív Technikai Csoportfőnökség volt az illetékes. A feladatainak végzéséhez szükséges operatív technikai eszközök biztosításán túl, az operatív munka vegyi, fotó és nyomdatechnikai igényeinek kielégítése, az állambiztonsági munkához szükséges okmányutánzási feladatok végzése, a fontosabb hazai biztonsági okmányok védelmi rendszerének kidolgozása, okmányszakértői, és írásszakértői vélemények összeállítása, valamint az erre jogosult vezetők engedélye alapján fedőigazolványok kiadásának végzése is szerepeltek. Az egyes feladatkörök részletei jól mutatják a kapcsolódó kutatási és fejlesztési munka sokoldalúságát. Az operatív technikai eszközökkel kapcsolatosan a feladatok fő tartalmi elemei között jelentek meg a műszaki eszközök és feltételek biztosítása, a már alkalmazás alatt álló eszközök biztonságos üzemeltetése, speciális operatív eszközök tervezése és készítése, speciális módszerek és eljárások kidolgozása, vagy az érintett állomány kiképzése és továbbképzése.³⁸⁶ A kutatásaim során kijelenthető, hogy az állambiztonsági szolgálatok a Carlos csoport feldolgozása során az alábbi operatív eszközöket alkalmazta folyamatos jelleggel:

---

³⁸⁴ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 72

³⁸⁵ Az operatív technikai eszközök fejlesztéséről bővebben: DOBÁK Imre: Betekintés az állambiztonság 960-70-es éveinek nemzetközi technikai kutatás-fejlesztési folyamatainak szerkezetébe., Hadmérnök, VIII. Évfolyam 1. szám - 2013. március p. 319-327

³⁸⁶ DOBÁK Imre – SOLTÍ István: Az „operatív technika” fejlesztésének helye és szerepe az állambiztonság szervezetrendszerében, - a szobalehallgatás -, A Hadmérnök XI. Évfolyam 3. szám - 2016. szeptember, p. 126

- szoba- (helység-) lehallgatás: Dr. Varga József ezredes a vele készített interjúiban elmondta, hogy a titkos együttműködő segítségével gyakorlatilag szabad bejárásuk volt a Vend utcai lakásba. Olyan technikai lehallgató, hang-, és képrögzítésre alkalmas eszközöket és berendezéseket szereltek fel, amelyek a rendelkezésükre álltak és az adott körülmények között biztonságosan (lehetőleg dekonspiráció mentesen) használni is lehetett. A megfelelő eszköz kiválasztását nagy gondossággal kellett végrehajtani, ugyanis Carlos rendelkezett kiképzéssel és eszközzel arra is, hogy a rejtett lehallgató berendezéseket megkeresse, illetve megtalálja, amire információim szerint volt is példa. A szobalehallgatást a magyar elhárító szolgálatok folyamatosan alkalmazták addig, míg a csoport fel nem számolta a Vend utcai bázisát.
- telefon lehallgatás: Ezt a titkos információgyűjtő eszközt azért alkalmazták, hogy a magyar elhárító szolgálat kontrol alatt tudja tartani a Sakál bel-, és külföldi hívásait, azt rögzítse, majd kiértékelje. A telefon lehallgatás során lehetőség volt a fő és mellékvonalak egyidejű megfigyelésére, illetve szükség esetén blokkolására. Természetesen Carlos és a csoport tagjai tisztában voltak azzal, hogy a telefonhívásaikat lehallgatják és rögzítik a magyar szolgálatok. Éppen ezért tervezett akciójukkal kapcsolatos lehallgatási anyagot a BStU-ban végzett kutatásim során nem találtam. A rögzített és kutatható beszélgetések többnyire olyan témákra terjedtek ki, hogy melyik géppel utazik a csoport tagja és mikor, kivel kell találkozni (álnév vagy fedőnév) stb.

4.) Krimináltechnikai eszközök titkos alkalmazása: *krimináltechnika a kriminalisztika egyik ága, amely a nyomozás szolgálatában álló természettudományos, műszaki-technikai eszközök és eljárások egyes fajtáit tanulmányozza.*³⁸⁷ Arra vonatkozólag nem sikerült érdemi adatot találni, hogy ezt a titkos információgyűjtő módszert alkalmazták volna a C-79-es aktában. Álláspontom szerint abban az esetben mindenképp, ha egy addig ismeretlen tagot vagy kapcsolatot kellett beazonosítani. Ebben az esetben pl. jó módszer, ha operatív módon megszerzik az ujjlenyomatát, és

---

³⁸⁷ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 57

azt összevetik a saját vagy a nemzetközi partnereik (esetünkben elsősorban szovjet, csehszlovák, keletnémet, lengyel bolgár szolgálatok) adatbázisával.

5.) Postai küldemények titkos ellenőrzése: Alapvetően a módszer a postai úton érkező levél-, és csomagküldemények titkos ellenőrzését jelenti. Két alapvető funkciója volt az alkalmazásának. Egyrészt a levél/küldemény tartalmát megismerni, rögzíteni, elemezni. másrészt kvázi cenzor szerepet ellátni (pl.: sorkatonai levelezés, fogvatartott levelezése, magánszemély külföldi levelezése stb.). Esetünkben ez utóbbi nem játszik lényeges szempontot. Nincs közvetlen adat arra, hogy ezt a módszert a magyar elhárító szolgálatok ugyan eredményesen, de minden bizonnyal folyamatos jelleggel alkalmazták, a Sakál és szervezete megfigyelése során. Carlosék esetében azért lehetett korlátozott eredményre számítani a postai küldemények titkos ellenőrzésével, mert ismert volt a magyar elhárítás előtt is, hogy a csoport előszeretettel használta különböző (elsősorban közel-keleti) nagykövetségek diplomáciai futárpostáját. Ez pedig kívül esett a magyar szolgálat ellenőrzési jogkörein és lehetőségein.

6.) Fedőigazolványok készítése és használata: *valamely intézmény, hivatal vagy más szerv vezetőjének hozzájárulásával kiadott személyi, munkaadói stb. igazolvány, amely lehetőséget nyújt arra, hogy az állambiztonsági feladatot végrehajtó operatív tiszt leplezze hivatását és céljait.*³⁸⁸ Teljesen biztos, hogy az állambiztonsági szolgálat a terrorelhárítással (Carlos csoport vagy más terrorszervezet feldolgozásával) kapcsolatos műveletei előkészítése és végrehajtása során is alkalmazott fedőigazolványokat. Azonban ezekről konkrét példát vagy műveletet nem találtam sem a BStU-ban sem az ÁBTL-ben folytatott kutatásaim során.

7.) Operatív nyilvántartás: *adattároló és szolgáltató tevékenység az elkövetett bűncselekményekről, az állambiztonsági szempontból jelentős tényekről, körülményekről, a hálózatról - az 1945 előtti és utáni politikai és történelmi*

---

³⁸⁸ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 27

*eseményekkel összefüggésben*³⁸⁹ Ez szintén egy olyan operatív eszköz, amelyet használtak a C-79-es akta során, és erre utaló adatokat is sikerült találnom. A hivatalos nyilvántartásokon kívül (pl.: lakcímnnyilvántartás, különböző bünygyi nyilvántartások, határregisztrációs lapok) az állambiztonsági szolgálat munkatársai használtak sajátot is. Nyilvántartották a Csoport teljes ismert kapcsolatrendszerét (fényképekkel, útlevél másolatokkal stb.), a Magyarországon tartózkodásuk adatait stb. Az információk egy részét pedig meg is osztották a baráti állambiztonsági szolgálatokkal. Ennek eredményeképpen készítettem azokat a táblázatokat, melyeken bemutattam a csoport három legfontosabb tagjának beutazási és hamis vagy álnévre szóló diplomata útlevél adatait.

8.) Magyar és külföldi állampolgárok által elkövetett szabálysértések és bűncselekmények nyomozását megszüntetni: Közvetlen utalást erre az eszközre sem találtam a C-79-es akta kapcsán. Viszont minden bizonnyal alkalmazásra került valamilyen szinten. Gondolok itt arra, hogy a csoport tagjai folyamatosan megsértették a korabeli magyar törvényt. Hamis, álnévre szóló útlevelet használtak, lőfegyverrel közlekedtek nyilvános helyeken is, lőfegyvereket, lőszeret, robbanóanyagokat és robbantószeret csempésztek be vagy át hazánkon, merényleteteket terveztek külföldi célpontok ellen stb. Ezek olyan bűncselekmények, melyek a korabeli magyar BTK-ban is nevesítve voltak, létezett rájuk törvényi tényállás. Elvi és jogi akadálya nem lehetett volna a felelősségre vonásuknak. Ennek ellenére, mint tudjuk, ez sohasem történt meg Magyarországon. A büntetőeljárás megindításának nyilván racionális, politikai okai voltak, melyeket korábban kifejtettem. A most bemutatott eszköz pedig egyik (kvázi) jogi alapját (legalizálta), lehetőségét is jelenthette a büntetőeljárás megindításának.

9.) Beépülni ellenséges csoportok és szervezetek soraiba hálózati úton: Az egyik legalapvetőbb módszer, melyet a nagy terrorelhárító szolgálatok kivétel nélkül alkalmaztak és alkalmaznak jelenleg is. Ennek ellenére a

---

³⁸⁹ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 72

magyar terrorelhárítás úgy döntött, hogy nem él ezzel a módszerrel. Erről Karas beszélt egy interjújában.

- 10.) Az ellenség vagy célszemély dezinformálása: *részben valós vagy valótlan adatok célba. juttatása az ellenség megtévesztése, aknamunkájának akadályozása, felszámolása céljából.*³⁹⁰ A magyar állambiztonsági szolgálatok a C-79-es akta feldolgozása során folyamatosan éltek ezzel a lehetőséggel. Gondolok itt a korábban már említett esetekre, amikor külföldi (nyugatnémet) rendszámú és típusú autóval kezdték agresszíven figyelni a Sakált, hamis nyugatnémet körözési lapot mutattak neki stb. Meg kell állapítani, hogy ezt a módszert a korabeli magyar terrorelhárítók rendkívül eredményesen használták, hiszen céljukat maximálisan elérték vele.

- 11.) Titkos vagy leplezett kutatást: *az állambiztonsági szerveknek az a tevékenysége, amelynek során az ellenséges tevékenység elkövetésével gyanúsított személy lakását, lakrészét, munkahelyét, szállodai szobáját, ruházatát, csomagját, illetve poggyászát átvizsgálják. Ebbe a körbe tartozik a járművek és a szállítóeszközök átvizsgálása is.*³⁹¹ A rendelkezésre álló levéltári anyagokból megállapítható, hogy az állambiztonsági szolgálatok ezzel a módszerrel nagyon gyakran éltek. Amikor lehetőségük volt rá, és az operatív helyzet erre okot is adott, minden alkalommal átkutatták a Vend utcai ingatlant és a csoport által használt szállodai szobákat is. Ennek során jutottak például olyan adatok és információk birtokába, mint a már korábban említett müncheni SZER elleni robbantás, melynek terveiről készült másolat az értekezés 1. számú mellékletében található.

3.15 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása

A fejezetben bemutatam Carlost, a nemzetközi terrorizmus egyik első szimbolikus megtestesítőjét, akit a kor sajátossága miatt bizonyítottan számos közel-keleti és szocialista állam titkosszolgálat foglalkoztatott saját céljai elérése érdekében. A

---

³⁹⁰ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 18

³⁹¹ Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó 1970., p. 92

rendelkezésre álló adatokból kirajzolódott előttünk valódi énje, a kegyetlen és hidegvérű gyilkos,³⁹² terrorista, zsoldos, nemzetközi forradalmár, akihez kezdetben nem csak titkosszolgálatok kerestek utat, hanem a különböző terrorszervezetek is igyekeztek jó kapcsolatokat ápolni vele.

A fejezetben bemutattam, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a magyar terrorelhárító szervek Carlost, mint terroristát tartották számon. Az is kimutatható, hogy ő, és szervezete hazai tevékenységének ellenőrzése kapcsán is erősítették meg az első terrorelhárító egység létrehozását és fejlesztését is, melynek első igazi ügye tulajdonképpen a C-79-es dosszié volt. És bár láthattuk, hogy nem Carlos és szervezete volt az egyetlen terrorista és terrorcsoport, mely megfordult hazánkban, de kétségtelenül a legjelentősebb. A szervezet jelentőségét és hatását a magyar terrorelhárítás kialakulására és fejlődésére tovább fokozta, hogy a kutatás során beszerzett adatok szerint, rajta keresztül tudták megtanulni a magyar szakemberek a szakma fortélyait. A saját területén ugyanis mindenki képzett elhárító tiszt volt a csoportban, azonban a Sakál feldolgozásáig nem volt tapasztalatuk arról, hogyan működik egy nemzetközi terrorszervezet. Ez az összetett elhárító munka csak nemzetközi együttműködés keretében lehetett sikeres. A fejezetben ezt alátámasztva bemutattam az állambiztonsági szolgálat nemzetközi együttműködésének lehetőségeit, annak jogszabályi hátterét, valamint a STASI vonatkozásában gyakorlati megvalósulását is. A nemzetközi együttműködés keretei között nem csak az információk és adatok kölcsönös cseréje történt, hanem bizonyos fokú technikai fejlesztés és tapasztalatcseréje is. Mint láttuk éppen folyamatban volt a magyar állambiztonsági szolgálatoknál technikai fejlesztés, amely során nem csupán modern lehallgató és megfigyelő berendezéseket tudtak beszerezni a korabeli szakemberek, de olyan speciális eszközöket is, melyek a Carlos csoport által használt különleges (hazánkban addig nem használt és ismert) zárokat³⁹³ is képes volt roncsolásmentesen nyitni.

A kutatás és adatgyűjtés során feltártam a terroristák megfigyelésének, és a C-79-es akta feldolgozásának szakmai hátterét, különös tekintettel az operatív munka során alkalmazott és használt titkos információgyűjtő eszközökre, módszerekre és

---

³⁹² Liszakai Lászlónak egy alkalommal bevallotta, hogy személyesen 86 embert ölt meg. (Liszakai László szóbeli közlése 2020.08.29-én történt interjú során.)

³⁹³ Írásbeli interjú Dr. H.P. a III. Főcsoportfőnökség korábbi operatív tisztjével, aki több alkalommal is részt vett Carlos és szervezetének figyelésében.

eljárásokra. Ennek keretében magyar elhárítók pontos információkat szerezhettek a terroristák hazai és nemzetközi kapcsolatrendszeréről, működésük háttéréről, az általuk tervezett terrorcselekményekről, felszereléseikről és fegyvereikről stb. Álláspontom szerint nem a magyar terrorelhárítás, hanem a politikai vezetés döntésén múlt, hogy ezeket az adatokat mikor, kivel és milyen mélységben lehetett az adott korszakban megosztani.

A fejezetben ismertetett adatok alapján álláspontom szerint a magyar állambiztonsági szervek mindent megtettek, és a rendelkezésükre álló operatív eszközök és módszerek teljes tárházát bevetették annak érdekében, hogy a Sakált és szervezetét a lehetőségekhez mérten a legszorosabb megfigyelés alá vonják. Ezzel párhuzamosan a magyarországi tevékenységüket és kapcsolataikat feltérképezzék, illetve korlátozzák, valamint kiszorítsák őket az országból. A kiválasztott operatív célokat és taktikát ráadásul úgy kellett elérniük illetve kiválasztaniuk, hogy a Carlos és csapata ne álljon bosszút Magyarországon vagy külföldön lévő magyar érdekeltségeken.

4. A MAGYAR RENDŐRSÉG KÜLÖNLEGES TERRORELHÁRÍTÓ SZOLGÁLATÁNAK KIALAKULÁSA ÉS FEJLŐDÉSE 1973-1990 KÖZÖTT

4.1 Nemzetközi kitekintés

A korábbi elméleti fejezetben utaltam rá, hogy a mai értelemben vett klasszikus terrorcselekmények (túszejtés, repülőgép-eltérítés, robbantásos merényletek) az 1960-as években kezdtek el általános jelenséggé válni a világban, ezen belül is elsősorban Nyugat-Európában. A legtöbb terrortámadást elkövető terrorszervezeteknek (Vörös Hadsereg Frakció-Rote Armee Fraktion, Vörös-Brigádok-Brigate Rosse, Action Directe-Közvetlen Akció, Fekete Szeptember-Black September)³⁹⁴ olyan politikai események szolgáltak ideológiai és utánpótlás bázisul, mint például a diáklázadások, szélsőbaloldali csoportok erőszakos radikalizációja, vagy az arab/palesztin nemzeti mozgalmak. A terrortámadások megelőzésére és megszakítására (felszámolására) korábban alkalmazott katonai megoldások, Európa nagyvárosaiban, nem háborús (műveleti) területen egyáltalán nem bizonyultak hatékonynak. Ehhez hozzájárult az is, hogy a nyugat-európai államok többsége szigorúan szabályozta, vagy éppen tiltotta, hogy hadserege békeidőben az országhatárokon belül bevethető legyen. Alapvetően ennek a jogi helyzetnek, valamint az Európában elkövetett terrorcselekmények hatására alakultak ki a terrorelhárítási feladatokra kijelölt, felszerelt és felkészített rendőri egységek.

A különleges, terrorelhárítási feladatokra kiképzett és felszerelt rendőri egységek létrehozása szempontjából talán a legnagyobb hatást kiváltó esemény az 1972-es müncheni olimpián bekövetkezett tragédia, amikor lemészárolták az izraeli sportolókat. Mint ismeretes, a Fekete Szeptember nevű palesztin szervezet nyolc fegyveres terroristája betört a nem különösebben védett müncheni olimpiai faluba. Két izraeli sportolót lelőttek, kilencet túsul ejtettek. Különböző helyeken bebörtönzött társaik szabadon bocsátását követelték a tárgyalások során a hatóságoktól, továbbá egy repülőgépet, amely Kairóba viszi őket a túszaikkal együtt. A nyugatnémet kormányt sikerült a váratlan és brutális akciójukkal teljesen meglepniük, akiket ezért a terrortámadás teljesen felkészületlenül is ért. A hosszadalmas tárgyalások során úgy

---

³⁹⁴ Az említett terrorszervezetekről bővebben: Ferwagner Péter Ákos – Komár Krisztián – Szélinger Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavrilo Principtől Oszama bin Ladenig. Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003

tűnt, hogy a nyugat-németek engednek a túszejtők követeléseinek és a terroristákat és túszaikat két helikopter vitte a fürstenfeldbrucki katonai repülőtérre. Amint a helikopterek földet értek, a rendőrség „mesterlövészei” tűz parancsot kaptak és tüzet nyitottak, annak ellenére, hogy kedvezőtlenek voltak a látási viszonyok, továbbá túl nagy volt a lőtávolság. Szakmai szempontból utólag megállapíthatjuk, hogy a németek mindent a lehető legrosszabbul csináltak a felszámolás során, ezért a terroristáknak sikerült felrobbantaniuk mind a két helikoptert. A robbanás és az akció következtében az összes túszejtő életét veszítette.³⁹⁵ Az esemény rávilágított annak a különleges rendőri képességnek a hiányára, amely alkalmas a hasonló helyzetek profi kezelésére, és ekkor még nem képezte a modern rendőrségek részét. 1972 után a világ országainak jelentős részében, kormányok tucatjai ismerték fel sebezhetőségüket és rendőrségük, rendvédelmük felkészületlenségét egy ilyen támadással szemben, és tették meg az önálló (rendőrségi) terrorelhárítás megalakításának első lépéseit. A politikusoknak és biztonsági, rendészeti szakembereknek immár elkerülhetetlenül számolnia kellett a nemzetközi terrorizmus problémakörével, amelyek a münchenihez hasonló erejű és brutalitású akciókat képesek voltak elkövetni gyakorlatilag a világ bármely országában. Ezekben az években gombamód szaporodtak meg a katonai különleges egységek mellett, a rendfenntartó erők különleges, terrorelhárító szolgálatai is, valamint jelent meg a terrorelhárítás a katonai különleges műveleti képességek palettáján is.³⁹⁶ Az 1970-es években olyan nemzetközi hírű különlegesen képzett és felszerelt rendfenntartó egységek jöttek létre és fejlődtek, melyek a mai napig a különleges szolgálatok élvonalához tartoznak: a német GSG-9 (Grenzschutzgruppe 9), a francia Nemzeti Csendőrség GIGN (Groupe d'Intervention de la Gendarmerie Nationale) és RAID (Recherche Assistance Intervention Dissuasion), vagy az osztrák Cobra kommandó alakulatai.

4.2 A magyar rendőrség terrorelhárítási képességének kezdetei

Magyarországon 1973-ig nem létezett olyan speciális rendőri egység, mely feladatkörébe tartozott volna a terrorcselekmények illetve az ehhez kapcsolatos

---

³⁹⁵ Az 1972-es müncheni túszejtődrámáról bővebben: MATTERN, Jean: Szeptember, Jelenkor kiadó 2016.

³⁹⁶ KISS Tibor: A különleges műveleti erők sikeres alkalmazásának kérdései napjaink kihívásainak tükrében (MA Diplomamunka, Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar Nemzetbiztonsági Intézet Polgári Nemzetbiztonsági Tanszék, 2017 p. 19.

bűncselekmények (pl.: túszejtés, emberrablás, légi jármű hatalomba kerítése, stb.) kizárólagos kezelése, megszakítása vagy felszámolása. Igaz azonban az is, hogy az említett bűncselekmények is csak 1978-ban kerültek be a magyar büntető jogrendszerbe, mert abban az évben lépett hatályba Magyarországon az új büntető törvénykönyv, melyet külön fejezetben fejtettem ki bővebben.³⁹⁷

4.2.1 Különleges rendőri alakulat 1947-ben

Az első írásos utalás és forrás amit a magyar rendőrség különleges egységeivel kapcsolatban a levéltárakban felleltem, az 1947. december 11-én hatályba lépett 586032/1947. számú belügyminiszteri utasítás a Különleges alakulatok működésének szabályozásáról³⁹⁸. Az utasításból azonban kitűnik (bár konkrétan nem sorolja fel), hogy a különleges rendőri alakulat feladatköre inkább a hagyományos értelemben vett karhatalmi tevékenységre terjedt ki, semmint a terrorizmussal kapcsolatos rendőri feladatokra, eljárásokra. Az utasítás ugyanis kimondja, hogy ezeket rendőri alakulatokat különböző vármegyék és járások közbiztonságának megerősítése érdekében rendelték ki, az utasításban nem részletezett rendőri feladatok végrehajtására. A vármegyék és járások rendőrségét is a legtöbb esetben váratlanul érte ezeknek a rendőri alakulatoknak a megjelenése az illetékességi területükön. Ezt támasztja alá, hogy a hivatkozott szabályzatban is megjelenik, hogy a helyi rendőri erők visszajelzése szerint a legtöbb esetben nem értesítették őket a különleges rendőri alakulat megjelenéséről a területükön, és nem ismerik a két szerv közötti az alá-, és fölrendeltségi viszonyokat, feladatrendszerüket. Arról sem kaptak a helyi erők központi tájékoztatást, hogy milyen magatartást tanúsítsanak a különleges rendőri alakulat tagjaival szemben.³⁹⁹

4.2.2 A BM Karhatalom speciális rendőri tevékenysége

Korábban említést tettem arról, hogy a felszabadulást követően az ideiglenes kormány 1945-ben felállította a Belügyminisztérium alá rendelt Államrendőrséget,

---

³⁹⁷ 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről (kihirdetve: 1978.12.31.)

³⁹⁸ 586032/1947 számú Belügyminiszteri Utasítás, Magyar Nemzeti Levéltár, MNL-OL-XIX-B-0001

³⁹⁹ 586032/1947 számú Belügyminiszteri Utasítás, Magyar Nemzeti Levéltár, MNL-OL-XIX-B-0001

közrendvédelmi és bűnügyi feladatokat egyaránt ellátva. Az államrendőrség egyik karhatalmi zászlóalj látta el a miniszterelnökségi és képviselőházi őrségi szolgálatot, személyi állományt biztosított különböző razziaújszákhoz valamint kiemelt objektumokat is őrzött. Később, a zászlóaljon belül felállítottak egy kisebb egységet is, egy rohamcsoportot is, veszélyes bűnözők elfogására és más speciális (általában személyvédelmi, csapaterős) feladatok végrehajtására. A karhatalmi állomány azonban többnyire nem hivatásosokból, hanem sorállományúakból állt, emiatt sem tekinthető a rohamcsoport professzionális speciális rendvédelmi egységnek. A rendszer szempontjából megbízhatónak tartott fiatalok sorköteles szolgálatukat hajtották végre a karhatalomnál. Ezek voltak azok a karhatalmisták, akik fegyveresen harcoltak az 1956-os forradalom és szabadságharc idején a felkelők ellen. A karhatalmat a rendőrség részéről a budapesti és megyei főkapitányok vehették igénybe. Század erőig kirendelés útján azon ezred vagy zászlóaljparancsnoktól, amelynek működési területéhez tartozott a megyéjük, zászlóalj erőig a BM karhatalom parancsnokának, ennél nagyobb erő esetén a belügyminiszter első helyettesének engedélyével. A főkapitányok általi igénylésre egy századnál nagyobb erőt nem lehetett rendelkezésre bocsátani. A kirendelt karhatalmi erő a feladat végrehajtásának idejére a kirendelő szerv vezetőjének alárendeltségébe került. A BM-sorállomány rendszeres politikai nevelésben és harckiképzésben részesült, így alkalmassá vált a csapaterős szolgálati feladatainak végrehajtására. A csapattevékenységet igénylő állambiztonsági, közbiztonsági és biztosítási feladatokat (például hadsereggyakorlatok körzeteinek lezárása) végezte, őrizte a kiemelt fontosságú objektumokat, a különleges elbírálás alá eső vasúti szállítmányokat. Részt vett az állami és pártvezetők utazásának biztosításában, árvízvédelemben illetve járványügyi zárlatok végrehajtásában.⁴⁰⁰ A BM karhatalom legismertebb különleges műveleti tevékenysége, a balassagyarmati tűszhelyzet során végrehajtott felszámolása volt, melyről alább bővebben beszámolok.

Az adatgyűjtések során nem találtam arra utaló egyéb dokumentumot, vagy információt, hogy 1973 előtt a magyar rendőrség vezetői körében felmerült volna a szakmai igény olyan különleges, professzionális rendőri egység felállítására vonatkozólag, mely terrorcselekmények, vagy ahhoz kapcsolódó bűncselekmények

---

⁴⁰⁰ TARJÁN G. Gábor: Karhatalom a huszadik században Magyarországon., Belügyi Szemle 63. évfolyam, 2015/6. szám, p. 29-47.

megszakítására vagy felszámolására kiképzett és felszerelt lett volna.⁴⁰¹ A gyökeres változást az alábbi eset, a Balassagyarmati túszejtés indikálta.

4.3 A Balassagyarmati túszejtés

A 19 éves Pintye András, és testvére a 17 éves Pintye László balassagyarmati lakosok 1972 év végén elhatározták, hogy nem kívánnak tovább Magyarországon élni, ezért illegálisan külföldre távoznának, hogy ott telepedjenek le. Tekintettel azonban arra, hogy édesapjuk hivatásos határőr tiszt volt, a korszak hivatásosok közvetlen hozzátartozóira vonatkozó szigorú szabályai és gyakorlata szerint esélyük sem lehetett arra, hogy útlevelet kaphassanak, és nyugatra utazzanak, ahonnan nem térnének haza (a kor megfogalmazása szerint disszidálnának). Különböző terveket kezdtek tehát szőni annak érdekében, hogy nyugatra szökhessenek. Az idősebb Pintye fiú vetette fel azt az ötletet, hogy túszoikat ejtve kényszerítsék a magyar hatóságokat arra, hogy elhagyhassák az országot. Tervükbe előzetesen bevontak három másik helyi fiataalt is, akik azonban túl kockázatosnak találták a két fiú elképzeléseit, és ezért tevőlegesen végül nem vettek részt az akcióban. Mivel azonban a Pintye fivérek terveiről nem értesítették a hatóságokat sem, ezért később, az ügy büntetőeljárás szakaszában ellenük is eljárás indult.⁴⁰²

1973. január 7-én vasárnap Pintye András ellopta édesapja hivatali páncélszekrényének kulcsát. Bement a balassagyarmati határőr laktanyába. Az ügyeletes tisztnak azt hazudta, hogy el kell hoznia apja irodájából egy könyvet. Mivel ismerte a fiút, az ügyeletes tiszt minden további kérdés nélkül beengedte az irodába, és egyedül is hagyta. Az idősebb Pintye fiú ezután a páncélszekrényből kivette édesapja AMD-65 típusú gépkarabélyát a hozzá tartozó 80 darab rendszeresített lőszerrel, valamint a 9 milliméteres PA-63 típusú szolgálati maroklőfegyverét a hozzá tartozó 9 darab rendszeresített lőszerrel. Az így megszerzett lőfegyvereket és a

---

⁴⁰¹ Beke József - A magyar rendőrség különleges szolgálati ágának létrehozása, fejlődésének és működésének története 1973-1990, Rendészet-Tudomány-Aktualitások konferencia kötet p. 28-36, Doktoranduszok Országos Szövetsége, 2020

⁴⁰² Nógrád Megyei Főügyészség B.10.006/1973. számú vádirata, Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-0e-7

lőszerket elrejtette a kabátja alá és kisétált a laktanyából, anélkül, hogy bárki feltartóztatta vagy átvizsgálta volna.⁴⁰³

Még aznap este 22.00 óra körüli időben testvérével behatoltak a Balassagyarmati Geisler Eta leánykollégium főépületének első emeleti 14-es szobájába, és túsul ejtették az ott tartózkodó 16 diáklányt. A lányok szabadon bocsájtása fejében követeléseket fogalmaztak meg. A fiúk követeléseit az egyik túszként fogvatartott diáklány írta le egy papírlapra, melyek a következők voltak:

- 6 db. pisztoly két-két tárral és lőszerrel
- egy lefüggönyözött, farmotoros autóbusz két sofőrrel, valamint
- 6 db géppisztoly két-két tárral, 30 kézigránát és 1 rádió adóvevő
- a későbbiekben a fentiekén túl helikoptert és készpénzben amerikai dollárt (az összeget több alkalommal módosították) is követeltek a hatóságoktól⁴⁰⁴

Több esetben is kijelentették, hogy amennyiben a hatóságok a követeléseiket nem teljesítik, elkezdik kivégezni a túsul ejtett diáklányokat. Bár tettüket jó előre alaposan megtervezték, azonban nem volt arra elképzelésük, hogy a megfogalmazott követeléseiket hogyan hozzák a hatóságok tudomására. Időközben a lányok kérték a túszejtőket, hogy engedjék ki őket WC-re. Ebbe a Pintye testvérek bele is mentek. A lányok ezt a lehetőséget kihasználva megkísérelték a szökést, mely végül egyiküknek sikerült is. A kiszökött diáklány értesítette a kollégiumban zajló eseményekről a rendőrséget. A kiérkező rendőrfőnök behatolt egészen a kollégiumi szobáig és megadásra szólította fel a bent tartózkodó fegyvereseket. Megadás helyett az idősebb Pintye fiú rálőtt a rendőrökre, és a helységben található emeletes ágyakkal eltorlaszolta a szoba ajtaját. A hatóságok ezt követően teljesen lezárták a kollégiumot és környékét, majd miután a karhatalmi erősítés megérkezett a Belügyminisztérium Karhatalom (BM Karhatalom) részéről, Balassagyarmatot is teljesen körbe zárták. Erre a lépésre azért volt szükség, mert bár a hatóságok teljes hírzárlatot rendeltek el, az eset ennek ellenére gyorsan kitudódott, és a túsul ejtett lányok aggódó hozzátartozói megindultak a városba, hogy nyomást gyakoroljanak a rendőrségre és a politikai vezetésre.

---

⁴⁰³ Nógrád Megyei Főügyészség B.10.006/1973. számú vádirata, Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-7

⁴⁰⁴ Nógrád Megyei Főügyészség B.10.006/1973. számú vádirata, Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-7

Mivel a magyar hatóságokat teljesen felkészületlenül érte ez az eset, ezért a helyzet megoldása érdekében rögtönözniük is kellett. A magyar rendőrség ekkor ugyanis még nem rendelkezett sem olyan különlegesen képzett és felszerelt rendőri erővel, sem pedig képzett túsztárgyalóval, amely vagy aki túszhelyzet kezelésére és felszámolására alkalmas lett volna. Első körben a túszejtők szüleit vitték a kollégiumi szoba elé, hogy ők próbáljanak meg észérvekkel és érzelmekkel is hatni a gyermekeikre. Ez a módszer teljességgel hatástalannak bizonyult, sőt az édesapja jelenléte az idősebb Pintye fiú esetében éppen ellenkező hatást váltott ki, mint arra számítottak a hatóságok. Az apa jelenléte ugyanis csak az agresszivitását növelte Pintye Andrásnak. Ezek után rendőrök más „tárgyalót” kerestek, hogy kapcsolatba maradjanak a túszejtőkkel. A rendőrség választása a balassagyarmati kórház főorvosára, Dr. Samu Istvánra esett, aki személyesen, gyermekkoruk óta is ismerte a fiúkat. A főorvos több napon keresztül tárgyalta a túszejtőkkel és sok esetben sikerült is az idősebb Pintye fiút lenyugtatnia, de sajnos azt nem tudta elérni, hogy megadják magukat és elengedjék a túszul ejtett lányokat. Tárgyalással próbálkozott a hatóságok részéről továbbá a helyi rendőrkapitány, Szücs Ferenc rendőr alezredes is, aki azonban szintén eredménytelennek bizonyult.⁴⁰⁵ A rendőrség részéről két világos elképzelés és cél létezett a túszhelyzet megoldása érdekében. Egyrészt húzni az időt amennyire lehet és ezzel a módszerrel kifárasztani és elbizonytalanítani az elkövetőket, másrészt a diáklányok életét mindenképp meg kellett óvni.

Mint említettem a magyar rendőrségen belül nem létezett olyan egység, amely az ilyen helyzetek kezelésére, felszámolására fel lett volna szerelve, ki lett volna képezve, illetve olyan taktikai eljárás sem, mely ebben az esetben alkalmazható lett volna, ezért a helyzetet ad-hoc jelleggel kezelték. A helyi rendőröket leváltották és visszavonták a kollégiumi szobánál, valamint az oktatási intézmény környékén, és belügyminiszteri döntésre a BM Karhatalom munkatársai vették át az irányítást és az intézkedést a helyzet megoldása érdekében. A kollégiummal szemközti tanácsháza tetejére valamint épületébe távcsöves puskával felszerelt, és erre a feladatra külön kijelölt karhatalmi rendőröket telepítettek. Esetükben szándékosan nem használok a mesterlövész kifejezést, hiszen – bár kiváló lövészteljesítményt nyújtottak az akciót megelőzően is, de – normál karhatalmi rendőrök voltak, akik ilyen speciális képzésben korábban információim szerint nem részesültek. Ugyanez vonatkozott a kollégiumi

---

⁴⁰⁵ Nógrád Megyei Főügyészség B.10.006/1973. számú vádirata, Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-0e-7

szoba előtt, valamint annak ablaka alatt felsorakozott rendőrökre is. A karhatalmi és általános rendőri kiképzésükön kívül nem kaptak képzést arra, hogy tűzhelyzet során hogyan, milyen taktikai eljárásrend szerint kell egy helyiségbe behatolni, az elkövetőket ártalmatlanná tenni, és a túszoikat kivonni.

Január 11-én, csütörtökön délelőtt a túszejtők egyre idegesebbé váltak amiatt, hogy úgy érezték a hatóságok csak időt húzzák, és nem teljesítik a követeléseiket. A tárgyalást végző főorvosnak sem sikerült ezúttal az idősebb Pintye fiút megnyugtatni, aki a gépkarabélyával rálőtt a szomszédos épületre. A lövedékek csak néhány centiméterre csapódtak be az ott figyelő és lövész pozíciót betöltő rendőröktől. A lövések után az kiabálta, hogy ez volt az utolsó figyelmeztetés, legközelebb kivégzi a diáklányokat. Az akciót irányító rendőri vezetők számára világossá vált, hogy a tárgyalások nem fognak eredményt hozni, ezért a felszámolás mellett döntöttek. Engedélyt és parancsot adtak arra, hogy ha az elkövetők – elsősorban a veszélyesebbnek ítélt Pintye András - tiszta célpontot nyújtanak, akkor a távcsöves puskával felszerelt rendőrök célzott lövést adhatnak le rájuk. Másnap, január 12-én, pénteken a déli órákban Pintye András megjelent néhány másodpercre a kollégiumi szoba ablakában. A szomszéd épület tetején lévő rendőrök ezt észlelték és három különböző fegyverből és pozícióból célzott lövéseket adtak le rá. A jogszerű fegyverhasználat következtében az idősebb túszejtő holtan esett össze. Ekkor a kollégium előtt, a szoba ablaka alatt álló teherautó magasított platójáról és a szoba előtti folyosóról – miután a túszul ejtett lányok szabaddá tették az elbarikádozott bejáratot - a karhatalmista rendőrök behatoltak és élve elfogták a fiatalabb túszejtőt, Pintye Lászlót is, aki ellenállás nélkül megadta magát. A túszul ejtett lányokat sikerült élve, épségben kimenekíteni.⁴⁰⁶

A sikeres akciót követően vizsgálatok sorát indították az illetékes hatóságok, melyek egyrészt az tűzhelyzet előzményeire terjedtek ki, pl.: hogy a Pintye fiúk hogyan tudtak fegyvereket szerezni, kik tudtak a tervezett akciójukról és azt miért nem jelentették stb. Másrészt a rendvédelmi szakemberek elemezték a hatóságok munkáját és a sikeres felszámolást. A feltárt hiányosságok megszüntetése érdekében intézkedési tervet dolgoztak ki, illetve fegyelmi-, és büntetőeljárásokat kezdeményeztek⁴⁰⁷. Bár a túszejtést terrorcselekménynek nevezték, 1973-ban a magyar büntetőjogban ilyen

---

⁴⁰⁶ Nógrád Megyei Főügyészség B.10.006/1973. számú vádirata, Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-7

⁴⁰⁷ Tájékoztató a Balassagyarmaton bekövetkezett rendkívüli esemény főbb tanulságairól. Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-44-56 oldal

törvényi tényállás, mint említettem nem szerepelt. Ezért a 17 éves Pintye Lászlót aljas indokból, hivatalos személy sérelmére, több ember sérelmére elkövetett emberölés kísérlet büntette, légi jármű jogellenes külföldre vitelével megvalósított tiltott határátlépés kísérlet büntette, lőfegyverrel visszaélés büntette és több ember sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése büntett elkövetése miatt emeltek vádat. A bíróság végül valamennyi vádpontban bűnösnek találta, és a maximálisan kiszabható büntetésre, 15 év fegyházbüntetésre ítélték.⁴⁰⁸

4.4 Az akciószakaszok megalapítása Magyarországon

Az eset is rávilágított arra, hogy hazánkban is reális veszélye van terrorcselekmények, illetve hasonló túszhelyzetek bekövetkezésének. Szükségessé vált egy olyan rendőri egység felállítása és kiképzése, mely az ilyen és hasonló helyzetek megoldására és kezelésére is alkalmas volt. Már a balassagyarmati túszejtést megelőzően is tervben volt a BM Karhatalom megszüntetése, illetve átalakítása Készenléti Rendőri Ezreddé a Honvédelmi Bizottság 2/221/1971. számú határozata alapján, de a fenti eset ezt a folyamatot felgyorsította. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 16/1973. számú, 1973. szeptember 11-én kelt parancsa rendelkezett végül arról, hogy a BM Karhatalom Országos Parancsnoksága végrehajtotta a Honvédelmi Bizottság határozatát, és a követelményeknek megfelelően elvégezte a szervezeti átalakításokat, feltöltötték az állománytáblát, kiképezték és felállították a Készenléti Rendőri Ezred egységeit.⁴⁰⁹ De hogy ezt megelőzően mennyire nem számolt a rendőri vezetés hazánkban terrorcselekmény, vagy a Balassagyarmaton történt túszejtéshez hasonló bűncselekmények elkövetésének reális lehetőségével, igazolja az is, hogy az újonnan alakult Készenléti Rendőri Ezred első ügyrendjében felsorolt feladatai között sem találunk utalást sem terrorcselekmények felszámolásával kapcsolatos hatásköri vagy illetékességi utalásokra:

- közreműködés belső ellenséges tevékenység megakadályozásában, elfojtásában

---

⁴⁰⁸ Ítélet a Balassagyarmati fegyveres terrorcselekmény ügyében HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-57-60 oldal

⁴⁰⁹ 10-21/16/1973. számú Belügyminiszteri parancs a BM Karhatalom Országos Parancsnokság megszüntetéséről Magyar Nemzeti Levéltár HU MNL OL XIX B 0001,

- közreműködés a közrend és közbiztonság nagyobb mérvű megzavarása esetén a rend helyreállításában;
- a felfegyverzett ellenséges, vagy súlyos bűncselekménnyel gyanúsított, őrizetből megszökött, körözött személyek felkutatása, elfogása;
- kiemelkedő jelentőségű esetekben az eltűnt személyek és tárgyak felkutatása;
- közreműködés nagyobb jelentőségű közbiztonsági akciókban, közbiztonsági járőrszolgálatban;
- párt- és állami vezetők vasúton, közúton történő utazásának biztosításában közreműködés;
- tömegszerencsétlenség, nagyobb elemi csapás helyszínének és a mentési munkálatok zavartalanságának biztosításában, a közrend, a közbiztonság fenntartásában közreműködés;
- részvétel jelentősebb politikai, kulturális és sportrendezvények biztosításában⁴¹⁰

A balassagyarmati túszejtést követő vizsgálatok és elemzések nem csak a felelőségek megállapításáról szóltak, hanem hogy levonják a szükséges rendőr szakmai következtetéseket is. Ennek eredményeképpen a BM Karhatalom jogutód szervezetében a Forradalmi Rendőri Ezreden belül 1973-ban létrehozták az úgynevezett akciószakaszokat, státusz és szervezeti módosítás nélkül. Az akciószakaszokat az akkori belső rendőri szakzsargonnal mesterlövő – roham felszámoló – műszaki alegységeknek hívták. Ez az elnevezés gyakorlatilag teljes egészében lefedte a speciális feladatrendszerüket, alkalmazási képességüket. A szakmai elvárásaként velük szemben a következők voltak megfogalmazva:

- A terrorcselekmények nyílt rendőri erőkkel történő felszámolásának elvi és gyakorlati tapasztalataival kapcsolatos szakanyagok gyűjtése, értékelése és adaptálása magyar viszonyokra.
- A kidolgozott taktikának megfelelően az állomány felkészítése a várható feladatokra.
- Konkrét terrorelhárító tervek kidolgozása, naprakészen tartása.

---

⁴¹⁰ 50-684/1972 számú utasítás a Készenléti Rendőri Ezrend Ügyrendjéről (1972. november 28.) 4. oldal, ÁBTL parancsok gyűjteménye: https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/50-684_1972.pdf (letöltve: 2019.10.21.)

- Taktikai, technikai megoldások kutatása, begyakoroltatása.⁴¹¹

A magyar rendőrségi terrorelhárító rendszer ettől kezdve úgy épült fel, hogy minden készenléti rendőri század első szakaszát jelölték ki erre a különleges rendőri feladatra. Kezdetben csak a budapesti központban alakultak meg ezek a speciális szakaszok, de egy évvel később, 1974-ben Miskolcon is kijelöltek egy szakaszt erre a feladatra.⁴¹² Az ide beosztott hivatásos állomány az általános rendőri és karhatalmi képzéseken túl speciális kiképzést is kapott. Természetesen ez azzal járt együtt, hogy a kiképzési időkeretüket is ennek megfelelően jelentősen megnövelték. Fegyverzetük és felszerelésük ekkor még nem tér el az általános rendőri és csapatszolgálati feladatokat ellátó más szakaszokétól. Kiemelt óraszámokban oktatták részükre önvédelmet, speciális lövészetet, illetve a munkájuk ellátásához szükséges különleges taktikai eljárásokat, és módszereket.⁴¹³ A kiképzési tematikák kezdetben egyáltalán nem voltak egységesek, sokkal inkább ösztönösek. Szakember sem állt rendelkezésre elegendő számban, aki a különleges taktikai eljárásokat és módszereket oktatni tudta volna. A Magyar Néphadsereg állományából, elsősorban annak különleges feladatokra kiképzett egységeitől, a mélységi és csapatfelderítők közül csábítottak vagy vezényeltek át néhány szakembert a Forradalmi Rendőri Ezred állományába.⁴¹⁴ A későbbiekben látni fogjuk, hogy az önálló, rendőrségi (már rendészeti feladatokat ellátó) tűzserész szolgálat felállítása során is ezt a módszert követték.

1976-ban jelent meg a Forradalmi Készenléti Rendőri Ezred ügyrendje, amely tételesen felsorolta ez az egység feladatait. Ebben már szerepel, hogy az egység hatáskörébe tartozik olyan speciális rendőri feladatok elvégzése, mint közreműködés:

- a felfegyverzett, ellenséges vagy súlyos bűncselekménnyel gyanúsított, az őrizetből megszökött, körözött személyek felkutatásában, elfogásában;
- a túszoikat fogva tartó terroristák, fegyveres bűnözők elfogásában, a túszoik kiszabadításában;⁴¹⁵

---

⁴¹¹ Előadás, az Ezred alegységeinek helyzete, alkalmazhatósága épületben, repülőgépen és gépjárművön tartózkodó terroristák felszámolására. (Szakmai előadás) 2. oldal Dr. Boda József ny. altábornagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

⁴¹² B. János ny. r. alezredes az egység volt tagjának szóbeli közlése alapján

⁴¹³ AMBRUS Péter: Az igazi kommandó. URBIS Könyvkiadó Budapest, 2008., p. 159-160.

⁴¹⁴ B. János ny. r. alezredes az egység volt tagjának szóbeli közlése alapján

⁴¹⁵ 50-570/1976. számú utasítás a Belügyminisztérium Forradalmi Készenléti Rendőri Ezred ügyrendje, ÁBTL parancsok gyűjteménye https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/50-570_1976.pdf (letöltve: 2020.07.24.)

Az alábbiakban néhány gyakorlati eseten keresztül (a teljesség igénye nélkül) azt mutatom be, hogy az akciószakaszokat milyen típusú műveletekben alkalmazták hazánkban. 1981. augusztus 4-én, Szegeden Dirke József Pál, aki fegyveres őrként dolgozott, lövöldözni kezdett. A kirendelt akciószakasz megkezdte a felszámolást és megkísérelte elfogni az elkövetőt. Dirke József Pál azonban a művelet közben öngyilkosságot követett el. 1982-ben egy szovjet katona szolgálati gépkarabélyát magához vette, majd engedély nélkül megszökött a laktanyájából. A felkutatása érdekében bevezetett rendőrségi és katonai intézkedések során sikerült megállapítani tartózkodási helyét. A kirendelt akciószakaszok a felszámolás során kénytelenek voltak lőfegyvert használni. A tűzharc során a szovjet katonaszökevény életét vesztette. Végül, de nem utolsósorban, 1985. július 6-án a Debreceni Börtön és Fogházban fogvatartott személyek felfegyverkezve a zárkájukban túsul ejtettek egy hivatásos állományú fegyőrt. Az akcióalosztályt riadoztatták, akik elindultak a helyszínre. Megérkezésük előtt a Hajdu-Bihar Megyei Rendőrfőkapitányság akciócsoportja eredményesen felszámolta a túszejtést.⁴¹⁶ (A megyei akciócsoportok felállítását, feladatait és felépítését külön részben elemzem.)

Az általánosságban meghatározott feladatrendszereken túlmenően számtalan egyéb funkciót is elláttak az akció szakaszok, illetve későbbi jogutódjai. Gondolok itt egyrészt a hazai és nemzetközileg védett vezetők személyvédelmének megerősítésére, programhelyiken figyelőpont illetve mesterlövő állás (tűzfészek) kialakítása, valamint közreműködés a lakosság ellátása, az államigazgatás működése szempontjából kiemelten védett objektumok (kritikus infrastruktúrák) védelmében. Kiemelném ezek közül, hogy a Neutron kommandó 1992-es megalakításáig, az akció szakaszok, majd az Akció Alosztály és Komondor Terrorelhárító Szolgálat feladatai közé tartozott a Paksi Atomerőmű⁴¹⁷ terrorelhárítási tervének kidolgozása, begyakorlása és szükség esetén annak végrehajtása.

---

⁴¹⁶ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. (1988.) 7. számú melléklet, Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

⁴¹⁷ 1992-ben a Tolna Megyei Rendőrfőkapitányság szervezeti egységként osztály jogállással alakították meg a Neutron Bevetési Osztályt, melynek első parancsnoka Dr. Piros Attila r. altábornagy volt. Az egység létrehozását egyrészt a Paksi Atomerőmű, mint kritikus infrastruktúra kiemelt fizikai védelme iránti igény, másrészt a megyében jelentkező és speciális rendőri erőt igénylő feladatok ellátásával indokolták. Az egység szakmai sikereit jól mutatja, hogy több alkalommal is megnyerték a floridai kommandós világbajnokságot. A Neutron 2010-ben integrálódott a Terrorelhárítási Központba önálló osztályként.

A speciális akciószakaszok felépítése a megalakításukat követően a következőképpen nézett ki: Valamennyi akciószakasz állománytábla szerint meghatározott létszáma 16 fő volt. Ez a szám a következőkből állt össze: 1 fő szakaszparancsnok (elsősorban tisz), 1 fő szakaszparancsnok helyettes, 4 fő mesterlövész, 6 fő rohamcsoporthoz/felszámoló, valamint 4 fő műszaki kiképzettségű tiszthelyettes.⁴¹⁸ (A fejezet későbbi részében bővebben kifejtem a rohamcsoporthoz felépítését, a speciális szakterületek, és az oda beosztott rendőrök feladatait.) Fokozatosan elkezdtek az akciószakaszok fegyverzetét és felszerelését fejleszteni, korszerűsíteni. 1985-ben a Miskolcon állomásozó akciószakaszt megszüntették⁴¹⁹, amit a következőkkel indokoltak:

- hazánkban terrorcselekmények bekövetkezésének elsősorban a fővárosban és környékén van reális esélye
- az eszkalálódó terrorcselekmények megszakításának feltételei nemzetközi tapasztalatok szerint a cselekmény bekövetkezése után több óra, vagy nap elteltével jönnek létre.
- nincs az országnak olyan pontja, amelyet szükség esetén a többi akciószakasz Budapestről 3 órás autóúttal vagy helikopterrel ne érhetne el
- az eddigi feladatok gyakorisága nem indokolja a miskolci speciális alegység fenntartását, amelynek a budapesti állomány felkészültségi és felszerelési szintjére történő felhozása rendkívüli plusz költségeket jelent az ezrednek.⁴²⁰

A speciális akciószakaszok kirendelésének és igénylésének módját, az igénybevétel rendjét a 18/1982. számú Belügyminiszter-helyettesi intézkedés 3/d pontja szabályozta. (Az intézkedést később részletesebben bemutatom.) Az utasítás szerint, amennyiben a feladat jellege a Forradalmi Rendőri Ezred speciális akció alegységeinek igénybevételét indokolja, úgy a szervek vezetőinek kérésére munkaidőben az Országos Rendőrfőkapitány Közbiztonsági és Közlekedési

---

⁴¹⁸ Előadás, az Ezred alegységeinek helyzete, alkalmazhatósága épületben, repülőgépen és gépjárművön tartózkodó terroristák felszámolására. (Szakmai előadás) Dr. Boda József ny. altábornagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

⁴¹⁹ BEKE József - A magyar rendőrség különleges szolgálati ágának létrehozása, fejlődésének és működésének története 1973-1990, Rendészet-Tudomány-Aktualitások konferencia kötet Doktoranduszok Országos Szövetsége, 2020 p. 28-36,

⁴²⁰ 1985-ös előadás, az Ezred akció alegységeinek helyzete, alkalmazhatósága épületben, repülőgépen és gépjárművön tartózkodó terroristák felszámolására. Dr. Buda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

helyettese, a közbiztonsági miniszter-helyettes, a Belügyminisztériumi államtitkár, munkaidőn kívül a BM Főügyeletén keresztül a miniszteri ügyeletes engedélyezi. Halaszthatatlan esetben a speciális erők és eszközök igénybevételét a BM Főügyelet vezetője rendelheti el.⁴²¹

4.5 A Ferihegyi nemzetközi repülőtérre vonatkozó terrorizmus elleni feladatok

A világ számos repülőterén, illetve repülőgépek ellen elkövetett terrorcselekmények magyarországi megelőzése, megakadályozása és felszámolása, valamint a Ferihegyi reptér légiforgalmának biztonsága és biztosítása érdekében 1978-ban alkottak normát. A 2/1978. (május 2.) számú Belügyminisztérium államtitkári intézkedés rendelkezett a budapesti nemzetközi repülőtéren a terrorcselekmények megelőzésével és elhárításával kapcsolatos feladatokról. Az intézkedés szerint, figyelemmel a repülőterek ellen elkövetett terrortámadások nemzetközi tapasztalataira, szükséges bizonyos megelőző, felkészülő intézkedések bevezetése. Ez alapján számolni lehet Ferihegyen is:

- az innen felszálló repülőgépek elrablásának, felrobbantásának kísérletével.
- külföldi repterről felszállt és eltérített repülőgép budapesti landolásával, és hogy így itt folytatódik tovább a bűncselekmény.
- a repülőtérre kívülről próbálnak meg fegyveresen, erőszakkal behatolni terroristák.
- a repülőtérre már korábban bejutott terroristák erőszakkal, fegyveresen és/vagy túsok felhasználásával próbálnak repülőgépre feljutni.⁴²²

Mint láthatjuk a korszak rendvédelmi szakemberei a nemzetközi terror trendeket alaposan kielemezve térképezték fel a Ferihegyi repülőtér veszélyeztetettségét a terrorizmus reptereket veszélyeztető és jellemző modus operandi oldaláról. A felmért és reálisnak tartott veszélyre a megoldás azonban ismét sajátosan magyarra sikerült. Nem az történt ugyanis, hogy a terrorveszély

---

⁴²¹ Magyar Népköztársaság belügyminiszter-helyettesének 18/1982. számú intézkedése, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról szóló 28/1982. számú parancs végrehajtásáról. 3/d. pontja

⁴²² 2/1978. (május 2.) számú Belügyminisztérium államtitkári intézkedés rendelkezett a budapesti nemzetközi repülőtéren a terrorcselekmények megelőzésével és elhárításával kapcsolatos feladatokról, Magyar Nemzeti Levéltár HU MNL OL XIX B 0001/1978

minimalizálása, terrorcselekmények megelőzése és gyors felszámolása érdekében létrehoztak a Ferihegyen egy állandó speciális rendőri egységet. Egy ilyen rendőri alakulat képes lehetett volna gyakorlatilag azonnal reagálni a kialakult terrorhelyzetre. Az intézkedés ehelyett inkább arról rendelkezett, hogy a fent felsorolt terrorhelyzet bekövetkezése esetén mely polgári (civil fegyveres őrség), rendőri és egy egyéb, a belügyminisztérium irányítása alá tartozó szerveket (határőrség, BM Kormányőrség) kell bevonni a terrorcselekmény felszámolása érdekében. Az intézkedés azonban nagyon szigorúan és pontosan felsorolja a terrorelhárító feladatokba bevont erők és szervek feladatait, illetékességét. Eszerint a civil és a határőr állomány elsősorban a terület biztosításában és támogatói feladatokban vehetett volna részt. A bevont rendőri erők a felszámolás közvetlen támogatását hajtották végre. A terrorcselekmény tényleges és közvetlen felszámolása az akciószakaszok feladata volt. Ezirányú tevékenységüket szükség esetén speciális fegyverzettel, járművekkel (pl.: páncélozott szállító harci jármű, röviden pszh) műszaki felszereléssel egyrészt a Készenléti Rendőri Ezred, másrészt a Ferihegyen hatáskörrel és illetékességgel rendelkező határőrőség biztosította.⁴²³ Mint láthatjuk a felépített terrorelhárító rendszer a repülőtér védelme szempontjából a maga korában viszonylag korszerűnek volt mondható, az általam felvázolt szervezési hiányosság ellenére. Az intézkedés részletesen kitér a bevonható erők konkrét létszámára, fegyverzetére, felszerelésére, az együttműködés és az összeköttetés rendjére is.

A sikeres felszámolás egyik legfontosabb kritériumának, a gyorsaságnak azonban véleményem szerint nem felelt meg fent kitalált és Ferihegyen működtetett terrorelhárítási rendszer. Ez pedig oda vezethető vissza, hogy nem állítottak fel egy állandó rendőri szakaszt terrorelhárítási feladatokra, hanem az intézkedés szerint a budapesti szakaszok megérkezéséig kellett várni (az azonnali intézkedéseket nem számítva) a felszámolás megkezdéséig.

4.6 Az Akció Alosztály létrehozása és feladatai

Mint említettem, az akciószakaszok tagjait a kezdeti időkben nem egységes képzési rend szerint képezték ki. Ennek megfelelően a kiválasztás rendszere sem volt

---

⁴²³ 2/1978. (május 2.) számú Belügyminisztérium államtitkári intézkedés rendelkezett a budapesti nemzetközi repülőtéren a terrorcselekmények megelőzésével és elhárításával kapcsolatos feladatokról, Magyar Nemzeti Levéltár HU MNL OL XIX B 0001/1978

egységesítve. Az egységes képzési, taktikai rend az éles munkák végrehajtása során alapvető fontossággal bír. Egy nagyobb felszámolás/végrehajtás során elkerülhetetlen ugyanis, hogy az akciószakaszok összedolgozzanak. Teljesen mindegy, hogy valaki hányas számú szakaszban dolgozik, de a taktikai eljárásoknak és módszereknek minden egységben egyformának kell lenniük, annak érdekében, hogy taktikai eljárási elem, vagy végrehajtási metódus alatt minden felszámoló ugyanazt értse. Egy professzionális, jól képzett különleges szolgálatnál ez a működési szempont elengedhetetlen feltétel.

Azért, hogy az akciószakaszok tevékenységét, képzési és kiválasztási rendszerét egységesítsék, felkészültségüket azonos szintre hozzák, 1979-ben létrehozták az Akció Alosztályt, melynek létszáma kezdetben 5 fő tiszti rendfokozatú hivatásos rendőr volt. Az egység alapvető feladata az akciószakaszok képzése, szakmai felügyelete, valamint a felszámolások, a veszélyes fegyveres bűnözők elfogásának koordinálása volt. Megreformálásra került tehát a teljes képzési és munkarendszer. A kiképzési és szolgálati rend ettől kezdődően tehát úgy nézett ki, hogy valamennyi akciószakasz 10 héten keresztül normál közterületi szolgálatot látott el, mint bármelyik karhatalmi szakasz a Forradalmi Rendőri Ezreden belül. Vagyis speciálisan kiképzett és felszerelt egységek voltak, de emellett hagyományos rendőri, közbiztonsági feladatokat is elláttak. Ez alatt a 10 hét alatt heti négy órában továbbra is gyakorolniuk kellett a speciális taktikai, épületharcászati vagy lövészeti elemeket, amolyan szinten tartásként. Ezt követően 5 héten keresztül az Akció Alosztály irányítása és felügyelete mellett, meghatározott kiképzési terv szerint sajátították el azokat a speciális ismereteket, amelyekre a felszámolói munka során szükségük volt.⁴²⁴ Így különösen: veszélyes és fegyveres elkövetők elfogásának gyakorlása, speciális fegyverkezelési és lövészeti ismeretek, pirotechnikai képzés, ereszkedés helikopterből illetve épületről, közelharc kiképzés, erőnléti képzés, épületharcászati taktikai eljárások, valamint elméleti (terrorista csoportok taktikájáról és elkövetési módszereiről) és pszichikai képzés.⁴²⁵ A kiképzés során gyakori volt a rögtönzés. Mivel korszerű taktikai eljárások korlátozottan álltak a kiképzők rendelkezésére, ezért azokat gyakran „menet közben”, a kiképzés során találták ki, próbálták ki és folyamatosan tökéletesítették. A szakanyagok beszerzése a belügyminisztérium más

---

⁴²⁴ AMBRUS Péter: Az igazi kommandó URBIS Könyvkiadó Budapest 2008., p. 160.

⁴²⁵ Jelentés, a 28/1982. BM számú parancs és a végrehajtására kiadott miniszterhelyettesi intézkedésben a BM FRE számára meghatározott feladatok végrehajtásának helyzetéről, Budapest, 1987. április 7., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

speciális (értsd hírszerző) egységeinek segítségével is történt külföldről. De olyan is gyakran előfordult (elsősorban terroristák taktikáinak elemzése során), hogy a TV Híradó külföldi híryanagait használták fel és építették bele a kiképzési rendszerekbe.⁴²⁶

4.7 A Komondor Terrorelhárító Szolgálat megalakulása, felépítése és feladatrendszere

Az eddigiekből is kitűnik, hogy a különleges terrorelhárító szolgálati ág működése az 1970-es évek közepétől kezdődően kezdett kialakulni és fejlődni a magyar rendőrségen. A speciális feladatok végrehajtásának taktikai elemeit kidolgozták, valamint a kiválasztás szempontjait és a kiképzést az Akció Szakasz létrehozásával egységesítették. A különleges feladatokat ellátó rendőri egység irányítása és vezetése azonban továbbra is széttagolt maradt (12 században 12 szakasz), ami jelentősen nehézkessé tette a szervezetet. További problémát jelentett az is, hogy speciális akciószakaszokban szolgáló rendőrök némileg magasabb anyagi elismerésben részesültek, mint a századukban szolgáló más rendőrök, azonban ezt, és a plusz kiképzéseket leszámítva gyakorlatilag szinte semmi sem különböztette meg őket.

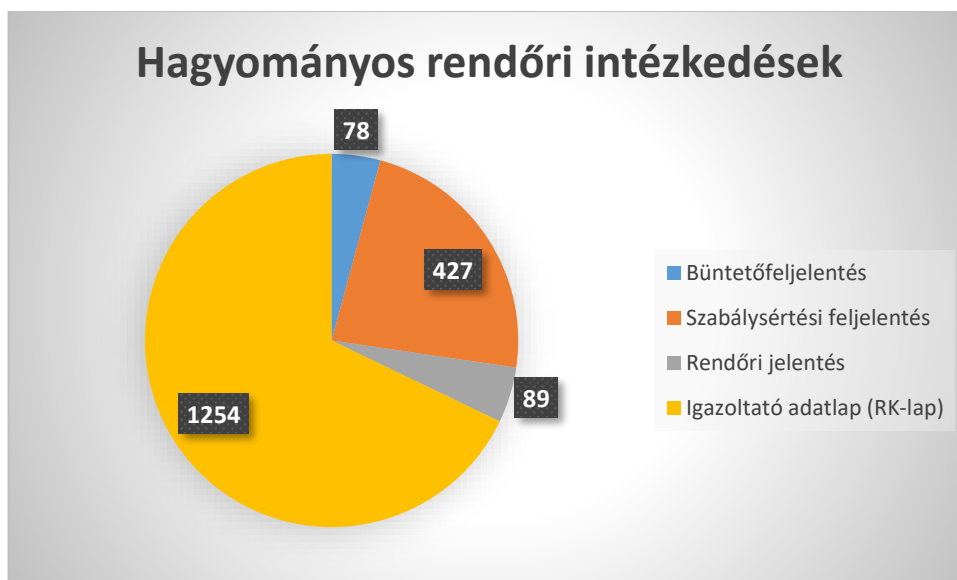
A helyzet megoldása érdekében a belügyminiszter elrendelte, hogy 1987. október 01-től alakuljon meg az egységes Komondor Terrorelhárító Szolgálat a 12 akciószakaszból, valamint az Akció Alosztály összevonásából. Az új „kommandó” szervezetileg azonban továbbra is a Forradalmi Rendőri Ezred keretein belül maradt. Feladatkörük immár hivatalosan is olyan speciális helyzetek kezelésére terjedt ki, mint pl.: a terrorcselekmény, a légi jármű hatalomba kerítése, túszejtés, emberrablás. Nyomozati jogkörük természetesen továbbra sem volt. Ezen túlmenően egyre gyakrabban vonták be a Szolgálatot olyan különleges feladatok végrehajtásába, mint pl.: állambiztonsági figyelőszolgálat vagy a figyelők megerősítése és támogatása, a hazánkba látogató külföldi védett vezetők személyvédelme, illetve veszélyes bűnözők többnyire repülőgépen történő kitoloncolása vagy éppen hazaszállítása.

A fenti speciális felkészültséget és felszerelést igénylő feladatok ellátása mellett a Szolgálatnak hagyományos rendőri munkát is kellett végeznie a

---

⁴²⁶ B. János ny. r. alezredes az egység volt tagjának szóbeli közlése alapján

mindennapokban. Erre egyrészt az ezred alaprendeltetése miatt volt szükség. másrészt az állomány képzése és szinten tartása szempontjából is kiemelt jelentősége volt. A különleges rendőri állomány nem szakadt el teljesen a hagyományos rendőri feladatoktól, így fedett vagy félig fedett munkákban továbbra is jól bevetettek voltak. (Gondolok itt olyan esetre, amikor a művelettel a rendőri jelleget nem, csak annak célját kellett leplezni, pl. igazoltatás, szabálysértési feljelentés készítése vagy bírság kiróvása egyéb, leplezett bűnügyi vagy állambiztonsági érdekből stb.) A Vörös Csillaggal Kitüntetett BM Forradalmi Rendőri Ezred Parancsnokának 1988-ban készült beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól szóló anyag 3. számú mellékletében találtam statisztikai adatokat arra nézve, hogy az egység a különleges feladatai mellett, milyen egyéb, hagyományosnak mondott rendőri munkákat végzett. Eszerint 1987.10.01. és 1988.04.31. közötti időszakban 1839 általános rendőri intézkedést fogatosított. Ezek közül 78 esetben készítettek büntető-, és 427 esetben szabálysértési feljelentést. Rendőri jelentést 89 esetben írtak, míg igazoltató adatlapot (RK lap) 1254 esetben.⁴²⁷ Az adatokat az alábbi kördiagramon szemléltetem:

Forrás: A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. 3. számú melléklet (1988.), saját szerkesztés 2022.

⁴²⁷ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. 3. számú melléklet (1988.) ., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

A speciális egység a korábban jelzett időszak alatt összesen 681 személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosított. Ebből 514 eset volt az előállítás, 121 elfogás, 4 eset elővezetés, 42 eset pedig a bekísérés.⁴²⁸ Röviden tisztázzuk az Kádár rendszerben hatályos és alkalmazott személyi szabadságokat korlátozó intézkedéseket, a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 2/1968. (02.06.) parancsa alapján, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról:

- a bekísérés az a szolgálati tevékenység, amellyel a rendőr valakit azért korlátoz személyes szabadságában, hogy védelemben részesítse. Be kell kísérni azt a személyt, aki:
  - a.) az önmagával tehetetlen, részeg személyt, ha közbotrányt nem okoz vagy a közrendet, közbiztonságot nem zavarja, de közterületről, illetve nyilvános helyről az eltávolítása szükséges
  - b.) öngyilkosságot kísérelt meg vagy azt szándékszik elkövetni.
  - c.) az ön- és közveszélyes elmebeteg vagy magatehetetlen, hajléktalan, bármely okból gyámoltalan személyt
  - d.) az eltévedt, vagy csavargó gyermeket (fiatalkorút)
  - e.) a tömeg által üldözött személyt vagy akinek életét, testi épségét közvetlen veszély fenyegeti
- az elővezetés az a szolgálati tevékenység, amikor a rendőr valakit elővezetési parancs alapján személyes szabadságában azért korlátoz, hogy az illetékes hatóság elé állítsa. Az elővezetés a személyes szabadságot korlátozó kényszerselekmények legenyhébb formája. Az elővezetendő személyes szabadsága csak az elővezetés ideje alatt van korlátozva.
- az előállítás a rendőrnek az a szolgálati tevékenysége, amikor valakit a közbiztonság érdekében - szükség esetén kényszerítő eszköz alkalmazásával - személyes szabadságában korlátoz.
  - a.) akit a rendőr elfogott
  - b.) aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, megtagadja az igazolást, vagy személyi igazolványának és az abba bejegyzett adatoknak a hitelessége kétes
  - c.) aki a szabálysértést a rendőri figyelmeztetés ellenére is folytatja

---

⁴²⁸ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. 3. számú melléklet (1988.) ., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

- d.) aki garázda magatartást tanúsít
  - e.) aki a rendőrhatósági felügyeletre vonatkozó, szabályokat több esetben megszegi, vagy gyanús magatartást tanúsít
  - f.) aki a kitiltás szabályait megszegi
  - g.) aki közveszélyes munkakerülő
  - h.) az engedély nélküli árusításon vagy tulajdon elleni szabálysértésen tetten ért személyt
  - i.) akinek elővezetése előzetes előállítása nélkül nem eszközölhető
  - j.) azt az eltűntként körözött személyt, akinek előállítását a körözést kibocsátó szerve kifejezetten kérte
  - k.) aki kötelező véralkohol vizsgálatnak nem akarja magát alávetni
  - l.) aki a határővezetben jogtalanul tartózkodik, vagy ott tartózkodása alatt a határővezetre vonatkozó rendelkezéseket megszegi
  - m.) aki nyilvános helyen vagy házról-házra járva koldul
  - n.) a nyilvános helyen botrányt okozó részeg személyt
- az elfogás az a szolgálati tevékenység, amikor a rendőr valakit elfogató parancs alapján vagy saját kezdeményezésére foglyul ejt. A rendőrnek el kell fogni, aki:
- a.) kinek őrizetbe vételét, előzetes letartóztatását, bíróság, ügyészség, rendőrhatóság elrendelte vagy aki ellen elfogató parancsot adtak ki
  - b.) aki őrizetbe vételre jogosult hatóság vagy annak valamely szerve őrizetéből megszökött
  - c.) aki büntett elkövetését megkísérelte vagy akit azon tetten értek. Aki büntett elkövetése után megszökött, vagy elrejtőzött
  - d.) aki súlyos büntett elkövetésével alaposan gyanúsítható
  - e.) akinek gyanús körülmények között büntett elkövetésére alkalmas, vagy olyan tárgy van birtokában, amelynek törvénytörő birtoklása vagy használata tekintetében alapos a kétség
  - f.) akit a bíróság vagy a rendőrhatóság az ország területének meghatározott részéből kitiltott, és oda engedély nélkül visszatért vagy a rávonatkozó rendelkezéseket megszegte
  - g.) aki a jogszerűen intézkedő rendőrnek ellenszegül, bántalmazza, szidalmazza vagy sérteget

h.) aki az elővezetésnek vagy előállításnak bármilyen módon ellenszegül⁴²⁹

A személyi szabadságokat korlátozó intézkedések megoszlását az alábbi kördiagramm szemlélteti:

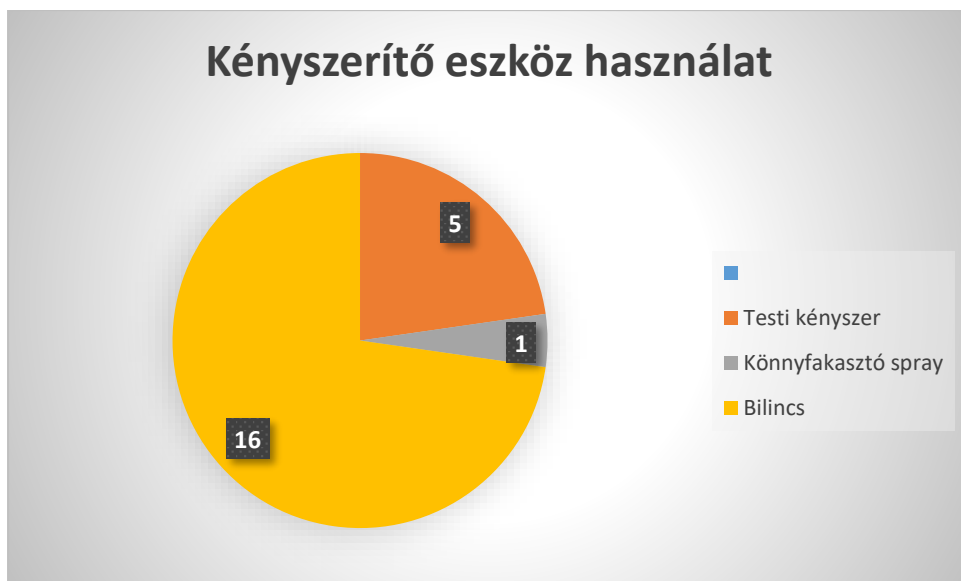

Forrás: A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. 3. számú melléklet (1988.), saját szerkesztés 2022

Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban a Komondor Terrorelhárító Szolgálat munkatársai által alkalmazott kényszerítő eszközök megoszlását mutatom be, szintén az adott időintervallumon belül. Eszerint a speciális munkák végrehajtása során összesen 22 esetben történt kényszerítő eszköz alkalmazására sor. Ebből testi kényszer 5, könnyfakasztó spray 1, bilincs 16 alkalommal lett használva az eredményes rendőri intézkedés biztosítása céljából. Lőfegyver és gumibot használat nem történt.⁴³⁰ Az adatokat az alábbi kördiagramm szemlélteti:

⁴²⁹ 10-21/2/1968. számon nyilvántartott, a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 2/1968. (02.06.) parancsa alapján, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról 69-79. oldal, ÁBTL parancsok gyűjteménye: https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_21_2_1968.pdf (letöltve: 2022.01.12.)

⁴³⁰ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. 3. számú melléklet (1988.) ., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

Forrás: A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. 3. számú melléklet (1988.), saját szerkesztés 2022

A különleges rendőrségi szolgálati ág átszervezésének gyakorlati lebonyolítását, koordinálását, a felvételi/átvételi eljárások és követelményszintek kidolgozását (fizikai követelményszint, lövészet követelményszint, speciális harcászati és taktikai követelményszint) illetve az új egységbe a felvételi eljárás végrehajtását az Akció Alosztályon dolgozó szakemberek hajtották végre. Az átalakítás/átszervezés során ugyanis nem vettek át automatikusan mindenkit, akik korábban az akciószakaszokban dolgoztak. Csak a fenti felmérő teljesítése után, és a szintén megújított és korszerűsített eredményes pszichológiai alkalmassági vizsgálat után lehetett bekerülni az új szervezetbe. Nagyon lényeges elem volt, hogy az új szervezetbe és a felvételi eljárásra mindenki önként jelentkezhetett. A felmérés előtt az ezreden belül működő 12 akciószakasz összesített létszáma 9 tiszt és 140 tiszthelyettes volt. A kiválasztási és felvételi eljárást követően a Komondor Terrorelhárító Szolgálat 5 tiszttel és 110 tiszthelyetessel kezdte meg a működését.⁴³¹

A szolgálatot a parancsnok irányította, az általános helyettese által vezetett törzsén, a Nevelési és Közművelődési helyettesén és a hat bevetési parancsnokán keresztül. A törzsbe 5 tiszt volt beosztva, akik a speciális területek (lőkiképzés, közelharc, taktika, tervezés-szervezés, műszaki-technika) irányításáért feleltek. A törzshöz tartozott még a felcser és a szolgálatvezető is. Az általános helyettes

⁴³¹ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. (1988.) „, Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

közvetlen irányítása alá került a Tűzszerész Alosztály, melynek megalakításáról később még megemlékezem néhány gondolattal. A bevetési csoportok 1 parancsnokból, 1 parancsnok-helyettesből, 8 rohamcsoportosból/felszámolóból, 6 mesterlövészből (melyből egy rajparancsnok), 3 műszakis felszámolóból (melyből egy szintén rajparancsnok) valamint 2 speciális elfogó-kutyavezetőből állt.⁴³² Ez a felépítés 1991-ig, a Rendőrség Különleges Szolgálatának (RKSZ) megalakulásáig megmaradt. Egységesítették a felszerelést és fegyverzetet. Ekkortól kezdték el használni a Magyar Néphadsereg ejtőernyős egységeinél rendszerben lévő terepmintás álcaruházatot.

A fegyverzeti anyagokat is fejlesztették. A korábban használt Sztecskin és PA-63 típusú maroklőfegyverek mellett ekkor kezdték el használni a magyar gyártmányú FÉG Parabellum pisztolyokat is. Sorozatlövő fegyvernek a szintén magyar gyártmányú AMD-65 mellé olasz gyártmányú Beretta és csehszlovák Scorpio géppisztolyokat, az orosz IZS sörétes puskák mellé pedig amerikai gyártmányú Remington sörétes puskákat rendszeresítettek. Mesterlövő fegyvernek az orosz SZVD (Sznajperszkaja Vintovka Dragunova) mellé nyugatnémet gyártású SAUER puskák is beszerzésre kerültek. Fejlesztették az állomány egyéni személyi védőfelszereléseit is. Új és korszerűnek számító PSH-77 típusú sisakokat, TITÁN lövedékálló mellényeket valamint a tűzszerészeknek U-20M, U-24M, U-25L és AN-24 típusú védőmellényeket szereztek be. A gépparkot is korszerűsítették. Megvásárlásra került ugyanis 4 db. nagy teljesítményű Yamaha 650 típusú szolgálati motorkerékpár, valamint 4 db. Mercedes 230 típusú szolgálati gépjármű is.⁴³³

A Szolgálat kiképzési rendszerét és módszereit folyamatosan fejlesztették. A deklarált cél az volt, hogy az egység teljes mértékben felkészülté, illetve az ország bármely pontján váljon terrorcselekmények felszámolása érdekében. Éppen ezért a Komondor kommandó felépítésében, felkészítésében, felszereléseiben, kiválasztási rendszerében és taktikai eljárásaiban is jelentős változtatásokat eszközöltek. Ezek egy részéről korábban már említést tettem, most a kiképzést, felkészítés rendszerét mutatom be. Első lépésben akciószakaszokból átvett rendőröknek egy egységes, három hónapos szintre hozó képzést szerveztek. Ennek az volt az értelme, hogy ettől kezdve minden felszámoló azonos taktikai szintre került. Ezzel a képzéssel

---

⁴³² A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Teroorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. (1988.) ., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

⁴³³ B. János ny. r. alezredes az egység volt tagjának szóbeli közlése alapján

egyidejűleg az állománynak megkezdték az egyéb nem speciális képzéseit is (C vagy D kategóriás vezetői engedély képzés, ügyintézői vezetői engedély megszerzése, stb.). A három hónap intenzív képzést követően öt bevetési csoport, váltakozó szolgálati rendben dolgozott három hétig. Ilyenkor feladatai ellátása mellett, leterheltség és elfoglaltság függvényében napi 4 órát töltött képzéssel. Ezt követően két hétig, vezényléses szolgálati rendben fő feladatként kiképzést hajtanak végre. A taktikai eljárások gyakorlása során kiemelt figyelmet fordítottak:

- különálló és beépített területen lévő földszintes és emeletes épületekben elrejtőző fegyveres személyek, terroristák felszámolására
- a különféle gépjárművön menekülő terroristák elfogására (külön kiemelve a határállomásokon erőszakkal áttörni szándékozó fegyveresek elleni taktikai eljárásokat)
- vonaton, metróon, autóbuszon, vízijárművön végrehajtott terrorcselekmények megszakításának taktikai lehetőségeit
- különböző típusú repülőgépek fedélzetéről végrehajtott erőszakos túszszabadítás (együttműködve a MALÉV-val és a Ferihegyi Repülőtérrel, elsősorban TU-138 és TU-158 típusú repülőgépeken gyakoroltak a magyar kommandósok)
- újítként jelent meg, hogy a rohamcsoportok tagjait helikopterrel juttatták a célterületre. Gyakorolták egyrészt a helikopterből történő ereszkedést a célterület fölött, illetve a kis sebességgel közlekedő vagy alacsonyan lebegő gépből a kiugrást.⁴³⁴ (információim szerint törekvés volt arra is, hogy a felszámolókat sárkányrepülővel szállítsák a bevetés helyszínére, illetve annak kutatási és felderítési célú alkalmazási lehetőségeit is)
- fejlesztették a speciális elfogókutyás szolgálati ágat, új és korszerű felszereléseket kaptak a kutyavezetők, illetve megemelt óraszámban biztosítottak számukra lehetőséget a Dunakeszi Kutyakiképző Iskolában képzések részvételén.

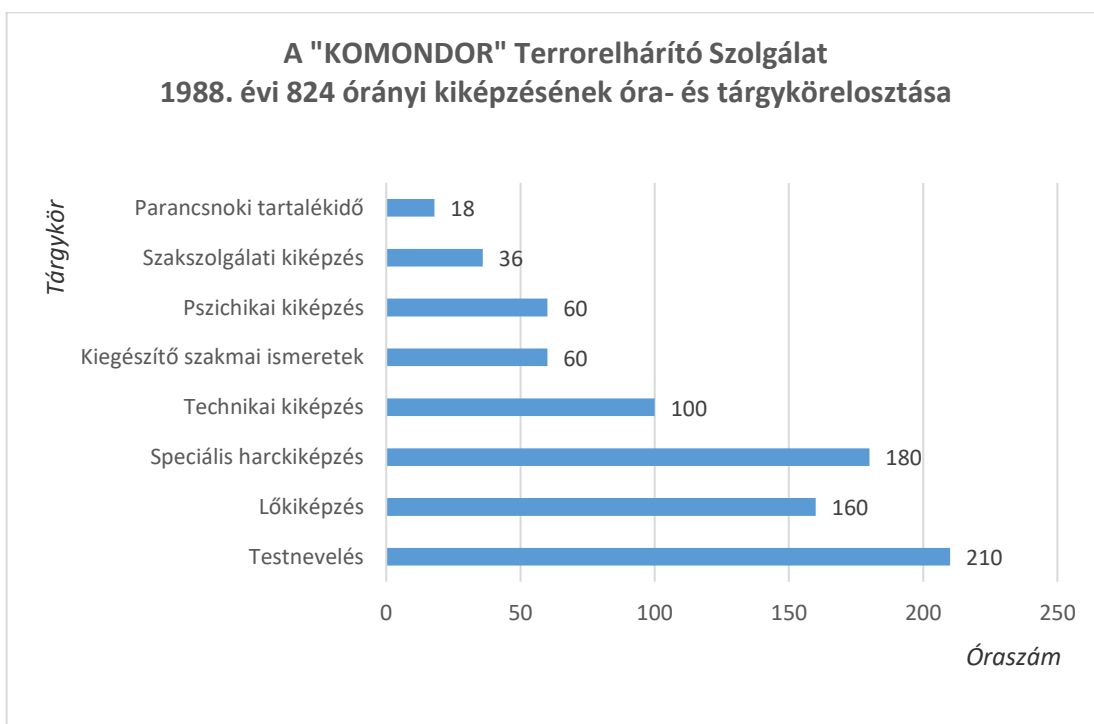
A Komondor kommandó bevetési csoportjai a fenti rendszerben egy év alatt átlagosan 824 órát fordítottak képzésre, kiképzésre. Ez a szám bevetési csoportonként

---

⁴³⁴ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. (1988.) 6-7. oldal., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

természetesen eltérhet, hiszen a szolgálati leterheltség a feladatok váratlansága és jórészt kiszámíthatatlansága miatt nem lehetett egységes. Ehhez hozzátartozik az is, hogy a hat bevetési csoport közül a 6. számú volt az, ahol jórészt az újoncok voltak, így természetes, hogy az ő kiképzési időkeretük az átlagot jelentősen meghaladta. Az átlagos 824 óra kiképzési idő az alábbiakból állt össze. általános fizikai erőnléti képzés 210 óra, lökiképzés 160 óra, speciális harc kiképzés (taktikai eljárások) 180 óra, technikai képzés 100 óra, kiegészítő szakmai ismeretek (pl.: bombakutatás, gépjárművezető képzés stb.) 60 óra, pszichikai képzés 60 óra, szakszolgálati kiképzés (pl.: konspirált figyelés) 36 óra, parancsnoki tartalékidő (egyéb elméleti képzésekre) 18 óra.⁴³⁵ Ha a számokat megvizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy terrorelhárításhoz beosztott rendőri állomány éves munka idejének több mint harmadát fordította kiképzésre, továbbképzésre vagy kiképzésre. Azt gondolom ez a szám nemzetközi viszonylatban is jónak volt mondható. A kiképzési időkeretet és megosztását az alábbi oszlopdiagrammon szemléltetem:

Forrás: A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. (1988.) 4. számú melléklet, saját szerkesztés 2022

⁴³⁵ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól. (1988.) 4. számú melléklet, Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

A rendelkezésre álló szakmai anyagokból kitűnik, hogy a Komondor Terrorelhárító Szolgálat a maga idejében lehetőségeihez képes magas színvonalon, fegyelmezetten végezte a szakmai munkáját. Szót kell ejteni azonban egy olyan esetről, amely akkoriban nem csak a közvéleményt, de a rendőr szakmát is nagyon megrázta. 1989-ben bombaként robbant a hír, hogy két hivatásos rendőr, a Komondor kommandó két tagja, Csáki István és Szabó János halálra 400 ezer forintnyi nyugatnémet márkáért halálra verte Vécsei Henrik vállalkozót.⁴³⁶ Az eset annyira megrázta a rendőri vezetést, hogy egy időre komolyan fontolóra vették, hogy a feloszlatták a Komondor Terrorelhárító Szolgálatot, és ezzel megszüntetik Magyarországon a rendőrség felszámolói képességét. Szerencsére ez nem történt meg, viszont a fenti eset is hozzájárult ahhoz, hogy az 1990-ben az egységet teljesen átszervezzék, hogy a Rendőrség Különleges Szolgálat (RKSZ) néven kezdje meg működését.

4.7.1 Felszámolók/rohamcsoporthoz

Felszámolók⁴³⁷ azoknak a különlegesen kiképzett terrorelhárító rendőröknek, rendészeti szakembereknek az összefoglaló elnevezése, akiknek kizárólagossággal kijelölt feladata terrorhelyzetek kezelése, terrorcselekmények megszakítása, felszámolása, veszélyes fegyveres bűnözők elfogása, illetve egyéb különleges kiképzést igénylő rendészeti műveletek végrehajtása. A rendőrségi szlengben rohamcsoporthoz, vagy rocs-osnak nevezik.

A megfogalmazásból is látszik, hogy egy nagyon összetett munkakörrel van szó. Alapesetben minden rendészeti szakember, aki valamelyik különleges szolgálathoz, annak bevetési egységéhez kerül, felszámolóként kezdi a pályáját. Ekkor tanulja meg egy alapkiképzés keretében azokat a különleges taktikai eljárásokat (épületharcászat, alpin-technika, túsmentés közlekedési eszközökről, speciális lövészet ismereteket, taktikai mozgások, speciális közelharc ismeretek stb.), amelyeket a munkája során magas szinten ismernie és alkalmaznia kell. A bevetési egységek tagjait a rendészeti szakemberek állományából választják ki, önkéntes

---

⁴³⁶ Az esetről bővebben: Pest Megyei Hírlap, 1991. május (35. évfolyam, 101-126. szám) https://library.hungaricana.hu/hu/view/PestMegyeiHirlap_1991_05/?pg=271&layout=s (letöltve: 2022.02.08.)

⁴³⁷ 1991-2010 között a Rendőrség Különleges Szolgálatában (RKSZ) illetve később a Terrorelhárító Szolgálatnál (TESZ) konkrét tiszthelyettesi beosztás elnevezése is volt.

jelentkezés alapján. A kiválasztás legfontosabb kritériumai: egészségügyi-fizikai-pszichikai alkalmasság (melyeket több, különböző fajtájú és célú tesztekkel illetve gyakorlatokkal mérnek), jó problémamegoldó képesség, csapatszellem, monotonitás tűrés, küzdősportokban jártasság. A kiválasztást követően speciális, több szintű, széleskörű alapkiképzést kell a jelölteknek teljesíteni, melyet, ha sikeresen teljesítenek, akkor lehetnek tagjai a műveleti egységnek, és kezdenek dolgozni felszámolóként. A kiképzésük, továbbképzésük természetesen itt nem ér véget, hiszen az a mindennapjuk részévé válik. A felszámolók közül választják ki azokat a különlegesen kiképzett rendészeti szakembereket, akik további szaktanfolyam vagy továbbképzések révén mesterlövészékként, műszaki felszámolóként vagy speciális elfogókutya vezetőként dolgoznak tovább.

4.7.2 Mesterlövészek

Az amerikai Nemzetközi Katonai és Védelmi Enciklopédia megfogalmazása szerint a mesterlövész olyan különlegesen felszerelt, magasan képzett tapasztalt lövész, aki álcázási, tájékozódási, információgyűjtési képességekkel rendelkezik, és képes nagy pontosságú, nagy távolságú lövések leadására.⁴³⁸ Nem meglepő tehát, ha a mesterlövészek kezdeti alkalmazására is katonai területen került sor. A rendészeti célú alkalmazásukra Európában egészen a már említett 1972-es Müncheni túsdrámáig várni kellett. Mint említettem a nyugatnémet rendőrség sem volt felkészülve ilyen jellegű túszhelyzetek kezelésére, és a terrorcselekmény felszámolásakor a lövész feladatokra kijelölt rendőrök egyike sem volt mesterlövész. Tekintettel arra, hogy ezek a rendőrök a szabadidejükben rendszeresen vadásztak, így volt némi tapasztalatuk és gyakorlatuk a távcsöves puskák használata tekintetében. (Mint említettem korábban, jogszabályi okok miatt a német hadsereg mesterlövészeinek bevetésére nem volt lehetőség.) A lövészek képzettségének, összeszokottságának hiánya is az oka volt annak, hogy a túszsabadtatási akció akkor tragédiával végződött. Az esetet követően kezdték el az NSZK-ban és Nyugat-Európa más országaiban is felállítani a különleges rendőri egységeket, melynek aktív része lett a mesterlövész rendészeti célú alkalmazása is. Hazánkban is a már korábban elemzett (a müncheni esetről a túsok szempontjából szerencsésebb kimenetelű) balassagyarmati túszejtés indikálta az

---

⁴³⁸ International Military and Defense Encyclopedia Volume 5. Brassey's Inc., 1993. p.2441

akciószakaszok, és az azok keretein belül működő mesterlövészek létrehozását, kiképzését és alkalmazását.

A mesterlövészek katonai és a rendészeti alkalmazása jelentősen eltér egymástól. Ezek a különbségek a kezdetekben a névhasználatban is megjelentek. A nyolcvanas-kilencvenes években a mesterlövész megnevezés a katonai terminológiába tartozott, míg a rendvédelemben a precízióslövő kifejezés honosodott meg. A katonai alkalmazás területei lehetnek ellenséges célok, célszemélyek, tárgyak elpusztítása, ellenséges mesterlövészek leküzdése, kiemelt zónák, területek védelme, támadás elhárítás tüztámogatása, útvonalak, helyszínek biztosítása, megfigyelés, külső tüztámogatás igénylése. Ezzel szemben a rendvédelemben alkalmazott mesterlövészek két fő klasszikus bevetési területe a túszmertés, és az öngyilkosságra készülő személyek megakadályozása tettük végrehajtásában. Ezen kívül részt vesznek rendezvények, kiemelten védett személyek biztosításában, főként megfigyelői feladatokkal, illetőleg polgári vészhelyzet elhárításban. ebben az esetben a gyakorlatban a tüzekben felforrósodott, és robbanással fenyegető gázpalackok kilövéséről van szó. A találat során ugyanis a gáz a keletkezett lyukon kiszökik, csökken a belső nyomás, így nem kell tartani egy esetleges robbanás lökéshullámaitól a repeszhatásról, és az általa kiváltott láncreakciótól.⁴³⁹

Hazánkban már az akciószakaszokban megjelent a mesterlövész képesség, azonban az igazi kiképzés és továbbképzés 1982-től indult meg és fejlődött az akció alosztály létrehozásával. A kiképzések kezdetekben a klasszikus orosz sportlövő iskolát követték, vagyis a három alapvető lövészeti testhelyzetből (fekvő, térdelő, álló) hajtották végre a feladatokat.⁴⁴⁰ Nagyjából ekkor került az akció alosztályhoz B. János nyugalmazott rendőr alezredes is, aki egyik meghatározó alakja volt a magyar rendőrségi szituációs lövészet oktatásának. A gyakorlatok és kiképzések jellegzetessége az volt, hogy a jiu-jitsu mozgásformákra építve épületekbe, helyiségekbe, stb. a behatolás-közbeni egyénileg és csoportosan is éles lőszert használtak.⁴⁴¹ Ilyen jellegű képzésre a magyar rendészet területén korábban nem volt még példa.

---

⁴³⁹ DELY Péter – SIMONYI Ottó: Mesterlövészek a rendfenntartásban I., Hadtudományi Szemle (2016) IX. évfolyam 3. szám, p. 7-16

⁴⁴⁰ DELY Péter – SIMONYI Ottó: Mesterlövészek a rendfenntartásban II., Hadtudományi Szemle (2017) X. évfolyam 3. szám, p. 26 - 29

⁴⁴¹ B. János nyugállományú rendőr alezredes a speciális egység volt tagjának és kiképzőjének szóbeli közlése 2020. augusztus 31.

4.7.3 Műszaki felszámoló

A műszaki felszámolók (a különleges rendőri egységek szakzsargonjában röviden műszakisnak nevezik őket) azok a sokoldalúan kiképzett rendészeti szakemberek, akik a bevetési munkájuk során olyan különleges felszereléseket, eszközöket vagy taktikai eljárásokat alkalmaznak, amelyek a hagyományos értelemben vett felszámolói munkakörön kívül esnek, azok feladatkörén túl mutatnak, mert alkalmazásuk a rendőri feladatokon túlmutató speciális képzést és szaktudást igényel. Ezek köré tartozik:

- különleges alpin-technikai ismeretek (épületről, helikopterről), bekötési pontok kiválasztása, előkészítése és felszerelése
- hang-fény-gáz gránátok alkalmazása behatolás során
- zárnyitási technikák
  - a.) erőszakos, feszítéses, töréses nyitási eljárások (történhet mechanikus vagy pneumatikus eszközökkel egyaránt)
  - b.) robbantásos nyitási eljárás (robbantó kerettel vagy anélkül)
  - c.) erőszak nélküli zárnyitás (pl. álkulcs, zárfésű stb. alkalmazása)
- száloptika alkalmazása (helységen belüli megfigyelésre)
- legújabb drón eszközök alkalmazása
- speciális járművek vezetése (páncélozott szállítójárművek, létrás járművek, rámpás járművek stb.)

Az alábbi alfejezetet, az egykori OMEGA kommandó⁴⁴² néhai legendás elfogókutyája, Bagira⁴⁴³ emlékének ajánlom!

4.7.4 Speciális elfogókutya vezetők

Olyan különlegesen kiképzett felszámolók, akik a terrorelhárító munkájuk végrehajtása során speciálisan kiképzett elfogó-, és robbanóanyag kereső kutyákat alkalmaznak.

A kutya az ember legrégebbi barátja. Mindenki ismeri ezt a közhelyet. A régészeti leletek azonban azt bizonyítják, hogy van is valóság tartalma. Az ember és a kutya őse ugyanis jelen ismereteink szerint mintegy 150 ezer évvel ezelőtt kötött szoros barátságot egymással, és ez a barátság, kölcsönös rajongás, a mai napig tart. Korábban úgy tartották, hogy a kutya az aranysakáltól származik, a mai DNS alapú kutatások viszont egyértelműen bizonyították, hogy az őse kétség kívül a farkas.⁴⁴⁴ A háziasítását követően a kutyákat számtalan területen (vadászat, őrzés-védelem, szánhúzás, harci feladatok stb.) alkalmazták, illetve tenyésztették a felhasználási területük alapján. A rendvédelemben a 19. századtól kezdődően alkalmazták, elsősorban bűnügyi területen nyomkövetésre.

Jelenleg a szolgálati kutyákat az alábbi nagyobb területen veszik igénybe:

- 1.) Bűnügyi területen, mint nyomkövető és azonosító kutya
- 2.) Elfogó-, tömegszlató-, őrző-védő feladatok.
- 3.) különböző kereső feladatok (kábitószer, cigaretta, robbanóanyag, fegyver stb.)⁴⁴⁵

A téma szempontjából a 2. és a 3. kategória fontos számunkra, vagyis a speciális elfogó, és a robbanóanyag kereső kutyák.

---

⁴⁴² OMEGA kommandó – Az ORFK Bűnügyi Ellátó Igazgatóság, később a Nemzeti Nyomozóiroda elsősorban tanúvédelemre és veszélyes fegyveres bűnözők elfogására létrehozott és alkalmazott speciális bevetési egysége. 2010-ben a Terrorelhárítási központ megalakulásával az egység jogkörei jórészt a TEK hatáskörébe kerültek. A személyi állomány nagy részét is átette a TEK.

⁴⁴³ Bagira életéről és speciális munkáiról bővebben: KOVÁCS Violetta: K9 kommandó. Dog Books kft., 2011

⁴⁴⁴ VILÁ, Carles: Multiple and Ancient Origins of the Domestic Dog, (A háziasított kutya sokrétű és ősi eredete) <https://www.science.org/doi/10.1126/science.276.5319.1687> (letöltve: 2022.02.10.)

⁴⁴⁵ HORVÁTH Orsolya: Szolgálati kutyák a rendvédelemben. A múlt, a jelen és a jövő lehetőségei., Magyar Rendészet 2015/3. p. 61.

Speciális elfogókutya alkalmazására terrorelhárítási műveleti munka során elsősorban veszélyes, fegyveres személy elfogás érdekében kerül sor. A használata történhet pórázról, vagy szabadon küldve, szájkosárral, illetve anélkül. Ez elsősorban a feladat jellegétől, az elérni kívánt céltól illetve az alkalmazás körülményeitől függ, de alapvetően jogszabály (Magyarországon a Rendőrségi törvény és a Szolgálati szabályzat) határozza meg a kereteit. Hazánkban már az akció szakaszok felállításával kezdődött meg a szolgálati kutyák alkalmazása terrorelhárítási céllal. igaz, ekkor ezek a kutyák és vezetőik gyakorlatilag nem különböztek az általános őr-, járőr, elfogó és tömegoszlató kutyáktól. Az igazi változás a Komondor Terrorelhárító Szolgálat megalapításával következett be. Innentől kezdődött a speciális terrorelhárító, elfogó kutyák speciálisabb képzése és alkalmazása. A kutyák kiválasztása nem, de a kiképzése eltér a hagyományos rendészeti célra alkalmazott kutyákétól. A hagyományosan kiemelkedő képességük (szaglás, őrző-védő ösztönök) mellett olyan egyéb feltételeknek is meg kell felelniük, mint pl. kiemelkedő nyugalom és fegyelmezettség, munkabírás vagy a tériszony leküzdése. Gyakran fordul elő ugyanis, hogy a kutyákat magasban kell alkalmazni, vagy célterületre juttatásuk ejtőernyővel (vezetőjére szíjazva) vagy alpin-technikával ereszkedve történik.

Terrorelhárítás során másik nagy alkalmazási területe a robbanóanyagok keresése. Az alkalmazásuk alapja itt is a kutyák veleszületett képességüknek, a kitűnő szaglásuknak a speciális fejlesztésén alapul. A képzésük során a robbanóanyagok jellemző alkotóelemeinek jellegzetes szagára trenírozzák őket. Alkalmazásuk történhet személy- és létesítményvédelmi intézkedések bevezetése során, területek átvizsgálása, mentesítése alkalmával illetve elrejtett robbanóanyagok felkutatása során is. A kiváló szaglás mellett itt is elengedhetetlen feltétel, hogy a kutya türelmes és fegyelmezett legyen. Találat esetén fekvő vagy leülve jelezzen, ne érjen hozzá a robbanóanyagot tartalmazó tárgyhoz.

Hazánkban a Dunakeszin található Rendészeti Oktatási és Kiképző Központ Kutya-vezető-képző és Állatfelügyeleti Főosztály feladata a rendészetben használt szolgálati kutyák és vezetőik kiképzése valamint továbbképzése. Az egyes speciális szolgálatok, mint pl. a Terrorelhárítási Központ különleges feladataik végrehajtása érdekében a kiképzőközponttal együttműködve képzik ki a különleges terrorelhárító-elfogó és robbanóanyagkereső kutyákat.

4.8 A Tűzserész Szolgálat megalapítása és fejlődése

Hazánkban a robbanóanyagokkal és robbantószerekkel kapcsolatos valamennyi feladat 1983-ig a Magyar Néphadsereg hatáskörébe tartozott. A Magyar Népköztársaság honvédelmi miniszterének és belügyminiszterének 1982. december 3-án kelt 0021. számú együttes parancsa rendelkezett az állam-, és közbiztonság területén jelentkező tűzserész feladatok ellátásáról. Az intézkedés rendelkezett arról, hogy a Forradalmi Rendőri Ezred szervezetén belül 1983. április 30-ig speciálisan képzett és különlegesen felszerelt Tűzserész Alosztályt kell felállítani. Mivel a rendőrség nem rendelkezett tűzserész szakemberekkel, ezért a hivatkozott norma tartalmazta azt is, hogy a Magyar Néphadsereg segítséget kell, hogy nyújtson az alosztály felállításához oly módon, hogy 5 fő hivatásos katonát (2 tisztet és 3 tiszthelyettest) adjon át a belügyminisztériumnak. A személyi állomány kiválasztása során több speciális körülményre is tekintettel kellett lenni. Vizsgálták a jelentkezők általános- és műszaki intelligenciáját valamint műveltségét, pszichikai-fizikai alkalmasságát és állapotát, továbbá figyelembe vették, hogy korábban milyen beosztásban teljesített sorkatonai szolgálatot. Tekintettel a feladatok jellegére és veszélyességére, az alosztályba a jelentkezés természetesen önkéntes alapon történt a Forradalmi Rendőri Ezred állományából. A Magyar Néphadsereg kapta meg az együttes parancs értelmében azt a feladatot, hogy a felállított Tűzserész Alosztály tagjai számára (vezetőknek és beosztottnak egyaránt) biztosítsa a szükséges kiképzéseket és továbbképzéseket.⁴⁴⁶

A hatáskörökről és feladatokról a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 4/1983. számú parancsa rendelkezett. A tűzserészeti hatásköröket a néphadsereg és a rendőrség között úgy osztották meg, hogy a korábbi harcokból, harci cselekményekből hátramaradt és feltalálásra került robbanóanyagok és robbantószerkezetek beazonosítása, hatástalanítása és begyűjtése tartozott továbbra is a Magyar Néphadsereg hatáskörébe. A Tűzserész Alosztály feladatkörében a robbanóanyagokkal és robbantószerkezetekkel kapcsolatos rendészeti/rendőri feladatok maradtak, úgymint: ünnepek és rendezvények helyszíneinek tűzserészeti átvizsgálása, bejelentések és robbanóanyaggal való fenyegetések esetén az érintett

---

⁴⁴⁶ A Magyar Népköztársaság honvédelmi miniszterének és belügyminiszterének 1982. december 3-án kelt 0021. számú együttes parancsa rendelkezett az állam-, és közbiztonság területén jelentkező tűzserész feladatok ellátásáról ÁBTL 4.2-13-6-16/1982/1

helyszínek átvizsgálása, levélküldemények és csomagok átvizsgálása, robbanóanyagokkal és robbantószerekkel kapcsolatos rendőrhatalósági feladatok. Amennyiben a fenti esetek bármelyikében robbanóanyag találat történik, akkor annak hatástalanítása is az alosztály feladata volt.⁴⁴⁷ Az egység kirendelése feladatvégrehajtásra a Belügyminisztérium Főügyeletén keresztül történt, melyről értesíteni kellett az ügyeletes parancsnokot is.

A Tűzserész Alosztály megalapítását követően több alkalommal is problémaként jelentkezett, hogy az egység hatáskörébe tartozó feladatokra a magyar Néphadsereg tűzserész alakulatától kérték a tűzserész járőr kiküldését. Ennek oka az volt, hogy sem az ügyeleti, sem pedig a parancsnoki állomány egy része nem ismerte a vonatkozó 4/1984. számú belügyminiszteri parancsot, illetve kezdetben nem tudták a kirendelők egyértelműen eldönteni, hogy az adott eset a néphadsereg vagy a rendőrség hatáskörébe tartozik. Szakmai problémaként merült fel az is, hogy a helyszínbiztosítással megbízott rendőrök döntő többsége az alapvető biztonsági szabályokkal sem volt tisztában talált, gyanús csomag esetén. Példaként hoztak fel olyan esetet, hogy a kikerülő tűzserész járőr elé vitték az épületből a gyanúsnak vélt csomagot. A tűzserész a helyszínen az intézkedő járőrnek megjegyezte, hogy mozdításra már valószínűleg nem fog robbanni a csomag.⁴⁴⁸ Az eset is rávilágított a képzés és továbbképzés fontosságára a rendőri állomány valamennyi szintjén. A képzésnek ki kell térnie a 4/1984. számú belügyminiszteri parancsban, a kirendelőre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségekre, így különösen:

- az átvizsgálendő helyszín rövid leírása
- a terület nagysága
- az érintett jármű típusát, fajtáját
- amennyiben meghatározható, a robbanótest, szerkezet jellemzőit, mennyiségét
- annak a felelős személynek, vezetőnek a nevét, akinél a tűzserész járőr parancsnoknak jelentkeznie kell⁴⁴⁹

---

⁴⁴⁷ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 4/1983. számú parancsa az állam-, és közbiztonság területén jelentkező tűzserész feladatok végrehajtásáról, tűzserész alosztály létrehozásáról, kirendelésének, igénybevételének és együttműködésének rendjéről. ÁBTL.-4.2-10./22/4/1983./1

⁴⁴⁸ Beszámoló a BM Forradalmi Rendőri Ezred Tűzserész Alosztály az elmúlt két évben végrehajtott feladatainak tapasztalatairól. (1985.) p. 2-4., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből

⁴⁴⁹ Beszámoló a BM Forradalmi Rendőri Ezred Tűzserész Alosztály az elmúlt két évben végrehajtott feladatainak tapasztalatairól. (1985.) p. 4-5., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből

További problémaként jelentkezett, hogy miképp lehetett volna a kirendeléseket meggyorsítani. Hiába hagyja el a tűzserész járőr az FRE laktanyáját a riasztást követő 5 percen belül, ha a kirendelésnek a teljes ügyeleti és ezáltal engedélyezési láncon kell keresztül futni. Azonnali feladatvégrehajtás esetén az ilyen késlekedés akár emberi életekbe is kerülhetett volna. Arra nem találtam írásos adatot, hogy a tűzserészek kirendelését végül hogy gyorsították meg.

A gyorsaság mindenképp indokolt volt, hiszen a rendőri vezetők joggal számolhattak azzal, hogy Magyarországon is megjelenhet a terrorizmusnak valamelyik (várhatóan enyhébb) fajtája. A beszámolási időszak alatt (1984-1985) két esetben is történt olyan eset, amikor házilag készített csőbomba robbant fel. 1984. február 27-én este 10 óra körül a Budapesti Közlekedési Vállalat Hajózási Üzemegysége kezelésében lévő, a csepeli Hollandi út 161. szám közelében található hajókikötő váróhelyisége robbant fel – egy házilag elkészített bomba segítségével. A „Csöves” fedőnéven indított bizalmas nyomozás rövid idő alatt felderítette az elkövetőket.⁴⁵⁰ A másik eset 1985. augusztus 23-án, Gyöngyösön történt. Egy belügyi dolgozó otthon készített házi készítésű robbanószerkezetet. Az eset érdekessége, hogy az elkövető egy villanykörtének álcázta a szerkezetet. Úgy állította be a detonátort, hogy az a világítás felkapcsolásakor lépjen működésbe.⁴⁵¹

Érdekességként megemlítem, hogy a rendelkezésemre álló adatok alapján 1984-ben az újonnan felállított Tűzserész Alosztály működésének első teljes évében 266 esetben, összesen mintegy 8400 órában hajtott végre állam- és közbiztonság területén jelentkező tűzserész feladatokat. Ki szeretném emelni, hogy már 1984-ben évi 51 esetben történt olyan kirendelés és eljárás, amelyben különböző közintézmények, épületek felrobbantásával fenyegetőzött ismeretlen elkövető (mai, köznapi elnevezése bombariadó). A felrobbantással fenyegetett épületek között érdekes módon a mai viszonyoktól eltérően nem közintézmények (iskolák, hivatalok),

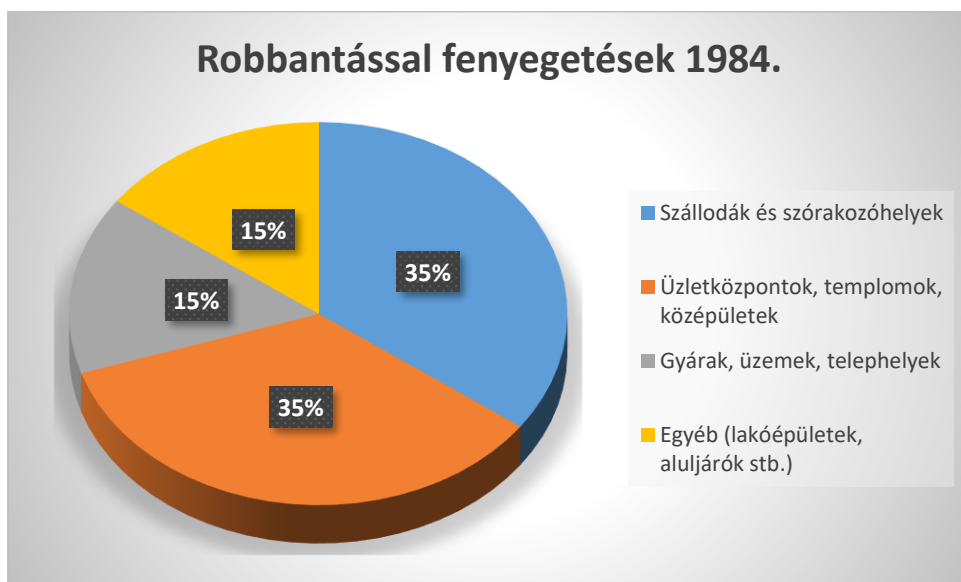
---

⁴⁵⁰ ORBÁN-SCHWARZKOPF Balázs: Fegyver és drog a 80-as években. Szemelvények a fegyver- és kábítószerkereskedelem, valamint a terrorizmus kutatható állambiztonsági irataiból., Betekintő 2017/4. száma

https://www.betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2017_4_orban_schwarzkopf_0.pdf,
(letöltve: 2019.09.18.)

⁴⁵¹ Beszámoló a BM Forradalmi Rendőri Ezred Tűzserész Alosztály az elmúlt két évben végrehajtott feladatainak tapasztalatairól. (1985.) p. 3. és 7., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből

hanem szórakozóhelyek és szállodák szerepelnek.⁴⁵² A kimutatás összemosza a közintézményeket és iskolákat az üzletközpontokkal, templomokkal stb., így konkrétan nem tudjuk, hogy az erre a területre irányuló 35 százaléknyi fenyítésesből mennyi vonatkozott rájuk. Százalékos megosztásban ezt az alábbi kördiagramm mutatja be:

Forrás: Beszámoló a BM Forradalmi Rendőri Ezred Tűzszerész Alosztály az elmúlt két évben végrehajtott feladatainak tapasztalatairól (1985), saját szerkesztés 2022

A Komondor Terrorelhárító Szolgálat megalapítását követően a Tűzszerész Alosztályt önálló szervezeti egységként beolvastották a Szolgálatba. Feladatkörük és szervezeti felépítésük, valamint szakmai önállóságuk azonban továbbra is változatlan maradt.

4.9 A megyei akciócsoportok létrehozása

Az 1983. január 27-i országos kapitányságvezetői értekezlet alapján a belügyminisztérium feladat tervet dolgozott annak érdekében, hogy a megyeszékhelyeken működő rendőrkapitányságok állományába akció alosztályokat vagy akció szakaszokat hozzanak létre. Az előterjesztést megelőzően kísérleti jelleggel a Bács-Kiskun megyei, a Borsod megyei, a Pest megyei valamint a Budapesti

⁴⁵² Beszámoló a BM Forradalmi Rendőri Ezred Tűzszerész Alosztály az elmúlt két évben végrehajtott feladatainak tapasztalatairól. (1985.)p. 6-7. , Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből

Rendőrfőkapitányságokon már létrehoztak akció alosztályokat. Az előterjesztés előkészítése, valamint az új rendőri egységek felállítása során vita folyt arról a rendőri vezetők körében, hogy megyei főkapitánysági vagy városi kapitánysági alárendeltségben és illetékességgel rendelkezzenek az akció csoportok.⁴⁵³ Ebből következett, hogy akik a megyei főkapitánysági alárendeltség mellett kardoskodtak, azok javaslata szerint a korszerűsített megyei főügyeletek lássák el az akció alegységek közvetlen irányítását, szakmai munkájának koordinálását. Az egy éves előkészítési munkálatok során végül az a döntés született, hogy az új egységeket a kijelölt megyeszékhelyeken (Debrecen, Győr, Nyíregyháza, Pécs, Szeged, Székesfehérvár, Tatabánya, Veszprém) működő városi rendőrkapitányságok bünyügyi osztályain, önálló alosztályként vagy csoportként kell létrehozni. Ennek megfelelően az alegységek illetékességi területe a városi kapitányságok közigazgatási területére terjedt ki. Indokolt esetben azonban a rendőrfőkapitány közbiztonsági helyettese a megye más területre is elvezényelhetette az egységet feladat végrehajtásra. A státuszokat illetően az a döntés született, hogy az előírt 12 fős létszám felét a megyéknek kellett kiszorítani saját állománytáblájuk terhére, míg a másik felét számukra az Országos Rendőrfőkapitányság biztosítja.⁴⁵⁴

A 15/1984. számú belügyminiszteri parancs alapján az akció alegységek feladatai nagyvonalakban a következők voltak:

- a közrend és a közbiztonság szempontjából frekventált objektumok rendszeres, razziaszerű ellenőrzése
- a folyamatos közterületi jelenléttel elősegíteni a súlyos bűncselekmények elkövetésének megelőzését, megakadályozását és az elkövetők elfogását
- nyilvántartott veszélyes bűnözők, feltételesen szabadultak, pártfogói felügyelet alatt állók, közveszélyes munkakerülők rendszeres ellenőrzése, körözöttek felkutatása és elfogása
- súlyos bűncselekmények helyszíneinek a biztosítása
- forrónyomon üldözés

---

⁴⁵³ 3-437/1984. számú véleményezés az akció alegységek létrehozásáról és működésük rendjéről szóló miniszteri parancs és előterjesztés tervezetéhez. Magyar Nemzeti Levéltár

⁴⁵⁴ A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 15/1984. számú parancsa az akció alegységek létrehozásáról és működésük rendjéről. 1. és 3. pont. Magyar Nemzeti Levéltár

- rendkívüli események helyszínén fellépnek a veszély elhárítása vagy az önkárosítás megakadályozása érdekében.⁴⁵⁵

Sajnálatos módon az említett parancsban nincs rendezve olyan lényeges kérdéskör, mint például az új rendőri egység kiképzési, vagy továbbképzési rendszere. Információim szerint megyénként eltért egymástól. Volt olyan alegység, ahol gondot, időt fordítottak arra, hogy az aktuális szolgálati feladatok és a lehetőségek figyelembevételével képzéseket (elsősorban az éves kötelezőn felüli lövészeteket vagy önvédelmi oktatást) tartsanak.

Mint láthattuk a felállított akciócsoporthoz létrehozásának célja, feladatrendszere és emiatt felszereltsége sem fedte le az akció szakaszok illetve később a Komondor Terrorelhárító Szolgálat tevékenységi körét, szakmai képességeit, azonban kvázi „támogató kommandóként” működhetek és működtek is. Ha pedig így közelítem meg a kérdést, akkor szakmai értelemben mindenképpen tekinthetőek az 1990-es évek elejétől kezdődően az ország 18 megyéjében (Pest Megyei Rendőrfőkapitányság és Budapesti Rendőrfőkapitányság kivételével) megalakított megyei bevetési egységek (alosztályok, osztályok) (jog)elődjének.

4.10 A rendőrség speciális szolgálati ágainak működését szabályozó jogszabályok

Az alábbiakban bemutatom azokat a legfontosabb jogszabályokat, melyek a korszakban a magyar rendőrség speciális szolgálati ágának működését szabályozták. Mint korábban ismertettem, az akciószakaszok létrehozásáról külön utasítást vagy parancsot a kutatásaim során nem találtam. Ez azért lehet, mert információim szerint az akkori belügyminiszter Benkei András szóban adott utasítást a rendőri vezetőknek a különleges rendőri egységek felállításáról. Így történhetett meg, hogy a korábban meglévő állománytábla terhére, plusz státusz és különösebb szervezeti módosítás nélkül hozták őket létre. A levéltári anyagok között azonban fellelhetőek olyan utasítások illetve parancsok, amelyek a rendőrség speciális egységeinek működését szabályozták. Ezek közül a disszertáció témája szempontjából leglényegesebbek kerülnek röviden elemzésre.

---

⁴⁵⁵ A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 15/1984. számú parancsa az akció alegységek létrehozásáról és működésük rendjéről. 4. pont. Magyar Nemzeti Levéltár

A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 28/1982. számú parancsa, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról. Ez az a norma, mely keretrendszer-szerűen szabályozta a rendőrség különleges szolgálati ágának működését. A parancs tételesen felsorolja, hogy a különböző rendvédelmi szervezeteknek milyen tételes feladatai vannak a terrorizmussal vagy terrorcselekménnyel kapcsolatos cselekmények felderítése, megszakítása és felszámolása során. A jogszabály ugyanakkor kimondta, hogy az országos jelentőségű terrorcselekmények elkövetése során az elsődleges intézkedések bevezetéséért és fenntartásáért, valamint helyi jelentőségű terrorcselekmények megakadályozásáért és felszámolásáért mindig a területileg illetékes főkapitányság a felelős. Amennyiben az ilyen feladat végrehajtására a helyi erők kiképzettség vagy felszerelés hiányában elégtelennek bizonyulnak, vagy a kialakult krízishelyzet elhúzódik, akkor a feladatra igénybe kell venni a Forradalmi Rendőri Ezred akciószakaszait. Amennyiben további erőket kell a műveletbe bevonni, akkor igénybe lehet venni a Magyar Néphadsereg illetve a Munkásőrség egységeit.⁴⁵⁶ A belügyminiszter parancsa kitért arra is, hogy a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével és elhárításával kapcsolatos feladatok szervezésére és végrehajtásának koordinálására, létre kell hozni egy „Erőd” fedőnevű, állandó bizottságot. A bizottság elnöke a BM III/II csoportfőnök, helyettese az országos rendőrfőkapitány. A „Erőd” bizottság tagjai többek között a Határőrség, a Kormányőrség valamint a Tűzoltóság helyettes vezetői.⁴⁵⁷

A fenti parancs megjelenése után lépett hatályba a Magyar Népköztársaság belügyminiszter-helyettesének 18/1982. számú intézkedése, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról szóló 28/1982. számú parancs végrehajtásáról. A végrehajtási utasítás részletesen szabályozza, hogy a rendőrség szolgálati ágainak, illetve szakszolgálatainak milyen feladatuk van a terrorcselekmények megelőzése, megakadályozása és felszámolása során. Az intézkedés rendelkezik arról is, hogyan lehet kérni a Forradalmi Rendőri Ezred akciószakaszainak részvételét terrorcselekmény bekövetkezése esetén, illetve milyen meghatározott szakmai összetétellel és feladatokkal kell létrehozni az irányító törzset a sikeres felszámolás érdekében. Az intézkedés szabályozza azt is, hogy a törzs

---

⁴⁵⁶ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 28/1982. számú parancsa, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról. ABTL.4.2-10-1-22/28/1982/9.

⁴⁵⁷ A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 28/1982. számú parancsa, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról. ABTL.4.2-10-1-22/28/1982/9.

létrehozása esetén mi az irányítás és a jelentés rendje. Külön szakmai érdekesség, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint Magyarországon első esetben határozta azt meg egy jogszabály, hogy a sikeres túsmentés, felszámolás és elfogás érdekében a speciális akciószakaszok kiképzése során ki kell térni a járművek (vasúti, légi, közúti, vízi) megállítására, az azokon végrehajtott felszámolásra, valamint nukleáris vagy sugárzó anyagok visszaszerzésére. Az intézkedés részletesen kitért arra is, hogy ezeknek a meghatározott feladatoknak a végrehajtása érdekében hazai és külföldi tapasztalatokon alapuló szakanyagok is szerepeljenek az állomány kiképzése során. Külön első ízben tért ki egy norma szövege arra, hogy a terrorelhárító szolgálatok vezetői különös hangsúlyt fektessenek a távcsöves-puskakezelők (mesterlövészek) kiképzésére és lökésszégük folyamatos fejlesztésére és magas szinten tartására.⁴⁵⁸

4.11 A terrorelhárító rendőri egységek részvétele a Carlos csoport operatív feldolgozásában

Széleskörű adatgyűjtés során sem tudtam olyan hivatalos iratot, rendőri jelentést vagy feljegyzést fellelni, amely azt bizonyítja, hogy a III/Csoportfőnökség 8. illetve 10. Osztályai konkrétan a Carlos ügy feldolgozása kapcsán igénybe vették a különlegesen kiképzett rendőri erőket. Közvetett módon azonban több adat és információ is alátámasztja a „kommandó” közreműködését. A speciális rendőri egységek egykori tagjaival folytatott beszélgetések során elmondták, hogy az 1980-as években több alkalommal is vettek részt egységükkel állambiztonsági feladatokban. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a III. Főcsoportfőnökség valamely az ügyben illetékes osztályának, vagy konkrétan a figyelők felkérésére részt vettek olyan munkákon, ahol a figyelő csoport fizikai biztosítása vagy konkrét figyelési feladatuk volt. A gyakorlatban ezt úgy kell elképzelni, hogy a III/II. Csoportfőnökség erre a feladatra kiképzett szakemberei végezték az operatív figyelését egy terrorizmussal kapcsolatba hozható vagy egyéb okból veszélyesnek ítélt (erőszakos, fegyverrel rendelkező) személyt. A különleges rendőri erők pedig a háttérbe húzódva, de reagálási távolságra és beavatkozásra készen biztosítják a figyelést. Ezt a taktikát támasztja alá az a konkrét eset is, amikor Carlos rálőtt a figyelőkre, melyről már

---

⁴⁵⁸ Magyar Népköztársaság belügyminiszter-helyettesének 18/1982. számú intézkedése, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról szóló 28/1982. számú parancs végrehajtásáról.

említést tettem. Szakmailag mindenképp indokolt volt az incidenst követően, ha a fentiekben felvázolt taktikát követték Carlos dinamikus megfigyelése során. A speciális egység volt tagjai konspirációs okokból többnyire nem tudták, hogy konkrétan milyen ügyben vesznek részt a figyelésben. Szinte minden esetben csak a fedőneveit ismerték a munkáknak vagy a megfigyelt célszemélyeknek. Ez természetesen és értelemszerűen nem vonatkozott arra az esetre, amikor a speciális rendőri erőket azért vették be, hogy a célszemélyeket elfogják.

Ennél jóval közvetlenebb bizonyíték volt egy 1988-ban készült beszámoló a Komondor Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszakban végrehajtott feladatok tapasztalatairól. A beszámoló ugyan az 1987 óta eltelt időszakra fókuszál, de végig veszi a különlegesen képzett és felszerelt rendőri egységek történetét és működését, valamint létszámviszonyait 1973 óta. Az anyagban tételesen felsorolják a Komondor Terrorelhárító Szolgálat jogelődjének számító akció szakaszok legfontosabb feladatait, végrehajtott kiemelt munkáit is. Megemlítsre került a beszámolóban, hogy rendszeresen látnak el közös feladatot a III/II. Csoportfőnökség 10. Osztályával,⁴⁵⁹ amely mint korábban kifejtettem a C-79-es akta ügygazdája volt.

4.12 A fejezet összefoglalása, következtetések levonása

Mint láthattuk az 1960-as évek végére, a terrorizmus nemzetközivé válásával párhuzamosan egyre több olyan jellegű terrorcselekmény vagy ahhoz kapcsolódó bűncselekmény (repülőgép-eltérítés, túszejtés, robbantásos merénylet) történt a világban és azon belül is Európában, melyekkel szemben hagyományos rendőri erőkkel és módszerekkel már nem lehetett eredményesen felvenni a harcot. Különösen az 1972-es Müncheni olimpián az izraeli sportolók ellen elkövetett terrorcselekményt követően a legtöbb nyugat-európai országban megkezdődött a különlegesen kiképzett és felszerelt speciális rendőri szolgálatok felállítása. Magyarországon az 1973-as balassagyarmati túszejtést követően hozták létre az ilyen helyzetek kezelésére

---

⁴⁵⁹ A VCSÉK BM FRE Parancsnokának beszámolója a „Komondor” Terrorelhárító Szolgálat felkészültségének helyzetéről, az egység létrehozása óta eltelt időszak tapasztalatairól, valamint az anyag 6. számú melléklete (1988.) ., Dr. Boda József ny. vezérőrnagy személyes irattárából, gyűjteményéből.

alkalmas, kiképzett és felszerelt különleges rendőri egységeket, az akciószakaszokat a Forradalmi Rendőri Ezreden belül. A fejezetben bemutattam az említett tűzhelyzet minden lényeges körülményét, illetve hatását a magyar különleges rendőri szolgálat megalakítására. Elemeztem a hazai speciális rendőri egységek történetét, szervezeti felépítését, létszámviszonyait, továbbá feladat-, valamint kiképzési rendszerét egészen az akciószakaszoktól a Komondor Terrorelhárító Szolgálattal bezárólag. Az elemzésből természetesen nem maradhatott ki a rendőrség Tűzszerész Szolgálatának a bemutatása, feladatrendszerének és szervezeti háttérének elemzése.

Kidolgoztam és meghatároztam és bemutattam a fejezetben továbbá a különleges rendészeti szolgálati ágon belül létező négy munkakör közül a felszámoló, speciális elfogókutya vezető valamint a műszaki felszámoló fogalmát, tevékenységi körüket. A rendelkezésemre álló adatok alapján a rendészeti szakirodalomban ezek a meghatározások idáig nem léteztek.

5. A KUTATÓ MUNKA ÖSSZEGZÉSE

5.1 Összegzett következtetések

A disszertáció megírásával az volt az alapvető és határozott célom, hogy elemezzem és bemutassam, hogy a rendszerváltást megelőzően, a világban és Magyarországon végbement társadalmi és politikai folyamatok, a magyar rendvédelmet milyen új kihívások elé állították, ami végül az intézményesített terrorelhárítás kialakulásához vezetett.

Mint láthattuk, az rendszerek, diktatúrák alapvető jellemzői, hogy alapvetően a belső társadalmi, politikai változások csak nagyon nehezen és rendkívül lassan mennek végbe. Függetlenül attól, hogy ezeket a változásokat külső-, vagy belső hatások indikálják. Álláspontom szerint egyik esetben sem lehet” vegytisztán” egyik vagy másik hatásról beszélni, mert az országok sohasem tudják magukat teljesen függetleníteni a regionális vagy globális nemzetközi környezettől. (Ez alól még Észak-Korea sem kivétel, hiszen a diktatórikus kommunista rendszer működése függ a Kína-USA viszonyrendszerétől, hatalmi vetélkedésétől.) Ha ugyanis ez a folyamat vagy társadalmi változás rendkívül gyorsan, váratlanul történne, akkor kellene pl. forradalomról beszélnünk. A társadalmi és belpolitikai rendszer átalakulásai a világpolitikai erőter megváltozásával összhangban mentek végbe. A folyamat természetes része, hogy ezek az átalakulások hatnak egy rendvédelmi szerv jelen esetben a III. Főcsoportfőnökség illetve a rendőrség munkájára, fejlődésére. Ha a konkrét kiváltó ok vizsgálom, akkor ez esetünkben az a nemzetközi terrorizmus, illetve annak begyűrűzése, megjelenése hazánkban. Mint láttuk ez sem ment egyik pillanatról a másikra, és nem is egyszerre és egyformán érintették az elhárítást és a felszámolást. Míg az elhárítás a Carlos csoport magyarországi megjelenése és működése miatt azonnal a „mélyvízben” találta magát és gyakorlatilag menet közben kellett megtanulja a terrorelhárító szakma fortélyait, addig a felszámoló területen ez másként történt. Mint láthattuk ezen a területen a nemzetközi terrorizmus megjelenése hazánkban nem okozott olyan szintű feladatnövekedést, mint az elhárítás esetében. Szerencsére a klasszikus terrorcselekmények, illetve túszejtések, közlekedési eszközök hatalomba kerítése elkerülték Magyarországot, bár mint láthattuk a magyar érdekeltségeket nem. A fentiekből kiindulva azt látjuk, hogy a magyar terrorelhárítás (felderítés, elhárítás) kialakulására és fejlődésére a nemzetközi társadalmi és politikai

változások nagymértékben hatottak. A hazai politikai és társadalmi változások hatása a területre viszont jóval kisebb mértékben jelentkezett, tekintettel arra, hogy nem jelentek meg hazánkban belföldi terrorszervezetek, még a rendszerváltást közvetlenül megelőző időkben sem.

A dolgozatban bemutattam azokat a társadalmi, politikai viszonyokat, amelyek alapján megszülettek azok a döntések, melyek elvezettek az intézményesített terrorelhárítás megjelenéséhez hazánkban is. A bemutatott és elemzett folyamatokból világosan látszik és levezethető, hogy az intézményesített terrorelhárítás (felderítés, hírszerzés, elhárítás) a Carlos csoport megjelenésével gyakorlatilag egyidejűleg, míg a felszámolás a Balassagyarmati túszerzés következményeként jött létre a magyar rendvédelemben. Ez jelenthette azt is, hogy az 1970-es évekig a rendvédelmi szakemberek nem tulajdonítottak nagyobb jelentőséget a modern terrorizmusnak, vagy a nemzetközi trendeket rosszul felmérve abban bíztak, hogy a jelenség elkerüli hazánkat. Ennek mindenképp ellentmond az a tény, hogy mint láttuk a speciális szolgálati ágak megjelenése előtt is történtek hazánkban, illetve külföldön magyar érdekeltségek ellen olyan támadások, melyek jogilag terrorcselekménynek is minősíthetők lettek volna. Tény azonban az is, hogy mint az elemzésben láttuk, a magyar jogrendszer sem volt felkészülve 1979-ig arra, hogy a terrorcselekményt önálló törvényi tényállásban büntetni rendelje. A bemutatott cselekmények csak olyan járulékos bűncselekmények miatt kerülhettek szankcionálásra (pl.: visszaélés lőfegyverrel, személyi szabadság megsértése stb.), melyek a vizsgált korszakban a hatályos törvények büntetni rendelték. Bár a nemzetközi példák egyértelműen azt mutatták (és ezt a GTD adatbázisaiból kiszűrve statisztikákkal is alátámasztottam), hogy Nyugat-Európában a terrorcselekmények száma az 1970-es évek második felétől kezdődően egyértelmű emelkedést mutatott. Igaz azonban az is, hogy ezzel szemben Kelet-Európában ez a szám stagnált, és csak a rendszerváltások környékén, az 1980-as évek végén kezd meredeken emelkedni. Mint említettem, ezek a hatások nem egyszerre érintették a magyar terrorelhárítás ágait.

A felderítés és elhárítás esetében sokáig úgy gondoltuk, hogy a Carlos csoport megjelenése és működése hazánkban volt az a helyzet, mely közvetlen oka volt annak, hogy létrejöjjön a II. Főcsoportfőnökség keretein belül a terrorelhárítás. A kutatásom során beszerzett adatok ezt egyértelműen cáfolták. A rendelkezésre álló információk szerint a Sakál és szervezetének tagja 1979. év elejétől kezdődően jártak első alkalommal hazánkban. Erről tanúskodnak az magyar, német és lengyel irattárakban

fellelt dokumentumok. Ezt támasztja alá a Dr. Varga József ezredestől beszerzett információk is. Ugyanakkor Dr. Varga József elmondta azt is, hogy a III. Főcsoportfőnökség vezetői már egy évvel korábban, 1978. év elején megbízták őt azzal, hogy állítson össze egy kis csapatot a terrorizmussal kapcsolatos operatív feladatok végrehajtására. Mindez pedig azért történhetett meg, mert már 1978. előtt is érkeztek külföldről megkeresések a magyar állambiztonsági szolgálatokhoz terrorizmussal kapcsolatos kérdésekben. Illetve természetesen minden bizonnyal a magyar szolgálatoknak is keletkeztek meg (külföldön mindenképp, esetleg belföldön is) olyan információk, adatok, amely a terrorizmus témakörébe tartoztak. Egészen addig azonban minden szervezeti egység a saját hatáskörébe, feladatainak és profiljának megfelelően kezelte ezt a területet. A terrorelhárító csoport létrehozásával viszont ez a terület is gyorsan fejlődésnek és fejlesztésnek (létszám, nemzetközi kapcsolatok elsősorban kelet-európai partner szolgálatokkal) indult. Ennek a fejlődésnek viszont kétség kívül a legfontosabb oka Carlos és szervezetének megjelenése és tevékenysége volt Magyarországon. Ezek alapján kijelenthetjük, hogy a magyar terrorelhárítás felderítési és elhárítási ága az adott korban inkább proaktív volt, hiszen azelőtt működésnek indult, mielőtt a C-79-es aktát hivatalosan megnyitották volna.

A rendőrségi terrorelhárítás vagy felszámolás esetében a szakmai közvélekedés szerint a balassagyarmati túszejtés volt a létrehozást kiváltó esemény. A rendelkezésre álló irattári anyagok átvizsgálása során találtam olyan parancsot, mely egy különleges egység felállítását rendeli el a magyar rendőrségnél. Áttekintve azonban az egység feladatrendszerét, tevékenységét, megállapíthatjuk, hogy az nem tartalmazott olyan jogköröket, hatáskört, amely alapján szakmai értelemben terrorelhárító egységnek is lehetne őket nevezni. Álláspontom szerint ugyanez vonatkozik a BM Karhatalomra is. Bár kétségtelenül 1946-ban létrehoztak egy rohamcsoporthat a szervezeten belül, ennek feladatai és hatáskörei sem felelnek meg egy bevetési egység kritériumainak. Ennek egyik legfőbb oka, hogy nem professzionális, hanem sorállományú rendvédelmi egységről beszélhetünk a BM karhatalom esetében. Ez akkor is így van, ha pontosan tudjuk, hogy a balassagyarmati túszejtés során a BM Karhatalom egységei voltak azok, melyek a túszhelyzetet felszámolták, a behatolást végezték, valamint távesőves puskás tagjai iktatták ki az egyik túszejtőt. Egyértelműen ki lehet jelenteni, hogy a rendőrség terrorelhárítási, felszámoló ága a vizsgált korszakban egyértelműen reaktív volt. Valóban a balassagyarmati túszhelyzetet követően alakult ki és aztán fejlődött tovább

az a terrorelhárító rendszer, mely az akciószakaszok megjelenésétől, az Akció Alosztályon, Komondor Terrorelhárító Szolgálaton, majd a rendszerváltást követően a Rendőrség Különleges Szolgálatán és később Terrorelhárító Szolgálatán keresztül napjainkban a Terrorelhárítási Központig terjed.

Korábban több vád is illette a volt szocialista országokat - így hazánkat is -, hogy az akkori politikai vezetés tudtával és beleegyezésével tartózkodtak terroristák a területükön, illetve támogatást (anyagi, logisztikai, kiképzés stb.) nyújtottak elsősorban Nyugat-Európában végrehajtott terrorcselekményeikhez. A megfogalmazott vádak szerint nem csupán logisztikai háttérrel, anyagi és technikai támogatást, hanem konkrét „megrendeléseket” is kaptak. Ez felveti a terrorizmus finanszírozásának vádját. A Carlos-csoport tagjai ellen több pert is lefolytattak, vádat emeltek ellenük és el is ítélték őket. Azokat a politikusokat azonban, akik megbízásokat adtak a Sakálnak és a hozzá kapcsolható szervezetnek terrorcselekmények, merényletek, gyilkosságok, politikai leszámolások végrehajtására, az ügyben még csak tanúként sem lettek kihallgatva. Pedig ezek nélkül a megbízások, és az általuk irányított titkosszolgálatok tevőleges támogatása nélkül a Carlos csoport, sőt a modernkori terrorizmus nem okozhatott volna ekkora károkat anyagi értelemben, és emberi életekben sem. A legtöbb ország – Németország kivételével – a mai napig nem oldotta fel a vele kapcsolatos iratok minősítését, bár bemutattam azt, hogy Németország is csak erősen korlátozottan. Pedig ezekből az aktákból, iratokból világosan kitűnhetne, hogy melyik merényletre melyik diktátor, kormány vagy titkosszolgálat adott megbízást. És bár bemutattam, hogy az egykori SECURITATE konkrét megbízást is adott a csoportnak. Egészen konkrétan kimondhatjuk, hogy a müncheni Szabad Európa Rádió román adója elleni robbantásos merénylet áldozatai tulajdonképpen egy kelet-európai titkosszolgálat miatt haltak meg. Mivel az eredeti dokumentumokhoz a mai napig nem juthatunk hozzá, kérdésnyitott marad arra vonatkozólag is, hogy vajon a KGB-nek pontosan milyen szerepe lehetett Carlos életében, és egyes európai titkosszolgálatok miről tudhattak és mit akadályozhattak volna meg.

Mint többször említettem, a C-79-es dosszié sajnálatos módon továbbra sem hozzáférhető. Minden bizonnyal az Alkotmányvédelmi Hivatal irattárában található és még mindig arra vár, hogy a titokgazda feloldja a titkosítást és betekintést engedélyezzen. A hármas számú hipotézisem csak abban az esetben lesz egyértelműen eldönthető, ha az anyagok teljes egészében kutathatóvá válnak. A rendelkezésemre

álló és az ÁBTL-ben fellelhető kevés számú jelentés, a BStU-nál áttanulmányozott akták, Dr. Varga József ezredes és Szabó Miklós nyugalmazott operatív tisztek tanúvallomásai, valamint a még élő érintettekkel készített interjúk alapján nem jelenthető ki egyértelműen, hogy a magyar állam és a Carlos-csoport között együttműködés nem volt. Gondolok itt elsősorban egy teljesen civil magyar állampolgár Varga Péter bejelentésére, aki határozottan állította, hogy a magyar állam és nemzetközi terroristák között igenis volt kapcsolat. Ugyanis a kormány *államközi szerződés alapján, tartózkodási lehetőséget nyújtott arab terroristáknak, és a belügyi szervek sem nyúlhattak hozzájuk*. Varga Péter ezt az értesülést pedig egy aktív magyar elhárító tisztől, Nagy Jenőtől szerezte. Nagy rendőr százados pedig részt vett egy továbbképzésen, melynek ezek az információk is a témái között szerepeltek. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a magyar kormány támogatta is volna a terrorizmust. Az értekezés során arra a megállapításra is jutottam, hogy a magyar állambiztonsági szervek mindent megtettek, az operatív eszközök és módszerek teljes tárházát bevetették annak érdekében, hogy a Sakált és szervezetét a lehetőségekhez mérten a legszorosabb megfigyelés alá vonják, magyarországi tevékenységüket és kapcsolataikat feltérképezzék, illetve korlátozzák, valamint kiszorítsák őket az országból. A kiválasztott operatív célokat és taktikát ráadásul úgy kellett elérniük illetve kiválasztaniuk, hogy a Carlos és csapata ne álljon bosszút Magyarországon vagy külföldön lévő magyar érdekeltségeken, aminek reális lehetősége egyébként fennállt.

Az ügynek természetesen kiemelt politikai jelentősége volt és a szakmai döntések előtt mindig felső (politikai) vezetői állásfoglalást kellett kérni, illetve az elhárító szakemberek semmit sem tehettek a politika beleegyezése nélkül. „ *Az ügynek a kiemelt jellege miatt állandóan tájékoztattuk és informáltuk a vezetőinket. Ennek az ügynek a feldolgozását a minisztérium vezetése szoros és állandó felügyelet alatt tartotta. Az ügyben tett intézkedéseket a minisztériumban a hatáskörrel rendelkező vezetők rendelték el, vagy hagyták jóvá*”⁴⁶⁰

Álláspontom szerint az egység a rá kiszabott feladatokat sikeresen megoldotta. Ezt bizonyítja, hogy a Carlos elleni francia nyomozást irányító Jean-Louis Bruguière vizsgálóbíró⁴⁶¹ a büntetőeljárás és a bírósági tárgyalások során egyetlen esetben sem

---

⁴⁶⁰ Dr. Varga József ezredes nyugalmazott operatív tiszt tanúkihallgatási jegyzőkönyve.

⁴⁶¹ Jean-Louis Bruguière, francia vizsgálóbíró, akit a terror-ellenes nyomozati munkái tettek híressé. A Carlos és terrorszervezete elleni nyomozást ő vezette, emiatt több alkalommal járt Magyarországon is.

marasztalta el, vagy fogalmazott meg vádakat hazánkkal szemben terrorista szervezet támogatása miatt.

Végezetül megállapíthatjuk, a disszertáció során álláspontom szerint egyértelműen nem tudtam azt igazolni, hogy a magyar állambiztonsági szervek, a III. Főcsoportfőnökség munkatársai nem működtek együtt Carlos szervezetével, vagy a korabeli magyar kormány terrorizmus támogatásával vádolható lenne. Igaz, ennek ellenkezőjét sem!

5.2 Új tudományos eredmények

A kutatásom kezdetén megfogalmazott és felsorolt kutatási célkitűzéseim és a hipotézisek kutatási eredményekkel történő összevetése alapján az alábbi új tudományos eredményeket értem el:

- 1.) A rendszerező jellegű kutatásom eredményeképpen álláspontom szerint sikerült a magyar terrorelhárítás történetét, kialakulását és fejlődését feltárni, azt kontextusba hozni a korszak egyik legismertebb és legmeghatározóbb terrorszervezetének a Carlos csoport hazai megjelenésével. Ennek során több olyan forrásanyagokra bukkantam és használtam fel (mind állambiztonsági, mind rendőrségi vonalon), melyeket ezidáig előttem senki sem publikált, vagy ilyen módon nem rendszerezett, nem állított össze. (pl.: Carlos és a külföldi titkosszolgálatok kapcsolata, a szervezet legfontosabb embereinek ismert árnevei, beutazási és útlevél adatai stb.) A rendelkezésre álló hazai és külföldi (német, lengyel) levéltári anyagok, a témában megjelent könyvek és publikációk, a Carlos elleni büntetőeljárás során készült magyar vonatkozású tanúkihallgatási jegyzőkönyvek, az MTVA archívumának feldolgozásával és személyes interjúk készítésével a lehető legteljesebb körűen feltártam a szervezet magyarországi tevékenységét.
- 2.) Teljes körűen feltártam és bemutattam a magyar rendőrség különleges szolgálati ágának a kialakulását, fejlesztésének és fejlődésének történetét az akciószakaszoktól a Komondor Terrorelhárító Szolgálatig. (szervezeti felépítés és fejlődés, létszámviszonyok változása, kiképzési rendszer változása

stb.) Ezzel kapcsolatban megalkottam olyan alapvető fogalmakat, melyek – ismereteim szerint bár használva voltak és vannak jelenleg is – eddig nem kerültek egzakt módon megfogalmazásra a rendőrség különleges szolgálati ágánál. (felszámoló, műszaki felszámoló, speciális terrorelhárító kutyavezető)

- 3.) A széleskörű kutatásom eredményeként megfogalmaztam és kidolgoztam a terrorelhárítás általam elképzelt egyfajta logikai-funkcionális elméleti modelljét, melyet részletesen be is mutattam az értekezésemben. A modell részeként meghatároztam a terrorizmus elleni küzdelem két különböző értelmű és tartalmú, de szinonimaként használt fogalmát a terrorelhárítást (counterterrorism), valamint az anti-terrorizmus (anti-terrorism). Az általam felállított és jelen fejezetben bemutatott elméleti rendszer szerint a társadalmi-politikai környezet az, amely alapvetően jelöli ki azt az eljárást, amely alapján terrorelhárításról, vagy anti-terrorizmusról beszélhetünk. Az elérni kívánt célok viszont alapvetően azt határozzák meg, hogy a terrorelhárítás során védelmi-, vagy támadó jellegű eszközökről, módszerekről beszélhetünk. A kidolgozott modell kitért arra is, hogy bemutassam ezeket az eszközöket, módszereket, taktikai eljárásokat a terrorelhárítás mindhárom bemutatott gyakorlati szintjén.
- 4.) Kutatási eredményeimet, a terrorelhárítás (titkosszolgálati és rendőrségi) hazai kialakulását és fejlődésének történetét szakmai publikációk formájában elérhetővé és megismerhetővé tettem a jelenkor és jövő rendészeti szakembereinek.

5.3 Ajánlások, a kutatási munka gyakorlati hasznosíthatósága

- 1.) Az értekezés elkészítése érdekében végzett tudományos kutatásom és annak eredményei álláspontom szerint kellő szakmai alapot nyújthatnak a magyar terrorelhárítás kialakulását, fejlődés történetét bemutató és feldolgozó oktatás segédanyag létrehozásához a Nemzetvédelmi Egyetem Terrorelhárítási tanszékének együttműködésével, melyet a jövő rendészeti szakemberei, ezen belül is terrorelhárító tisztjei használhatnak. Tekintettel arra, hogy korábban

magam is ezen a területen dolgoztam, az általános szakmai műveltségnek fontos eleme, hogy megismerjük ennek a speciális területnek a kialakulását és fejlődéstörténetét.

- 2.) Az értekezéssel felhívhatom a szakmai döntéshozók figyelmét arra, hogy a C-79-es minősítését újból vizsgálják felül, hogy minél nagyobb számban kutathatóvá váljanak azok a jelentések, megfigyelési eredmények, melyek alapján még világosabb képet kaphatunk Carlos és terrorszervezetének magyarországi, vagy Magyarországgal kapcsolatos tevékenységeiről. Mint láthattuk sok mindent tudunk már, sok dolognak utána jártam magam is, de a teljes igazságot még mindig a minősített C-79-es akta rejti.

FELHASZNÁLT IRODALOM

1. Publikációk, tudományos munkák, tanulmányok

1. „Állambiztonsági szervek feladatai a nemzetközi terrorizmus elleni harcban”
BM Kiadó Budapest, 1979, Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára
2. A nemzetközi tanácskozás jegyzőkönyve, Állambiztonsági Szolgálatok
Történeti Levéltára, BM Kiadó, 1979
3. A nemzetközi terrorizmus politikai és jogi jellegzetességei. Belügyi Szemle
1982/2. szám, Kivonatos közlés a Chechslovakia Kriminelistiky, 1981/5. és 6.
számból
4. Állambiztonsági értelmező kéziszótár, BM Könyvkiadó, 1970
5. AMBRUS Péter: Az igazi kommandó. URBIS Könyvkiadó Budapest, 2008
6. ARATÓ Krisztina - KOLLER Boglárka: Az európai egység fejlődéstörténete és
az EU jelenkori kihívásai, Dialóg Campus kiadó, 2018
7. Az állambiztonsági operatív munka alapjai, II. kötet, BM Könyvkiadó 1970
8. BAKOS Ferenc (szerk.): Idegen szavak és kifejezések szótára, Akadémiai kiadó
Budapest, 2005
9. BALOGH László Levente: Állam és erőszak, Politikatudományi Szemle, 2011
10. BEBESI György: A roszakat kolosszus bukása. Oroszország története a 19.
században 1801-1914. MOSZT Könyvek Pécs, 2011
11. BEKE József – Dr. HEGYES Gabriella: A terrorelhárítás kezdetei
Magyarországon – A C-79-es dosszié, (T)error&Elhárítás 2015/1. szám.
12. BEKE József: A magyar rendőrség különleges szolgálati ágának létrehozása,
fejlődésének és működésének története 1973-1990, Rendészet-Tudomány-
Aktualitások konferencia kötet Doktoranduszok Országos Szövetsége, 2020
13. BEKE József: A nemzetközi terrorizmus és Magyarország a hidegháború
időszakában PTE BTK szakdolgozat, 2013
14. BEKE József: Támadás a Berni Magyar Nagykövetség ellen., A haza
szolgálatában konferencia kötet (Szerkesztette: Baráth Noémi Emőke, Pató
Viktória Lilla) Doktoranduszok Országos Szövetsége, Budapest, 2020
15. BELOVICS Ervin – MOLNÁR Gábor Miklós – SINKU Pál: Büntetőjog II.,
Szerkesztő lektor: Busch Béla, HVG Orac Lap- és könyvkiadó Kft., 2013

16. BERTALAN Dávid: Narkoterrorizmus Mexikóban. A mexikói drogháború és annak egyes rendészeti, katonai vonatkozásai, Hadtudományi Szemle, 13. évfolyam, 2020
17. BLASKÓ Béla – MIKLÓS Irén – SCHUBAUER László: Büntetőjog különös rész II., Rejtjel kiadó, 2010
18. BODA József - FINSZTER Géza - IMRE Miklós - KEREZSI Klára - KOVÁCS Gábor - SALLAI János (2016): A rendészettudományi kutatások elméleti megalapozása és főbb irányai. Államtudományi Műhelytanulmányok, 2016. évi 17. szám, Budapest, Nemzeti Közsolgálati Egyetem
19. BODA József - REGÉNYI Kund szerkesztésében: A hírszerzés története az ókortól napjainkig, Dialóg Campus Kiadó Budapest, 2019
20. BODA József (főszerkesztő): Rendészettudományi szaklexikon. Dialóg Campus kiadó, 2019
21. BODA József: A magyar állambiztonsági és nemzetbiztonsági szervek vezetése, irányítása és ellenőrzése 1942–2015 között. In: Hack Péter – Király Eszter – Korinek László – Patyi András: Gályapadból laboratóriumot. Tanulmányok Finszter Géza professzor tiszteletére. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2015., a szerző kézírata
22. BODA József: A tudomány az állambiztonság és a nemzetbiztonság szolgálatában, Nemzetbiztonsági Szemle 2014., Különszám I
23. BOZÓKI András – SÜKÖSDI Miklós szerk.: Anarchizmus, Századvég kiadó 1991
24. CHRISTIÁN László: A bizonytalan alapra épülő ház, avagy a rendészet fogalmainak tisztázása. Iustum Aequum Salutare VI./1., 2010
25. CRENSHAW, Martha: The causes of Terrorism. (Program in Political Science of the City University of New York 1981., George C. Marshall European Center for Security Studies, Program on Terrorism and Security Studies 2011.06.24.-07.29 tanulmánykötet. Garmisch-Partenkirchen, Németország)
26. CSEH Gergő Bendegúz: A Magyarországi Állambiztonsági Szervek intézménytörténeti vázlata. Történeti Hivatal Évkönyve 1999., Alföldi Nyomda, 1999
27. CSEH Gergő Bendegúz: Stasi-iratok – kvázinyilvánosság, Gondolatok az egykori keletnémet állambiztonsági források kezelése kapcsán. Betekintő 2012/2.

28. DÁVID Ferenc: Történeti visszatekintés a magyar titkosszolgálatokra. A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest, 2018
29. DELY Péter - SIMONYI Ottó: Mesterlövészek a rendfenntartásban I., Hadtudományi Szemle, 2016 IX. évfolyam 3. szám
30. DELY Péter - SIMONYI Ottó: Mesterlövészek a rendfenntartásban II., Hadtudományi Szemle, 2017 X. évfolyam 3. szám
31. DOBÁK Imre: Az információgyűjtésről általában. A nemzetbiztonság elmélete a közszolgálatban. szerk.: Resperger István, Campus Dialóg kiadó Budapest, 2018
32. DOBÁK Imre: Betekintés az állambiztonság 960-70-es évei nemzetközi technikai kutatás-fejlesztési folyamatainak szerkezetébe. Hadmérnök, VIII. Évfolyam 1. szám - 2013. március
33. Dr. BARTKÓ Róbert: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései. Universitas Győr Nonprofit Kft., 2011
34. Dr. SAUL, Ben: Defining terrorism to protect human rights, The University of Sydney, Sydney Law School, Legal Studies Research Paper No. 08/125, 2008. október
35. Dr. WÉBER Gyula rendőr ezredes 1987. november 30-án kelt, 34-439/87 számú jelentése a Nagy ügyről. ÁBTL 1.11.1 45-3/83/1987, 80. doboz
36. FEITL István: Talányos játszmák: Magyarország a KGST erőterében 1949-1974, Napvilág kiadó, 2016
37. FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián – SZÉLINGER Balázs: Terrorista szervezetek lexikona, Gavriilo Principtől Oszama bin Ladenig Maxim Könyvkiadó Szeged, 2003
38. FERWAGNER Péter Ákos – KOMÁR Krisztián: Arafat, Maxim Kiadó Szeged, 2003
39. FINSZTER Géza: Állambiztonság-nemzetbiztonság, Nemzetbiztonsági Szemle, 7. évfolyam (2019) 3. szám
40. FINSZTER Géza: Az alkotmányos jogállam esélyei a terrorizmus elleni küzdelemben. Belügyi Szemle, 2002, 6–7. szám
41. FINSZTER Géza: Rendészettan, Dialóg Campus kiadó, 2018
42. FISCHER Ferenc: A megosztott világ. A Kelet-Nyugat, Észak-Dél nemzetközi kapcsolatok fő vonásai (1945-1989) IKVA Kiadó Budapest, 1992

43. FOLLAIN, John: Carlos a Sakál, Gulliver Könyvkiadó, 2001
44. GEARSON, John: The nature of modern terrorism. Blackwell Publishing Oxford, UK, 2002
45. GYARMATI György: A Rákosi korszak. Rendszerváltó fordulatok évtizede Magyarországon 1945-1956. Rubicon Kiadó Budapest, 2011
46. GYURKOVICS Györgyi (szerkesztette): Báró Nopcsa Ferenc, A sárkányok magyar királya., Szépmíves Könyvek, 2018
47. HAHNER Péter: A régi rend alkonya XVIII. fejezet, Panem Kiadó Budapest 2006
48. HAMERLI Petra: Az Usztasa Mozgalom terrorakciói és azok megítélése egy usztasa leszármazottjának szemével. A Magyar Hadtudományi Társaság Dél-dunántúli Tagozatának 15 éve, szerk.: Dávid Ferenc, Magyar Hadtudományi Társaság Pécs-Budapest, 2020
49. HART Endre: Az orosz katonai magánvállalatok és a Wagner Csoport szerepe, illetve működése, Nemzet és Biztonság, 2018/2. szám
50. HAUTZINGER Zoltán: A rendészeti kényszerítő eszközök alkalmazásának alapelvei., Tanulmányok a "Határőrség és rendészet" című tudományos konferenciáról tanulmánykötet, 2002
51. HÉRA Gábor - LIGETI György: Az interjúkészítés szabályairól bővebben, Módszertan. Társadalmi jelenségek kutatása. Osiris Tankönyvek. Osiris Kiadó. Budapest, 2006.
52. HORVÁTH Orsolya: Szolgálati kutyák a rendvédelemben. A múlt, a jelen és a jövő lehetőségei. Magyar Rendészet, 2015/3
53. International Military and Defense Encyclopedia, Volume 5. Brassey's Inc.,1993
54. JOBST Ágnes: A Stasi működése Magyarországon. JAFFA Kiadó Budapest, 2015
55. KAISER Ferenc – TÁLAS Péter: Politikai erőszakformák, Nemzet és Biztonság 212/5-6. szám
56. KÁRPÁTI András Dániel: Egy ókori kommandó története, Corollarium 1., 2013
57. KASZNÁR Attila (szerkesztő): Bevezetés a terrorelhárítás alapjaiba Dialóg Campus Kiadó, 2017
58. KEDVES Imre: A különleges titkosszolgálati eszközök alkalmazásának története, különös tekintettel a 20. századra., ELTE Eötvös kiadó Budapest, 2014

59. KING, Martin Luther Jr: Erő a szeretethez, Casparus kiadó, 2015
60. KIS-BENEDEK József: Dzsihadizmus, radikalizmus, terrorizmus. Zrínyi Kiadó, Budapest, 2016
61. KISS Tibor: A különleges műveleti erők sikeres alkalmazásának kérdései napjaink kihívásainak tükrében. MA Diplomamunka, Nemzeti Közszerológati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar Nemzetbiztonsági Intézet Polgári Nemzetbiztonsági Tanszék, 2017
62. KISS Tibor: A terrorizmus arculatváltásának hatása a helyszíni reagálóerők felkészítésére, Honvédségi Szemle 2021/5. szám
63. KISS Zoltán László (2005) A terrorizmus elleni küzdelem szociológiai természetű kihívásai. Hadtudomány, 15. évf., 4. szám
64. KISS-BENEDEK József: Dzsihadizmus, radikalizmus, terrorizmus. Zrínyi kiadó, 2016
65. KOPP, Magdalena: Die Terrorjahre, mein leben an der Seite von Carlos (Terrorévek, az életem Carlos oldalán), Deutsche Verlags-Anstalt, 2007
66. KOVÁCS Violetta: K9 kommandó. Dog Books Kft, 2011
67. LISZKAI László: CARLOS a Vasfüggöny árnyékában. CT PRESS Kiadó Budapest, 1992
68. LISZKAI László: Carlos szerint a világ. Szemtől szemben a Sakállal, Rebox Kft., 2017
69. Magyar Larousse Enciklopédia 3. Akadémia Kiadó Budapest, 1994
70. MÁRAMAROSI Zoltán - dr. SZŰCS Imre: A terrorizmus kihívásai. Rendészeti Szemle, 1992. 5 szám
71. MARAS Marie-Helen: A terrorizmus elmélete és gyakorlata. Antall József Tudásközpont Budapest, 2016
72. MATTERN, Jean: Szeptember, Jelenkor kiadó, 2016
73. MÜLLER Rudolf: A politikai rendőrség tájékoztató szolgálata 1945-1962. Történeti Hivatal Évkönyve 2000-2001, szerkesztette Gyarmati György, Történeti Hivatal, 2002
74. NEMERE István: Che Guevara magánélete, Csengőkert kiadó, 2015
75. NETANJAHU, Benjamin: Harc a terrorizmus ellen. Alexandra kiadó Pécs, 1995.
76. NYITRAI Mihály: Az Európai Unió és a terrorizmus elleni küzdelem, Acta Humana – Emberijogi Közlemények IV. Évfolyam 5. szám, 2016

77. ODZE György: Tűzdráma a fedélzeten. Varsó, 1982., Noran Libro Kiadó, 2020
78. ORBÁN-SCHWARZKOPF Balázs: Merénylet a kolumbiai nagykövet ellen. Betekintő, 2017/3.
79. PARÁDI József (szerkesztő): A magyar rendvédelem története, Budapest, 1999
80. PAVESZKA Lajos rendőr alezredes alosztályvezető 45-3/83/1987. számú jelentése ÁBTL.1.11.1. 45-3/83/87, 80. doboz
81. PUSZTAI Ferenc (szerk.): Magyar értelmező kéziszótár, Akadémiai kiadó Budapest, 2011
82. RAPOPORT, David C.: The fourth wave: September 11 in the history of terrorism. Current History
83. RAPOPORT, David C: The four waves of terror Anthropoetics - The Journal of Generative Anthropology Volume VIII, number 1, Spring/Summer, 2002
84. RÉPÁSI Krisztián: Az „egyetlen kérdés” terrorizmusa, Nemzet és Biztonság, 2011. 7. szám
85. Dr. habil. RESPERGER István: Terrorista szervezetek, módszerek, eljárások. (Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, Szakmai Szemle: XVI. évfolyam 2. szám, 2018.)
86. Dr. RESPERGER István – TÚRI Viktória: A terrorizmus és az aszimmetrikus hadviselés pszichológiai aspektusai. (Repüléstudományi Közlemények, Különszám 2010.)
87. RÉVAI NAGY Lexikona XVIII. Kötet Tarján – Vár Hasonmás Kiadás Babits Kiadó, 1998
88. RÉVAI NAGY Lexikona, Az ismeretek enciklopédiája, Babits kiadó, 1996
89. ROMSICS Ignác: Magyarország története a XX. században. Osiris Kiadó Budapest, 2010
90. ROSKA István - GYÖRKE Sándor - KUPPER Béla: A Varsói Szerződés szervezete. Kossuth Kiadó Budapest, 1981
91. RUNCIMAN, Steven: A kereszties hadjáratok története. Osiris Kiadó Budapest, 2002
92. SALLAI János: A magyar rendészet története, Budapest 2019
93. SCHRÖM, Oliver: A Sakál árnyékában. Carlos és a nemzetközi terrorizmus. Kairosz Kiadó Győr, 2004
94. STEVENSON, William: 90 perc Entebbében, Fabula kiadó Budapest, 1990

95. SZABÓ Miklós: A klasszikus kádárizmus, 1960-1968. Ki volt Kádár? Aquila Kiadó-Rubicon Kiadó Budapest, szerkesztette: Gyarmati György, Litván György, Aczél György, Sipos Levente, 2001
96. TÁLAS Péter : Az oslói/utoyai merénylet margójára, Nemzet és Biztonság, 2011. októberi száma
97. TARJÁN G. Gábor: Karhatalom a huszadik században Magyarországon. Belügyi Szemle 63. évfolyam, 2015/6. szám
98. TÓTH Eszter: A politikai és gazdasági hírszerzés szervezettörténete, 1945–1990. Betekintő, 2011
99. TÓTH Ferenc vezérőrnagy előadásából részlet a terrorizmusról az 1981. évi XIII. Nemzetközi Kriminálisztikai Szimpóziumon. MNL OL XIX-B-14. - Az államigazgatás felsőbb szervei, Központi (nem miniszteriális) kormányzati szervek, Belügyminisztérium Országos Rendőr-főkapitányság II. Csoportfőnökség, 50-30/Szimp-5/1981.
100. TOWNSHEND, Charles: A terrorizmus. Magyar Világ Kiadó 2003
101. TÜRK Attila: Hősök vagy terroristák, Anno Kiadó Budapest, 2008
102. VARGA G. Gábor: A MALÉV- sztori., 21. Század Kiadó, 2012
103. VÁRNAI Gyula: A biatorbágyi merénylet. Merénylet a merénylet ellen. Hadtörténelmi Levéltári Kiadványok, paktum Nyomdaipari Társaság Budapest, 2002
104. ZICHERMAN István: Az IRA története, Anno Kiadó Budapest, 2009
105. ZOLCER János: Gorbacsov titkai, Az ember, aki megváltoztatta a világot, Kossuth kiadó, 2020

2. Hazai jogszabályok, szervezetszabályzó belső normák, szervezeti anyagok

1. 2003. évi III. törvény az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára létrehozásáról 4.§. (1)
2. 1878. évi V. törvénycikk a magyar büntetőtörvénykönyv a büntettekéről és vétségekről (Csemegi kódex)
3. 1961. évi V. törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről 192. §.

4. 1978. évi IV. Törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről 1979.01.01.-1979.06.30. között
5. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1954. éve 2. számú parancsa a szabotázselhárító osztályokra háruló feladatokról. Nyilvántartási szám: 4-8/54.
6. 1950. évi 4. számú törvényerejű rendelet a tervgazdálkodás büntetőjogi védelméről 1-5. §.
7. 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről (3). bekezdés b.) pontja szerint
8. 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről 221. §., (hatályos 1988.12.31.)
9. 1958. évi 20. törvényerejű rendelet a Magyar Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegély tárgyában Berlinben az 1957. évi október hó 30. napján aláírt szerződés kihirdetéséről, 3. cikk, (1) bekezdés
10. 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről (kihirdetve: 1978.12.31.)

3. Levéltári források

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (ÁBTL)

1. NATO tagország hírszerző központja telepített konténerének tartalma, hírigény, „TAROKK” fedőnevű ügy, 45/78/10/107/1987., ÁBTL. 2.7.1. III/II-105-107/1-1986.06.03.
2. Paveszka Lajos rendőr alezredes alosztályvezető 45-3/83/1987. számú jelentése ÁBTL.1.11.1. 45-3/83/87, 80. doboz p. 75
3. Dr. Wéber Gyula rendőr ezredes 1987. november 30-án kelt, 34-439/87 számú jelentése a Nagy ügyről. ÁBTL 1.11.1 45-3/83/1987, 80. doboz, p. 82
4. 45-78/10/177/1979. Napi operatív információs jelentés, ÁBTL 2.7.1-III/II-149-177/7-1979.07.31.
5. 45/78/10/201/1979. számú napi operatív jelentés (ÁBTL)
6. 45-78/10/69/1983. számú napi operatív jelentés. Készítette: Vagyóczky Béla ezredes osztályvezető, BM III. Főcsoportfőnökség, Operatív Koordináló, Ellenőrző és Titkársági Osztálya, a jelentés másolata (ÁBTL)
7. 45-78/10/64/1984. számú napi operatív jelentés. Készítette: Vagyóczky Béla ezredes osztályvezető, BM III. Főcsoportfőnökség, Operatív Koordináló, Ellenőrző és Titkársági Osztálya, a jelentés másolata (ÁBTL)

8. 45-78/10/182/1985. számú napi operatív jelentés. Készítette: Vagyóczky Béla ezredes titkárságvezető, Belügyminisztérium Állambiztonsági Miniszterhelyettesi Titkárság, a jelentés másolata (ÁBTL)
9. Napi operatív jelentés. (1986.08.06.) ÁBTL 45-78/10/154/1987
10. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1963. december 5-én kelt 009. számú parancsa ÁBTL -4.2.-10-23/8/1963
11. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1965. június 1-én kelt 021. számú parancsa, ÁBTL -4.2.-10-21/21/1965/1
12. Nemzetközi Kapcsolatok és Tájékoztató Osztályt 1965. december 29-én kelt, 10-2307/1965. számú ügyrendje, ÁBTL -4.2.-10-2307/1965/3
13. 1984.01.05-én kelt Napi operatív jelentés, ÁBTL 45/78/10/4/1984.
14. A Magyar Népköztársaság honvédelmi miniszterének és belügyminiszterének 1982. december 3-án kelt 0021. számú együttes parancsa rendelkezett az állam-, és közbiztonság területén jelentkező tűzszerész feladatok ellátásáról ÁBTL 4.2-13-6-16/1982/1
15. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 4/1983. számú parancsa az állam-, és közbiztonság területén jelentkező tűzszerész feladatok végrehajtásáról, tűzszerész alosztály létrehozásáról, kirendelésének, igénybevételének és együttműködésének rendjéről. ÁBTL.-4.2-10./22/4/1983./1
16. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 28/1982. számú parancsa, a terrorcselekmények megelőzésével, felderítésével, elhárításával kapcsolatos feladatokról. ÁBTL.4.2-10-1-22/28/1982/9

Magyar Nemzeti Levéltár (MNL)

1. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 1954. éve 2. számú parancsa a szabotázselhárító osztályokra háruló feladatokról. Nyilvántartási szám: 4-8/54. HU_MNL_OL_XIX_B_0001_az_0004_0008_1954_0000
2. Részlet Tóth Ferenc vezérőrnagy előadásából a terrorizmusról az 1981. évi XIII. Nemzetközi Kriminálisztikai Szimpóziumon. MNL OL XIX-B-14. - Az államigazgatás felsőbb szervei, Központi (nem miniszteriális) kormányzati szervek, Belügyminisztérium Országos Rendőr-főkapitányság II. Csoportfőnökség, 50-30/Szimp-5/1981.

3. MNL OL M-KS 288. f. 32/b. cs. 1982/121. ő. e. - MSZMP Központi szervei, KB Külügyi Osztály – Másolat
4. 586032/1947 számú Belügyminiszteri Utasítás, Magyar Nemzeti Levéltár, MNL-OL-XIX-B-0001
5. Nógrád Megyei Főügyészség B.10.006/1973. számú vádirata, Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-7
6. Tájékoztató a Balassagyarmaton bekövetkezett rendkívüli esemény főbb tanulságairól. Magyar Nemzeti Levéltár, HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-44-56 oldal
7. Ítélet a Balassagyarmati fegyveres terrorcselekmény ügyében HU MNL-M-KS-288-31/1973-16-öe-57-60 oldal
8. 10-21/16/1973. számú Belügyminiszteri parancs a BM Karhatalom Országos Parancsnokság megszüntetéséről Magyar Nemzeti Levéltár HU MNL OL XIX B 0001
9. 2/1978. (május 2.) számú Belügyminisztérium államtitkári intézkedés rendelkezett a budapesti nemzetközi repülőtéren a terrorcselekmények megelőzésével és elhárításával kapcsolatos feladatokról, Magyar Nemzeti Levéltár HU MNL OL XIX B 0001/1978
10. 3-437/1984. számú véleményezés az akció alegységek létrehozásáról és működésük rendjéről szóló miniszteri parancs és előterjesztés tervezetéhez. Magyar Nemzeti Levéltár
11. A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 15/1984. számú parancsa az akció alegységek létrehozásáról és működésük rendjéről. 1. és 3. pont. Magyar Nemzeti Levéltár
12. A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 15/1984. számú parancsa az akció alegységek létrehozásáról és működésük rendjéről. 4. pont. Magyar Nemzeti Levéltár

Bundesbeauftragter für die Stasi-Unterlagen (BStU)

1. BStU: MFS HA XXII 19990, p. 203-204
2. BStU: MFS HA XII 19687, p. 94
3. BStU: MFS HA XXII 19990_A, p. 000001
4. BStU: MFS HA XXII 19994., p. 35.

5. BStU: MFS HA XXII 19990., p. 406
6. BStU: MFS HA XXII 19192., p.139
7. BStU: MFS HA XII 19664, p. 19
8. BStU: MFS HA XXII 19687, p. 137-178
9. BStU: MFS HA XXII 19687, p. 138
10. BStU: MFS HA XXII 1973, p. 129-132
11. BStU: MFS HA XXII 19658, p. 4

Lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottsága

1. A lengyel Nemzeti Emlékezet Bizottsága IPN BU 01304/363 OI-1209; Spis 415 poz.377, p.155

Magyart Televízió Zrt. (MTVA.) archívuma:

1. Panoráma Világpolitikai Magazin: 248, 249, 250, 252. részek,
2. A HÉT: XXV évfolyam 42. adása

4. Internetes források

1. Staatsschutzsenat verurteilt Andrea Martina Klump wegen Beihilfe zum versuchten Mord an jüdischen Auswanderern <https://oberlandesgericht-stuttgart.justiz-bw.de/pb/,Lde/8976125/?LISTPAGE=8976116>.
Oberlandesgericht Stuttgart, 2004. szeptember 28., (letöltve 2013.03.09.)
2. A szervezetről és a hozzá kapcsolható terrortámadásokról bővebben: https://mandiner.hu/cikk/20100927_vadat_emeltek_budahazy_es_a_magyarok_nyilai_ellen (letöltve: 2021.09.08.)
3. A Teréz körúti robbantás 2016. szeptember 24-én 22 óra 36 perckor történt Budapesten <http://www.police.hu/hirek-es-informaciok/legfrissebb-hireink/zsaru-magazin/a-hosok-visszatertek-0> (letöltve: 2021.08.02.)
4. 1989. február 17-én, Budapesten az Astoria és a Deák tér között közlekedő metrószerelvényben házi készítésű robbanószerkezet robbant

- <https://magyarnemzet.hu/archivum/belfold-archivum/politikai-robbantasok-elevules-elott-3980135/> (letöltve: 2021.08.02.)
5. CSEH Gergő Bendegúz: Stasi-iratok - kvázinyilvánosság, Gondolatok az egykori keletnémet állambiztonsági források kezelése kapcsán. Betekintő 2012/2. file:///C:/Users/Jozsef.Beke/Downloads/2012_2_cseh.pdf (letöltve: 2018.03.19.)
  6. Carlos csoport felépítésére, illetve kapcsolatrendszerére vonatkoznak, és a Hamvas Intézet honlapján http://www.hamvasintezet.hu/uploads/assets/files/BU_0_1304_363.pdf (letöltve: 2018.11.10.)
  7. Petresevics András életrajza https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13:::NO:13:P13_OBJECT_ID_P13_OBJECT_TYPE:956908,ELETRAJZ (letöltve: 2022.01.25.)
  8. Dr. NYITRAI Endre: A titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés alkalmazása során elmerülő kérdések. <https://ujbtk.hu/dr-nyitrai-endre-a-titkos-informaciogyujtes-es-a-titkos-adatszerzes-alkalmazasa-soran-felmerulo-kerdesek/> (letöltve: 2022.02.08.)
  9. GANOR Boaz: Defining Terrorism – Is One Man’s Terrorist Another Man’s Freedom Fighter? (Mégfogalmazni a terrorizmust – Aki az egyik embernek terrorista, a másoknak szabadságharcos?) <https://www.ict.org.il/Article/1123/Defining-Terrorism-Is-One-Mans-Terrorist-Another-Mans-Freedom-Fighter#gsc.tab=0> (letöltve: 2019.05.22.)
  10. Vass György: Egységes meghatározás a terrorizmusra. (Hadtudományi szemle 2009. 4. szám) http://uni-nke.hu/downloads/kutatas/folyoiratok/hadtudomanyi_szemle/szamok/2009/2009_4/2009_4_hm_vass_10_16.pdf (letöltve: 2017.06.17.)
  11. Az amerikai tengerészgyalogosok elleni 1983-as bejruti robbantásos merényletről bővebben: https://multkor.hu/20140724_rosszul_sult_el_a_cia_titkos_bejruti_haboruja (letöltve: 2022.01.12.)
  12. KŐSZEGVÁRI Tibor: A nemzetközi terrorizmus elleni harc katonai feladatai. <http://www.zmne.hu/kulso/mhtt/hadtudomany/2002/1/z-01/chapter1.html> (letöltve: 2019.03.10.)

13. RADA Máttyás - VAJDA Viktor: A terrorizmus elleni küzdelem, avagy a 22-es csapdája. Külügyi Szemle 2010/1. szám p. 149., [https://kki.hu/assets/upload/Kulugyi Szemle 2010 01 A terrorizmus elleni kezd.pdf](https://kki.hu/assets/upload/Kulugyi_Szemle_2010_01_A_terrorizmus_elleni_kezd.pdf) (letöltve: 2020.10.21.)
14. George W. Bush 2001 és 2009 között ez Amerikai Egyesült Államok 43. elnöke volt. <https://georgewbush.com/>
15. NATO (North Atlantic Treaty Organization - Észak-Atlanti Szerződés) 5. cikk. https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_17120.htm?selectedLocale=hu (letöltve: 2022.01.09.)
16. JONES Seth G., és LIBICKI Martin C. 2008-ban publikálták How Terrorist Groups End. Published 2008 by the RAND Corporation. file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Downloads/RAND_MG741-1.pdf (letöltve: 2021.12.19.)
17. How Terrorist Groups End Implications for Countering al Qa'ida https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_briefs/2008/RAND_RB_9351.pdf (letöltve: 2021.12.19.)
18. WEIMANN, Gabriel: www.terror.net: How Modern Terrorism Uses The Internet (Hogyan használja a modern terrorizmus az internetet). United States Institute Of Peace, Washington, D.C. 2004 <https://www.usip.org/sites/default/files/sr116.pdf> (letöltve: 2021.12.10.)
19. NAGY Katalin - MEZEI József: Nemzetközi kitekintés a terrorelhárítás területén folytatott biztonsgtudatosítási programokba., Nemzetbiztonsági Szemle 8. évfolyam, 2. szám. http://real.mtak.hu/118095/1/WEB---NSZ_2020_2-4_NagyKMezei_50-65.pdf (letöltve: 2021.12.12.)
20. NÁNDORI Nikoletta Petra: HUMINT – Gondolatok az emberi tényező szerepéről a 21. századi titkosszolgálati munkában, Nemzetbiztonsági Szemle 7. évfolyam 4. szám, 96. oldal http://real.mtak.hu/111501/1/WEB---NSZ_2019_4-8_Nandori_96-104.pdf (letöltve: 2022.01.10.)
21. DOBÁK Imre: Technikai típusú információgyűjtés a változó biztonsági kihívások tükrében. Hadmérnök XII. évfolyam 2. szám. 2017. június http://hadmernok.hu/172_19_dobak.pdf (letöltve: 2022.01.14.)
22. TÓTH Tivadar: Katonai szervezetek és a nyílt forrású információgyűjtés., Repüléstudományi közlemények 13. évfolyam 33. szám 80. oldal,

- https://epa.oszk.hu/02600/02694/00030/pdf/EPA02694_rtk_2001_02_065-086.pdf (letöltve: 2022.01.10.)
23. Az utas-adat (PNR, Passenger Name Record) nyilvántartásról http://tibek.gov.hu/download/1/ff/a2000/HU%20PIU_.pdf (letöltve: 2022.01.10.)
24. Dr. VIDA Csaba: A hírszerző elemző-értékelő munka alapjai, Felderítő Szemle 2013. év 3. szám, 90. oldal http://real.mtak.hu/14875/13/jav_real_2013-3.pdf (letöltve: 2022.01.12.)
25. Képes Krónika: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/pannon-pannon-enciklopedia-1/a-magyarsag-kezikonyve-2/kepzomuveszet-124C/a-gotika-festeszete-12AA/a-kepes-kronika-12B0/> (letöltve: 2022.01.21.)
26. Antonio BONFINI: (Ascoli, Olaszország 1434? – Buda, 1503): olasz humanista történetíró. <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-magyar-eletrajzi-lexikon-7428D/b-74700/bonfini-antonio-74D05/> (letöltve: 2022.01.21.)
27. Szabó Károly: A magyarok viselt dolgairol az ősidőktől MCCCXXX. évig, (A Képes krónika fordítása 1867.) <https://www.scribd.com/document/454417396/Mark-kronikaja-a-magyarok-viselt-dolgairol> (letöltve: 2022.01.10)
28. RADA Mátyás – VAJDA Viktor: A terrorizmus elleni küzdelem, avagy a 22-es csapdája. Külügyi Szemle 2010/1. szám https://kki.hu/assets/upload/Kulugyi_Szemle_2010_01_A_terrorizmus_elleni_kezd.pdf (letöltve: 2020.10.21)
29. PAP András László: Privatizált közfeladatok. <http://beszelo.c3.hu/cikkek/privatizalt-kozfeladatok> (letöltve: 2021.09.27.)
30. Dr. BAKÓ József: Jogalkalmazási problémák egyes dogmatikai normák és a „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege” alkotmányos alapelvek találkozása tükrében. <https://ujbtk.hu/dr-bako-jozsef-jogalkalmazasi-problemak-egy-es-dogmatikai-normak-es-a-nullum-crimen-sine-lege-nulla-poena-sine-lege-alkotmanyos-alapelvek-talalkozasa-tukre/> (letöltve: 2022.01.17.)
31. Csemegi Károly életrajza <https://dt.ogyk.hu/hu/component/k2/item/301-csemegi-karoly> (letöltve: 2021.12.10.)

32. 1878. évi V. törvénycikk a magyar büntetőtörvénykönyv a büntettekéről és vétségekről (Csemegi kódex) <https://net.jogtar.hu/ezer-ev-torveny?docid=87800005.TV> (letöltve: 2021.12.10.)
33. A leghíresebb Magyarországi gépeltérítési ügyekről https://index.hu/tudomany/tortenelem/2016/11/26/repulogep_geprablas_elterites_magyarorszag/. (letöltve: 2021.12.10.)
34. 1961. évi V. törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről 192. §. <https://www.jogiportal.hu/index.php?id=qko4y25brxtctd8vw&state=19790414&menu=view> (letöltve: 2021.2.09.)
35. 1978. évi IV. Törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről 1979.01.01.-1979.06.30. közötti állapot <https://jogiportal.hu/index.php?id=t2td12q06p9uul4b2&state=19951228&menu=view> (letöltve: 2022.01.10.)
36. 1978. évi IV. törvény a Büntető törvénykönyvről. 261. §. (1)., 2001.12.31-i állapot. <https://jogiportal.hu/index.php?id=t2td12q06p9uul4b2&state=19951228&menu=view> (letöltve: 2022.01.10.)
37. A hippi mozgalomról bővebben: Múlt-Kor történelmi portál: 10 érdekesség a hippi mozgalomról. <https://mult-kor.hu/10-erdekesség-a-hippi-mozgalomrol-20150805> (letöltve: 2021.10.10.)
38. FORGÁCS Balázs: Mao Ce-tung, Állam és Katona 2017/6. szám, http://real.mtak.hu/63247/7/196_Forgacs_nke_204_6_2017_allam_es_katona.original.pdf (letöltve: 2021.10.12.)
39. KOVÁCS Örs: Az 1968-as májusi diákmozgalom és de Gaulle bukásának külpolitikai összefüggései. (PhD értekezés, 2013) http://btk.ppke.hu/uploads/articles/7429/file/Kov%C3%A1cs%20%C3%96rs_disszert%C3%A1ci%C3%B3.pdf (letöltve: 2019.01.16.)
40. Diáklázadásokat hozott 68 májusa <https://mult-kor.hu/cikk.php?id=20531> (letöltve: 2019.01.16.)
41. A Der Spiegel című német lap 2009. november 18-i számában leplezte le, hogy a Benno Ohnesorgot halálosan megsebesítő rendőr, Karl-Heinz Kurras a keletnémet titkosszolgálat, a STASI ügynöke volt: Der Fall Kurras: Ein schuss der Deutschland veraendert.

- http://einestages.spiegel.de/static/topicalbumbackground/4181/ein_schuss_der_deutschland_veraendert.html) (letöltve: 2013.03.01.)
42. BOGNÁR Károly: A hidegháború megszűnésének főbb okai és körülményei, *Hadtudomány*, X. évfolyam 4. szám, https://www.mhht.eu/hadtudomany/2000/4_3.html (letöltve: 2022.01.21.)
  43. BEBESI György - LENGYEL Gábor: A gorbacsovi külpolitika és a Szovjet Birodalom elvesztése, *Ponthes Tanulmányok* 2020/3 szám 178. oldal <file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Downloads/6358.pdf> (letöltve: 2022.02.06.)
  44. Nem volt általános az amnesztia 1963-ban <https://multkor.hu/cikk.php?id=38627> (letöltve: 2019.01.16.)
  45. BARÁTH Magdolna: A politikai rendőrség újjászervezése 1956 után, *Történelmi Szemle* https://tti.abtk.hu/images/kiadvanyok/folyoiratok/tsz/tsz2008-4/535-563_barath.pdf (letöltve: 2022.01.12.)
  46. EHRENBERGER Róbert: A BM III/V. Csoportfőnökség szervezettörténete 1962–1971 között., *Betekintő* 2017. évi 3. szám. https://betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2017_3_ehrenberger.pdf (letöltve: 2022.01.10.)
  47. FORRÓ János: A Kádár-rendszer rendvédelmi szervezetei a BM Karhatalom és a Készenléti Rendőri Ezred, *Rendvédelem-történeti Füzetek* 20. évfolyam 23. szám, http://epa.oszk.hu/02100/02176/00009/pdf/RTF_23_036-059.pdf (letöltve: 2021.03.04.)
  48. TAKÁCS Tibor: Az ipariszabotázs-elhárítás szervezete 1956 és 1962 között, *Betekintő* 2012/1. szám, file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Desktop/PHD/Doktori%20%C3%A9rtekez%C3%A9s/2012_1_takacs%20SZABOT%C3%81ZS.pdf (letöltve: 2020.09.14.)
  49. PAPP István: A Politikai Nyomozó Főosztály Mezőgazdasági (Szabotázs-) Elhárító Osztályának szervezettörténete, 1956–1962, *Betekintő* 2010/3. szám, file:///C:/Users/J%C3%B3ska/Desktop/PHD/Doktori%20%C3%A9rtekez%C3%A9s/2010_3_papp%20SZABOT%C3%81ZS.pdf (letöltve: 2020.09.14.)
  50. 1950. évi 4. számú törvényerejű rendelet a tervgazdálkodás büntetőjogi védelméről 1-5. §.

<http://www.jogiportal.hu/index.php?id=aw5rm261164d8qe5t&state=19900331&menu=view> (letöltve: 2022.02.03.)

51. KRAHULCSÁN Zsolt: A politikai rendőrség pártszervezeteinek szerepe a büntetőpolitika érvényesítésében, 1959–1960, Betekintő 2011/2. szám, https://www.betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2011_2_krahulcsan_0.pdf (letöltve: 2022.02.08)
52. A Global Terrorism Database (Globális Terrorizmus Adatbázis) honlap https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&start_year=&start_month=&start_day=&end_year=&end_month=&end_day=&region=12&region=2&region=7&region=4&region=9&region=10&region=1&region=3&region=6&region=5&region=11&region=8&asmSelect0=&asmSelect1=&ctp2=all&success=yes&casualties_type=b&casualties_max= (letöltve: 2022.02.14.)
53. A Global Terrorism Database (Globális Terrorizmus Adatbázis) honlap https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?expanded=no&casualties_type=b&casualties_max=&start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&ctp2=all&success=yes&region=9&ob=GTDID&od=desc&page=1&count=100#results-table (letöltve: 2022.02.14.)
54. A Global Terrorism Database (Globális Terrorizmus Adatbázis) honlap https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&start_year=&start_month=&start_day=&end_year=&end_month=&end_day=&region=8&asmSelect0=&asmSelect1=&ctp2=all&success=yes&casualties_type=b&casualties_max= (letöltve: 2022.02.14.)
55. A Global Terrorism Database (Globális Terrorizmus Adatbázis) honlap https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?start_yearonly=1970&end_yearonly=1989&start_year=&start_month=&start_day=&end_year=&end_month=&end_day=&country=90&asmSelect1=&ctp2=all&success=yes&casualties_type=b&casualties_max= (letöltve: 2022.02.14.)
56. TARJÁN M. Tamás: Matuska Szilveszter felrobbantja a biatorbágyi viaduktot, (Robicon online) <https://rubicon.hu/kalendarium/1931-szeptember-13-matuska-szilveszter-felrobbantja-a-biatorbagy-i-viaduktot> (letöltve: 2022.02.02.)
57. DOKTOR Elek AVH-s alhadnagyról az ÁBTL archontológia adatbázisában nem találtam adatot

- https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:6::CALL_SEARCH:NO:RP,6:P6_KEYWORD:doktor%20elek (letöltve: 2022.01.31.)
58. Múlt-Kor történelmi magazin: https://multkor.hu/20070420_gepelterites_1956ban (letöltve: 2022.01.31.)
  59. KISS András: Terrorfenyegetés Magyarországon a 80-as években., Politika, 15. évfolyam (2015) 5. szám, https://archivnet.hu/politika/terrorfenyegetes_magyarorszagon_a_80as_evekben.html (letöltve: 2022.01.19.)
  60. Hezbollah - libanoni, síita politikai és félkatonai szervezet, melynek besorolása napjainkban is viták tárgyát képezi, hogy terrorista szervezetről, vagy törvényes pártról van-e szó. Az EU terrorszervezetként tartja nyilván. A szervezetről bővebben: <https://hezbollah.org/> (letöltve: 2022. 02.17.)
  61. ROSTOVÁNYI Zsolt: Irak: az iszlám és a politikai hatalom viszonya. http://www.grotius.hu/doc/pub/SJOTNF/2010_120_rostovanyi_zsolt_irak.pdf (letöltve: 2022.02.14.)
  62. Tupac Amaru Forradalmi Mozgalom – perui szélsőbaloldali terrorszervezet, melynek legfőbb célpontjai elsősorban amerikai nagyvállalatok voltak, de számlájára írhatók ezen kívül gyilkosságok, emberrablások, bankrablások és bombamerényletek is. <https://www.latin-amerika.hu/index.php/hirek-uj/erdekes-uj/520-mrta> (letöltve: 2022.01.31.)
  63. Mitteldeutsche Zeitung 2003.03.05., <https://www.mz.de/deutschland-und-welt/politik/portrat-johannes-weinrich-3051263> (letöltve: 2022.02.10.)
  64. Mitteldeutsche Zeitung 2003.03.05., <https://www.mz.de/deutschland-und-welt/politik/portrat-johannes-weinrich-3051263> (letöltve: 2022.02.10.)
  65. Cobra Einsatzkommando – Kobra Bevetési Egység - az osztrák rendőrség (korábban csendőrség) terrorelhárító különleges alakulata. Az egység működéséről, felépítéséről és történetéről bővebben: <https://www.bmi.gv.at/207/> (letöltve: 2022.02.11.)
  66. Moamer al-Kadhafi (1942 – 2011) – líbiai diktátor, http://www.afrikatanulmanyok.hu/htmls/moamer_kadhafi.html (letöltve: 2022.02.11.)
  67. Bruno Kreisky (1911 – 1990) osztrák szociáldemokrata politikus. https://www.parlament.gv.at/WWER/PAD_00969/index.shtml (letöltve: 2022.01.22.)

68. Rédei Miklós vezérőrnagy, a II. Csoportfőnökség vezetője, illetve a III. Főcsoportfőnökség helyettes vezetője 1977-1988 között, nyugdíjazásáig.
https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID.P13_OBJECT_TYPE:956795,ELETRAJZ (letöltve: 2020.09.12.)
69. TARJÁN M. Tamás: 1994. augusztus 14. Carlos, a Sakál elfogása in: Rubiconline
http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/1994_augusztus_14_carlos_a_sakal_elfogasa (letöltve: 2015.05.20.)
70. HANKISS Ágnes: Terrorista hálózatok – A C-79-es dosszié., (T)error&Elhárítás, 2017./4. szám,
http://tek.gov.hu/tt_pdf/6.%20C3%A9vfolyam%204.%20sz%C3%A1m.pdf (letöltve: 2017.08.12)
71. Karasz Lajos: 1974-1982 között állambiztonsági miniszter-helyettes, III. főcsoportfőnök
https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID.P13_OBJECT_TYPE:24459,ELETRAJZ (letöltve: 2020.09.14.)
72. Harangozó Szilveszter altábornagy (1929- 1989) A III. Főcsoportfőnökség helyettes vezetője
https://www.abtl.hu/ords/archontologia/f?p=108:13::NO:13:P13_OBJECT_ID.P13_OBJECT_TYPE:24203,ELETRAJZ (letöltve: 2020.08.17.)
73. Carlos: Hogy jól élhessek, néha gyilkolnom kell in: Ujszo.com, 2002. július 12. (<http://uj szo.com/cimkek/kitekinto/2002/07/12/carlos-hogy-jol-elhessek-neha-gyilkolnom-kell>) (letöltve: 2015.05.20.)
74. Carlos, a Sakál: szép emlékeim vannak Romániáról in Új Magyar Szó, 2010. január 7. http://kitekinto.hu/karpat-medence/2010/01/07/carlos_a_sakal_szep_emlekeim_vannak_romaniarol/ (letöltve: 2015.05.20.)
75. Ó Pál: A krónikás terrorista in Beszélő online Évfolyam 6, Szám 6,
<http://beszelo.c3.hu/cikkek/a-kronikas-terrorista> (letöltve: 2015.05.19.)
76. BEKE József – Dr. HEGYES Gabriella: A terrorelhárítás kezdetei Magyarországon – A C-79-es dosszié, (T)error&Elhárítás 2015/1. szám.
https://epa.oszk.hu/02900/02932/00007/pdf/EPA02932_terror_elharitas_2015_1_01.pdf (letöltve: 2020.12.19.)

77. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 2. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf
(letöltve: 2018.07.23.)
78. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 13. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf
(letöltve: 2018.07.23.)
79. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 14. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf
(letöltve: 2018.07.23.)
80. A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 26/1979. számú Parancsa a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség Ügyrendjéről 15. pont
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_22_26_1979.pdf
(letöltve: 2018.07.23.)
81. A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 0010/1970. számú parancsa, Az operatív figyelés és környezettanulmányozás alkalmazásának szabályozásáról 2. pont.,
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_21_10_1970.pdf
(letöltve: 2021.09.10.)
82. 50-684/1972 számú utasítás a Készenléti Rendőri Ezred Ügyrendjéről (1972. november 28.) 4. oldal, ÁBTL parancsok gyűjteménye:
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/50-684_1972.pdf (letöltve: 2019.10.21.)
83. 50-570/1976. számú utasítás a Belügyminisztérium Forradalmi Készenléti Rendőri Ezred ügyrendje, ÁBTL parancsok gyűjteménye
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/50-570_1976.pdf (letöltve: 2020.07.24.)
84. 10-21/2/1968. számon nyilvántartott, a Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 2/1968. (02.06.) parancsa alapján, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról 69-79. oldal, ÁBTL parancsok gyűjteménye:
https://abparancsok.hu/sites/default/files/parancsok/10_21_2_1968.pdf
(letöltve: 2022.01.12.)

85. Pest Megyei Hírlap, 1991. május (35. évfolyam, 101-126. szám)
https://library.hungaricana.hu/hu/view/PestMegyeiHirlap_1991_05/?pg=271&layout=s (letöltve: 2022.02.08.)
86. VILÁ, Carles: Multiple and Ancient Origins of the Domestic Dog, (A házasított kutya sokrétű és ősi eredete)
<https://www.science.org/doi/10.1126/science.276.5319.1687> (letöltve: 2022.02.10.)
87. ORBÁN-SCHWARZKOPF Balázs: Fegyver és drog a 80-as években. Szemelvények a fegyver- és kábítószerkereskedelem, valamint a terrorizmus kutatható állambiztonsági irataiból. Betekintő 2017/4. száma
https://www.betekinto.hu/sites/default/files/betekinto-szamok/2017_4_orban_schwarzkopf_0.pdf (letöltve: 2019.09.18.)

A SZERZŐ TÉMÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ PUBLIKÁCIÓS JEGYZÉKE

1. Beke József – Dr. Hegyes Gabriella: A terrorelhárítás kezdetei Magyarországon - A C-79-es dosszié, (T)error&Elhárítás, 2015/1. szám
2. Beke József: Szándékos kiszivárogtatás, vagy megmagyarázhatatlan szakmai hiba? Varga Győző Péter bejelentése. Ügyészek Lapja, 2021/4.
3. Beke József: A keletnémet Állambiztonsági Minisztérium megalapítása, és együttműködése a magyar állam-biztonsági szolgálatokkal 1945-1990, Nemzetbiztonsági Szemle 7. évfolyam 4. szám, 2019
4. Beke József: A magyar rendőrség különleges szolgálati ágának létrehozása, fejlődésének és működésének története 1973-1990), Rendészet – Tudomány - Aktualitások, konferenciakötet, RDI, 2020
5. Beke József: A berni Magyar Nagykövetség elleni támadás. 1958. augusztus 16., A Haza Szolgálatában Konferencia kötet: DOSZ RDI, 2021
6. Beke József: A terrorizmus fajtái, fogalmi problematikája, Rendészet-Tudomány-Aktualitások Konferencia kötet: DOSZ RDI, 2019
7. Beke József: The impact of the Balassagyarmat hostage-taking incident on the establishment of the special service branch of the Hungarian police. Büntetőjogi Szemle (lektorálva, megjelenésre vár)
8. Beke József: The system and forms of cooperation between the Hungarian and East German state security services in the Carlos case. Belügyi Szemle/Nemzetközi Rendészeti Figyelő (lektorálva, megjelenésre vár)

MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

1. sz. melléklet: Müncheni Szabad Európa Rádió elleni támadás tervrajzairól készült magyar nyelvű fordítás. A magyar állambiztonsági szolgálat munkatársai titkos kutatás során szerezték meg, és megosztották a STASI-val. Az anyagot a BStU-ban végzett kutatásom során találtam meg.
2. sz. melléklet: Carlos csoport Vend utcai bázislakásában a magyar állambiztonsági szolgálat végrehajtott titkos kutatásról készült felvételek a szervezet által használt fegyverekről, robbanóanyagokról és egyéb eszközökről. Az anyagot a BStU-ban végzett kutatásom során találtam meg.

MELLÉKLETEK

1. sz. melléklet
Müncheni Szabad Európa Rádió elleni támadás tervrajzai

C-79 SZER ANYAG

BSTU 000010

Megbeszélés 1980. X.14.

1./ VOA ellenőrzése: Teljes ellenőrzés, hogy Arzbach helyiség minden pontja egyidőben kerüljön megtámadásra.

--Fő épületek, amelyek hozzátartoznak,

--Őrzik vagy nem, éjjel és nappal.

--Kerítés:

A kerítés drótja milyen vastag /vágni/

--Környező terület /érkezés kocsival/ menekülés stb.

--Rendőrség a közelben /katonai egységek

--Szükséges robbanóanyag mennyiségének felmérése. /két épület/

-- Annak bizonyítása, hogy VOA-ARZBACH azonos VOA-val.

2./ Tanács a transzformátor-állomások felrobbantásához/ infravörös berendezések felfedezéséhez - legközelebb.

Biztonsági információk tőlük ...

3./ Általános ... számunkra: 2 helyet kell támadni.

-- főépület / megbeszélni egyetértenek vagy ellenzik/

A legvalószínűbb éjszaka, 4-5 töltet/ vagy 20 kg. darabonként.

Két lehetőség: 1./.....
2./ távirányítás, a miénket használni, ők adják az elképzelést, kipróbálás után.

4./ Felszerelés: 8 TALKY-WALKY /adó-vevő/
2 pisztoly, hangtompítóval
5-7 pisztoly, lehetőleg 9 mm-es Makarov,
5 db. szilánkos /védő/ kézigránát + füstgránát,
robbanóanyag, lehetőleg plasztik,

5./ Következő lépések:

a./ A főépületre vonatkozóan:

Az őrzés szisztémája/ összeütközés nélküli
elérés, kerítésrendszer.

A feltételezett garázs környéke.

Frontfal ablakai nyitottak

... tűzjelző

A kerítés vagy sorompó /automata vagy kézi-
kezelésű/ távrobbantó /.../ helyzete.

Szökési szisztéma

Kocsilehetőség... a rajzolt térkép méretei: Tivoli-
Theodor park - Oettingen stb.

TV-kamera: vázlat

6./ Szállítás: * 5D Nagy mennyiségű robbanóanyag szállítás
Münchenbe.

rádió adó-vevők, szintén látszik,
fegyverek,

7./ Segítség az elhelyezésben: lakás }
kocsik }.....

8./ Közös terv → ellenőrzés hadművelleti lehetőségekre
figyelemmel kb. 3 hét

→ minden anyag /fegyverek/ és technikai
kérdések előkészítése az ő oldalukról.
kb. 3 hét.

→ hadművelleti tervezési ülés és anyag
és kiképzés ellenőrzése.
kb. 1-10, november

→ attól kezdődően kezdődik: szállítás és
elhelyezés

* 5/D második cél; kívánatos Schleissheim, mint
↓ "fűl"/.....

tanulmányozni a ... rész-
leg elpusztításának lehető-
ségét..
/hadművelleti uton/

BStU
000012

↓
Konzultálniuk kell a technikusokkal minden skálán

} → szombatig
"szakértők"

*5/C Anyagok kicserélése; helyek ellenőrzése szállításhoz

> Venni egy NSZK térképet: ut-térkép /...../

Film.....

A. Bejárat a Bajor Egyesített Bankba

- lásd: 7.sz.fotót /és 6./ + 27 → jegyzet 5-ön
jegyzet: sorompó zárja, nyitvatartási időben ór nyitja.

8-s fotón látszik a cél tetejének egy része /lásd: térkép 1./

→ 6-os kép/ a többi rész mögött szintén látszik??

→ 13-as kép/ a termektől jobbra a jobb ...sarokban egy típus ?

- 37-os kép/ bejárat bal sarka a második eső csőnél lehet TV-kamera. 28.szám.

Úr II.: Jegyezd fel biztosra, hogy az éjszaka folyamán 21,00 óra után " a ház" üres.

> ESSAAL/KANTIN

Jegyzetek:

①

5 külön álló adó működtetés
28 átjátszó - több mint 1.250 ezer watt
1.144 alkalmazott /...../ - 35 H.Y. - USA/Gória - 375 ....
átjátszás: 7.00 -ezer watt
H7-rádióleadó
irányított antenna
/CSSZR-feló/
Lisabonnak { 2x135 ezer KH átjátszó
2x RH átjátszó

BStU
000013

BIBLIS : 1x 10.000 watt } RH átjátszó
2x 50.000 watt }

/Longyelország, Magyarország és a
CSZSR./

GLÓRIA/Liszabon: legnagyobb átjátszó berendezés
a világon.

1x7.500 watt }
4x10000 watt } RH átjátszók
8x50.000 watt }

/fontos Romániának/

16 magas torony
/főlfő mőrfőldőn ke-
resztűlf/
irányított "függőny
antenna"
rendszer

2

LAMPERTHEIM:

/információk megkérve - képek/

SCHLEISSHEIM: Figyelő-állomás /rádió-vevő/ /a világ egyik
legnagyobbja/

TÉRKÉPEK:

Térkép I.

- Rendőrőrsök /4-5 oldal/
- SZER /9 oldal/
- Schleissheimi reptér /13.oldal/
- SZER + Hilton Szálló /25-26.oldal/

Térkép II.

Általános térkép

- Schleissheimi Reptér
- Holz templom
- Arzbach /nemfontos, VOA relé?/

Térkép III.

SZER térkép B.

Térkép IV óa V

Általános várostérkép
SZER

SZABAD EURÓPA RÁDIÓ: Müncheni Főhadiszállás.

BStU 000015

Cím: Ottingenstr 67.

A SZER főhadiszállás egy alacsonyan fekvő szárnyas és folyosós struktúra az ENGLISCHER GARTEN szélén. /Lásd fotókat az 53., 46., 46. és 8. oldalon/

Nem kevesebb, mint 1.144 alkalmazottat alkalmaz /957/.

Amerikai személyzet adja az adminisztratív know-how döntő többségét és a technikai szakértelmet, de az emigránsok azok, akik beszélnek a szülőföldnek a SZER programjaiban.

Épület maga az Englischer Garten szélén van elhelyezve. Az Ottingenstr. előtté megy el kb. 13 méterre a külső falaktól. A járda kb. 3 méter széles, az utca mellett húzódik. A járda és az épület füves része között a bejárat bal oldalán egy betonfal van, kb. 1,5 méter magas, a bejárat jobb oldalán egy alacsony fémkerítés, kb. 40 cm. magas, ez a kerítés részben meg van szakítva egy parkoló bejáráttal az épület jobb részén. A fenti leírás az épület déli oldalára vonatkozik.

A keleti oldalt egy kb. 2 méter magas betonfal védi, mely a Tivolistr. mentén húzódik. Ott kezdődik, ahol a Tivolistr. keresztezi az Ottingenstr-t és kb. 40 méterrel arrébb északra végződik, ahol egy keskeny és egy használaton kívüli utca torkollik az Englischer Gartenba, az épület északi oldalán. Ez az utca egy privát ház oldalában végződik /a SZER épületétől északra, kb. 50 méter távolságra/, ettől a ponttól nyilvános csapás lesz kb. 2 méter széles. Ez a csapás az épület északi oldala mentén húzódik.

Az épület északi oldala egy fémkerítés által van védve kb. 2 méter magasan. A kerítés 5-10 méter távolságra van az épület falaitól és párhuzamosan fut a leirt csapással 1-2 méterre tőle. A kerítés és az épület között rengeteg

(270)

fa és bokor van, de figyelmet érdemel, hogy a terület jól karban van tartva.

Az épület nyugati oldala hasonló az északi oldalhoz, itt szintén nem messze az épülettől van egy kb. 2 méter magas fémkerítés, mely ott végződik, ahol a betonfal kezdődik, ahol a nyilvános csapás keresztezi az Öttingerstr-t. Megjegyzendő, hogy az épület ezen nyugati része feltehetően az alkalmazottak szálláshelye, parkoló helyet tartalmaz.

A "Chinesischer Turm" /torony/ kb. 500 méterre van elhelyezve és egy alacsony konstrukció, alacsonyabb, mint a körülötte lévő fák.

A Hilton Szálloda szintén egy épület, ahonnan a SZER főhadiszállások nem láthatók, mivel a két épület között kb. 2 km. távolságban sok magas fa van.

Az Öttingerstr. egy egyirányú utca; a SZER épület ellentétes oldalán, az utca baloldali felén parkolóhelyek vannak végig. Az Öttingerstr-t főleg taxisok és az Englischer Gartenbe látogatók használják.

Tivolistr. egy utca, melyet azok használnak, akik mennek vagy jönnek a Hilton Szállodából és a környező területről, magánkórház stb. Az 54-es busz a SZER keleti oldalán halad el, valójában magánautók behajtása a Tivolistr-re tilos, északra az Öttingerstr-vel való kereszteződéstől.

Csak egyetlen bejárata van az épületnek, de figyelmet érdemel, hogy az épület bal részén /szálláshely ?/ van egy bejárat az Öttingerstr-ről, amely mindig zárva van. Ezen a ponton az Öttingerstr-n huzódó betonfalon egy oldalirányba tolható vas kapu van, kb. a betonfallal egy magasságu.

Az északi oldalon a fémkerítésen van egy fém kapu, de ez zárva van és ritkán használják, feltehetően a kertész használja csak.

Az épület és az azt körbevevő fal /fém kerítés/ vas kerítés között TV kamerákat nem lehet észlelni. Tulajdonképpen gyakorlatilag haszontalan lenne az épületet körülvevő vegetáció miatt.

SZOMBAT 22.00 óra

A bejáratnál őr telefonnal/drótnélküli.

Az épület jobboldalán van parkoló terület őr nélkül. Bejárat teljesen kivilágítva.

/n/ sötét, kivétel az első emeleti folyosó, senki nem látható.

/d/ teljesen sötét

/h/ világítás csak az első emeleten

/e/ lámpák égnek.

ÉJSZAKA 01.00 óra

Őr a bejáratnál, de a parkolóhelyen nincs őr.

Lámpa a gyepen /f/ előtt és az épületre rögzített lámpa bevilágítja a parkoló területet.

Bejárat előtt egy kocsi látható, golf, sötétkék színű, 244-es szám ráírva, lehet, hogy magánrendőrség ?

ÉJSZAKA 21.00 óra

A földszint ablakainak 40%-a világítva. Több szárny teljesen kivilágítva. Néhány ember sétál a folyosókon és az irodákban. Kb. az alkalmazottak 20%-a dolgozik éjjel.

A parkolóhelyen nincs őr.

Utca kihalt, taxik kivételével, egy 8 percenként.

A bejárat mindig ki van világítva éjszaka, a két ajtólámpa és a tető közelében a falra erősített lámpa által, mely utóbbi bevilágítja a bejárati ajtó előtti területet.

SCHLEISSHEIM-i RÁDIÓEVŐ RÉSZLEG FŐHADISZÁLLÁSAI

Schleissheim a rádióevő részleg, mely ellátja a SZER-t a hazai rádióadások tartalmaival és ..... melyeket a csatlós országok adnak. A rádióevést úgy kell tekinteni, mint a SZER "füle" egy nagy érzékeny mechanikus fül, mely felfogja a hangokat a vasfüggöny mögül.

Éppen Schleissheim kisvárosa mellett kb. 20 mérföldre Münchentől van a rádióevő részleg főhadiszállása, technikai felszerelésének többsége és személyzetének egy része.

Fontos események és hangok hangszalagait őrzik lehetséges programhasználatra.

A román és bolgár alrészlegek, melyek programasztalai nem igényelnek annyi anyagot, mint a másik három /lengyel, csehszlovák és magyar/ Schleissheimban vannak elhelyezve, mint ahogy a rádióevők, akik nem célországokat kezelnek.

Járulékosan a rádiófigyelés teljes anyagának ellátása mellett, mely az eredeti nyelven megy az érdekelt emberekhez, szerkesztő fordítók Schleissheimban és magasabb rangu rádiófigyelők hirszerkesztők asszisztálásával az Englisch Garten-i épületben kiválasztanak bizonyos főbb jelentőséggel bíró témákat és angolra fordítják azokat. Amellett, hogy a technikai feltételeket biztosítják a rádiófigyeléshez, a Schleissheim állomás megkapja a napi másfél órás kiemelt anyagot New Yorkból és megküldik azt Münchenbe, ahol azt rögzítik későbbi adás céljából.

Ezen kívül veszi a rádiótelex jelek morze-kódjait RARET, Lisszabonból utasításokkal a SZER relé átjátszóinak Németországba. Ezek a jelek telefonvonalon keresztül kerülnek megküldésre egy rádió diszpécsernek a SZER átjátszóiban.
/lásd 49. oldal/

2. sz. melléklet

Carlos csoport Vend utcai bázislakásában végrehajtott titkos kutatásról készült felvételek

BSU 000381	BELÜGYMINISZTERIUM III/II-8. OSZTÁLY	SZIGORUAN TITKOS! KÜLÖNÖSEN FONTOS!
---------------	---	--

F E L V É T É S

"C-79" fn. ügyben végzett folyamatos operatív ellenőrzésünk bebizonyította, hogy "CARLOS" és csoportja fő bázishelyét Budapesten alakította ki, mivel meggyőződésük szerint hazánk területén lehet a legbiztonságosabb körülmények között pihenniük, és felkészülniük a további elképzeléseik, terrorakcióik megtervezésére.

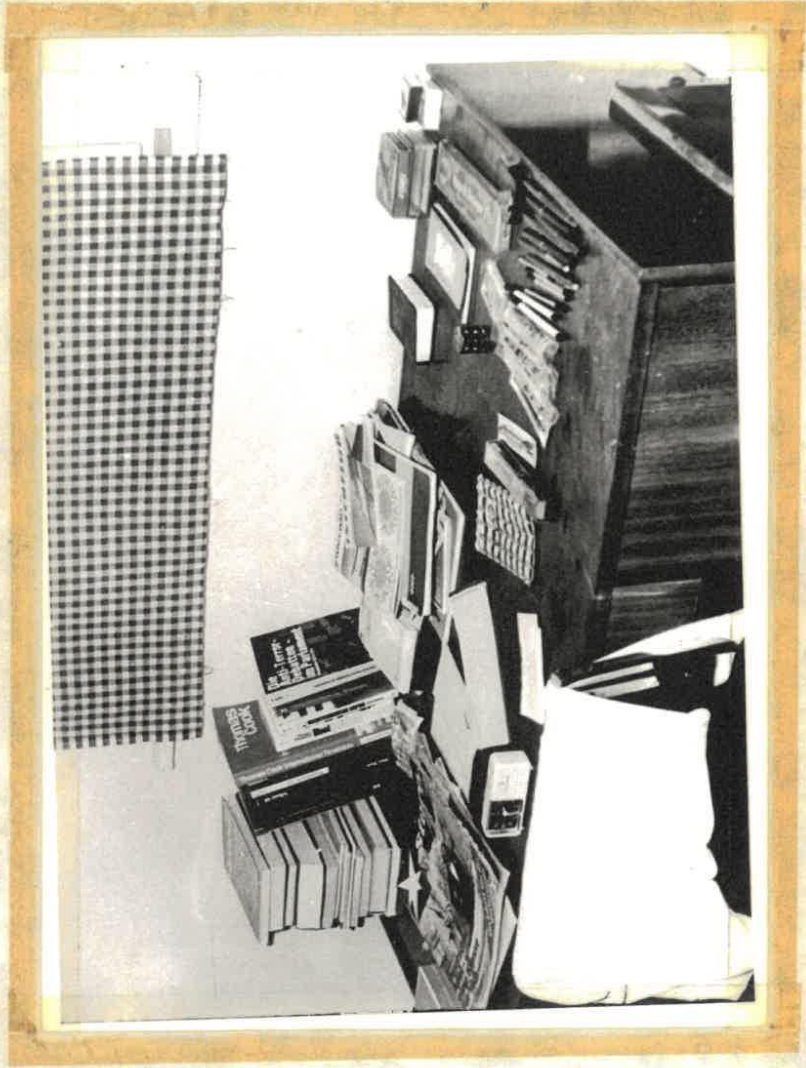
Biztonságérzetük olyan mérvű, hogy a birtokukban lévő különböző diplomata utlevelek felhasználásával folyamatosan terrorcselekmények végrehajtásához szükséges technikai eszközök, fegyverek, robbanóanyagokat hoznak be és halmoznak fel budapesti bázislakásukon.

Ezen körülmények ellenőrzésére és "részleteik" dokumentálására több operatív akciót hajtottunk végre, melyek során dokumentáltuk a bázislakáson tárolt eszközök egy részét.

- "CARLOS" által használt íróasztal az ebben tárolt saját fegyvere, írószerszámai között robbanóceruzák, tollak, egy nagy teljesítményű kisméretű gyorsfűrőgép - fűrő és gyorsvágó betétekkel. /1-4. számú fotók/
- Terrorakciók végrehajtásához szükséges eszközeik és "CARLOS" írásos dokumentumainak tárolására használt lemezládáról készült felvételek. /5-8. számú fotók/
- Diplomata táskákban, dupla kódzáras táskában elhelyezett különleges távrobbantáshoz szükséges több csatornás elektronikai adóberendezés, az adó különböző csatornáira kódolt távrobbantó vevőberendezések, detonátorok, robbanóanyagok, kisteljesítményű impulzus adó, pisztoly hangtompítóval. /9-23. számú fotók/

- Plasztik robbanóanyagok, robbanóceruzák, -tollak.
/24-25. számú fotók/
- "CARLOS" 38-as kaliberű coltja, 7,65 mm-es pisztolyok,
ezekhez való löszerkészlet. /26-28. számú fotók/
- Kalasnyikov césszant géppisztolyok, töltött táruk, gép-
pisztolyokhoz löszerek, véző kézigránátok. /29-31. számú
fotók/

00-338

1, 2, 3, 4

00030

2.számú fotó

3. számú fotó

000286

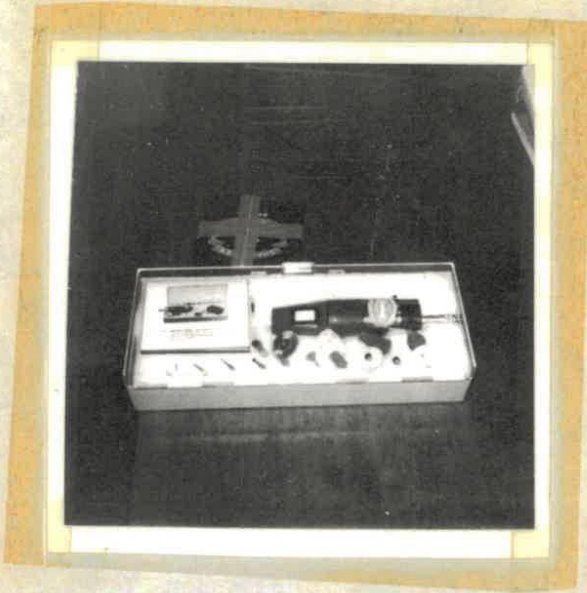

6.szám. fénykép

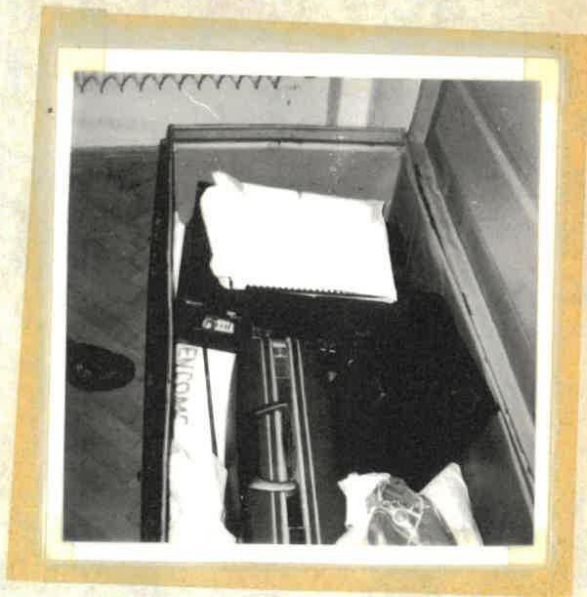

7.szám. fénykép

000.107

4. mu f

5. 5.6.20.117

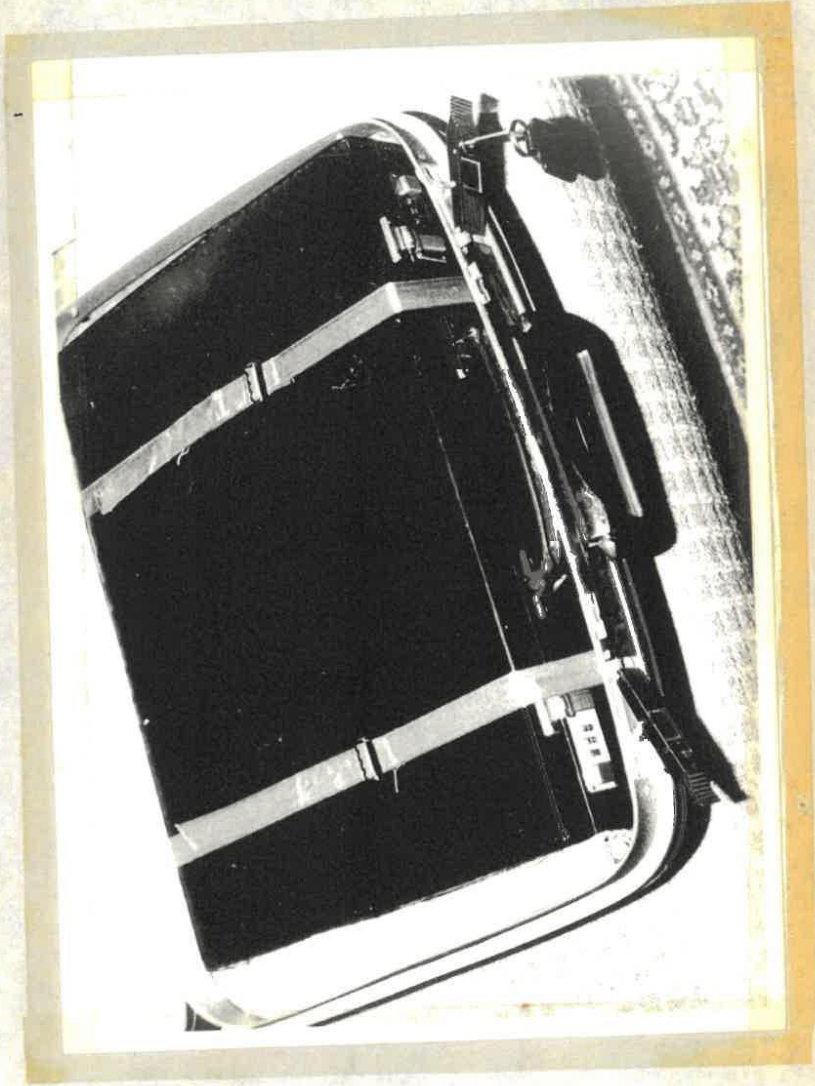
000327

8. számú f.e.

000330

9. számú fotó

000229

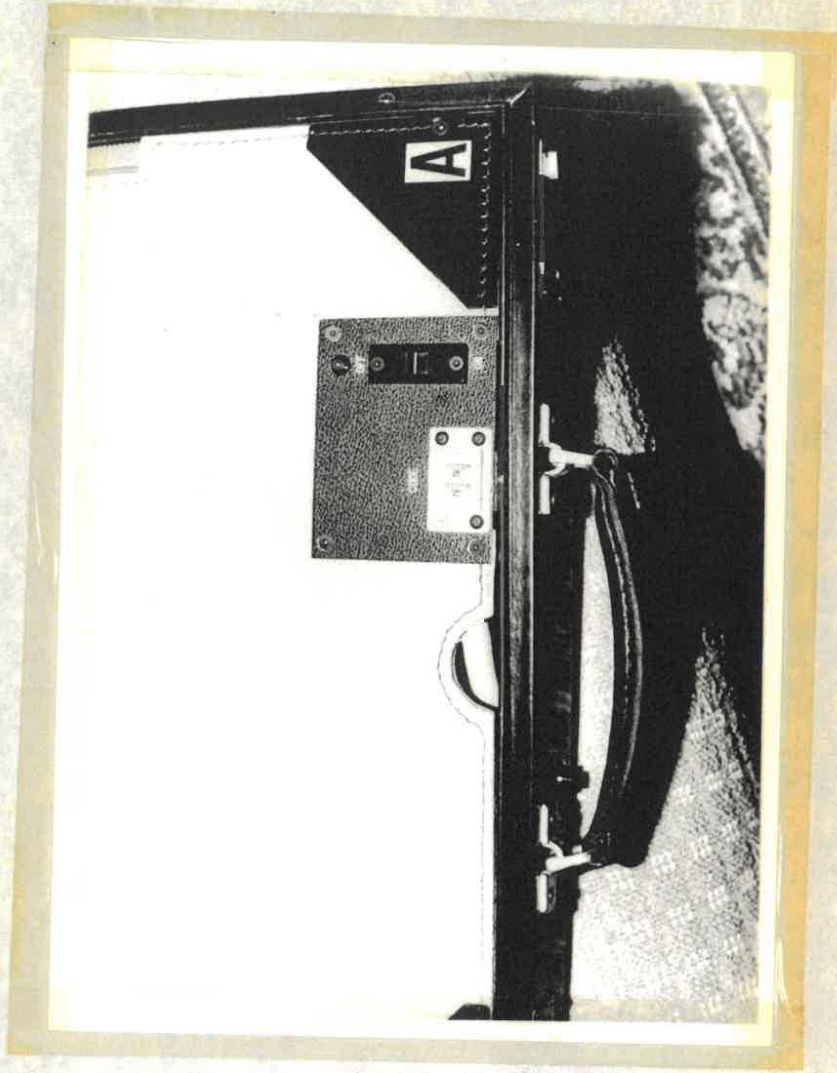
10. számú fotó

11. számú fotó

000391

12. eredeti fotó

000300

14. s. 101. 2016

2000

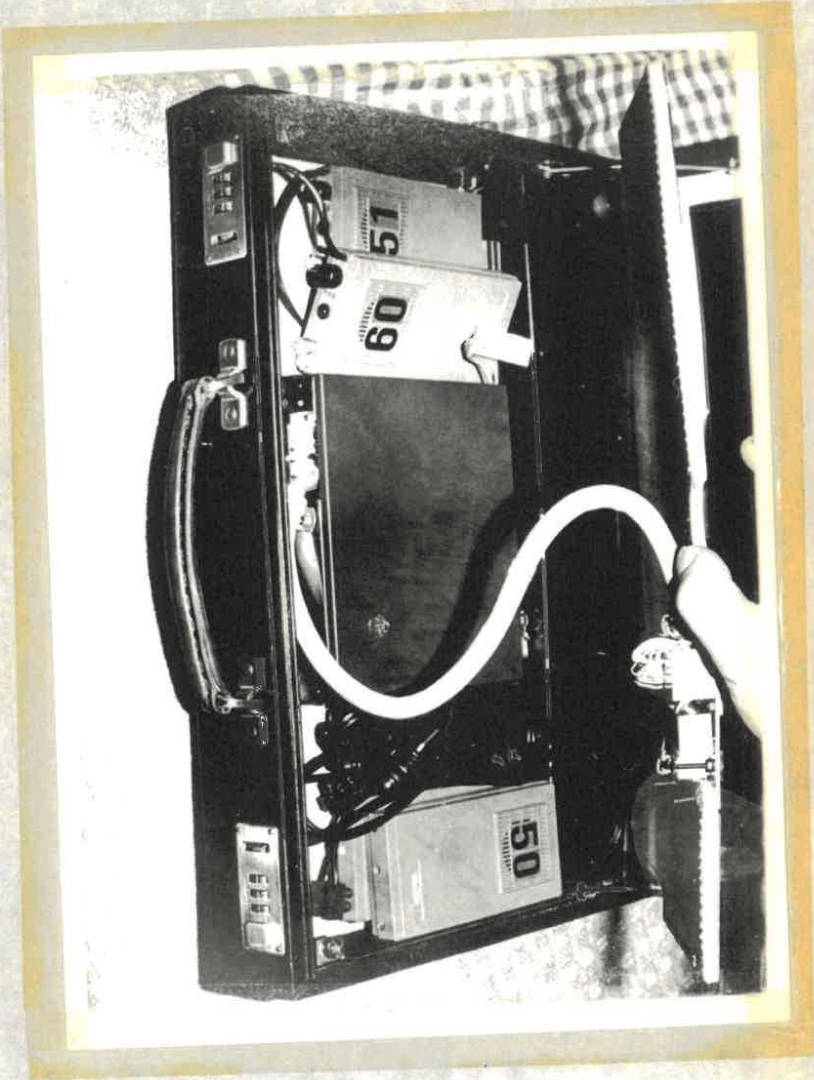

1. számú fotó

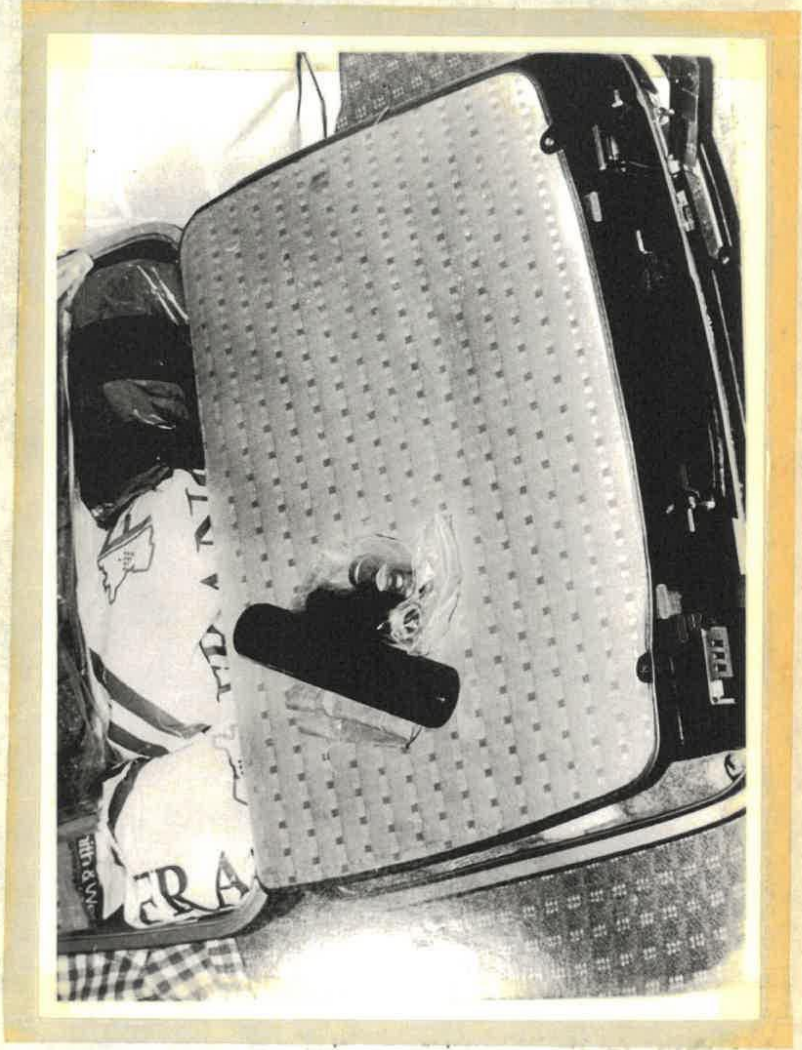
16 számú fotó

00083

17. számú fo

000005

18. szék fotó

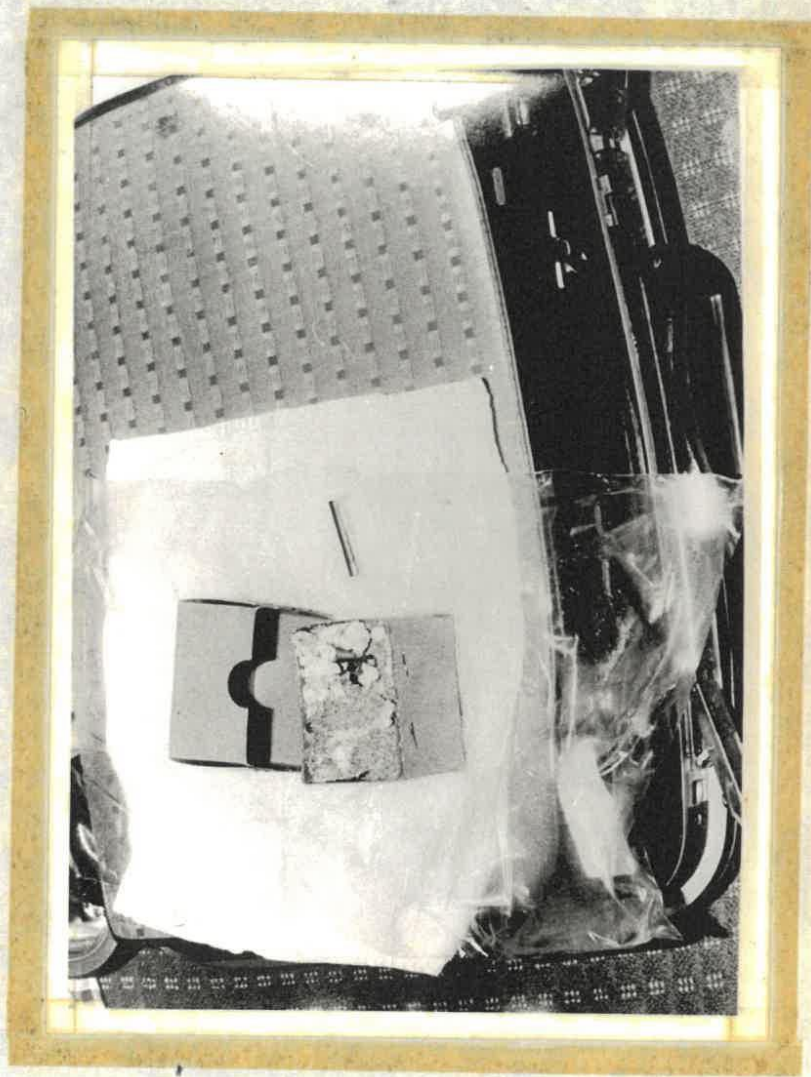

000396

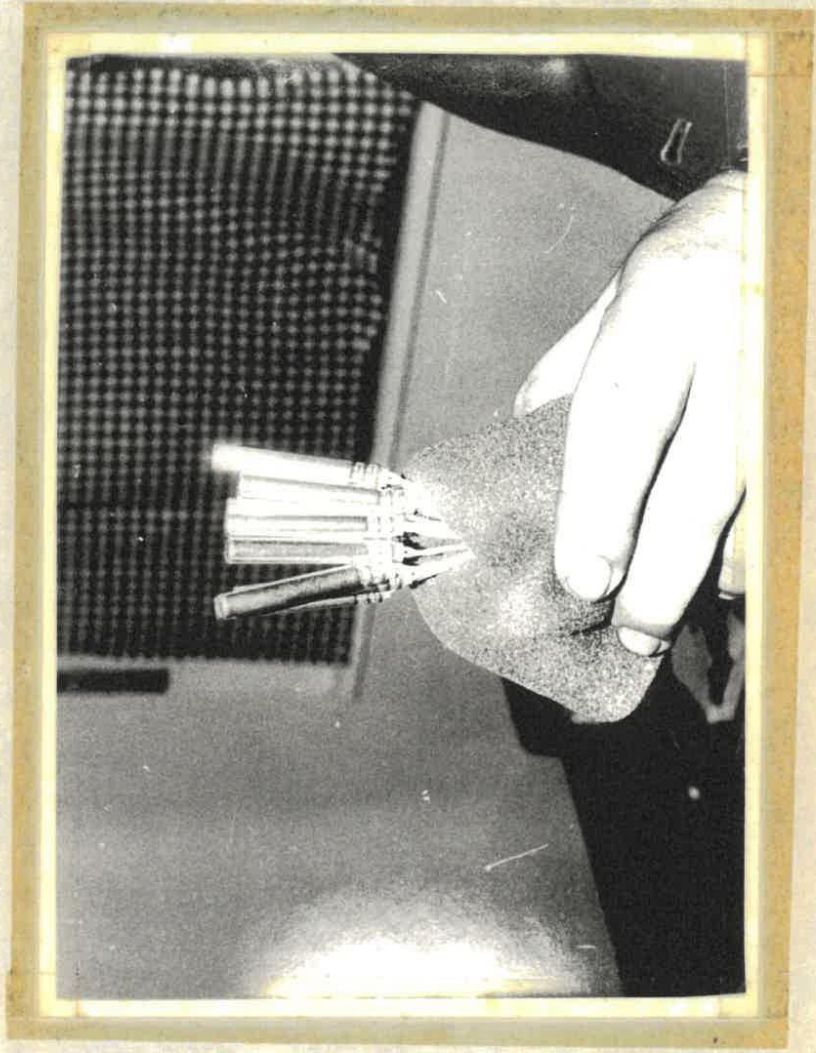
19. számú

00037

20. számú fotó

000300

2 . a ámu 7 4 5

001213

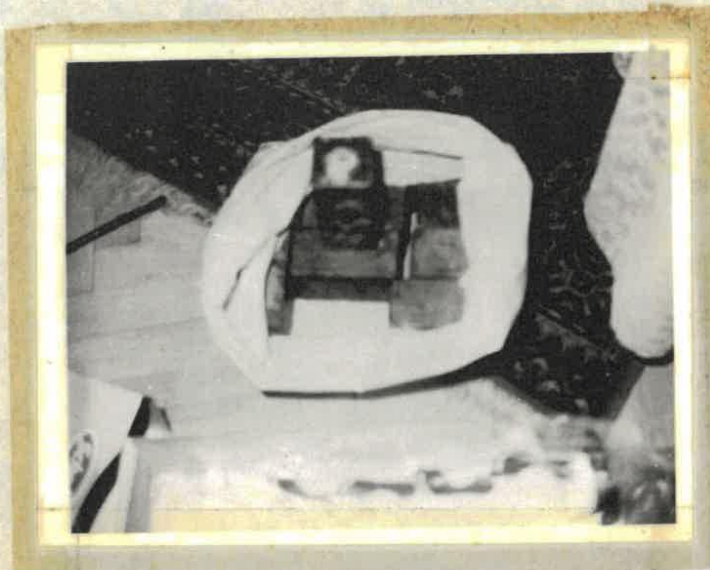
22. számú fo

00043

3. zima foto

00 401

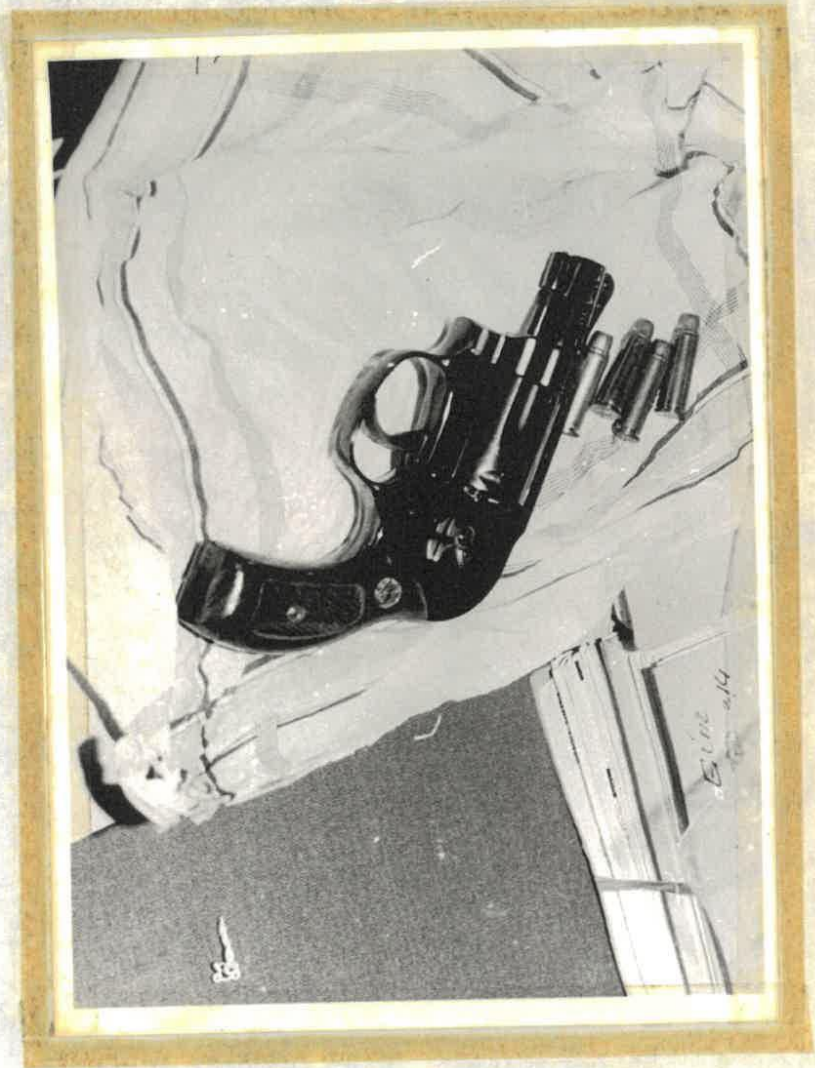

24. számú fotó

25. számú fotó

000472

26. számú fénykép

000493

27. számú fénykép

28. számú fénykép

000404

29. számú fotó

30. számú f. tó

6

51. számú fotó